

Hồng Sakura

Đã được chọn là một trong những cuốn sách gối đầu giường của trẻ em Việt Nam

Xu Xu
đừng khóc!

Truyện tranh giúp trẻ học về cảm xúc và hành vi

Mục Lục

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách : Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

[Chương 1](#)

[Chương 2](#)

[Chương 3](#)

[Chương 4](#)

[Chương 5](#)

[Chương 6](#)

[Chương 7](#)

[Chương 8](#)

[Chương 9](#)

[Chương 10](#)

[Chương 11](#)

[Chương 12](#)

[Chương 13](#)

[Chương 14](#)

[Chương 15](#)

[Chương 16](#)

[Chương 17](#)

[Chương 18](#)

[Chương 19](#)

[Chương 20](#)

[Chương 21](#)

[Chương 22](#)

[Chương 23](#)

[Chương 24](#)

[Chương 25](#)

[Chương 26](#)

[Chương 27](#)

[Chương 28](#)

[Chương 29](#)

[Chương 30 đến 34](#)

[Chương 35 đến 39](#)

[Chương 40 đến 44](#)

[Chương 45 đến 49](#)

[Chương 50 đến 54](#)

[Chương 55 đến 59](#)

[Chương 60 đến 64](#)

[Chương 65 đến 69](#)

[Chương 70 đến 74](#)

Chương 1

Tôi có 1 cái tên đẹp – Trường Xuân,
theo ba tôi, có nghĩa là một mùa xuân dài, mà mùa xuân thì luôn vui và hạnh phúc.
cũng có ý nghĩa chứ nhỉ...

thế mà rất ít người gọi tôi bằng cái tên đẹp ấy, mà thay vào đó,
họ gọi tôi là...Xu khờ.

thực ra thì, tôi có tên ở nhà là Xu Xu – mẹ tôi gọi thế cho dễ thương ấy mà,
còn chữ khờ là vì...tôi khờ thật.

tôi cũng ko biết tại sao nữa, nhưng ai cũng nói như vậy,
thì chắc là như vậy rồi. T___T

vì khờ nên tôi hay bị kẻ khác bắt nạt, chỉ trừ người thân của tôi.

hồi học tiểu học, tôi luôn là đứa bị phạt trong các trò chơi,

ví dụ nếu chơi trò Cá sấu lên bờ, thì tôi là cá sấu,

còn nếu là trò nhảy dây thì tôi sẽ phải cầm dây, còn đầu kia thì cột vào góc cột...

những khi thấy con gái mình cứ bị thua hoài và chịu phạt hoài,

ba tôi đâm ra cáu..

“nghe chơi đi, để đứa khác nó chịu!!”

“nhưng mấy bạn bảo có con chơi mới vui mà...”

“trời ơi, con gì mà khờ thế ko biết.”

đó là câu tôi nghe rất quen thuộc, đến nỗi chỉ mới nghe “trời ơi”,

là tôi biết ba, mẹ, hay ông nội sẽ nói gì tiếp theo ^-^

mà khờ cũng đâu có sao đâu hen, miễn là tôi vẫn thấy vui, vẫn thích chơi với mọi người,

họ có bắt nạt tôi thì họ cũng là bạn tốt, họ vẫn chia quà bánh cho tôi ấy chứ..

năm tôi 7 tuổi, có 1 gia đình nọ dọn đến ở gần, ba nói,

là gia đình bạn thân của ba.

từ khi đó, tôi có 1 “người bảo vệ” – tên là Khánh Đường,

nhưng cũng như tôi, ở nhà cậu ấy được gọi là Đu Đu.

Xu Xu và Đu Đu ^0^

mẹ tôi bảo, Đu Đu sẽ chơi với tôi, ko để tôi bị bọn con nít khác ăn hiếp..

quả thực, từ hồi có Đu Đu nhập bọn, cậu ấy bênh vực tôi nhiều,

bọn trẻ kia cũng hết cách bắt nạt tôi,

thậm chí, Đu Đu còn bắt nạt lại bọn họ nữa..

Đu Đu thật là oai phong ^-^

oai phong với cả tôi...!!

“Đu Đu, chờ với!”

“Này! Mày đừng gọi tao như vậy, bọn nó nghe thì chết!! mày nhỏ hơn tao 7 tháng, nên gọi tao là Ca Ca nghe chưa!”

“Hong hiểu...”

“Nói tóm lại là phải gọi như tao bảo, khỏi hiểu cũng được”

“nhưng tên Đu Đu dễ thương mà..”

“dễ thương cái con khi!”

và vì thế, trước mặt bọn trẻ khác, tôi phải gọi Đu Đu là Ca Ca,

còn khi chỉ có 2 đứa, tôi lại thích gọi cậu ấy là Đu Đu...

bạn đầu thì Đu Đu Ca Ca có nổi giận,
la lối um sùm, nhưng về sau nghe quen, hẳn cũng thôi ko kêu ca thêm.
khi chúng tôi vào cấp 2, mẹ tôi ko cho Đu Đu gọi mày tao với tôi nữa,
mà hãy gọi là “tớ với cậu” T__T
ba tôi cũng ko quên dặn dò Đu Đu nhớ coi chừng,
đừng để tôi bị bạn bè chơi xấu hay ăn hiếp...
nhưng mà Đu Đu lớn lên thì đã chán chơi với tôi,
hắn thích đi la cà với mấy tên bạn lêu lổng hơn.
có lần tôi đội mưa về nhà, vì Đu Đu lấy mất cái áo mưa màu đỏ của tôi để chơi trò đấu bò tót.
+____+

tôi bị cảm lạnh phải nghỉ học mất 2 ngày,
còn Đu Đu thì bị ba mẹ cậu ấy mắng và đánh cho 1 trận,
phạt phải chép bài cho tôi..
Đu Đu sang nhà, mang tập chép trong lớp về cho tôi xem,
chữ cậu ấy xấu kinh khủng, chắc tôi bị mất điểm vở sạch rồi.. hic hic
“khỏe chưa?”
“bớt rồi.”

“mai đi học được ko, tớ qua chờ Xu.”

“uh. được..”

“à...xin lỗi hén.”

khi cậu ấy nói câu xin lỗi, mặt cậu ấy cứ cúi gầm, hai lỗ tai thì đỏ như gấc.

tôi cười toe toét, vì tôi đâu có trách gì Đu Đu đâu..

Sau hôm đó, Đu Đu để mắt đến tôi nhiều hơn, có lẽ cậu ấy sợ tôi lại có chuyện,
và mình lại phải chịu phạt nữa..

chỉ khi đưa tôi về nhà an toàn xong, Đu Đu mới đi chơi với bạn,
cả giờ ra chơi, Đu Đu cũng dắt tôi theo, ko cho tôi chơi nhảy dây hay đánh đũa với bọn con gái,
mà bảo tôi hãy chơi bắn bi, lò cò, đá cầu với cậu ấy và đám con trai.
tôi ko chơi được mấy trò này, nên chỉ ngồi bó gối xem cậu ấy..

Đu Đu học bình thường nhưng lại chơi rất giỏi...

còn được bạn bè kính nể, luôn làm “lãnh đạo” của họ

tôi thật là ngưỡng mộ Đu Đu. ^__^

tuy nhiên, Đu Đu cũng hay làm tôi khóc, đặc biệt là lần nọ..

Đu Đu chơi ô quan nhưng lại bỏ 2 viên vào 1 cửa, để ăn Ô Quan lớn,

tôi ngồi ngoài xem nên thấy hết, nhưng bọn bạn thì ko,

vì vậy tôi khêu Đu Đu hỏi..

“Ca Ca bỏ 2 viên vào ô này kìa, lộn rồi, đâu ăn được Quan Lớn?”

thế là mấy đứa kia la toáng lên – “thằng Đường ăn gian!!”,

rồi nhất định bắt Đu Đu trả 4 bịch nước Cocacola – phần cược của trò chơi.

Đu Đu rất giận tôi, cậu ấy trông vô cùng hung dữ...

“Đồ Ngụ!”

Cậu ấy quát rất to, làm tôi sợ chết khiếp, mặt tôi xanh như tàu lá.

“Tao ko chơi với con khờ như mày nữa!!”

Và cậu ấy bỏ đi, mặc tôi đứng ôm 2 chiếc cặp - của tôi và của Đu Đu,

tôi khóc liền 1 hơi, khóc tức ta tức tưởi,

cứ thế nước mắt ngấn dài, tôi đi về nhà, chui vào phòng và đóng kín cửa...

ông nội hỏi nhưng tôi ko nói gì, cứ ôm gối mà khóc.

Chương 2

Mấy hôm sau, ở xóm hay vào lớp, tôi đều ko thèm nhìn mặt Du Du, cậu ấy cũng chẳng bận tâm, coi như ko có tôi, ko quen tôi.. cứ như vậy đến ngày thứ 4, tôi bị 2 thằng nhóc lớp bên cạnh bắt con thần lẩn dí vào mặt, tôi sợ lắm, nên cứ hì hục mà chạy...

bỗng Du Du xuất hiện như 1 vị cứu tinh, cậu ấy lấy đá ném vào 2 tên kia, rồi còn đồng dục nói “Tụi bây mà **ng đến Xu Xu là coi chừng tao đó!” nhờ vậy mà chúng tôi ko giận nhau nữa, coi như huề, có điều Du Du căn dặn rằng, khi cậu ấy đang chơi thì đừng có nói gì hết. và tôi đồng ý...

mấy nhỏ trong lớp cứ nói rằng, “con Xu rồi sẽ lấy thằng Đường làm chồng”, rồi bọn họ cười hô hô lên..

tôi đâu có thấy gì đáng cười, nếu mà có lấy Du Du làm chồng thật, thì cũng tốt thôi, cậu ấy luôn bảo vệ tôi mà.

đổi lại tôi giúp Du Du làm bài kiểm tra Toán..

À còn chuyện này cũng lạ lạ, mặc dù tôi là Xu khờ, nhưng tôi lại luôn được 10 điểm môn Toán và Lý hầu như ko có lần nào dưới 9 điểm cả..

ba Du Du làm ở trường Giáo dục gì đó, bảo ba tôi đưa tôi đi test IQ thử xem,

ông nội tôi nói đưa đi làm chi cho xấu hổ T___T, nhưng cuối cùng thì ba cũng đưa tôi đi test..

“127! con gái anh thuộc nhóm cực kỳ thông minh!”

“Cái gì??”

tôi còn nhớ rõ mặt ba tôi giống như vừa được người ta báo trúng số, trong khi mình ko hề mua vé số vậy...

ông bác sĩ kiểm tra IQ nhìn tôi gật gù,

nói rằng ít ai ở độ tuổi 13 đạt được chỉ số cao như vậy lắm.

“ông có lộn ko? nó khờ lắm, y như bị bệnh kém phát triển trí tuệ vậy!” T__T

“chỉ là phản ứng cư xử thôi, ko có liên quan đến trí tuệ. cô bé có tư duy logic và đầu óc nhạy bén hơn người bình thường nhiều..”

lần đầu tiên tôi thấy hãnh diện vô vàn... ^0^

Du Du cũng đi test nhưng kết quả chỉ có 89 ^^

và cậu ấy què què, trề môi nói tại tôi...may mắn (???)

....

từ sau đó ba tôi vác cái kết quả IQ đi khoe khắp xóm,

bảo rằng, “con Xu khờ nhà tui là thần đồng đó ghen”, ặc ặc..

cả ông nội cũng tự hào, vỗ ngực – “dòng họ nhà ông mà ỳ mà..!”

chắc là vậy...

nhờ “dòng họ nhà ông” mà năm lớp 11, tôi thi đậu 1 suất học bổng

lớp chuyên ban A tại trường Trung Học Quốc Tế Grand gì đó

– 1 trường của nước ngoài đầu tư, nên toàn dân khá giả học ko àh.

thực ra, thầy dạy Toán bảo tôi thi thử cho biết thôi, ai ngờ lại giật giải,

nên ba tôi quyết rút tên tôi khỏi trường Gia Định đang học để chuyển qua GrandSchool..
điều đó có nghĩa là tôi ko được học chung với Đu Đu nữa.

ai sẽ bảo vệ tôi đây, huhu...

“hay Đu Đu chuyển qua học với tớ nhé?”

“Thôi, nhà tớ ko có nhiều tiền vậy.”

“nhưng tớ phải học ở đó 1 mình sao?hic hic”

“17 tuổi chứ có phải hồi bé đâu, ráng tự lo đi. tớ đâu phải là cận vệ của cậu!”

Đu Đu nói thế nhưng ánh mắt của cậu ấy cũng buồn rười rượi,

tôi giờ tay hứa là

“sau này sẽ học dở đi để bị đuổi khỏi trường đó, về lại trường mình học chung với cậu”

Đu Đu cười khè khè, nói – “đồ khờ”

Hắn mắng tôi như vậy chắc cả nghìn lần rồi ấy

nhưng tôi ko còn giận nữa, chỉ cười thôi, vì quen rồi mà...

[TRƯỜNG QUỐC TẾ GRAND SCHOOL]

mặc dù cũng mặc 1 loại đồng phục với mọi học sinh khác,

tôi vẫn trông thấp kém hơn bọn họ, vì tôi ko có ipod, ko có cellphone,

cũng ko có giày Converse hay quần Abercombie...

vì thế, tôi trở thành kẻ ngoài cuộc, 1 con nhà quê, vừa quê vừa khờ,

dù cho tôi sống ở Sài Gòn từ hồi bé...

lớp học mới sang trọng gấp mấy lần lớp cũ, có camera và máy lạnh nữa,

thật là tiện nghi làm sao..

“Hôm nay lớp mình có 1 bạn mới – bạn này vừa nhận học bổng do thầy Hiệu trưởng trường ta đích thân tuyển chọn.”

tiếng vỗ tay vang lên nhưng mặt ai cũng tỏ ra dò xét,

cô giáo chủ nhiệm ngoắc tôi lại và bảo tôi hãy tự giới thiệu đi.

“Tớ tên là Trường Xuân.”

ko ai vỗ tay hay nói gì, tôi cúi mặt run run, mồ hôi bắt đầu túa ra,

Đu Đu ới..

“Chào, Trường Xuân. Ở đây còn chỗ trống nè!”

Giọng 1 bạn nữ cất lên và cô giáo cũng vỗ vai tôi

“uh, Xuân, em đến ngồi cạnh Hương Kim nhé.”

Hương Kim vẫy tay với tôi, đó là 1 cô bạn khá dễ thương, đôi mắt to tròn và long lanh,

tóc cô ấy cột thành đuôi gà, lúc lắc phía sau trông hay hay..

tôi xuống chỗ ngồi của mình và nói lí nhí với Kim

“cảm ơn nhé.”

cô ấy mỉm cười rất thân thiện, người bạn đầu tiên của tôi ở đây.

còn người bạn thứ hai, sau 2 ngày mới bắt chuyện với tôi.

Chương 3

khi tôi đang cầm cúi đọc Nữ hoàng Ai Cập, quyển truyện tranh yêu thích, thì có 2 phong chocolate được ném lên bàn cái phịch, tôi ngẩng đầu dậy, cậu ấy ngồi trước mặt tôi – 1 anh bạn có sống mũi cao và tóc thì vuốt keo xì tin, nói hất hàm “Ăn đi.”

“Ăn cái này á?”

“Chứ ko lẽ ăn tôi?”

“Nhưng sao lại cho tớ?”

“có dư thì cho.”

“vậy hả? cảm ơn.”

nói xong tôi lấy 2 thanh chocolate đặt sang 1 bên và cúi xuống tiếp tục đọc.. được chừng 20 giây, cậu bạn nọ lại giật quyển truyện của tôi,

“sao ko ăn??”

“thì để lát về ăn...”

“tôi muốn bạn ăn ngay!”

cậu ấy cứ nhìn tôi trừng trừng, và vì sợ, tôi lột thanh chocolate ra và bỏ vô miệng nhai chóp chép.

“ngon ko?”

“Ko...”

“SAO KHÔNG??Chocolate ngoại mà ko ngon à?”

* __* lại có 1 người đang bắt nạt tôi..

“uh..ngon..”

“sao lúc nãy bảo ko bây giờ bảo là ngon?”

“thì tại cậu muốn tớ nói ngon.”

hai mắt cậu ấy sưng ra như 2 hòn bi trong vắt, rồi lại phì ra cười có vẻ như thích thú lắm..

“bạn nghe lời quá nhỉ?”

“...”

“biết tên tôi chứ?”

“Ko..”

“ko biết thật à?”

“Ko..”

“Đoán đi ^-^”

rồi cậu ta khoanh tay trước ngực, đứng dậy,

búng tay 1 cái rồi đặt bàn tay lên vai tôi,

“cho gợi ý nhé, tên của 1 con vật oai phong!”

con vật oai phong à?

con hổ? sư tử? hay là đại bàng?

nhưng tại sao tôi phải đoán tên cậu ấy làm gì..

chỉ việc hỏi Kim là ra ấy mà. ^o^

“cậu ngồi bàn trước tên gì Kim hen?”

“Ai?”

“Cái cậu ngồi đây này.”

tôi chỉ tay lên chỗ trước và Kim nhìn tôi cười khúc khích.

“Xuân cũng thích cậu ấy rồi à?”

“huh?”

“nhưng Long là hot boy đó, khó mà lọt vào mắt cậu ấy được à.”

“là sao?”

Kim cười và ko nói nữa, cô ấy lấy bút ra làm bài,
tôi thật ko hiểu lắm lời Kim nói,
nhưng mà thôi cứ biết cậu ấy tên Long là được rồi,
Long là con rông, cũng oai phong thật.

....Giờ ra về...

“này, biết tên tôi chưa?”

“Long.”

“Sao biết? Có hỏi ai ko?”

“Có, hỏi Hương Kim!”

“Chòy! Trót quớt, sao ko đoán???”

“Đoán ko ra.”

cậu ấy cau mặt hơi thất vọng nhưng rồi cũng mỉm cười.

“mai gặp,hen.”

tôi chưa mở miệng nói gì thì cậu ấy nhảy ra khỏi ghế
và bước chân sáo tung tăng với 2 cậu bạn nữa..

tôi chỉ việc đi bộ ra cổng và lên xe buýt của trường đưa rước.

có vài đứa khác hoặc tự đi xe máy, hoặc có bố mẹ đón bằng ô tô
trông họ rất là sành điệu - __ -

.....

“Việc học ở trường tốt ko con?”

“Tốt ạ.”

“Có nhiều bạn ko?”

“Ko nhiều, chỉ có 1 bạn ngồi kế bên.”

mẹ dừng tay lật rau, ngó nhìn tôi kỳ lạ lắm,
rồi tự nhiên thở dài...

“khờ quá, sao ko kết nhiều bạn? hay con ngốc nên ko ai chơi với con?”

“em à.”

ba tôi ngồi ngoài ghế salon lên tiếng nhắc,
mẹ tôi im lặng cúi đầu và lại thở dài.

hình như cái việc tôi có 1 người bạn là tệ lắm thì phải
nhưng tôi chỉ đi học được 2 ngày thôi mà...

Chương 4

“này, có phải ít bạn là dở lắm ko?”

“hả?”

Đu Đu xoay cái rubít và nhả như khi, nên có vẻ ko để ý đến câu hỏi của tôi.

cậu ấy “hả” nhưng rồi tiếp tục xoay xoay cái cục vuông 6 mặt đó mặc tôi cứ tha thần nghĩ ngợi
có lẽ mình phải làm quen thêm nhiều bạn nữa.

“HURAYYYYYYYYY~”

Đu Đu nhảy lên và la to sung sướng,
cuối cùng cậu ấy cũng xoay được 6 mặt thành công...

tôi vẫn buồn thiu.

lúc này, Đu Đu mới quan tâm đến tôi.

“sao thế?”

“chẳng có gì.”

“chẳng có gì là sao! nói xem!”

“tớ đi ngủ đây.”

ko hiểu sao tôi lại giận dỗi như thế, chỉ biết là
tôi ko thích kể cho Đu Đu nghe nữa.

kệ cậu ấy với cục rubít đó đi.

> <

.....

với mục tiêu kết được nhiều bạn,
tôi cố gắng tiếp cận vài đứa con gái ngồi cùng tổ
vào giờ ra chơi.

nhưng mà...

“Bạn tên gì? Bạn có đọc truyện tranh ko?”

“Ko, con nít à mà đọc truyện tranh?”

“huh?..”

.....sau 1 ngày cố gắng,

tôi vẫn ko hòa nhập được với nhóm nào cả,

họ chơi và nói những thứ quá xa lạ với tôi,

như là Bi-Rain, dancing, và mỹ phẩm..

cuối cùng tôi chỉ có thể ngồi ở chỗ của mình,

chống cằm ngó ra cửa sổ và nhớ đến câu nói của mẹ...

“HỦ~~!!”

một cái đầu ló ra trước cửa sổ và giơ 2 tay lên cười

đó là Long...

“Eh, bạn mới trong lớp của mày à?”

người bạn đi cùng Long vỗ vai cậu ấy và hỏi,

Long gật đầu, cho tay vào túi áo và móc ra thanh kẹo,

lại là chocolate, và đưa qua cửa sổ cho tôi.

tôi lắc đầu, quay vào lớp.

“Hey...này..!!”

có vẻ quê quê, Long chạy vào chỗ tôi, theo sau là anh bạn kia, đáng đi đứng đĩnh..

“chưa ai từ chối chocolate của tôi đấy!”

“nhưng tớ ko thích chocolate.”

“con gái nào mà chẳng thích chocolate!”

“tớ ko thích.”

tiếng cười nho nhỏ của anh bạn nọ phía sau làm Long hơi nóng,

cậu ấy dần thanh chocolate xuống mặt bàn

“nhận đi rồi muốn ném cũng được, tôi chỉ ko thích bị từ chối.”

rồi cậu ta bỏ đi ra ngoài

sau đó ko thấy Long vào lớp học nữa, cho đến hết buổi.

“Long lại trốn học.”

Hương Kim nói nhỏ bằng giọng chán nản khi xếp tập vở vào cặp,

tôi nhìn lên chỗ của Long, cặp sách của cậu ấy vẫn còn đó.

“có vẻ như cậu ấy rất hay trốn học thì phải?”

“uh. 1 tuần ít nhất 1 lần.”

“ko bị kỷ luật sao?”

“có chứ, nhưng đâu cũng hoàn đấy. Ba cậu ấy làm to mà.”

tôi nhún vai, tiếp tục bỏ bút viết vào túi của mình,

rồi 2 quyển sách, rồi... thanh kẹo của Long ban nãy..

“Kim có thích chocolate ko?”

“Ah..của Long hả?”

“UH. Sao cậu ấy hay có chocolate thế?”

“Của mấy đứa con gái tặng đó.”

“tại sao?”

Kim cười tủm tỉm, lúc lắc 2 bím tóc, rồi bảo tôi rằng cô ấy ko ăn thanh kẹo đó.

tôi đành cầm nó trên tay và ra về, vì bỏ vào túi sẽ bị chèm nhẹp,

kinh lắm...

...Khi tôi lên xe buýt,

tôi thấy Long và 2 cậu bạn khác nữa ngồi ở cuối xe

họ đang chơi game bằng điện thoại di động và cười hô hô..

thật là hư hỏng.

“eh, cô bạn mới cùng lớp của mày kia!”

giọng anh bạn hồi nãy lại vang lên khi tôi vừa ngồi xuống,

tay tôi đổ mồ hôi, ko biết tại sao..

ko có chuyện gì xảy ra, cho tới khi tôi xuống trạm

tôi nhận thấy Long cũng xuống theo, và đi phía sau tôi.

vì cậu ấy ko gọi, nên tôi cứ đi thẳng và thấy run sợ,

hic , sợ cái gì đó ko rõ nữa.

ai đó vỗ vai và nói “Xu Khờ!”

tôi giật nảy người và tay bóp thanh kẹo bẹp dí.

Chương 5

“Gì vậy?”

Ôi trời, là Đu Đu!

tôi mừng rỡ ôm cánh tay Đu Đu và kéo cậu ấy đi,
hình như Long vẫn ở đâu đó phía sau.

“có người theo dõi tớ!”

“gì? theo dõi á?”

“uh, vì tớ ko nhận kẹo của anh ta, anh ta nổi cáu!”

“thằng nào?”

Đu Đu hỏi lớn nhưng tôi cứ thì thào thì thào,
như thể sợ 1 băng nhóm mafia nào đó...

“cậu ấy là con ông lớn, có băng đảng đó, trông sợ lắm”

tôi cũng ko hiểu sao tôi lại có cảm giác “băng đảng” với Long,
vì những gì tôi nghe được chỉ là ba của cậu ấy làm to mà thôi.

nhưng cái việc Long trốn học thường xuyên và chơi với những người bạn bê bối,
tôi đã tưởng tượng ra như vậy.

“cậu gỡ tay ra coi nào! làm gì mà cứ bám tớ như ong bám mật vậy?”

“hic.”

Đu Đu đẩy tôi ra và quay xung quanh ngó dáo dác,
tôi cũng nhìn ra sau... ko thấy Long đâu cả..

chắc cậu ấy đã bỏ đi rồi.

“cho dù là xh đen thì cũng có gì phải sợ? cậu càng sợ họ thì họ sẽ càng ăn hiếp cậu, biết chưa?”

“uh...”

thấy vẻ nghe lời chấp nhận của tôi,

Đu Đu gạt đầu hài lòng và chìa cánh tay ra – “đưa cặp sách đây”,

và đeo hộ tôi cái cặp táp nặng hơn 3kg.

“cậu cầm cái gì trên tay vậy?”

nghe hỏi, tôi mới nhớ đang bóp thanh kẹo trong tay,
giờ nó như...

“như có bãi phân trên tay cậu.”

T_____T

“Chocolate à?”

“Uh.”

“Cậu có thích ăn thứ đó đâu?”

“người ta cho tớ.”

Đu Đu ko hỏi là ai, chỉ rút trong túi ra
cái khăn tay sọc ca rô của cậu ấy, mà nó bẩn lắm rồi...

“xòe tay ra coi.”

tôi ngoan ngoãn xòe bàn tay tèm lem của mình cho Đu Đu,
cậu ấy cầm lấy cổ tay tôi và giữ giữ mạnh để ném hết chất kẹo ra ngoài,
rồi dùng chiếc khăn của mình lau cho tôi.

“ai cho cũng lấy, đồ khờ.”

.....

Đu Đu đưa tôi về tới nhà,
nhưng ko vào dù mẹ tôi bảo hãy ở lại ăn cơm,
ba tôi đang sửa cái bóng đèn, nghe vậy lại bảo mẹ tôi đừng kêu.
“để nó về đi, nó còn đi làm thêm phụ thằng Hải”

“phụ sao? Hải làm kỹ sư mà.”

“phụ bên ngoài kiếm tiền. Hải nó sắp mất việc... XU! đi vào thay đồ đi, nghe lóm chuyện người lớn
sao?”

tiếng ba la lớn làm tôi hốt hoảng ù chạy vào trong phòng,
tai vẫn văng vẳng câu “Hải nó sắp mất việc..”,
ba của Đu Đu.

.....
buổi tối sau khi học bài xong, tôi gọi điện cho Đu Đu,
nhưng cậu ấy ko có ở nhà..

“Xu hả cháu? Đu Đu nó chưa về.”

“khi nào thì về ạ?”

“chắc khuya...”

rồi mẹ cậu ấy cúp máy, tôi còn nghe tiếng thở dài vương lại
trước khi tín hiệu đường dây bị ngắt.
hình như nhà họ đang có khó khăn thì phải...

.....
buổi sáng tôi bảo ba hôm nay sẽ nhờ Đu Đu đưa đi ra trạm xe,
rồi đứng ở ngã ba chờ Đu Đu mãi mà ko thấy cậu ấy ra,
10 phút trôi qua và tôi gần như trễ giờ,
sốt ruột tôi quay sang hướng nhà Đu Đu định tìm hấn.
“đi đâu vậy?”

Đu Đu kéo áo tôi và hỏi từ đằng sau,
nét mặt có vẻ mệt mỏi.

“ko..mà... hôm qua cậu về trễ à?”

“uh, mẹ tớ có nhắn là cậu gọi. có chuyện gì ko?”

“tớ muốn hỏi.....”

“lên xe đi, trễ học bị giờ!”

nói xong Đu Đu hối tôi lên yên xe sau của cậu ấy,
rồi chở tôi ra trạm xe buýt của trường đón
và vẫy tay chào khi tôi còn chưa hỏi được điều muốn hỏi..
tôi chỉ kịp nói nhanh lúc Đu Đu vừa nhấn bàn đạp quay đi
“chiều đón tớ nhé, tớ thèm ăn chè bà ba quáaa!!!”

Đu Đu giơ tay làm dấu ok rồi đạp xe đi nhanh,
có lẽ cũng đã trễ giờ học của cậu ấy..

tôi thở dài ngồi xuống và nghĩ ngợi về chuyện làm thêm của Đu Đu,
cậu ấy chỉ mới 17 tuổi, làm gì được nhỉ.

“ngồi cùng nhé.”

tôi ngược lên và nhận ra anh bạn của Long, lớp cạnh bên.

cao dong dong và hơi ốm, tóc mái trước dài phủ qua chân mày...
đang nhếch môi cười nhìn tôi.

Chương 6

tôi khẽ gật đầu rụt rè, và ngồi xích vào bên trong
sự nhút nhát làm tôi ko để ý xung quanh còn nhiều ghế trống,
sao cậu ta ko ngồi mà phải vào chỗ này?

“bạn tên gì nhi?”

“Xuân.”

“ah há. Xuân... mùa xuân. đẹp đấy. tôi tên Lãm. tôi và thằng Long được gọi là cặp bài trùng 2 L. có
nghe qua chưa?”

“chưa.”

“2L đội Karate mà ko nghe?”

“Ko.”

“Ah, quên, mới đến mà.”

tôi rụt vai lại và chỉ mong xe tới trường sớm hơn,
Lãm hay Long gì thì cũng làm tôi sợ như nhau thôi.
chỉ có Đu Đu là... đáng yêu...hihi...
tội nghiệp Đu Đu quá.

.....

bài kiểm tra môn Anh văn tôi chỉ được có 5 điểm.

cũng may là ko dưới trung bình...

hic hic. ông nội bảo những người thông minh ko có khiếu học Ngoại ngữ. ???
chắc là vậy.

“sao ít điểm vậy? ko làm được à?”

Long quay xuống nhìn điểm số của tôi và hỏi
cái giọng ko biết là đang quan tâm hay m** mai nữa
tôi úp bài kiểm tra lại và nhét vào quyển sách,
.. ko trả lời.

bỗng cậu ấy giật phăng cuốn sách của tôi,
với 1 sức mạnh khủng khiếp..+_____+

“ơ...này.....”

“TRUONG XUAN!”

thầy giáo gọi to tên tôi với giọng oang oang,
tôi vội đứng dậy.

“please answer sentence c, d - exercise five, page 45, ...”

“.....”

khi thầy giáo ngược xuống nhìn tôi,
tôi đang cố khều lưng Long nhè nhẹ để đòi lại quyển sách
vì tôi ko biết câu c, d trang 45 là câu nào để mà trả lời.

“where’s your book?”

“...ya...my book...”

Long trả ngay quyển sách cho tôi kèm 1 nụ cười cầu hòa,
nhưng khi tôi cầm nó lên để đọc, thì tôi nhận ra
cậu ấy đã khoanh câu trả lời sẵn trong đó.
và vì thế, tôi chỉ việc đọc theo đáp án ấy..

“RIGHT! Good... how come you got bad marks for the test...abababcbabac...”

thầy nói nhiều nhưng tôi ko hiểu được bao nhiêu,
chỉ biết là cái gì đó liên quan đến bài kiểm tra...
rồi thầy lại hỏi tiếp câu e, f, g.
dĩ nhiên, tôi làm sai.

.....

cuối cùng thì việc Long trả lời giúp tôi trong sách cũng bị bại lộ,
thầy giáo phạt 2 chúng tôi ở lại thư viện cuối giờ
để dịch bài luận dài 2 trang mới được về.

T_____T

cái điều đáng xấu hổ đó ko hiểu sao lại có nhiều người ganh tỵ O___O,
và họ còn bảo rằng tôi cố tình để bị phạt...gì nữa..
tôi ko hiểu..

nhưng đành nào, tôi cũng phải ra ngoài phòng điện thoại,
để gọi về báo cho mẹ khỏi đón...

“eh, đi đâu đó?”

“gọi điện thoại...”

“ko có mô-bai à?”

“ko.”

“lấy của tôi mà gọi này.”

Long chìa cái điện thoại di động hiệu Sony Ecrisson của cậu ấy cho tôi
và cúi xuống cặm cùi chép chép trên trang giấy
tôi nhìn cái điện thoại 1 lúc, rồi bước đi
dù sao tôi cũng ko nên dùng tiền của người khác...

“tôi đã bảo là lấy cái của tôi mà!”

Long nín tay tôi lại và hơi gằn giọng,
đôi mắt hơi bùng lửa làm tôi khộp thật sự...

“tại sao...?”

“đi ra đó mất thời gian lắm, làm nhanh còn về nữa!”

vừa nói, Long kéo tôi ngồi xuống và nhét cái điện thoại vào tay tôi,
rồi nhìn tôi chằm chằm...

trong sự lo sợ tôi bấm số máy nhà,
và áp lên tay nghe sau khi tránh ánh mắt của Long.

“ông nội hả?”

“Xu Xu ? chuyện gì đó?”

“con về trễ... ông nhắn mẹ ko cần đón ở trạm xe..”

“uh, mà sao về trễ?”

“con cúp đây!”

tôi vội bỏ điện thoại khỏi tai nghe và bấm nút cancel cuộc gọi.
hic, nếu biết bị phạt chắc ông nội mắng cho té tát.

“dòng họ nhà ông”..Ặc Ặc..

.....

Long dịch khá nhanh và chép liên tục vào trang giấy của mình,
còn tôi thì cứ cặm cùi mò từng chữ trong từ điển..

“đây, chép đi.”

Long đẩy tờ giấy trong đó có bài dịch của cậu ấy đã hoàn tất, sang chỗ tôi và nói ngắn gọn.

Chương 7

“ko được.”

“có gì mà ko được?”

“thầy biết thì lại bị phạt nữa.....”

“ko sao đâu. chép nhanh đi. tôi bảo đảm ko bị phạt nữa.”

tôi vẫn lắc đầu và cố gắng tự mình dịch bài văn,
nếu mà cứ để cậu ta làm giùm thì thể nào tôi chỉ có tệ hơn và tệ hơn..

“rốt cục thì Xuân ngoan, hay là bướng đây?”

Long tắc lưỡi, chống cằm nhìn tôi,
mặc dù đã làm xong phần của mình nhưng cậu ấy vẫn ko chịu về.
tôi mặc kệ và chỉ cố hì hục viết..

.....

sau 1 tiếng 20 phút, tôi cũng hoàn thành nhiệm vụ cùng cơn đói cồn cào,
vì đã gần 1h trưa.

khóa cửa cặp lên vai, tôi chạy nhanh ra cổng để đón xe về nhà,
và nhận ra Đu Đu đang đứng chờ tôi từ khi nào.

“Ồ...Đu Đu...?”

“Wái!!! cậu chếtttttttt trong đó luôn rồi hả?????”

về mặt nổi cẩu của Đu Đu làm tôi thấy tội lỗi kinh khủng,
tôi vuốt vai cậu ấy và lí nhí xin lỗi.

“...nhưng sao cậu lại đến đây?”

“CÁI GÌ?? Cậu hẹn tớ đón ăn chè bà ba mà!! >___<”

“ỒI CHẾT CHƯA!”

tôi bùm miệng sặc nhớ ra lời tôi đã hẹn hồi sáng, thật là hết biết
vụ bị thầy phạt làm tôi chẳng nhớ được cái gì cả..

“tớ xin lỗi..xin lỗi nhiều nhiều..đừng giận..Đu Đu Ca Ca ^-^”

“thôi đi.”

Đu Đu khóa tay và bảo tôi lên xe, cậu ấy là thế,
chỉ giận được có 1 lúc rồi thôi, hihi...

vừa lúc tôi đang leo lên yên xe đạp của Đu Đu,
thì chiếc xe chở Long và Lâm chạy xẹt qua thật nhanh, vút khỏi vào mắt 2 chúng tôi
tôi cũng kịp thấy Long ngồi ở đằng sau,
quay lại nhìn với ánh mắt ko thiện chí lắm.

.....

“học sinh trường cậu có vẻ giàu nhỉ?”

“uh, họ toàn như vậy.”

“cậu giống con vịt cổ lùn trong đám thiên nga ghê!!hahaha”

TT_____TT

thấy vẻ mặt xụ xuống chán nản của tôi,

Đu Đu thôi ko cười và kêu thêm 2 ly nước trà đá, hạ giọng an ủi

“nhưng trông họ ko đáng yêu như cậu.”

“thật ko?”

cậu ấy ko đáp, chỉ cười cười, nhún vai và ực hết ly trà của mình,

rồi đưa tay quạt mồ hôi trên trán.

“ah, tớ hỏi cái, cậu làm thêm gì vậy?”

“sao cậu biết?”

“ah..uh.. thì tớ biết vậy...mà làm cái gì thế?”

“phục vụ.”

giọng Đu Đu cộc lốc đáp, khiến tôi có cảm giác cậu ấy ko thích nói điều đó.

nên tôi ko hỏi thêm gì nữa, dù lòng vẫn còn hàng chục câu

múôn hỏi.

.....

mãi cho tới khi Đu Đu chở tôi về gần đến nhà,

tôi mới thì thảo sau lưng cậu ấy..

“cậu cần tiền lắm à, Đu Đu?”

“.....uh.....”

câu trả lời có vẻ rất khó khăn,

tôi nghe hình như hơi thở cậu ấy cứ đứt quãng,

làm lòng tôi cũng thấy đau đau.

mà tôi thì làm gì có tiền để mà giúp Đu Đu được....

“cậu vào đi.”

“uh... cậu làm ít thôi, nhớ học nữa đó... năm sau, còn phải thi....”

“lo cho tớ làm gì, cậu lo cho mình đừng để bị mấy con nhỏ xíu xọn đó ăn hiếp thì tốt hơn”

Đu Đu nói xong thì quay lưng đi, đầu ko đội nón,

giữa trưa nắng thế này... ko chừng lại bị cảm nắng nữa...

“con bé này về trễ để đi với thằng Đu Đu à?”

giọng ông nội ồm ồm ngay sau tôi,

tôi quay phắt lại với vẻ mặt tái mét

vì lo sợ việc ông sẽ gặng hỏi lý do tại sao về trễ...

“con...”

“con, con cái gì, ko mau đi vào thay đồ ăn cơm đi! phét cho vài roi bây giờ! đồ con gái con đura!”

ông nội la liên hồi, tôi nhanh chóng chui vào nhà mừng quỳnh

chuyện bị phạt nhất định ko để ai biết được, hic hic.

.....

giờ cơm chiều.

“con Xu nhà này nó mê chết thằng Đu Đu nhà đó rồi.”

“HẢ??”

cả ba và mẹ và chị Huyền con cậu 2 lên trọ học đang ngồi ăn,

cũng phải la lên khi ông nội nói câu ấy,

còn tôi thì shock đến muốn phun cơm ra.

* *

“sao ba lại nói vậy?”

“thì tao thấy sao nói vậy.”

“ba thiệt là, nó mới học lớp 11, tụi nó chơi với nhau từ nhỏ thôi chứ mê là mê làm sao.”

mẹ tôi lừa chén cơm, giọng trách móc ngậm,

ba tôi ko nói, chỉ gắp cho mẹ miếng cá rồi nhìn tôi 1 loáng.

cũng đỡ là ông nội ko kể vụ tôi phải về trễ hơn 2 tiếng đồng hồ,

ko thì chắc tôi bị đòn khi mẹ biết chuyện.

“Xu à, sau này để mẹ đưa ra trạm xe, ko đi với thằng Đu Đu nữa.”

Chương 8

mặc dù biết mình ko nên nói gì hay hỏi gì,
tôi vẫn ko cam tâm khi bị mẹ cấm ko cho đi với Đu Đu..

“tại sao hả mẹ?”

“lớn rồi, đi với nó lại mang tiếng”

“em lạ chưa? trước giờ sao ko nói gì, từ lúc tôi qua nghe chuyện, em lại như thế?”

ba tôi dẫn đôi đũa, rồi đứng dậy bỏ lên lầu,

mẹ cũng chỉ cúi đầu ăn cho xong chén cơm, rồi đi tắm.

ông nội ngơ ngác nhìn họ , và quay sang tôi với đôi mắt “ngây thơ” +__+

“ba mẹ mày bị gì vậy?”

“tại ông nội cả!! sao ông nói thế làm gì?”

tôi cũng bày đặt làm vẻ giận dỗi, né luôn việc ăn chén canh rau,

mà lĩnh vô phòng nằm đọc truyện tranh.

nhưng tôi cũng ko hiểu ba và mẹ đã nói gì về Đu Đu, hay về chú Hải,

mà thái độ mẹ bỗng dưng gay gắt kiểu ấy.

“XU XU!! CÓ ĐIÊN THOẠI!”

tiếng chị Huyền gọi tôi ở lầu dưới.

ai lại gọi nhỉ, chẳng lẽ Đu Đu?

giờ này cậu ấy phải đi làm thêm mà...

“alo?”

“hey, tên ở nhà là Xu Xu à? nghe giống.. con chó quá!^^”

“ai đấy?”

“đoán xem”

cái từ “đoán xem” làm tôi sớm nhận ra giọng của Long,

hơ..sao cậu ta lại biết số nhà tôi?

àh, chắc vì hồi sáng tôi có dùng máy Long

.....nên trong nhật ký cuộc gọi vẫn còn lưu. - ____ -

“Long à?”

“heheheh”

“có việc gì ko?”

“mai 8h gặp ở cổng trường nhé.”

“nhưng...mai là chủ nhật mà?”

“thì mới phải gọi để hẹn ra, trời àh.”

“...”

vì ko hiểu ý của cậu ấy nên tôi cứ im lặng suy nghĩ,

hẹn ra để làm gì? hay là thầy lại phạt?

vì bài tôi dịch sai tùm lum rồi??

“còn nghe ko? alo?”

“còn... nhưng hẹn ra chi vậy?”

“đi chơi patin”

“PA...TI ..TIN ÁH?”

“uh, vậy hen. see ya XU XU!”

“ko..ko...tớ ko biết...khoan...”

tút..tút..

cúp máy rồi.

làm sao gọi lại cho Long khi mà tôi ko biết số của cậu ấy?

“ai gọi vậy?”

mẹ vừa trong bếp rửa chén xong, bước ra vừa lau tay vừa hỏi tôi,
tôi bỏ điện thoại xuống thờ dài.

“một bạn trong lớp.”

“rủ đi chơi à?”

“dạ.”

“đi đi.”

mẹ nói với giọng nửa đề nghị, nửa thúc ép,
tôi mở to đôi mắt nhìn mẹ khó hiểu, vì nào giờ
mẹ đâu có hay cho tôi đi chơi mấy trò ấy..?

“là chơi patin đó ạ.”

“thì cứ chơi thử cùng bạn bè, con ko tham gia hòa đồng mà cứ mãi bám cái thằng Đu Đu hoài.”

“nhưng...con ko thích.”

“ko nói nhiều nữa, mai cứ đi đi, nghe ko?”

nói dứt câu, mẹ bảo chị Huyền sáng mai để xe đạp cho tôi đi,
còn tôi ko thể cãi hay có ý kiến gì thêm.

“lạ thiệt, thường thì con xin đi chơi, mẹ ko cho, chứ có vụ mẹ bắt đi chơi, con ko chịu bao giờ nhỉ.”

chị Huyền cười khúc khích chọc ghẹo tôi, làm tôi càng thêm rối rắm.

nếu là bạn cùng lớp, Hương Kim, hay mấy đứa trong tổ,
tôi cũng sẽ đi thôi.

còn đằng này, Long hẹn, chẳng biết có ai ở đó nữa.....

tôi sợ lắm.

.....

buổi sáng thức dậy, nhìn đồng hồ điểm 7h20 phút, tôi bắt đầu lo lắng,
khi nghĩ tới “cuộc hẹn patin” với Long, hic hic..

cái trò ấy, tôi mà chơi được, thì tôi ko phải là Xu khờ.

lết xuống cầu thang với hy vọng mẹ đi vắng, quên chuyện này đi,

ai dè mẹ đang quét nhà, nói vọng lên ngay khi thấy mặt tôi

vừa ló ra.

“thay đồ nhanh đi, bạn hẹn mấy giờ?”

“...dạ 8h...”

coi như chắc chắn tôi phải đi rồi.

TT____TT

trước khi ra khỏi cửa, mẹ còn cười thật tươi và chúc tôi vui vẻ nữa.

mẹ ko sợ tôi té gãy chân hay sao, hu hu...

.....

chiếc xe đạp điện đã được chị Huyền được sạc đầy bình,

tôi chỉ mất có 15 phút để đến cổng trường,

còn sớm đến 10 phút.

vì thế, ngoài tôi ra, cổng trường chỉ có bác kia bán bánh bò sữa nướng.

tôi dắt xe ra bên hông cổng chính, tìm 1 chỗ có mái che,

và ngồi chờ xem có những ai tham gia buổi hôm nay...

khoảng 15 phút sau, 2 cô bạn gái cùng lớp có mặt, hình như là Thảo và Thúy Lan.

họ chạy xe tay ga nhỏ màu đỏ, hiệu Yamaha... đẹp thật...

ước gì tôi cũng có 1 chiếc. T____T

Chương 9

chỉ sau vài phút, thì Long và Lãm tới, trên chiếc xe hôm nọ, màu đen, , chẳng biết là loại xe gì nữa.
ngoài ra còn có thêm 1 bạn nam nữa, cũng đi xe máy.
hơ, nhưng họ cũng mới 17 tuổi như tôi, còn chưa thi được bằng lái, thì sao có thể..??
mà cho dù là thế nào, thì tôi vẫn ko muốn tới đó,
hãy xem chiếc xe đạp điện của tôi làm sao mà sánh bằng với đồng xe xịn ấy.
hic hic.
tôi cứ trốn kỹ trong góc của mình, đến khi họ chờ lâu quá,
sẽ bỏ đi mà ko cần có tôi.

.....

10 phút trôi qua.

đám người kia nói chuyện rôm rả, nhưng Long thì cứ nhìn đồng hồ,
rồi ngó xung quanh tìm kiếm..

chắc tìm tôi. TT___TT

5 phút nữa.

bọn họ bắt đầu nóng ruột, hỏi thúc Long nhưng cậu ấy vẫn cố nán chờ,
tôi thấy tội lỗi 1 chút nhưng còn hơn là tham gia vào đó,
ko có chỗ cho con vịt cổ lùn như tôi. *___*

Long bỗng đưa tay vào túi và lấy điện thoại ra,
tình hình này.... hey... gọi tôi à?

mà lại gọi về nhà á?? ôi ko...mẹ ở nhà...

tôi vội chạy ù ra và la to để ngăn Long lại, ko kịp thì nguy to.

“TỐ ĐÂY NÀY!!”

O___O T___T

hai cô bạn gái có vẻ ngạc nhiên khi thấy tôi,
còn Long thì nhét điện thoại vào túi, bước ra khỏi chỗ chiếc xe
và đi lại nơi tôi đang đứng.

“chơi trốn tìm hả?”

“tớ... tớ đã nói là, tớ ko biết chơi patin.”

”vì vậy Xuân trốn ở đây và chờ chúng tôi đi khỏi chứ gì?”

“uhm...”

thình lình Long chụp cổ tay tôi, lôi tôi ra hướng bọn họ,
tôi vội níu chiếc xe đạp của mình và trụ chân lại...

“xe của tớ...”

Long nghe thế thì quay lại nhìn chiếc xe của tôi,
nghĩ ngợi 1 lúc rồi bỏ tay tôi ra, thay vào đó,
cậu ấy dắt xe tôi vào phòng bảo vệ của trường.

“cho em gửi cái xe này ở đây, chiều em quay lại lấy.”

“OK!”

hơ... thế là thế nào.

gửi xe tôi ở đó thì tôi đi bằng cái gì?

“vậy là sao?”

”đur xe mà, tôi sẽ chở Xuân...à, ko, Xu Xu.^-^ cái tên dễ cưng quá!”

“chở tớ????”

tôi lại bị Long kéo đi với nhiều nỗi lo ngại trong đầu,
hình như tôi ko có quyền quyết định gì ở đây cả.

Đu Đu ơi, cứu tớ với!

“Lắm, mày sang chở Thúy Lan, còn Hùng chở Thảo. Tao chở Xu Xu!”

”Xu Xu? Là cô bạn này à?”

Lắm nheo mắt nhìn sang tôi, cười nhẹ,
kiểu như anh ta vừa khám phá ra điều gì thú vị lắm vậy.

“nhưng Xuân có biết chơi Patin ko?”

Thảo hỏi tôi hơi bừa môi 1 chút,
nếu ko vò đầu bối rối, tôi còn biết trả lời thế nào.

Long có vẻ rất thích cái tên Xu Xu của tôi,
cậu ấy bắt đầu gọi nó liên tục bằng 1 giọng rất thích thú.

“Xu Xu ko biết thì tôi chỉ, việc gì phải lo!! Lên đi, Xu Xu!!”

thực lòng mà nói, từ bé tới giờ, ngoại trừ Đu Đu ra,
tôi chưa bao giờ ngồi sau xe con trai, thậm chí cả xe đạp,
chứ đừng nói là xe máy đời mới như thế này.

điều đó làm tôi thấy ko thoải mái chút nào,
mãi đến khi tất cả đều ngồi sẵn trên xe và hối thúc tôi,
tôi mới khó nhọc leo lên yên xe Long, ngồi rất xa về phía sau.

“chạy chậm thôi, mày ko chơi trò thắng gấp đấy nhé!”

Lắm nháy mắt với Long và cười nhếch 1 tí, rồi phóng cái vèo,
Hùng chở Thảo cũng chạy đi ngay sau đó.

Long nổ máy và nói nhỏ với tôi

“giữ chặt nhé.”

tôi nắm chặt tay vào yên xe, ***g ngực đập thành thịch,
hy vọng cậu ấy ko phải là “hung thần xa lộ”...

ôi trời ơi...T____T

.....

CLB Patin.

chỗ này ko cách xa trường bao nhiêu, chỉ đi có 5 phút là đã đến.

nó khá sành điệu với máy lạnh và trang thiết bị hiện đại

những đôi giày patin mới và sân trượt cũng mới.

nhạc mở xập xình chỗ quầy bán nước giải khát...

tôi nhìn quanh và thấy rất nhiều bạn cỡ tuổi chúng tôi vào chơi,

có cả mấy em học cấp 2, mặc áo dính phù hiệu nữa.

“nickname là Xu Xu à?”

Lắm đưa cho tôi 1 lon 7UP đã khai sẵn

tôi cầm lon nước và tu 1 hơi, sắp chết khát rồi..

“ko phải nickname. Xu Xu là tên ở nhà.”

“thế à?”

...

“Nè!”

Long cầm ra 2 đôi giày trượt, đưa tôi 1 đôi và Lâm 1 đôi,
còn cậu ấy thì đã mang sẵn vào chân rồi.

3 người kia cũng vậy.

“hôm nay tao ko chơi. chân tao bị xóc gai hôm qua.”

Chương 10

“sao ko nói sớm thằng kia? vậy đem đi trả đi.”

Long giờ đôi giày dứ vào mặt Lãm và cắn nhặn,

Lồm thò ngồi xuống dãy ghế ngoài sân trượt, cầm lấy đôi giày Long đưa bỏ xuống dưới chân và nói – “để đó lát tạo sẽ trả!”

tôi giữ đôi giày của mình và cố xoay xở để mang vào, thật là rắc rối làm sao...

“ngồi xuống đi, tôi giúp cho.”

vừa nói, Long vừa đẩy tôi ngồi phịch xuống cạnh chỗ Lãm,

1 tay cậu ấy cầm chiếc giày, tay kia nắm lấy chân tôi xỏ vào, rồi cột dây lại...

“cứ như là trẻ con vậy.”

giọng Thảo lại có cái gì bức bối dành cho tôi,

cũng phải thôi, nếu tôi là cô ấy, tôi cũng thế.

tự nhiên có 1 con nhỏ khù khờ tham gia vào trò này,

lại đề cho anh bạn “hot boy” của họ mang giày cho nữa....

nghĩ vậy nên chiếc giày còn lại, tôi ko đê Long chạm vào,

và nó cũng ko quá khó khăn như ban đầu.

vân đề ở chỗ, mang rồi thì tôi cũng chẳng thể đi được vào trong kia.

“ba người vào trước đi, tôi dắt Xu Xu vào từ từ sau.”

lời Long nói có lẽ ko làm cho 2 bạn nữ kia thích lắm,

họ chẳng buồn đáp gì và cứ bước nhanh ra sân, rất sành sỏi trong đôi giày bánh xe..

* *

.....

tay Long giữ chặt cánh tay tôi và hướng dẫn bằng giọng giảng bài.

“bước chậm sẽ ko được đâu, mà hãy đẩy 1 hơi ngắn để bánh xe chạy, muốn thẳng thì nhân mũi về trước, đừng nhân gấp, chỉ cần ần nhẹ thôi là được. Xem nhé.”

Long bỏ tay tôi ra và đẩy chân trượt 1 nhịp, xong cậu ấy thẳng lại ở cách tôi khoảng 5 mét, rồi giơ tay vẫy tôi ở đó.

hic... tôi sao phải làm cái trò mình ko thích thế này.

nhưng cứ chơi cho xong rồi về, chứ càng lộn xộn càng mất thêm thời gian,

nào, cố lên, XU XU!!

1, 2, 3...

áhhhhhhhhhhhhhhh.....bịch.

tôi trượt và ko nhớ nổi phải thắng làm sao, nên 2 chân cứ lú lú,

kết quả là tôi chỉ đi được 3 mét và té cái ọach.

ui da.....

“ko sao chứ? trời ơi đã nói là cứ để nó chạy bình thường mà.”

“Hot boy” chạy đến chỗ tôi, xoa đầu gối tôi,

tôi tự hỏi sao cậu ấy biết tôi đau chỗ đó nhỉ.

“mày dạy kiểu gì vậy hả?”

tiếng Lâm cất lên với thái độ ko hài lòng,

tôi và Long cùng ngược lên khi thấy cậu ấy đang đứng,

chân mang giày trượt..

ko hên mà cả 2 đều hỏi cùng 1 câu.

“ủa, ko phải chân đau à?”

Lãm ko nói mà im lặng cúi xuống đỡ tôi đứng dậy,

và thay vì trả lời câu hỏi đó, cậu ấy nói với Long bằng cái giọng sẵn như đàn anh.

“theo mày học thì cô ấy té bầm mình cả.”

tôi có thể thấy vẻ mặt sững sờ của Long,

như thể cậu ấy rất bất ngờ và ko hiểu chuyện gì.

1 vài giây sau, Long nắm tay tôi kéo lại

“mày sao vậy? tao vẫn dạy những bạn nữ khác như vậy mà c...”

trong khi định nói thêm câu gì đó,

Long bị 2 cô bạn Thảo và Thúy Lan đến kéo đi chơi trò “đổ dốc”

vì vậy, chỉ còn tôi và Lãm đứng ở chỗ vắng cạnh tường.

“đau lắm ko?”

“ko, bớt rồi.”

“thử lại nhé?”

“thôi, tớ sợ té lắm.”

“tôi bảo đảm, Xuân ko té nữa đâu. nếu bị, tôi đền cái gì cũng được.”

thực tế mà nói, tôi biết rằng nếu có té gãy tay,

thì anh ta làm sao mà đền cho tôi.

nhưng ko hiểu sao, tôi có cảm giác tin ở Lãm, có lẽ

bởi cái giọng nói trầm và nam tính của cậu ấy,

khi khẳng định 2 từ “bảo đảm”.

Lãm đứng trước mặt, giữ 2 bàn tay tôi,

ko siết quá chặt, mà thả hơi lỏng, như 1 điểm tựa để tôi níu lấy.

“bước ngắn thôi, đứng thẳng người. tôi ko buông tay ra , đừng lo.”

1 bước...ok...

bước thứ hai...ok...

ah ..ha...

tôi trượt được rồi, dù chỉ từng đoạn ngắn

ko hề té, đơn giản vì Lãm luôn ở phía trước

giữ tôi bằng 2 tay..

tôi nhận ra Lãm đi lùi bằng giày trượt khá ngọt,

chắc hẳn cậu ấy chơi rất giỏi.

“giờ ta đi 1 vòng nhé?”

“uh...”

cảm giác trượt được trên đôi giày bánh xe rất ...thích,

nên tôi bắt đầu ham hố...gật đầu liền

- _____ -

Lãm bỏ 1 tay ra, tay phải vẫn giữ tay trái tôi,

bảo tôi bước theo chân cậu ấy.

.....

cảm giác có thể chạy nhẹ nhàng trên sân thật sự rất khó tả

nhất là đối với 1 con nhỏ lần đầu tiên chơi được như tôi.

trò này cũng vui nhỉ, hôm nào phải rủ Đu Đu....

“Dừng lại!”

Long đột nhiên xuất hiện giơ tay chặn chúng tôi lại,
sút chút tôi đã đổ ào vào người cậu ấy
nếu Lãm ko dùng sức kìm giữ tôi.

“trả Xu Xu lại cho tao.”

vừa nói, Long vừa gỡ tay Lãm ra để giữ bàn tay tôi,
rồi kéo tôi sang chỗ của mình.

Chương 11

Lãm chỉ đứng nhìn ko nói gì,
mà chỉ khi Long dắt tôi đi được 1 quãng
cậu ấy mới vội chạy tới cạnh Long và dặn dò.
“Xuân vừa biết chơi, đừng đi quá nhanh, và nhớ là ko bao giờ buông tay cô ấy ra.”
“biết rồi.”

“còn nữa,... đừng đồ dốc và vào cua khó...”
Long cứ kéo tôi đi mà ko thèm để tâm đến những lời của Lãm,
từ chỗ thấy vui vẻ và hào hứng
tôi bỗng trở lại tâm trạng căng thẳng và sợ hãi,
và chỉ có thể ngoái đầu nhìn Lãm cầu cứu.
nhưng,,,
cậu ấy hình như ko để ý và quay ra ngoài.

.....
Long chẳng còn nhớ tới lời Lãm, cậu ấy lôi tôi lên dốc và đòi trượt,
tôi níu lan can cầu và ngồi xuống nhất định ko theo,
gần như tôi sẵn sàng tháo giày và nằm vạ.

T_____T
ơn trời, Long bắt đầu thấy..tội nghiệp tôi.
“sợ à? hay mệt?”

“cả hai....hic h ic...”
“NÀY!! NGHỈ THÔI!”

Long la lớn nói với 3 người bạn còn lại,
rồi ngồi xuống gỡ dây giày cho tôi...
“Đề tó!”

tôi xô Long ra , tự mình tháo giày
rồi đứng dậy đi chân trần ra khỏi sân trượt,
tay xách đôi giày, mồ hôi ướt bết cả tóc.
kính khủng quá.
tôi bước tới chỗ Lãm đang ngồi, vút đôi “của nợ” xuống cái bịch,
rồi ngồi xuống thở hên hếch.

Lãm nhìn sang tôi, nhưng chỉ lặng lẽ thở dài.
“lẽ ra cậu...”

tôi định nói rằng lẽ ra Lãm ko nên bỏ tôi trong đó,
mà phải đưa tôi ra theo hoặc là ở lại giúp tôi,
nhưng khi nhìn xuống bàn chân lấm sũng đỏ ở dưới ngón chân cái
tôi mới giật mình hoảng hốt.

“ơ...chân cậu sao vậy?”

“chẳng có gì”

“cậu bị đau chân thật?”

“.....”

“thế sao cậu lại ra chơi?”

“.....”

mặc cho tôi cứ hỏi thế nào đi nữa,
Lãm cũng im lặng 1 cách khó hiểu, thỉnh thoảng mỉm cười nhếch môi,
cái cách cười gần như là dành riêng cho cậu ấy.

“đi ăn gà rán đi!”

sau khi đem trả giày của cả bọn,

1 trong 2 cô bạn gái đề nghị.

tôi chỉ nghĩ đến việc về nhà...

“uh, ăn KFC hay Lotteria?”

vừa nói, Long vừa nhìn tôi, chờ đợi

cậu ta tưởng tôi là người chủ trì ở đây chắc?+__+

“sao cũng được...”

Đu Đu có lần nói rằng cái cách trả lời lựa chọn của tôi

rất là nhạt nhẽo và thiếu quyết đoán,

1 hay 2, chứ ko thể “sao cũng được”

nhưng hình như tôi ko thể thay đổi , mặc dù rất muốn,

tôi ko phải là Xu khờ hay sao?!

“vậy đi KFC, gần đây có 1 tiệm”

“con vật oai phong” đó đã cho thấy khả năng điều khiển của mình,

cả bọn ko ai phản đối, lần lượt kéo nhau ra cổng CLB

Lãm đi chậm nhất phía sau,

có vẻ chân cậu ấy thực sự đau.

“khoan đã”

tôi kêu Long rồi quay ra sau chỗ Lãm,

ngồi xuống và quan sát ngón chân cái đang đỏ tấy lên.

tự nhiên tôi thấy xót trong lòng,

ko rõ là loại cảm giác gì nữa.

“chân mày làm sao thế?”

nghe Long hỏi, Lãm khoác tay ra hiệu ko sao,

nhưng chỉ vừa đi được 2 bước, cậu ấy lại nhăn mặt và nhấc bàn chân lên,

đi cà nhấc.

“mày có đi được ko?”

Lãm chỉ gật gù, rồi quàng tay qua vai Long, cố gắng đi tiếp

tôi theo sau 2 người họ 1 vài nhịp..

.....

Thuý Lan trở thành người cầm lái vì sợ Lãm ko đạp thắng nổi,

tôi vẫn phải ngồi sau chiếc xe ko-biết-là-loại-gì của Long,

với tâm trạng ko khác gì ban nãy.

“dừng, dừng lại!”

tôi vỗ vai Long liên hồi và kêu lên

khi xe chúng tôi chạy ngang 1 hiệu thuốc Tây.

2 chiếc xe kia đã chạy trước...

“sao vậy??”

“tớ mua ít đồ!”

tôi nhảy phóc xuống xe và chạy vào tiệm thuốc,

hỏi mua ít bông gòn, dầu xanh và băng URGO..

Lãm cần chúng.

“mua cho thằng Lãm à?”

“uhm... phải bằng cái chỗ ấy lại”

“chút xíu đó chẳng nhằm gì với nó đâu.”

Long cười, xem nhẹ chuyện ngón chân cái của bạn mình, như là việc ấy là bụi bay vào mắt vậy...

Chương 12

.....

Tiệm gà rán.

vừa bước vào tiệm ăn, Thảo và Hùng đã réo lên tra khảo, nhưng có vẻ họ chỉ nhắm vào Long.

“hai người đánh lẻ hả?”

“đánh lẻ thì quay vô đây làm gì.”

tôi kéo chiếc ghế trống cạnh chỗ Lãm đang ngồi, rồi yên vị luôn vào đó trong cặp mắt thò lỗ của Long.

chẳng hiểu sao,

kể từ lúc được Lãm “gia sư” cho bài học Patin,

tôi ko còn thấy e ngại cậu bạn ấy như vài ngày trước nữa.

“cậu băng cái này vào chân đi.”

“.....để làm gì?”

“như vậy để ko nhiễm trùng, và cậu cũng bớt đau”

“tôi ko sao.”

“.sao lại ko, tớ thấy nó nghiêm trọng áh...”

“ko sao mà. ko cần phải băng!”

nếu mà tôi kêu ai đó làm cái gì,

tôi chỉ có thể 1 là năn nỉ họ, 2 là bỏ cuộc.

nhưng tại sao tôi phải năn nỉ Lãm khi việc này là tốt cho anh ta?

nghĩ vậy, tôi thất vọng nhét cái bịch bông băng, dầu xức...vào trong ba lô và ko nói thêm câu nào.

Long chen cái ghế của mình vào giữa 2 chúng tôi,

thản nhiên 1 cách... ko thể diễn tả được.

cậu ấy đặt lên bàn 2 phần ăn nhanh gồm gà popcorn

và nước Pepsi cola.

thậm chí cậu ấy còn ko thèm hỏi tôi thích ăn cái gì nữa.

> ____ <

.....

buổi ăn uống diễn ra trong tiếng cười đùa của 4 người, trừ tôi, và Lãm.

nếu tôi chỉ bỏ từng miếng gà vào miệng nhai chóp chép,

thì Lãm cứ ngồi nghịch những cái ống hút...

kéo, thắt, và búng nổ chúng.

tôi thề là tôi đã cố gắng ko trở thành kẻ ngoài cuộc,

cũng cố nói những câu chuyện về bộ phim Cô nàng lấm chiêu,

về Lindsay Lohan, rồi về ca khúc nào đó của phim..

nhưng tới khi họ nói chuyện tình yêu học trò,

tôi bắt đầu cảm như hén.

chính xác là tôi có biết gì đâu mà nói

với cái đề tài “tình yêu là gì” của họ.

“Yêu là ko bao giờ phải nói lời hối tiếc”

Thúy Lan nói câu ấy-hình như là rất nổi tiếng
và chống cằm suy tư,
Thảo ngồi bên cạnh tặc lưỡi, vẽ đồng tình...
“Yêu là cảm thấy cần ai đó lúc cô đơn.”
câu nói của Long mang 1 giọng hơi hơi nghiêm túc,
nói “hơi hơi nghiêm túc” là bởi vì tôi cũng chưa rõ lắm về cậu ấy,
nhưng nếu so ra về thường thấy của Long,
thì câu này có 70% xuất phát từ thật lòng.
dĩ nhiên chỉ là cảm nhận của tôi,
nhưng với 4 cặp mắt còn lại nhìn Long ngơ ngẩn,
tôi nghĩ là họ cũng thấy giống như tôi.
“hay thật, Long à!”
hai cô bạn khen thực sự và ánh mắt họ chứa chan tình cảm
dành cho “hot boy” Trí Long.
“tôi nghĩ Yêu là nhận thêm mỗi đứa 1 cột điểm dưới trung bình!”
hahahahaha
cả bọn cười sảng sặc trước câu nhận định của Hùng,
tôi cũng cười theo...
12h30
“về thôi.”
sau 1 hồi im lặng ít nói, Lãm đề nghị,
5 đứa còn lại ngoại trừ tôi đều ko tán thành,
họ bảo muốn đi cho hết ngày nghỉ...
“mày có về ko?”
kèm theo câu hỏi, Lãm nhìn Long sắc gọn,
chờ câu trả lời của thằng bạn.
tôi cũng hồi hộp mong sao Long đồng ý,
dù thái độ của cậu ấy có vẻ là ko...
“nếu mày muốn về, thì về.”
oh, thank you ^-^
tôi hí hửng quàng ba lô qua vai, rút túi móc tiền ra đưa cho Long
để trả phần ăn popcorn lúc nãy.
hic, lại tốn 1 mớ tiền quá mức chi bình thường rồi...
“gì đây?”
“huh? thì tiền trả món gà...”
“cất vào!!”
Long nói như quát khiến tôi bất ngờ,
vừa bất ngờ vừa hoảng sợ...
trả tiền mà cũng bị mắng, sao vậy chứ!
“sau này Xuân đi với Long thì ko cần trả tiền!”
Thảo giải thích cho tôi nghe và kêu tôi cất tiền vào,
rồi 2 cô bạn đó kéo tôi ra ngoài quán.
“tớ ko thể ăn mà ko trả tiền được.”
“đó là với ai chứ cậu làm vậy với Long, cậu ấy tự ái!”
“tự ái làm sao?”

“tóm lại là mặc kệ đi, Long giàu lắm!”

.....

lý do của Thảo làm tôi thêm bức mình,

cứ giàu thì là muốn quát ai thì quát sao??

tôi ko làm gì sai cả, tôi ko cần phải sợ....

khi Long vừa bước ra, tôi đến trước mặt cậu ấy và chìa ra số tiền ban nãy

“nếu mà cậu ko lấy thì từ nay về sau đừng có rủ tớ đi đâu nữa!”

về mặt của Long giống như vừa bị ai đó tát nước vào mặt,

cậu ấy khẽ mở miệng mấp máy,

nhưng lại ko có lời nào được thốt ra..

mấy người bạn đều đứng quan sát trong thinh lặng,

suốt 2 phút..

Chương 13

Lăm giật số tiền trên tay tôi và nhét vào túi Long,
xong bước ra chỗ bãi xe và gọi Thúy Lan lấy thẻ..
vẫn đi khập khiễng trên cái chân đau.

“s...sao nhất địnhphải trả?”

giọng Long có cái gì đó ko trôi chảy lắm,
cậu ấy đứng mãi ko chịu nhúc nhích,
chờ tôi trả lời.

“vì tớ ko muốn mắc nợ.”

.....

cuối cùng, tôi cũng được thả về trường lúc 2h chiều.
trời nắng nóng kinh khủng, tôi mệt mỏi vào lấy xe đạp ra
Long đã bỏ về ngay sau khi cho tôi xuống,
và dĩ nhiên, nếu Long đã đi thì những kẻ kia cũng ko ở lại chờ tôi làm gì.

#_#

“hey...”

nghe tiếng gọi, tôi ngược tìm và thấy Lăm đang ở chỗ trạm chờ xe buýt.
cậu ấy vẫn chưa về sao?

“ko đi chung với họ à?”

“bọn nó đi Diamond plaza nữa. tôi đau chân nên đón xe về riêng.”

“uhm... chắc xe bus cũng sắp tới rồi.”

“uh, Xuân về trước đi.”

tôi lắc đầu và gác chống xe, ngồi lên yên sau chờ cùng Lăm.
nếu mà để cậu ấy ngồi 1 mình sẽ buồn lắm...

“tôi...”

“huh?”

“tôi cứ tưởng Xuân giận tôi.”

“giận? chuyện gì?”

“trong tiệm ăn, vụ băng bó....”

“ah..chuyện đó...ko gì đâu...nếu cậu ko thích...”

thì ra cậu ấy thấy tôi quê độ bỏ hết các thứ vào ba lô,

ko nói năng nữa nên cho là tôi giận

mặc dù có bực 1 chút, tôi cũng ít khi giận đối ai...

“vậy...giờ băng có được ko?”

nét mặt Lăm hơi rụt rè, khác với thái độ bình thường của cậu ấy

tôi chỉ tí mắt cười ^^ “okay”

rồi mở ba lô lấy đồng đồ y tế lúc nãy ra.

thật buồn cười là ngay khi tôi vừa rút 1 miếng bông gòn,

thì xe buýt lại chạy tới thẳng cái kết.

“hic, xe tới rồi! cậu lên đi”

“chưa băng mà, kệ nó! tôi đi chuyển sau”

O__o

Lăm cứ giơ chân lên ghế chờ ở trạm, ko thèm quay ra nhìn bác tài xế nữa,

tôi phải cúi đầu xin lỗi bác ấy đi trước..

thiệt tình.

“nhà Xuân ở khu Tân Qui à?”

“uhm...”

tôi chăm chút quần cái băng cá nhân vào chỗ sưng đỏ của Lãm,

nên chỉ trả lời qua loa mà ko để ý

tại sao cậu ấy biết tôi ở đó..

“xong rồi.”

“oh, cảm ơn nhé.”

“giờ cậu đi sẽ thấy đỡ hơn.”

tôi phúi tay, thu dọn mấy thứ còn dư cho vào lại trong ba lô,

Lãm bỏ chân xuống xột vô chiếc dép, nhìn tôi thắc mắc.

“Xuân giữ lại mấy cái đó làm gì?”

“dầu còn nhiều, bông cũng còn, ko lẽ bỏ?”

“tôi nghĩ Xuân giữ để mai thay cho tôi ^^”

“huh??”

+_____+

chúng tôi ngồi thêm 1 lát thì chuyến xe kế cũng đến,

Lãm nhảy lên xe trong tư thế cà nhắc và vẫy tay chào tạm biệt.

bye bye..

.....

tôi dắt xe đạp vào nhà thì đã là gần 4 giờ chiều

tắm xong, tôi lôi sách vở ra làm quần quật với đủ thứ bài tập

từ sinh, toán, lý, hóa đến Anh ngữ, văn học..

ôi, cái sự học muôn đời vẫn luôn vất vả, hichic.

mãi đến hơn 10giờ đêm, tôi mới giải quyết xong đồng “nhiệm vụ”

trong cơn buồn ngủ tràn ngập, tôi xuống nhà đi toilet và uống nước,

và thấy mẹ ngồi ở phòng ngoài vẽ sột ruột lẫn bực dọc.

“mẹ chờ ai vậy?”

“thật chán, chồng với con. chờ ba mày chứ chờ ai!”

“ủa ba đi đâu mà chưa về?”

“chắc lại nhậu nhẹt với tay Hải ấy, điện thoại cũng ko thèm mở...”

“.....hay...mẹ gọi số nhà?”

“rồi, ko có ở đó.”

thế là tôi cùng mẹ ngồi chờ ba suốt 2 tiếng đồng hồ,

đến gần 1 giờ đêm, ba ngất ngưỡng vào nhà với men rượu nồng nặc.

theo sau ba, là...Đu Đu.

“mẹ con bảo đưa chú ấy về.”

“uh, cảm ơn con.”

mẹ tôi đáp lạnh lùng rồi đỡ ba tôi vào trong,

Đu Đu đứng 1 lúc rồi quay ra ngoài cửa..

tôi lục **c ra tiễn cậu ấy.

“ba cậu cũng xin à?”

“uh, quắc cần cậu!”

“cậu về cẩn thận nhé!”

“uh, đi vào ngủ đi.”

.....

“Đu Đu này!”

“Gì?”

“trước cậu hay chúc tớ ngủ ngon.”

“.... ngủ ngon.”

tôi mỉm cười nhưng mặt Đu Đu ko tươi lắm như mọi lần,

cậu ấy chỉ leo lên xe nổ máy và giơ tay chào tôi

mà ko hề quay lại nhìn.

tôi thấy buồn làm sao ấy.

Chương 14

.....
lúc đi ngang cầu thang, tôi nghe tiếng ba mẹ
cãi nhau trong nhà tắm.
một lúc sau..
mẹ đóng sầm cửa nhà tắm bước ra ngoài,
mặt đỏ bừng và nóng giận..
tôi vội chạy nhanh lên gác và chui vào phòng.
cảm giác lo sợ vẫn còn vương mãi trong giấc ngủ...

.....
buổi sáng khi mẹ chở tôi ra bến xe, tâm trạng dường như cũng ko tốt hơn là mấy.
“con cái lớn rồi mà cứ phải đưa với đón.”
“thì mẹ để Đu Đu...”
“quên đi. hôm nào mẹ mua cho chiếc xe đạp.”
“Xa lắm!”
“chân ngắn thì đạp xe cho dài ra!”
“hay mua xe điện như của chị Huyền đi mẹ!”
mẹ ko nói, cũng ko từ chối lời xin xỏ của tôi,
cho tới khi xe búyt dừng lại đón, mẹ mới hạ giọng
“muốn mua thì tự kiếm tiền mà mua. cứ vào đời lăn lộn để ko còn khờ nữa.”

T _ T
tự kiếm tiền? vào đời?
mười bảy tuổi cũng ko phải là quá nhỏ nhưng mà...
híc, tôi luôn bị ăn hiếp thì làm sao mà kiếm tiền.
“này, Xuân.”
khi tôi đi ngang 1 dãy ghế, thì Lãm gọi tôi ,
cậu ấy đang ngồi cạnh cửa sổ, ngoắc tay chỉ vào chỗ trống kế bên.
vì mãi suy nghĩ vụ kiếm tiền, vào đời, bla bla bla
tôi cũng chẳng từ chối làm gì.

“người ấy là mẹ à?”
“uh..”
“thế còn tên con trai hôm trước?”
“huh? ai cơ?”
“cái thằng Xuân hẹn ăn chè đó.”
ah há... là Đu Đu.
tôi nhớ tới Đu Đu là vẻ mặt lại tươi tỉnh hẳn,
dường như trong tôi có 1 niềm tin lạc quan mang tên Đu Đu.
đúng rồi, mình sẽ đi làm cùng ĐU ĐU ^ _ ^
“sao vui thế? bạn trai à?”
“hả? ah, bạn đó... cậu ấy..là bạn thân, rất là thân của tớ.”
“bạn thân thôi sao?”
“chứ còn gì nữa?”
“..... ko, chỉ là...”

??

Lắm quay mặt ra ngoài và miệng lắm nhảm 1 bài hát nào đó
tôi ko rõ lắm.

hôm nay học 4 tiết, trống tiết cuối, hehe
tôi sẽ trốn sang trường cũ, mẹ chẳng biết đâu.
mình cũng đâu có khờ lắm nhỉ!!

.....

theo kế hoạch, khi chuông trường reo tiết thứ 4 đã hết,
tôi vội vã cho tập vở và cặp và bước nhanh ra khỏi lớp.
cả buổi học ko thấy Long quay xuống nói điều gì,
giờ ra chơi cũng ko cho tôi chocolate nữa..
mà thôi, tôi cũng đâu có thích ăn.

.....

về lại trường cũ, dù chỉ mới có 1 tuần xa cách,
lòng tôi vẫn nao nao, bồi hồi xúc động TT___TT
còn 15 phút nữa là hết giờ,
tôi đi lang thang quanh sân trường rồi ngồi chờ
trước lớp 11A2 của mình.

“Xuân? em về thăm thầy à?”

tôi vội đứng dậy cúi gập người lúc thầy Toán vừa bước ra
hình như thầy mừng rỡ khi thấy tôi ^-^

“thầy khỏe chứ ạ?”

“NÀY, ở đây học tốt ko?? giáo viên môn Toán của em thế nào? giáo trình học có nâng cao ko, em ra
đây kể thầy nghe coi.”

thầy nói liên tục và khoác vai kéo tôi ngồi xuống băng ghế đá,
khiến tôi chỉ lo trả lời và trả lời...

suốt gần 15 phút.

cũng đỡ là tự nhiên có người gọi thầy đi,
tôi mới được buông tha, chạy liền vào lớp...

“Hey, con Xuân!! Xu Xu kìa!”

mấy nhỏ bạn la lên và bu vào hỏi han, lại 1 màn hỏi han,
nhưng vui hơn là nói với thầy ^-^

tôi huyền thuyên kể nhiều thứ với chúng nó, như thể đã từ lâu ko được nói.
mặc cho thời gian trôi qua...

12h00.

“Chết!! tớ phải về!”

“về sao? ko đi ăn cái gì đó hả?”

“thôi, mẹ la tớ cho coi,mà... Đu Đu đâu rồi??”

tôi đứng dậy ngó quanh lớp, và nhận ra Đu Đu đang ngồi ở chỗ của mình
cầm cái ghi chép gì đó.

“ông Đường bị bắt làm cho xong bài tập mới được về”

nhỏ Hoài Anh “thông báo” cho tôi tình hình vụ việc,
tôi bước ra khỏi đám bạn và đi nhanh tới chỗ Đu Đu
cậu ấy dường như ko nhận ra sự có mặt của tôi.

“Huu!!”

Đu Đu ngược lên, mắt cậu ấy hơi sáng lên, và,
một chút gượng cười, cậu ấy nói rất chán chường..

“cậu về đây chi vậy?”

“tớ muốn gặp bạn cũ.. và có chuyện này định hỏi cậu... ủa, làm toán à?”

Đu Đu lấy 2 tay che tập của mình và bảo tôi đi về đi,
nhưng tôi làm sao mà về khi cậu ấy đang phải ở lại để làm bài tập Toán.

“để tớ phụ cho!”

“thôi đi, ko cần”

giờ tôi bắt đầu hiểu cảm giác của Long khi muốn giúp tôi
làm bài dịch môn Anh Văn..

sự từ chối của Đu Đu làm tôi thấy hụt hẫng lẫn bất lực,
vì cậu ấy đang phải hì hục giải mấy bài toán mà với tôi,
nó có thể chỉ mất 10-20 phút.

“nhưng cậu ko hiểu thì hỏi tớ nhé, tớ ngồi ngay đây

Chương 15

trong tình cảnh mãi lo giúp cho Du Du,
tôi quên luôn là đã trễ giờ về...

Du Du thấy tôi cứ ngồi nhìn, cậu ấy đột nhiên nổi quạu.

“cậu đi chỗ khác đi, ngồi đó tớ chẳng làm được gì.”

“sao vậy?”

“tớ ko thích”

“sao ko thích, cậu thường giúp tớ, tớ giúp cậu chuyện này là đúng mà”

“có đi ko hả, Xu KHỜ???”

tiếng Du Du lớn đến nỗi làm tôi gần như méo máo.

bằng vẻ thều nhão còn hơn con mèo ướt, tôi đứng dậy,

nắm chặt quai cặp và bước đi, 1 cách vô định.

uh, tớ khờ, tớ chẳng hiểu sao tớ lại khờ, bị cậu mắng như vậy mà ko hề giận cậu..

Du Du đáng ghét...

“eh, tớ... xin lỗi..., Xu Xu.”

tôi nghe loáng thoáng tiếng gọi nhỏ của Du Du,

nhưng chân vẫn đi ra hướng cửa lớp..

“khoan..”

Du Du đuổi theo tôi, giữ vai tôi và xoay tôi lại

cậu ấy có vẻ hơi lúng túng.

“tớ ko muốn cậu giúp, tớ tự làm được”

“nhưng sao lại to tiếng với tớ?”

“vì cậu phiền quá.”

phiền à?

hic hic.. T___T

vừa xin lỗi đấy rồi lại bảo tôi phiền, Du Du đúng là Du Du.

.....

tôi ngồi chơi ở ngoài sân với đám Hoài Anh,

cho tới khoảng 30 phút sau thì Du Du ra, mặt bơ phờ,

chắc vật lộn với đồng Hàm số , đồ thị đó rồi.

“cậu ko sợ mẹ la à, giờ này gần 1h trưa rồi.”

tôi giật thót và chụp lấy tay Du Du xem đồng hồ,

12h46 phút, ôi trời...

kiểu này thì ăn đón là cái chắc.

+_____+

“.....lỡ rồi, kệ luôn.”

tuy nói kiểu mạnh miệng nhưng lòng tôi vẫn lo sốt vó,

ko biết chừng bị mẹ cắt tiền ăn vặt thì ko còn gì khổ hơn..

Du Du bảo tôi đứng chờ để cậu ấy lấy xe,

và giữ hộ cặp của cậu.

.....

trên xe đạp

“cậu bảo có chuyện hỏi tớ à?”

“ah, tớ muốn... tớ muốn..đi làm như cậu”

“gì chứ? đi làm??”

Đu Đu dừng xe và quay ra sau hỏi tôi,
giọng rất bất ngờ, ko tin rằng tôi lại đề nghị chuyện đó.

“mẹ bảo tớ nên đi làm để khôn ra...”

“nhưng cậu ko làm cái việc như tớ làm được đâu”

“việc gì? phục vụ phải ko? tớ sẽ...”

“đã nói là ko được mà..”

dứt lời, Đu Đu nhấn bàn đạp 1 mạch mà ko hỏi nữa,
ko nói gì luôn..

việc gì mà tôi làm ko được? T_T

“cậu bỏ tớ xuống đây đi, Đu Đu”

“sao vậy, còn 1 đoạn nữa mới tới mà?”

“tớ sợ mẹ thấy... vì mẹ tớ ko thích tớ đi với cậu.”

“????”

ay da...

tôi khờ quá, sao lại nói điều này với Đu Đu kia chứ!!

lời đã nói ra, khó mà rút lại được...

mà tôi cũng ko biết làm sao để bào chữa, hay lắt léo đi nữa.

vì thế, tôi cúi đầu im thinh.

“mẹ cậu ghét tớ?”

“ko phải.”

“vậy ý cậu là gì?”

“mẹ nói tớ cứ bám cậu miết.”

“huh? ah..hahah...”

lâu rồi tôi mới lại thấy Đu Đu cười như thế,

phút chốc sự lo ngại của tôi đã tan biến..

dù tôi ko hiểu sao Đu Đu lại cười.

“chắc mẹ cậu sợ cậu ko chịu lấy ai ngoài tớ!^_^”

“uh, chắc vậy ^-^”

cả hai cùng cười toe răng giữa cái nắng ban trưa oi bức,

như 2 tên khùng.

nhưng mà thật là vui...

.....

trưa về mẹ tôi bảo đã phải chạy ra tận trường để tìm tôi,

rồi mẹ mắng tôi té tát, hỏi tôi đã đi đâu.

tôi chỉ bảo đi tìm việc làm...

mẹ mới sững người nói ko bao giờ để 1 con bé

“vừa khờ vừa ngốc” như tôi đi làm thêm đâu,

thì ra buổi sáng mẹ chỉ bực mình nên nói thế.

vậy mà tôi cứ tưởng thật.

.....

.....

khoảng 4 ngày, cho tới sang thứ hai đầu tuần,

Long vẫn ko thềm nói chuyện với tôi, dù cho tôi có gọi cậu ấy,

mượn cây bút chì hay là đưa tờ tài liệu...

con trai gì mà lại thế.

Giờ sinh hoạt chủ nhiệm.

sau khi phổ biến kế hoạch tuần mới, và làm 1 số việc như tổng kết kỷ luật...

cô giáo cầm mấy tờ giấy trên tay rồi thông báo nhóm tham gia

hội thi “Học sinh thế hệ mới”, của trường tôi tổ chức,

với khoảng 4-5 nội dung thi

để giành giải nhất là số tiền thưởng 3 triệu đồng...

và tham gia hội thi liên trường cấp thành phố nữa.

phong trào này lớp trưởng Quế Chi đã thông báo hồi tuần rồi,

tôi ko có bạn nhiều nên dù muốn, cũng ko thể đăng ký..

thôi thì chắc làm cổ động viên.

“Trí Long, Trường Xuân lớp mình, và Ngô Lãm lớp 11B: nhóm số 08”

Chương 16

hả??

hình như cô vừa đọc tên tôi?

tôi, Long và...Lâm? ặc ặc. đăng ký bao giờ đâu.

“Ơ...cô ơi...”

tôi vừa nhồm dậy giơ tay xin hỏi, xem cô có nhầm lẫn gì ko,
thì Long quay lại ấn vai tôi xuống.

“tôi đăng ký đây.”

“huh?”

“hôm thứ 5 Long đã nộp giấy cho Quế Chi rồi. Xuân cũng nên tham gia cho vui.”

Hương Kim lên tiếng cho tôi biết và mỉm cười,

cô ấy cũng nói đã đăng ký 1 nhóm với 2 bạn nữa ở lớp khác.

thế có nghĩa là tôi bị đặt vào sự đã rồi

một việc mà tôi ko hề được hỏi ý kiến hay thậm chí là thông báo trước.

>__<

“ít ra thì cậu cũng phải nói với tớ 1 tiếng chứ!”

tôi cần nhẫn nhưng Long phớt lờ và tiếp tục ngó lên bảng,
sự bức bối của tôi dành cho anh bạn này lại càng tăng cao.

giờ ra chơi

“này, tớ nói chút.”

tôi gọi Long lại khi cậu ấy định bay ra khỏi lớp như mọi hôm,
với vẻ mặt hình sự nhất có thể. - ____ -

“chuyện gì?”

“cậu nên xin lỗi tớ!”

“xin lỗi? về cái gì?”

“cậu xem tớ..là... là búp bê ư? tớ phải.. được thông qua khi cậu ghi tên tớ vào giấy đăng ký chứ”
giọng tôi run run theo nhịp tim đập mạnh,

tôi vẫn hay như vậy mỗi khi đòi quyền lợi cho bản thân mình,
mấy lần chơi với bọn trong xóm hồi bé cũng thế.

ánh mắt Long quắc lại đầy uy quyền,

có cảm tưởng nó giống mắt con rồng lửa thật vậy.

“thông qua? có biết đó là điểm phúc ko? nhiều đứa con gái muốn mà ko được!”

“ko biết! nếu cậu mà ko xin lỗi tớ, tớ bỏ ko thi đây!”

“mắt rồng” từ chỗ màu đỏ chuyển sang xám xịt,

mặt Long tối sầm lại và cậu ta sấn vào tôi...

“Xu Xu, đừng nghĩ tôi thích bạn mà bạn làm tớ nhé!”

O__o thích tôi?

gì vậy cà... câu ấy, nghĩa là sao chứ...

* _____ *

tôi mở miệng nhưng ko nói được gì, 1 phần do bối rối,

1 phần do sợ thái độ của Long..

“nhưng vì tôi thích Xu Xu, nên tôi...xin lỗi vậy. Hài lòng chưa?”

nói xong, Long cười 1 cái hơi “cà chớn” chút,

hoặc là do cảm giác của tôi với Long như thế.
rất cực, thì cậu ấy cũng chịu xin lỗi, đó là điều tôi muốn...
vậy thôi.
còn chuyện cậu ấy bảo thích tôi, tôi cũng ko nên bận tâm nhiều,
vì với 1 anh bạn như Long, theo lời Hương Kim,
chắc là có nhiều bạn gái để cậu ta thích.

.....
lúc Kim rủ tôi đi ra căn tin trường uống cam ép,
tôi gặp Lãm đang ngồi 1 mình, chân vắt chữ ngũ, dựa vào tường
tay cầm lon nước 7UP
hình như đó là thứ nước ngọt cậu ấy thích
“hi!^-^”

lần này, tôi là người lên tiếng chào trước.
Lãm bỏ lon nước xuống và ngược nhìn tôi, cười nhạt.
“chân cậu hết đau chưa?”
nghe tôi hỏi, đột nhiên Lãm bỏ chân xuống,
lính quỳnh xọt vào đôi sandal dưới đất.
hành động ấy càng làm tôi chú ý, nên nhìn theo chân Lãm..
tôi phát hiện miếng bông băng tôi dán đã quá bẩn
hình như mấy ngày qua, cậu ấy ko hề thay băng, cũng ko tháo ra.
“còn đau à? sao cậu ko bảo mẹ thay băng cho???”
“hết rồi.”

“hết sao ko gỡ băng bỏ đi? để tớ xem...”
Lãm liền đứng dậy và đi tới đi lui trước mặt tôi,
tỏ ra là chân mình đã khỏi và ko còn bị sưng...
“thấy ko, hết thật mà.”
“vậy thì để cái băng đó chi thế?”
“làm biếng tháo ra.”
làm biếng? trời ăh.

chắc cho anh ta tham gia truyện “Hoàng đế lười” quá.
chỉ việc gỡ ra và đem ném đi thôi...Ặc Ặc..
“Xuân có về lớp ko?”

Hương Kim gọi tôi và tôi phải chạy theo cô ấy,
nên chỉ kịp vẫy tay bye bye Lãm, mà ko thể giúp cậu ấy lột cái băng dính đó ra.
nhưng để như vậy thì...dơ quá.

“Kim đợi tớ chút nhé.”
“sao thế?”

“tớ giúp cậu ta gỡ cái băng...nhìn nó kinh thiệt”
với đôi mắt to đen láy, Kim nhìn tôi thắc mắc, rồi quay lại
để xem thử “cậu ta” là ai...

“việc đó mà cũng cần Xuân giúp à?”
“cậu ấy lười nên ko gỡ...”

“trời, ko dám đâu.. ăh, mình biết sao rồi. cậu băng cho cậu ấy cái băng đó đúng ko?”
“phải rồi, nhưng sao?”

“hihi, Xuân khờ thiệt, hay là giả bộ đây? hăh ko muốn tháo nó ra thôi, làm biếng gì chứ!”

Kim tủm tủm cười và kéo tôi đi, thì thảo “mặc kệ hănh”
còn tôi thì ko hiểu là cô ấy hiểu ra điều gì nữa.
ko muốn tháo ra à? tại sao ko muốn?

Chương 17

với thắc mắc ko giải tỏa được, tôi phải gặng hỏi Hương Kim mãi, đến khi cô ấy chịu giải thích với tôi, thì cũng lại là cái điều tương tự như Long đã nói.

“Lắm thích cái băng đó, cũng như thích Xuân, mình nghĩ thế.”

“thích tớ?”

trong 1 ngày, có 2 người thích tôi lận à?

trời, nghĩ cũng... vui nhỉ, mình được nhiều người thích

vậy mà mẹ nói ko ai muốn chơi với con khờ như tôi,

mẹ sai rồi nhé ^0^

.....

niềm vui “được 2 người thích” chẳng tồn tại được trong tôi bao lâu..

có thể do tôi ko nghĩ nhiều về nó lắm.

một phần cũng vì cái hội thi quái quỷ đó,

tôi phải luyện tập rất nhiều ở nội dung... chạy tiếp sức.

chiều nào ko đi học, tôi phải lết lên trường để tập với Long và Lãm..

mất bao nhiêu là thời gian.

một buổi tập

phù...phù..

trời, mệt quá, sắp chết rồi, ko chạy nữa...

huhuhu.

“thôi...tớ...chịu...sao các cậu ko tìm 1 bạn nam vào nhóm mà lại chọn tớ chứ!!”

“qui định là mỗi nhóm phải có đủ nam nữ, vậy cũng hỏi.”

“thế sao ko chọn Thảo, Kiều Oanh, hay Quế Chi cũng được, họ khỏe hơn tớ.hichic...”

“ko thích, thích Xu Xu, được hông?hehehe”

okay... lại là thích...

giờ thì tôi ko cần ai thích hết, mệt muốn điên...

> <

“chắc tập vậy là được rồi, nghỉ đi mậy”

Lãm nói với Long, trong khi tôi thì mồ hôi đầm ướt lưng áo,

thở hồng hộc ngồi xuống bậc thềm...

Long nghĩ 1 lúc, rồi gật đầu đồng ý.

“tao canh rồi, theo tin tình báo, tụi nhóm kia chạy mất 5 phút 45 giây, còn tụi mình chỉ có 5 phút 12 giây. chắc ko phải lo.”

“uh...”

“nhưng còn vụ văn nghệ sao mày?”

“Xuân hát chính, tao với mày bè! ^^”

nói rồi cả 2 người họ quay sang nhìn tôi đầy toan tính,

tôi ngơ ngác vội vàng phản đối,

làm sao mà tôi hát chính được chứ!

“ko!..ko, các cậu làm sao thì làm, tớ ko hát..!!”

“làm gì mà căng thẳng vậy? Xuân ko hát, chẳng lẽ bọn tôi 2 thằng song ca?”

“uh, 2 người song ca đi!”

....

O__o T__T

“chúng tôi còn phải về luyện thi test IQ, nên Xuân phải phụ trách việc ca hát.”

“hay là Xu Xu muốn đổi?”

hai người họ giành phần test IQ vì nghĩ rằng tôi ko giỏi vụ đó, nên hợp nhau ...ăn hiếp tôi.

nhưng mà, tôi sẵn sàng đổi. heheh ^-^

thế là trận cãi vã giữa cả ba cuối cùng cũng được giải quyết,

là tôi sẽ phụ trách học bài test IQ,

còn họ sẽ...thi văn nghệ.

kakakak.

phần kiến thức xã hội, chúng tôi chia nhau về đọc sách,

mỗi đứa 1 lĩnh vực...

ngoài ra, còn 1 nội dung thi nữa là đối kháng môn năng khiếu,

chọn 1 trong 3 môn bóng bàn, karate và cờ vua.

tức là mỗi nhóm đăng ký phải thạo cả 3 môn, vì vòng chung kết,

họ sẽ cho bốc thăm môn thi.

.....

suốt thời gian lo chuẩn bị cho hội thi, tôi rất ít gặp Du Du,

và gần như ko nhớ cậu ấy chút nào..

cuộc thi diễn ra trong 2 tuần, vào 2 ngày chủ nhật.

hôm nay là vòng thi đầu tiên,

tôi hồi hồi kinh khủng, phải nhờ ông nội vẽ cho lá bùa,

để lấy may mắn.

ông nội cầm cây bút tàu, vẽ loăng quăng gì đó

rồi gói lại hình tam giác đưa cho tôi.

“ba biết vẽ bùa khi nào vậy?”

ba tôi đang cài nút áo, nhìn sang hỏi ông nội,

ông chỉ cười hehehe.

tôi theo ba ra khỏi cửa, mới sực nhớ tôi cần Du Du

ủng hộ tinh thần TT__TT

trời ơi, ko có Du Du là tôi chẳng thi thố được gì hết.

tôi quay vào nhà nhắc máy điện thoại, định bấm số,

nhưng khi thấy mẹ từ trong bếp ra, tôi hơi sợ,

rồi quyết định bỏ máy.

.....

“ba, ba chở con sang nhà Du Du đi”

“làm chi?”

“con gọi Du Du đi ủng hộ! con ko thể yên tâm khi ko có Du Du, hic..”

ba tắc lưỡi 1 tiếng nhỏ rồi quay xe sang hướng nhà Du Du..

thật tốt là ba vẫn ko ghét Du Du như mẹ..

.....

“Du Du nó đi vắng rồi con.”

“....khi nào thì về hả cô?”

“chắc khoảng 12 giờ. con có nhắn gì ko?”

.....dù biết rằng lúc ấy sẽ quá trễ,
tôi vẫn để lại lời nhắn cho mẹ Du Du..

Chương 18

ba chờ tôi tới trường, ở cổng tôi đã thấy Lãm và Long chờ sẵn,
về rất sẵn sàng vào cuộc,
chỉ có tôi là mặt mày cứ đăm đăm lo lắng.

“mấy giờ thì ba đón?”

“bác khỏi đón, cháu đưa Xu Xu về!”

.....Long nhanh nhẩu nói với ba tôi, và ông nghe thế thì gật đầu
dặn dò tôi cố thi cho tốt.

Cuộc thi vòng 1

toàn trường gồm 8 nhóm tham gia, chia thành 2 khu,
mỗi khu thi có 4 đội, tính theo điểm giành được,
đội nào cao nhất trong lượt thì vào vòng chung kết.
nhóm Hương Kim thi khác khu với nhóm tôi,
ko thì chúng tôi phải đối đầu nhau rồi.
môn thi đầu tiên, là câu hỏi tổng quát,
phần này đội của tôi chỉ có đúng 5/10 câu, ặc ặc.

.....

“mày học kiểu gì mà chiến tranh Biên Giới năm mấy ko nhớ?”

“tao nhớ lộn, nhưng mày cũng trả lời sai câu tác giả bài thơ Chinh Phụ Ngâm dzị!”

“nhưng mấy câu mày ko nhớ cái gì hết, để tụi nó...”

bọn họ cứ cãi nhau như 2 con vịt trời,

thiệt là nhức đầu, tôi cũng trả lời sai 1 câu, may mà họ ko quay qua mắng tôi,
ko thì tôi... lại mất hết tinh thần cho môn thi kế.

đây là sở trường của tôi, câu hỏi IQ.hehehehe

Lãm lẫn Long đều sốt ruột và cứ hỏi tôi là đã học hết các câu
trong quyển sách họ đưa chưa..

tôi cười cười, vì thực ra, tôi có học gì đâu.

IQ mà học thuộc á??...

10 câu hỏi IQ, tôi đáp đúng cả 10, và luôn là người bấm chuông trước tiên,
tuy nhiên có 1 câu do Long lụp chụp thế nào mà bị phạm qui

-bấm chuông trước khi câu hỏi kết thúc,

vì vậy, chỉ có 9điểm. T__T

kết thúc phần thi này, 2 L nhìn tôi cực kỳ ngưỡng mộ

^ ^

đôi khi cũng nên cảm ơn “dòng họ nhà ông nội”...!

“đúng là tao ko chọn sai người, Lãm hén!”

Long xuýt xoa và “dâng” cho tôi ly nước trà đá,

còn lấy quyển tập quạt quạt cho tôi nữa..

tự nhiên tôi thấy mình thật là..vĩ đại làm sao.

^o^

“lát nữa, cố chạy nhanh là mình ăn chắc rồi!”

“giờ đến phần chạy à?”

hic hic...thế là tôi trở lại trạng thái căng thẳng,

dù đã tập cũng nhiều buổi rồi..
tôi nhìn đồng hồ, 10h20, Đu Đu chắc ko đến đâu..
chỉ còn cách trông cậy vào lá bùa của ông thôi.
“cái gì đó?”

giọng Lãm tự nhiên vang lên bên tai
làm tôi giật mình, đánh rơi lá bùa xuống đất.
Lãm ngó theo nó và cúi xuống nhặt...
“cái này...bùa à?”

“uh..”

TT__TT

tôi giật lại lá bùa và cho vào túi, cố tự trấn an mình,
cuộc thi chỉ là phong trào thôi, vậy mà tôi cứ như đi thi đại học!
Lãm bỗng siết tay tôi.
“đừng sợ, chạy phần Xuân thoải mái thôi, tôi và thằng Long sẽ bù!”

.....
.....ko biết có phải vì câu đó của cậu ấy ko,
mà tôi thấy giải tỏa được chút đỉnh...

.....
môn thi kinh khủng diễn ra trong sự reo hò của các học sinh cổ động
chúng tôi chạy tiếp sức cho nhau 3 đoạn, tổng chiều dài 600m.
tôi chạy đoạn đầu tiên, chậm áp chót, hic hic
khi tôi trao cây cờ cho Long, thì 2 đội kia đã đi trước 1 quãng rồi,
nhưng cậu ấy tăng tốc và vượt 1 người, rồi đến phần Lãm,
cậu ấy lên nước rút và về đích trước tiên, giành điểm 10.
tuyệt vời làm sao..
một đám 6-7 người ko biết là ai bu lại tung hô 2 L,
còn tôi bị vớt ra 1 xó..
vừa nãy là anh hùng, giờ chẳng là cái gì,
nói như cách của Đu Đu – “đời là thế”...

- ____ -

.....
nhóm 08 của 3 chúng tôi được 24 điểm, dẫn đầu
nhóm 13 bám sát với 23 điểm..
phần thi cuối – văn nghệ!
dầu đã xong trách nhiệm của mình,
nhưng vì qui định của hội thi là cả 3 phải tham gia hết,
nên tôi rụt rè khều vai Lãm.
“này... các cậu định hát bài gì để tớ còn nhép theo?”
“nhép ko được, dễ phát hiện và sẽ bị trừ điểm. Xuân múa minh họa, hiểu ko?”
“HẢ??”

* _____ O

chuyện này... còn kinh khủng hơn việc chạy hồi nãy nữa.
múa là múa thế nào, ôi ba ơi, Đu Đu ơi..
ông ơi, cứu.....
“...nhưng...b...bà...bài gì?”

“Em đi chơi thuyền ^-^”

ặc ặc ặc.

họ ko còn bài nào khác để chọn hay sao??

TÔI KO MÚA!!!!!!!!!!

.....

khi MC gọi tên nhóm tôi,

2 người kia phải gần như van xin tôi, họ an ủi rằng,

chỉ việc ra quơ tay quơ chân 1 lúc thôi..

nếu ko phải vì uống 3 phần thi vừa qua,

tôi đã nhất định bỏ về.

đành liều thôi.....

Chương 19

vừa bước ra sân khấu, tôi thấy từ bên dưới khán đài

họ giơ 1 loạt băng rôn ghi rõ

“TRÍ LONG NUMBER ONE”

“2 L VÔ ĐỊCH”

“2 L, YOU ARE THE BEST”

“LẮM OI, THẮNG NHÉ!”

.....xem kia... ko có chữ Xuân, hay chữ Xu nào được cổ động trong đó
họ thậm chí còn ko thêm được chữ “X” vô 2 L nữa.

+ _ +

hai anh chàng được xem là hot boy và cool boy của trường

lại xuất hiện trong 1 bài trình diễn cực kỳ buồn cười,

Long cầm micro và nhảy như con choai choai

“em đi chơi thuyền...trong thảo cầm viên...”

rồi Lãm bước ra cắt ngang bằng giọng “oanh vàng”

đồng thời nháy mắt ra hiệu cho tôi...múa!

“thuyền em thuyền con dzịt, nó bơi, bơi, bơi...”

và tôi phải làm con vịt, bơi...bơi..

đám đông bên dưới khá bất ngờ, họ cười điên đảo,

cả ban giám khảo cũng che miệng khúc khích..

sau 1 lúc , họ vỗ tay âm âm và hò hét

“WOW...SO CUTE!!! BIS BIS BIS”

...T _ T...

lần đầu tiên, tôi thấy mình can đảm như thế,

tôi ko tin là chính tôi đang múa loạn xạ trên sân khấu

cả 3 chẳng khác nào 1 đoàn tấu hài tạp kỹ.

T _ T

điều bất ngờ với tôi, là giám khảo lại chấm điểm 8 cho phần này.

(chắc cho điêm vui nhộn?)

trong khi nhóm 13 cũng được 8.

nghĩa là cuối cùng thì chúng tôi cũng thắng, vào vòng trong...

phù.....

.....

buổi thi kết thúc lúc 12h10 phút,

tôi nghĩ chắc là Đu Đu cũng ko tới kịp.

mấy bạn trong lớp tôi và lớp 11B xúm xít quanh Long và Lãm

tôi lủi thủi ra về...

“Xuân!”

“oh...Kim... nhóm Kim có thắng ko?”

“nhóm Kim thua rồi ^-^ nhưng mà, lúc thi văn nghệ, nghe nói Xuân múa vui lắm?”

“thôi... khùng thấy mồ...”

“thắng là tốt rồi, tuần sau cố giật giải nhé!!”

cũng may mà tôi còn có 1 người bạn tốt,

là Hương Kim.

nếu ko chắc tôi khóc vì tủi thân quá... huhu...

“hey, XU XU!! chờ đã...”

Long chạy theo tôi, gọi í ới, nhưng rồi giọng cậu ấy loảng dảng, trong vòng vây rất nhiều bạn bè và “fans hâm mộ”...

hình như họ bảo phải đi ăn mừng.

tôi tiếp tục cúi đi thêm vài bước...

một bàn tay nắm khuỷu tay tôi kéo lại.

“đợi chút, đi chung luôn.”

giọng Lãm hơi khô khốc, nét mặt nửa nài ép, nửa kêu gọi,

tôi lắc đầu khe khẽ, ko muốn tham gia,

nếu phải ngồi như con ốc sên, thà là tôi về nhà.

“hay để tôi về với Xuân?”

“ko, cậu cứ ở lại.. tớ mệt lắm, chắc là tớ...”

“XUUU XUUU~!!”

cái tiếng gọi “thảm thiết” của Long

cắt lờn tôi và sau đó là cậu ấy nhào tới,

chen vào giữa và khóa vai 2 chúng tôi.

“2 người định đi mà ko có tôi à?”

“mày có đi với tụi nó ko?”

“ko đi sao được, tụi nó cổ động mình quá trời!”

“vậy Long đi với họ đi, tớ về thôi.”

“Xu Xu ko thích đi với bọn họ sao?”

“ko phải, chỉ là...”

.....ko đợi tôi nói hết câu, Long quay lại đám bạn,

nói hơi lớn giọng, kiểu như đại ca vậy..

“eh, mai học xong tôi sẽ đi với mọi người, hôm nay bọn tôi cần bàn việc riêng!!”

“vậy là sao... sao thế... việc riêng gì...”

“kỳ dị...??”

đám bạn cứ nhao nhao thắc mắc, nhưng với thái độ của Long,

thì coi như ko ai có thể thay đổi được quyết định của cậu ấy,

cho dù người đó là Lãm, hay cả tôi nữa.

.....

vì Long và Lãm đi cùng xe, nên khi có thêm tôi,

thì ko thể nào chở 3..

do vậy, họ quyết định đi bộ tới quán café cách trường 50m,

sau khi né tránh những người bạn nhiệt tình,

của Long, và của Lãm.

tôi chỉ gọi ly sữa tươi,

còn 2 người họ đều là café đá...

“còn nhỏ mà uống café ko có hay đâu”

vừa nút cái ống hút, tôi vừa lên giọng chị hai,

Long ko quan tâm tới lời tôi, chỉ lo bấm tin nhắn trong điện thoại,

còn Lãm thì bỏ cái muỗng xuống, cười nhếch môi.

“nhỏ à? chỉ có Xuân là còn nhỏ thôi.”

“uhm.....”

“mà...tại sao lại là Xu Xu?”

“ah..thì... mẹ bảo, vì chữ Xuân viết tắt đi là Xu ấy mà...”

“THẾ HẢ?”

Long đột nhiên la lên, nhét điện thoại vào túi,
vẻ mặt như mới khám phá ra cái gì vui lắm.

“vậy... tôi là Lo Lo? còn thằng Lãm, là...La La?”

“uh, kiểu vậy đó”

“HAHHAHA”

cậu ấy vỗ đùi, cười sặc sụa, nhưng rồi tỏ ra thích chí lắm,
Lãm cũng cười, giọng hơi than thở..

“tên Lãm đẹp vậy mà lại ra tên con kết La La sao?”

Chương 20

tôi rụt vai, nheo mắt cười hí hí...

nghĩ tới 2 anh bạn này mà kêu tên như thế,
thì cũng dễ thương đấy chứ!

“nếu vậy thì thằng Hùng là Hu Hu, nhỏ Thảo là Tha Tha..... eh, Thúy Lan cũng La La, sao phân biệt được với mày, Lãm?”

“thì tao là Lã Lã...”

“huh?haha... vậy Hùng phải là Hù Hù...trời ơi, buồn cười quá...”

“Lo Lo” cứ ôm bụng cười, còn “Lã Lã” cũng nhăn răng nhìn tôi,
tôi thoáng nghĩ tới Đu Đu, nếu mà tên bỏ dấu như vậy,
thì cậu ấy phải là Đừ Đừ ^^ ^^

hey, mấy giờ rồi ta?

cầm ly sữa tươi uống 1 hơi, tôi nằng nặc đòi về,
bụng đói còn cao, và phần nữa vì muốn sang kể cho Đu Đu nghe,
vụ tôi đi thi hay như thế nào..

.....

“mày đón xe về đi, tao chờ Xu Xu.”

“uh.”

“thôi, cậu chờ Lãm về, tớ đón xe!”

“ko được, lúc sáng đã nói với ba Xu rồi.”

về mặt quyết đoán, Long bảo tôi lên xe,
còn Lãm lùi lại vài bước, khoác tay đồng ý kiến với Long.
sao 2 người họ cứ thích ép buộc tôi?

hèn gì mà ai cũng bảo tôi là Xu khờ...

“tớ ko lên”

tự ái trong tôi dâng lên bất tử, tôi ko muốn bị điều khiển nữa.

tôi đi thẳng ra chỗ chờ xe buýt, ngồi ở đó.

2 phút sau, Long chạy xe ngang trước mặt tôi thẳng cái két.

Lãm đứng đình đi chậm từ phía sau...

“lại chơi trò gì nữa đây?”

“....tớ đi xe buýt thôi.”

“tôi có bắt cóc Xu đâu mà sợ!!”

“ko phải sợ.. mà là ko thích.”

gạt chông xe nghe cách 1 tiếng, Long nhảy phóc lên chỗ tôi ngồi,
rồi dùng sức kéo tôi dậy..

“đi mà... nào...ngoan!!”

“nếu Xuân ko thích thì mày ép làm gì.”

lúc này, Lãm đã đi tới chỗ giảng co của 2 chúng tôi,

thản thờng buông 1 câu lạnh lùng với Long.

Long dùng tay lại, ngó anh bạn thân đăm đăm...

“đạo này, sao mày hay xen vào chuyện của tao vậy?”

“vì Xuân ko giống mấy đứa con gái khác.”

“...nhưng ko phải mày từng nói sẽ ko can thiệp sao?”

“trừ lần này.”

Long bỏ cánh tay tôi ra, quay mặt về hướng Lãm,
họ nhìn nhau rất lạ, trong mắt có 1 cái gì sục sôi..
tôi bỗng sợ..họ đánh nhau...

2 L Karate mà đánh nhau, thì ...ruồi muỗi chết.
mà ruồi muỗi ở đây, ngoài tôi ra thì còn ai?

TT__TT

vội vã đứng dậy kéo Long ra, tôi lí nhí trong giọng sợ sệt
hy vọng họ ko vì cái vụ “tự ái đột xuất” của tôi
mà gây gổ với nhau..

“thôi , tớ đi xe Long vậy...”

“ko, Xuân ko cần phải nghe theo nó, nếu Xuân ko muốn!”
thật nhanh, Lãm bắt lấy cổ tay trái tôi giật lại,
gần như kéo hẳn tôi về phía cậu ta..

mắt vẫn quắc sắc nhìn Long.

ôi...thế này thì làm gì đây...sao lại vậy...

biết thế lúc này tôi ok đại cho rồi..@__@

“XU XU!!”

trong lúc căng thẳng giữa 2 anh bạn Lo Lo và Lã Lã,
tôi nghe tiếng gọi quen thuộc của người mà tôi luôn mong đợi,
Đu Đu.

cậu ấy đang ngồi trên xe đạp,

mặc áo thun đồng phục trường Gia Định, dừng cách chiếc xe máy của Long
khoảng vài bước.

“AH!! ĐU ĐU~~!!!!”

tôi quay ra kêu tên Đu Đu 1 cách sung sướng ^-^

định chạy tới chỗ cậu ấy để về nhà,

nhưng tay Lãm vẫn giữ chặt ko buông ra.

Hơ...

từ chỗ đối mặt với nhau, Lãm và Long quay lại cùng nhìn về Đu Đu,

bên cạnh 1 con Xu Xu đang bị ép giữa 2 người,

buông tở ra..

tôi nhìn Đu Đu cầu cứu.

và cậu ấy, như mọi lần, ko bao giờ bỏ mặc tôi,

nhấc đầu xe đạp lên lè, Đu Đu đạp tới chỗ 3 chúng tôi đang đứng cùng nhau.

“eh, tụi bây làm gì Xu Xu vậy?”

vừa dứt lời, Đu Đu phóng xuống và tiến lại,

tôi cố thoát khỏi 2 anh bạn L, cùng lúc,

Đu Đu kéo tôi ra theo.

“2 tên con trai ăn hiếp 1 đứa con gái yếu đuối, ko mắc cỡ hả?”

có điều này, mọi người cần phải biết, khi mà Đu Đu đối đầu với ai,

cậu ấy cực kỳ xấu tính và bạo lực

đừng nói là 2L Karate, cho dù có ...4L cũng chưa chắc thắng nổi Đu Đu.

mà câu nói của Đu Đu vừa rồi,

có vẻ “giang hồ” và giọng điệu thách thức,

như xóc óc 2 anh bạn kia.

tôi bắt đầu thấy sợ thêm hơn...

“thôi, mình về đi, Đu Đu!”

“bọn nó ăn hiếp cậu, sao bỏ qua được???”

mặc cho tôi cố nài nỉ và lôi cậu ấy về,

Đu Đu như đồ bê tông ở chân, ko hề nhúc nhích..

Chương 21

“mày là thằng nào thế? học Gia Định à? bộ muốn kiếm ch...”

Long ngẩng mặt bước tới nói giọng kẻ cả,
như phong cách thường nhật của chính cậu..

phew,.....

trước khi Long tạo ra cuộc xung đột khủng khiếp,

Lâm đã chặn cậu ấy lại, hạ giọng..

“nó là bạn thân của Xuân, bỏ đi.”

“gì hả?”

phớt lờ vẻ hung hăng lẫn ngơ ngác của Long,

Lâm cứ lầm lì kéo cậu ấy ra chiếc xe máy và ngồi vào yên trước,

cau mặt bảo Long lên yên sau.

tôi tranh thủ kêu Đu Đu cũng về thôi,

chuyện này coi như đã kết thúc... whew...

chần chờ 1 hồi, rồi Đu Đu cũng chịu quay lại dắt xe đạp đi.

thanks god..

.....

“tớ cứ nghĩ cậu sẽ ko đến. cậu nghe mẹ nhấn lại hả?”

“uh.”

“Chủ nhật cậu đi đâu vậy? đi làm à?”

“ko... mà cậu cũng vào trường chi vậy? lại còn bị 2 tên đó ăn hiếp!”

“tớ tham gia hội thi...mà họ ko phải ăn hiếp tớ đâu...họ thi chung nhóm với tớ mà”

“oh... cũng tham gia hội thi sao?”

“uh... nhưng “cũng” là ý gì??”

Đu Đu ko đáp, chỉ im thinh tiếp tục đạp xe,

1 lúc sau, cậu ấy hỏi khẽ..

“...hôm nay vẫn bỏ cậu xuống chỗ ngã ba chứ gì?”

.....

tôi thở dài, buồn thiu. tôi muốn Đu Đu đưa về tới nhà luôn cơ,

đi bộ vừa mỏi chân, vừa nắng..

nhưng mà mẹ....biết làm sao được.

“EH! XU XU!”

đúng lúc tôi vừa xuống khỏi xe Đu Đu,

tôi nghe tiếng chị Huyền gọi từ xa...

chị ấy chắc vừa đi sinh hoạt CLB trong trường ĐH về.

“oh, chị chở em về với!”

“ok!”

tôi lên xe chị và vẫy tay chào Đu Đu,

cậu ấy cũng vẫy tay đáp lại và đứng nhìn tôi đi trước..

tôi ngoáy cổ lại mãi cho đến khi chị Huyền rẽ phải,

mới thôi..

“chị đừng nói mẹ là Đu Đu chở em về nha!”

“biết rồi. nhưng em thích đi với nó lắm hả?”

“dạ... em chỉ thích đi với Du Du hà ^-^”

“chắc em yêu nó rồi !?”

“yêu?? yêu như trên phim á? em cũng hông bít!”

“đồ con nít...”

.....T__T

thì ai bảo lớn hồi nào đâu..

nếu mà yêu nghĩa là thấy cần, muốn gặp, thấy vui khi ở bên

thì chắc là tôi “yêu” Du Du thiệt..

mắc cỡ quá. ồ ____ ó

thôi dẹp chuyện này đi! > _____ <

.....

kể từ sau buổi thi hôm đó,

tôi trở nên...nổi tiếng hơn, nhiều người gặp tôi,

hay xì xầm bàn tán “cái bạn này thi chung nhóm với 2L nè”

hoặc là “nghe đâu là Xu Xu của thằng Long”

...+__+...

“Xu Xu của thằng Long” là thế nào?

.....

hôm thứ ba, Long đòi đổi chỗ với Hương Kim.

cô giáo cũng đồng ý vì lý do của Long là,

“em cao che mất bảng của bạn Xuân!”

.....

thế là tôi ngồi cạnh Long, càng dễ dàng hơn đề...

bị cậu ta làm phiền và...bất nạt.

hic hic.

giờ nghỉ giữa tiết

“tên Gia Định đó là bạn thân của Xu à?”

“ko phải “Tên Gia Định”, cậu ấy là Đường, Khánh Đường.”

“tôi mặc kệ nó tên gì... trả lời câu hỏi của tôi đi.”

“uh..bạn thân..”

“Xu có thích nó ko?”

“có...thích...”

“KHÔNG ĐƯỢCCCCC!!!!!!!!!!”

O ____ o O ____ *

ko được? sao ko được?

tôi chẳng hiểu gì nên mặt cứ ngáo ra.@_@

Long la lớn tiếng khiến cả đám bạn xung quanh quay sang nhìn...

“tôi ko cho Xu thích nó! You are mine!”

you are mine?

nghĩa là “bạn là của tôi” – àh,,

“Xu Xu của thằng Long” từ đây mà ra nè,

nhưng “của” là “của” làm sao, tôi có phải đồ vật đâu chứ!

.....

“đồ điên”

- _____ -

rất ít khi tôi dám mắng ai như vậy,
từ hồi nhỏ tới lớn, tôi chỉ buột miệng nói câu đó
khi bản thân hết chịu nổi.....

Long chồm qua định...làm gì đó nhưng may mắn đúng lúc
thầy dạy Vật Lý bước vào, nên cậu ấy rụt lại,
mắt vẫn liếc nhìn tôi đầy cảnh cáo.

Chương 22

đến lúc ra về, cậu ấy vẫn ko “hành động” gì thêm, ngoại trừ việc giật tập tôi ghi lên lề trên dòng chữ “You are mine”, ặc ặc..., làm tôi phải lấy gôm xóa đi.

.....

quan hệ của Lãm và Long hình như ko có gì thay đổi, cho dù bữa trước súyt chút họ đã cãi nhau.

thậm chí có thể đánh nhau.

họ vẫn đi chung với nhau suốt, cười đùa,

và còn hùa nhau chọc mấy em lớp 10 nữa..

buổi chiều thứ 6 sau khi học xong môn thể dục,

Long bảo chúng tôi phải ở lại luyện chạy tiếp...ặc ặc...

sau khoảng 30phút hì hục chạy điền kinh,

Long lại khùng lên đòi tập văn nghệ.....

“kỳ này thì phải hát đảng hoàng, ko chơi dzui như lần trước được.”

“rồi sao?”

“tao và Xu hát, mày đàn!”

“ơ...hát? tớ ca hát cái gì?”

“thì hát theo tôi thôi. nếu ko chịu, thì Xu lại múa nhé?”

T___T mặc dù cũng chả có năng khiếu ca kiếc gì,

tôi vẫn phải chấp nhận còn hơn là múa minh họa như hôm ấy..

Lãm suy nghĩ 1 lúc rồi lên tiếng hỏi Long.

“nhưng tập ở đâu? ở đây làm gì có đàn..?”

“nhà tao có. hay về nhà tao?”

nghe Long đề nghị, Lãm ko cho ý kiến mà nhìn qua tôi,

tôi dĩ nhiên ko muốn theo họ về nhà

của 1 tên con trai chút nào.

“thôi..tớ ko đi.”

“vậy nhà Xuân có đàn ko?”

đàn à? hình như ba có 1 cây ghita thùng, treo chỗ ngoài phòng ông nội,

mà treo thế thôi chứ lâu rồi có ai đánh đâu...

hồi nhỏ tôi có ngồi nghe ba chơi đàn 1 vài lần,

lúc 7-8 tuổi gì đó, cũng thích lắm...

vừa thấy tôi gật đầu, Long liền bảo hãy về nhà tôi.

Lãm cũng đồng ý, họ luôn như vậy, 1 kẻ ca, 1 người hát,

chỉ lâu lâu mới sùng sộ với nhau 1 lần..

“về nhà tớ á?? tớ chưa xin phép...”

“để tôi gọi về xin cho!”

nói rồi Long lấy cellphone ra bấm bấm, ack ack..

chắc là gọi về nhà tôi rồi,

mà nếu gặp ông nội, chắc là ông sẽ ko cho ^-^

ông thường ko thích trò ca hát ồn ào mà!

“thưa bác, cháu là bạn Xu Xu! chúng cháu về nhà bác tập văn nghệ được ko ạ?... được ạ?... dạ,

cảm ơn bác..... dạ, cháu đưa Xuân về liền.....dạ..chào bác!!”

cúp và mỉm cười.

vậy là hẳn đã gặp ngay mẹ tôi...

.....

khi chúng tôi ra cổng trường, xe buýt cũng vừa đến trạm

vì thế tôi chạy nhanh leo lên xe

trước khi Long kịp túm tôi lại - ____ -

liền sau tôi, Lãm cũng bước lên..

tiếng Long còn gọi to phía dưới,

“eh... còn tao??”

.....

nhà hôm nay chỉ có mẹ và ông nội,

chị Huyền đi đâu đó rồi, ba thì đi làm chưa về..

Lãm gọi điện thoại chỉ đường cho Long,

khoảng 5 phút thì cậu ta tới, mặt như Bao thanh thiên,

sát khí đàng đàng...

nhưng rồi cũng giãn ra khi gặp mẹ tôi.

“đây là Long, còn đây là Lãm. Họ chung nhóm thi với con..”

“chào 2 đứa, chà, trông bảnh trai quá chứ.. ngồi đi cháu...”

mẹ tỏ ra thân thiện, dễ chịu và cởi mở,

khác hẳn thái độ mẹ dành cho Đu Đu dạo gần đây..

lúc trước mẹ cũng tốt với Đu Đu như vậy mà..

“các cậu chờ tớ đi lấy cây đàn ngenh.”

“chờ đã...”

lần này người nhanh nhẩu đứng dậy ko phải Long,

mà là Lãm.

anh bạn Lo Lo vẫn đang mãi nói chuyện với mẹ tôi,

ko để ý tới..

cây đàn ba treo ở góc cột đã bám đầy bụi bặm,

mà ở tít trên cao.. tôi bắt cái ghế đẩu và leo lên..

“Xuân tránh ra, tôi lấy cho!”

Lãm chỉ kiễng chân 1 chút và vớ tay,

là đã gỡ được cây đàn to xuống 1 cách dễ dàng..

tôi vội lấy cái giẻ lau bụi đi, thì nó cũng còn khá đẹp..

“cái đàn này của ba Xuân à?”

“uhm...nhưng lâu rồi hồng thấy ba chơi nữa..”

Lãm đưa tay đánh vài nhịp, để thử dây hay sao á,

rồi gật gù cười...

“tốt lắm..”

.....

để tránh làm phiền ông nội, chúng tôi phải lên ...sân thượng,

cũng may là trời hôm nay ko có mưa, gió mát nhẹ nhẹ..

Long hỏi tôi có biết bài nào ko, dĩ nhiên,

tôi nghe thì được chứ có thuộc bài gì đâu..

“Take me to your heart đi”

“tớ ko biết!”

“Xu chỉ cần hát bè 1 đoạn điệp khúc thôi, ko sao đâu!”

“

Lăm dạo vài phím đàn rồi bắt đầu vào bài luôn

Long nhịp chân 1 lúc rồi ngân nga mấy câu hát tiếng Anh,

tôi chỉ ngồi thu lu...dựa cột..nghe...

Hiding from the rain and snow

Trying to forget but I won't let go

Looking at a crowded street

Listening to my own heart beat

So many people all around the world

Tell me where do I find someone like you girl..

buồn ngủ quá.....* *

khò.. khò..zzzz...zzz

Chương 23

tôi ngủ được khoảng 1 lúc,
thì tiếng của Long và Lãm lọt vào tai tôi,
dù vẫn đang nhắm mắt thiêu thiêu mơ màng...

“sao mà dễ ngủ thế nhỉ?”

“uh...”

“lần đầu có người ngủ khi nghe tao hát đó!”

“mày chạy xuống lấy cái áo khoác đi Long”

“chỉ vậy?”

“trên này gió lớn lắm..”

“sao mày ko đi mà bắt tao đi?”

“vậy tao xuống, mày ở đây coi Xuân ghen.”

.....

cơm buồn ngủ làm tôi tiếp tục đánh thêm 1 giấc nữa,
cho đến khi tỉnh dậy thì thấy mình đã nằm trong phòng,
với 1 cái áo khoác đắp qua người,
áo của tôi.

đúng lúc mẹ đẩy cửa bước vào.

“ủa, 2 bạn của con đâu?”

“về rồi.”

“ai đưa con xuống đây vậy?”

“là Long. nó bế con xuống.”

“bế con á?? T__T”

“con gái gì mà bạ đâu ngủ đó à, mẹ còn phải xấu hổ thay cho con. thôi dậy ăn cơm đi.”

.....

nói xong mẹ đi ra ngoài, tôi cũng ngồi dậy dụi mắt,
đã hơn 7 giờ tối rồi..

cạnh chiếc đồng hồ Jerry để bàn của tôi, có 1 mảnh giấy sticker nhỏ,
được kẹp bên dưới – trên đó ghi dòng chữ lạ

“xin lỗi vì đã vào phòng Xuân. ngủ ngon nhé.

Lãm”

“xin lỗi vì đã vào phòng” ?

có thể mà cũng xin lỗi sao.. khách sáo nhỉ.

.....

tối thứ bảy, mẹ và ba đi đám cưới,

ông nội sang nhà ông Bảy chơi cờ tướng,

tôi được dịp lĩnh ra ngoài, trốn sang nhà Đu Đu..

tôi có nhiều chuyện kể cho Đu Đu nghe lắm..

“nó đi rồi con.”

“lại đi vắng ạ?”

“uh...”

thật là chán, hiếm khi mới có 1 dịp, vậy mà..

chắc cậu ấy đi làm thêm..

“cô có biết Đu Đu làm ở đâu ko?”

“nó nói làm quán cafe, cô cũng ko rõ quán nào nữa.”

.....

quán cafe..

uhm... cậu ấy nói làm phục vụ mà.

quán cafe nào ấy nhỉ. có gần đây ko hen..

dù sao thì tôi cũng ko thể đi vòng vòng mà tìm,

đành chán nản quay về nhà..

vừa về tới, tôi nhận ra chiếc xe của Long dựng ở trong sân.

“đi đâu vậy chứ???”

giọng Long hỏi tôi giống y giọng mẹ hỏi ba mỗi khi ba đi về trễ vậy

T__T

“tớ.. đi chút việc. hai người lại tới đây làm gì thế?”

“Ặc. Ặc.. mai thi rồi chị hai. hôm qua có tập được khi gì đâu.”

“ò... àh.. vậy giờ tập tiếp à?”

.....

Lo Lo nhét vào tay tôi 1 tờ giấy có in khúc chorus..

chorus – hình như là điệp khúc..bài hát Take me to your heart.

thấy vẻ tần ngần của tôi, Lãm bước tới nói nhỏ..

“Xuân học đoạn này , hát theo thằng Long, có 4 câu thôi.”

“uhm.. cũng được..”

“nè, hôm qua ngủ ngon ko?”

“ah.. cậu..bế tớ xuống đó hả?”

“YEAH!! Xu Xu thế mà nặng chết khiếp! ^-^”

TT__TT

trong khi Long nhe răng cười nửa đùa nửa khoái chí,

Lãm chỉ phớt lờ và vào trong lấy cây đàn,

tôi cũng phớt lờ theo..

.....

việc hát theo Long đoạn điệp khúc xem ra cũng ko đến nỗi,

vì tôi chỉ ca lí nhí, tiếng Long át gần hết,

cộng thêm tiếng đàn của Lãm, thì chẳng ai biết có sự góp mặt của tôi.

+__+

“wow, hay thật!! cứ như ca sĩ áh!! ”

chị Huyền ở đâu nhảy ra vỗ tay bụp bụp,

khen nức khen nở, làm mặt anh chàng hot boy lại vênh lênh.

“hehehe, dĩ nhiên! giờ ca sĩ phải đi...toa lét! ^0^, toa lét ở đâu dзі, chị?”

Long theo chị Huyền vào trong đi..toa lét,

tôi ngồi lại phòng khách cùng Lãm, cậu ấy vẫn đang mân mê các sợi dây đàn.

dù cũng định nói gì đó với cậu, nhưng tôi lại ko biết chuyện gì để nói

nên đành im thinh.

“Xuân muốn nói gì à?”

“huh?... (sao cậu ấy biết nhỉ?).. àah, uh, hôm qua, cậu để lại mảnh giấy..”

“uh, tôi vào phòng lấy cái áo khoác cho Xuân..”

“uhm, mà thế thì có gì phải xin lỗi?”

“con trai vào phòng con gái khi chưa được phép thì... ko hay lắm.”

“ah.....”

hóa ra Lãm lại là người quá ý tứ như vậy,

so với tuổi của chúng tôi, hình như Lãm trưởng thành hơn 1 chút.

lúc trước Đu Đu vẫn hay vào phòng tôi,

thậm chí lục lọi tủ của tôi nữa..

có khi cậu ấy nhảy tung tung trên giường, làm đồng gối chần của tôi bắn hết cả.

> ____ <

.....

sau khi tập lại lần cuối, Long ngửa lòng bàn tay ra phía trước

bảo với 2 chúng tôi hãy đập tay hẹn quyết thắng..

ngay lúc ấy, ba mẹ đi ăn cưới vừa về tới cổng,

2 anh bạn của tôi vội quay người cúi chào..

Long bước tới trước.

“bác nhớ cháu ko ạ??”

“uh..ah.. hôm tuần trước có gặp.”

ba tôi nở nụ cười xã giao, song, vẫn giữ vẻ nghiêm nghị trên mặt,

trái lại mẹ tôi tỏ ra thân mật hơn với Long..

“mai thi phải ko con, chiến thắng nhé!!”

“YEAH.. nhất định rồi, thank you!!”

cả ba tôi và Lãm đều cau mày nhìn Long, khiến anh chàng hơi khóps,

vội gãi đầu lúng túng..

mẹ tôi cười xuề xòa, còn bảo “OK, fighting!” nữa.

.....

Chương 24

“con chỉ chơi với 2 đứa con trai thôi à?”

ba hỏi tôi ngay khi thấy bóng 2L vừa đi khuất,
tôi bối rối cúi mặt, ko biết trả lời sao đây..

thì mẹ đã đỡ ngang lời giúp.

“con trai hay con gái thì có gì đâu, quan trọng là chúng nó lễ độ, đàng hoàng..”

“sao em bảo con Xu Xu lớn rồi chơi với con trai như thằng Đu Đu hoài là ko tốt?”

”anh... anh cố tình lôi chuyện này ra phải ko??”

thôi rồi..họ lại cãi nhau vì..Đu Đu,

tôi ko muốn vậy chút nào.. ôi ba mẹ ơi..

hic hic..

tôi chỉ cầm tờ chorus Long đưa làm lủi đi về phòng,

lầm nhảm lời cho thuộc, rồi ngủ thiếp đi

trong sự chán chường và mệt mỏi.

.....

Vòng thi chung kết có nhiều khán giả đi xem hơn hôm trước,

3 nhóm thi với chúng tôi đều có tên

“Tam hiệp”, “Black and White”, rồi “Come to Win”

họ còn mặc áo cùng màu nữa..

nhóm tôi mỗi đứa chơi 1 màu, tôi trắng, Long đỏ, Lãm đen,

nhìn vào cũng hay hay nhưng ko ra gì cả..

T__T

“eh, ban tổ chức nói phải đăng ký tên.”

“lấy đại đi.”

“tên gì? 2LX, XLL? LXL?”

nghe cứ như size áo mặc vậy, hic hic..

thôi lấy “Hot Boys” đi , tôi ko cần chen vào đâu..

vừa mở miệng định đề nghị cái tên...dở ẹc mới nghĩ ra,

thì Lãm đã quyết định trước.

“Lấy XuLoLa đi.”

“tên gì mắc cười vậy mà?”

“giờ mày có thể nghĩ ra tên gì khác à??”

Long nghĩ 1 lúc rồi gật đầu đồng ý,

XuLoLa, trời, lại giống phim hoạt hình, nghe kinh quá..

.....

cái môn thi kiến thức tổng quát, nhóm tôi lại thất bại ê chề,

chỉ toàn bị sai hoặc bấm chuông trước,

kết quả của việc cả 3 chỉ lo tập chạy và văn nghệ.

2 điểm, hic hic.

nhưng khác với hôm trước, lần này họ ko đổ lỗi cho nhau,

thay vào đó hướng cặp mắt tha thiết nhìn tôi.

“phần test IQ trông cậy vào Xuân hết đó!!”

-__- hum...

Okay, đề tở.. hehehe...

lại sắp thành người hùng nữa rồi happy.gif

.....

dĩ nhiên, tôi ko đề họ thất vọng.

2L chỉ đứng cười cho vui, hoặc đề...bên dưới chụp hình, phần thi 20 câu chỉ toàn tôi giải quyết..

15/20 câu, ko phải là hoàn hảo với tôi, nhưng thôi, vậy cũng được rồi, mấy nhóm kia có 1-2 điểm...^^

“XULOLA, CỐ LÊN, VÔ ĐỊCH”

“XULOLA, WE TRUST YOU!!”

.....

mấy tiếng reo hò làm tôi có cảm giác mình là ...ca sĩ, hihi...

càng lúc tôi càng có thêm tham vọng thắng cuộc,

cho dù phần thi chạy ko phải là giấc mơ đẹp của tôi.

vẫn là tôi chạy đầu, Long chạy thứ hai, Lãm chạy cuối,

nhưng nhóm Come to Win có 1 bạn nữ cao khiếp,

bạn ấy chạy chẳng kém gì nam nhi cả * ____ *

vì thế, tôi bị bỏ quá xa, và Long với Lãm có phóng hết tốc lực cũng ko sao đuổi kịp.

chúng tôi chỉ có 8 điểm do về nhì.

về mặt 2 anh bạn tỏ ra thiếu não, tôi cũng ử rữ chẳng kém.

“bị nó dẫn 2 điểm rồi, phần văn nghệ ko đạt 10điểm thì coi như xong”

“mày có bao giờ thiếu tự tin vậy đâu. sẽ được mà.”

Lãm vừa trấn an Long, vừa quay sang an ủi tôi,

tôi ko hiểu Lãm sao lại có thể bình tĩnh và mạnh mẽ đến vậy..

bằng giọng trầm và lẳng, Lãm nói với cả 2 đứa tôi

“nếu thua thì thôi, mình đã cố hết sức rồi”

“mày nói thì giỏi, thua mất mặt gần chết!”

“cậu...các cậu...có trách tở ko...hic hic..”

đang cúi kính và bức xúc, nghe tôi rụt rè lên tiếng,

Long dịu nét mặt ngay và vỗ lưng tôi..

“trời, khờ quá, ai trách Xu Xu là tở đánh cho bầm mặt!!”

Lãm mỉm cười, chìa bàn tay ra – “đập tay lại nào”

...quyết thắng...yah...

mà hình như Long vừa xưng “tở”?

cậu ấy bị nhiễm của tôi rồi.... ^ ____ ^

.....

những nhóm khác hát rất chuyên nghiệp, họ nhảy điệu nghệ

và hát thật thu hút...

tôi cảm thấy căng thẳng đến ko thở nổi..

“hôm nay ko có bùa à?”

“ay.. phải rồi, tở quên kêu ông vẽ rồi!! làm sao đây..”

Lãm nhắc lá bùa làm tôi càng run, hèn gì mà lại thua phần chạy,

sáng lo ngủ nướng dậy trễ nên ko nhớ gì hết..

hic hic T ____ T

bỗng Lãm tháo từ trên cổ mình ra, đặt vào lòng bàn tay tôi,

1 sợi dây có mặt cây thánh giá..

“hãy xem đây là bùa, Chúa sẽ giúp cậu”

“... Chúa?...cậu có đạo à?”

Lãm khẽ gật đầu, đôi mắt sâu thăm thẳm, vừa ảm áp,
vừa lạnh lùng... thật là 1 anh bạn thú vị..

“cảm ơn..”

tôi quàng sợi dây vào cổ và cố lấy lại bình tĩnh,
ngoài kia họ đã kêu tên XuLoLa.

.....

Chương 25

khi thấy Lãm xách cây ghi ta ra và ngồi xuống,
đám đông bên dưới hò reo như muốn ào lên sân khấu
đặc biệt là bên lớp của cậu ấy..
tôi nhận ra Kim cũng đến động viên, cô ấy còn nháy mắt với tôi,
cảm ơn Hương Kim...cậu thật dễ thương..
Hot boy Long chứng tỏ khả năng thu hút của mình khi vừa cất giọng,
cả sân trường im lặng phăng phắt..
dù đã tập trước nhiều nhưng do ko có micro và dàn chỉnh nhạc
nên đến giờ tôi mới thấy cậu ấy hát hay...

- ____ -

Take me to your heart take me to your soul
Give me your hand before I'm old
Show me what love is - haven't got a clue
Show me that wonders can be true
đoạn này tôi thuộc lâu rồi và chỉ việc hát theo Long,
cậu ấy vừa ca vừa...nhìn tôi đắm đuối (biểu diễn ấy mà)
khiến đám khán giả la ó ồm tỏi..

T ____ T

thôi đừng có nhìn như vậy mà...

.....

sau nhóm chúng tôi là nhóm Tam Hiệp, họ hát bài Đất Nước
cũng rất truyền cảm...ko ai kém cạnh ai.
họ hát xong thì giám khảo có 5 phút hội ý,
3 chúng tôi chỉ ngồi chờ trong hồi hộp.
có mấy bạn nữ mang nước đến cho cả 3 đứa, nhưng họ chỉ tập trung
nói chuyện với 2L thôi.

* *

“XuLoLa 9 điểm!”

$15+8+2 = 25$ điểm..

nhóm Come to Win cũng được 25 điểm..

vậy là.. sẽ có thi đối kháng.

khi ban giám khảo tiến hành bốc thăm,

Long đại diện lên chứng kiến và mặt mày quay xuống bí xì..

“Cờ vua! tao chơi cái này dờ lắm mày ơi.”

“tao cũng có hơn gì mày đâu. Xuân biết chơi ko?”

cờ vua à? từ bé tôi đã học đánh cờ tướng với ông nội,

năm 9 tuổi thi giải cờ thiếu nhi cấp quận, giành luôn Huy chương vàng.

Đu Đu lại ko biết đánh cờ tướng,

cậu ấy bảo cờ tướng là của người già, còn trẻ như tụi mình

phải chơi cờ vua.

vì muốn chơi với Đu Đu, tôi bảo cậu ấy dạy cho tôi môn ấy

chỉ 2 tuần thì tôi đã thắng Đu Đu luôn ^-^

sau đó tôi đánh khắp xóm ko địch thủ ^--^

vậy mà Lãm vừa hỏi tôi biết chơi hung.

kekeke

“để tớ cho”

“được ko đó? thằng Khánh lớp 11C giật giải cấp trường 2 năm rồi đó!”

Long nhìn tôi đầy nghi ngờ, cung cấp thêm thông tin,
tôi chỉ cười hihi.

ván cờ diễn ra khoảng 30 phút, các thầy cô chăm chú theo dõi,

đúng là anh bạn Khánh này ko có đơn giản,

đánh hay hơn Đu Đu và mấy đứa trong xóm nhiều

làm tôi cũng hơi vất vả, mãi đến nước hy sinh con Hậu,

thì anh ta mới mắc bẫy..

“Chiếu!”

“Ah ha..THẮNG RỒI~~~~~ YOU ARE THE BEST, XU XU!!”

tiếng Long la rùm beng trước tiên, TT__TT

trước cả khi thầy giám khảo tuyên bố là nhóm tôi thắng chung cuộc..

.....

tất cả cứ như 1 giấc mơ,

cho đến khi tôi cầm trên tay số tiền thưởng 1 triệu đồng

tôi mới tin thực sự là mình đã giành giải.

tiền này, chắc để mua xe đạp... hay đem tặng Đu Đu nhỉ

cậu ấy bảo cần tiền mà.

hic, nhưng nếu mẹ hỏi thì làm thế nào đây..

vả lại chắc Đu Đu cũng ko lấy tiền của tôi đâu.

trong lúc sung sướng, tôi đồng ý đi ăn mừng chung với các bạn

đồng nào thì cũng có Hương Kim đi cùng.

tôi bỗng thấy lạc lõng..

Quán Karaoke

có mấy anh bạn nào đó bên đội Karate cứ hay hỏi han tôi,

“bạn tên Xu Xu hả?”- “bạn hay thật đó”

rồi..

“bạn là bạn gái thằng Long hay thằng Lãm?”..

+__+

“bạn học của Long thôi.”

“vậy vẫn available hả?”

“available là gì?”

anh bạn nọ nhìn tôi nheo mắt ngạc nhiên, rồi cười thích thú,

tôi thấy ko thoải mái nên nép sát vào Hương Kim..

“eh, Vinh, tránh ra, mày làm gì Xu Xu của tao đó??”

Long vừa nói vừa nhảy xộc vào chỗ giữa tôi

và anh bạn tên Vinh.

“Xu Xu của tao”? thật là... sao cậu ấy có thể nói bừa như vậy..

“của mày cái gì, bạn ấy vừa bảo chỉ là bạn học!”

Vinh phản đối thay cho tôi, làm Long bị què,

quay sang nhìn tôi cau mặt, trông xấu xí hết sức.

tôi làm bộ ko quan tâm, hướng mắt lên màn hình..
tôi cứ tưởng là cậu ấy sẽ nói gì đó với tôi,
nhưng trái lại, Lo Lo chỉ nghênh giọng với Vinh
“con gái thường mắc cỡ mà mà ko hiểu sao?hehe”
“xi`.....”

Vinh bĩu môi tỏ vẻ ko tin, làm Long bỗng nóng mặt,
cái tính bốc đồng của cậu lại trỗi dậy..

thế là cậu ấy nắm tay tôi đứng lên @___@
vì ko chuẩn bị trước nên tôi ko thể níu ghế...
“NGHE ĐÂY~~!!”

.....đám đông đang ca hát bỗng im lặng
nhìn 2 chúng tôi chăm chú, tò mò ko hiểu Long đang muốn nói gì.
Lẽ cũng mở to mắt nhưng hình như trông cậu ấy
có vẻ lo ngại nhiều hơn..

“đây là bạn gái tôi, Xu Xu. Cô ấy là bạn gái tôi, hiểu ko, nghe ko??”

Chương 26

O _____ o bạn gái?

girlfriend? tôi á? của Long á????

cậu ấy nhắc 3 chữ “bạn gái tôi” đến 2 lần...

bàn tay Long nóng hổi, nắm chặt tay tôi,

mặt tôi tê hết mọi cử động, chỉ có 2 con mắt thò lõ như ăng ương.

“c...ậ...uu... s...ao.. th...a cho..t...tớ..bu..ông..ra..”

tôi thậm chí còn ko nói được 1 từ ra hồn T_____T

những anh bạn trai thì ồ..à... rồi cười cái kiểu gì khó hiểu...

mấy cô bạn gái thì ném cho tôi cái nhìn ghen ghét,

hoặc là xụ mặt buồn bã..

chỉ có Lãm là tỏ ra ko cảm giác, cậu ấy xem như ko nghe thấy gì,

cầm micro tiếp tục bài hát trên máy..

tôi vội vàng ngồi xuống,

vì Long đang giữ chặt tay tôi, nên tôi cũng lôi cậu ấy ngồi theo.

cả người tôi vẫn đang run bần bật * _____ *

sau 1 phút điên lên, mặt Long giãn ra chút đỉnh,

nhưng bàn tay vẫn ko chịu buông tôi ra T_____T

“tớ...tớ đi toa lét”

tôi nói nhỏ với Long bằng giọng cầu xin,

cậu ấy mới chịu thả tôi đi + _____ +

tranh thủ lúc ra ngoài tôi sẽ trốn về luôn, mặc dù Hương Kim vẫn còn trong đó.

“Xuân, khoan đã.”

đó là giọng của Lãm, cậu ấy đứng dậy, đề nghị giải tán

một vài bạn cũng tán thành, thế là, cả bọn đều đồng loạt ra về.

uhm...thế cũng được.

.....

Hương Kim gọi ba rước và về trước, bỏ lại tôi,

bơ vơ troi thế này, cùng với 2L nữa

sao thời gian này tôi cứ dính vào họ vậy, huhu...

tôi nhớ Đu Đu quá.

vẫy tay chào Kim xong, tôi nhận ra là mình cũng cần đi toalet

phòng vệ sinh nam và nữ chỉ cách nhau có 1 bức tường,

nên khi vừa vào cửa, tôi đã nghe tiếng Lãm bên phòng kia

“Long, tao có chuyện muốn nói”

“chuyện gì?”

“Về Xuân.”

cái tên tôi xuất hiện trong câu chuyện của 2 người họ,

làm tôi ko thể ko...nghe lén...

T_____T

“Xu Xu à? thế nào?”

“mày đừng chọn Xuân, được ko?”

“tại sao??”

“Xuân ko đáng ... bị mày đùa giỡn..”
đùa giỡn? Lãm nói rất trầm, như thể cậu ấy cảm thấy đau,
tôi nuốt nước bọt, 2 tai vênh ra để lắng nghe rõ hơn..
may mà trong phòng toalet bây giờ ko có ai,
nếu ko thì đâu có nghe trộm thể này được.

“ai nói mày là tao đùa giỡn?”

“tao còn lạ gì mày, thay bạn gái như thay áo. mày tìm nhỏ khác đi.”

“t...tao..”

“ai cũng được, miễn đừng là Xuân.”

“...ko, tao thích Xu Xu... thích thật...ko giống các lần trước. tao ko đùa..”

một chị gái bước vào làm tôi phải chui ra ngoài,

ko thể tiếp tục nghe hết...

chân tôi bước mà tâm hồn cứ treo lung tung,

nghĩ ngợi..dù rằng ko có suy nghĩ nào cụ thể, tôi nghĩ về câu nói của Lãm,

nghĩ về lời của Long...

cậu ấy có nhiều bạn gái? thay đổi xoành xạch?

và bây giờ tới lượt tôi? tôi là cái áo à?

giờ thì tôi hiểu cái cách mấy bạn nam cười khi Long “tuyên bố” ban nãy..

họ xem tôi như 1 “nạn nhân tội nghiệp”..>__<

lẽ ra nghĩ như vậy, tôi phải ghét Long ghê lắm,

tôi phải đến “xử lý” cậu ấy hay đòi lại “danh dự” cho mình,

nhưng mà... cái câu Long nói, “tao thích Xu Xu, thích thật”...

lại nghe...có vẻ gì đó chân thành.

- ____ -

.....

tôi ko đợi họ hoàn thành cuộc “tranh luận trong toa lét”

mà đón xe buýt về trước, sẵn dịp đã xin mẹ về trễ,

tôi tạt ngang sang nhà Đu Đu, hi vọng lần này,

cậu ấy ko đi đâu vắng.

người mở cửa cho tôi, là người tôi đang mong nhớ T__T

cậu ấy tỏ ra ngạc nhiên 1 hồi, rồi bảo tôi vào nhà,

mới gần 2 tháng mà tôi thấy như lâu lắm rồi

tôi ko bước chân vào đó.

“nhìn cậu mệt quá, mới đi học thêm à?”

“ko...tớ mới đi Karaoke về.”

“ah... với bạn hả? vui ko?”

“ko vui gì cả.”

có lẽ bộ mặt chán nản của tôi làm Đu Đu thấy lo,

cậu ấy mang ra cho tôi 2 cái bánh dứa,

dễ tôi như dễ con nít.

“thôi ăn đi. ko vui mà cũng đi nữa. đúng là Xu khờ”

“Đu Đu này, cậu đi hoài à, mấy lần tớ muốn gặp ko có cậu đâu hết..hic hic..”

tự nhiên giọng tôi lại trở nên nức nở,

hệt như mấy đứa con gái đôi khi ko được thỏa mãn..

Đu Đu hơi bối rối, cậu ấy lột lớp lá dứa ra khỏi cái bánh,

rồi đưa qua trước mặt tôi.

“tớ... dạo này hơi bận...cậu tìm tớ có việc gì?”

“mà sao cậu nghe mẹ bảo tớ tìm, cũng ko chịu gọi cho tớ..huhu..”

có lẽ sau 1 ngày căng thẳng, vui buồn lẫn lộn,
thêm chuyện dồn nén mấy ngày về chuyện ba mẹ cãi nhau vì cậu ấy
tôi đâm ra bức bối và giọng rung rức...

“..hơ.. tớ... cậu bảo..mẹ cậu ko thích tớ nên tớ ko gọi..”

“nhưng tớ thích cậu mà, Đu Đu..!”

T__T ko hiểu sao tôi nói câu ấy,

vừa khịt mũi, vừa nói, nói to nữa là đằng khác.

trời ạch... xấu hổ ghê đi... con gái ai lại bảo thích con trai chứ..

ko biết suy nghĩ, hic hic.

để nói rồi ko dám nhìn mặt Đu Đu luôn! T_____T

“thì tớ cũng thích cậu, nhưng... mặt cậu làm gì đỏ hót dзі?”

Đu Đu nói tỉnh queo, cái câu “tớ cũng thích cậu”,

thậm chí còn hơi cúi đầu nhìn tôi quan sát,

ra vẻ thắc mắc tại sao mặt tôi đỏ..

tôi chỉ ... làm thỉnh và cặp cái bánh dứa,

mum..mum...mum..

ngon quá...

Chương 27

Đu Đu ngồi nhìn tôi ăn, lâu lâu lại bảo tôi ăn từ từ thôi,
mãi 1 lúc sau khi ăn hết 2 cái bánh,
tôi mới hết xấu hổ về câu nói lúc nãy.

“ba mẹ cậu ko có nhà hả?”

“mẹ tớ về ngoại rồi, còn ba...”

“sao?”

“ba ko có ở đây nữa.”

“sao vậy???”

mặt Đu Đu buồn thiu, im lặng.

tay cậu vẽ những nét lung tung trên mặt bàn,

rồi nhìn tôi xa xăm..

“cậu kể cho tớ nghe đi mà.”

tôi nài nỉ gần như van lơn, khoảng 2 phút sau,

Đu Đu bảo sẽ đưa tôi về nhà..

vẫn ko chịu nói gì về ba cậu ấy.

.....

mẹ tôi lại làm mặt lạnh khi thấy Đu Đu chở tôi về,

mặc cho cậu ấy nở 1 nụ cười rất hiền với mẹ,

mẹ cứ dăm dăm nhìn rồi quay đi.

tôi giận mẹ.

vì mẹ đã bước vào tình bạn-đẹp đẽ nhất của tôi,

vì mẹ đã đối xử ko tốt với người mà tôi yêu quý..

do vậy, tôi nghĩ mình phải “đứng lên”.

“mẹ!”

“chuyện gì đây? ko phải mẹ đã nói con ko nên đi với thằng Đu Đu rồi sao?”

“con thích đi!! con ko nghe mẹ đâu!! mẹ vô lý quá chừng!”

ay da.. nhờ cái gì mà tôi lại hùng hồn thế nhỉ..

chỉ biết tôi đang đứng nói tay đôi với mẹ, cái điều chưa bao giờ xảy ra.

ánh mắt mẹ đánh lại, gân tay dần nổi lên,

mẹ mím môi chặt

“XU ! con nói với mẹ kiểu gì vậy hả?”

“mẹ giải thích đi, tại sao mẹ ko cho con chơi với Đu Đu nữa? vì ba cậu ấy mất việc? vì mẹ thích người giàu thôi phải ko?”

BAPPP

1 cú tát mạnh.

mẹ đánh tôi – câu nói giận dữ và hơi nghẹn giọng của mẹ vang vang

“CON BIẾT GÌ MÀ NÓI??”

.....

má tôi còn nóng rát và có lẽ vẫn in dấu bàn tay mẹ..

tôi bỏ ra cửa.. thật ko thể tin là mẹ lại làm vậy..

tôi nói sai hay sao?? mẹ tỏ ra niềm nở với Long, vì cậu ấy giàu..đi xe xin..

định ninh trong đầu suy nghĩ đó,

tôi đi luôn ra ngoài, mặc mẹ gọi phía sau..

“quay lại, Xu Xu?!! nếu đi thì đừng mò về nữa!”

.....

con ko về, con có tiền!

1 triệu đồng lận nha..... - ____ -

ko thêm...ko cần mẹ.... mẹ đánh con...

với cảm giác hụt hẫng tốt cùng,

tôi cứ thế mà đi lang thang ngoài đường.

vừa đói, vừa mệt, tôi ghé mua gói xôi mặn,

và tìm 1 góc cây ngồi xuống...

bắt đầu ăn..và khóc...

chiếc xe đạp quen thuộc của Đu Đu dừng lại trước mặt tôi,

khi tôi ngược lên, Đu Đu trông như 1 ông bụt,

cậu ấy lặng lẽ ngồi cạnh và chìa chiếc khăn của mình,,

chiếc khăn bản lấm lem như nó vẫn thường như thế.

“đừng khóc, Xu Xu.”

“cậu... sao cậu biết tớ..ở đây..hic..”

“thì tớ ở sau lưng cậu nãy giờ mà.”

“cậu đi theo tớ à?”

“uh...”

hóa ra Đu Đu đã nghe được chuyện tôi và mẹ nói với nhau...whew..

ko biết cậu ấy có buồn ko.

tôi mở gói xôi chia cho Đu Đu nhưng cậu ấy lắc đầu,

chỉ ngồi vòng tay qua gối và nhìn tôi ăn..

có Đu Đu lúc này thật là tốt, tôi có thể thấy đỡ cô đơn và đỡ buồn hơn..

“giờ tớ chẳng biết làm gì nữa...”

“cậu ăn xong thì về nhà đi, chứ còn làm gì.”

“tớ ko về đâu, tớ sẽ bỏ nhà ra đi!!” - ____ -

“đồ khờ, cậu làm sao mà bỏ nhà đi được.”

vừa nói, Đu Đu vừa cốc nhẹ vào đầu tôi,

cười 1 chút nhưng rồi lại thở dài..

“mẹ cậu ko thích ba tớ, ko thích tớ, ko phải vì ba tớ mất việc. cậu đừng nghĩ thế.”

“chứ vì sao??”

“...ba tớ...có bồ nhí... 1 người trong cơ quan... nên bị cách chức”

“....?...”

2 mắt tôi mở tròn xoe nhìn Đu Đu, cậu ấy nói bằng giọng ngại ngùng,

xấu hổ... và dường như ko dám nhìn tôi...

bồ nhí à?

“như vậy... là.. rồi, cậu có giận ba cậu ko?”

“tớ chẳng biết nữa. giờ tớ chỉ thấy thương mẹ....”

tôi ko biết làm gì hơn là im lặng và ôm lấy cánh tay phải của Đu Đu,

như thể tôi muốn truyền cho cậu ấy chút sức mạnh..

dù tôi cũng chắc có bao nhiêu thứ ấy..

“cậu về xin lỗi mẹ đi nhé.”

“uh...nhưng... cậu có cần tớ ...àh.. tớ có tiền NÀY!!”

nói đến đó, mắt tôi bỗng sáng lên
rồi tôi lôi xấp tiền thưởng trong túi ra 1 cách hạnh phúc..

^__^

“cái này tặng cho cậu nè!!”

“gì thế?”

“1 triệu đồng. tớ được thưởng đó”

“ackkk... sao lại đưa tớ??”

“thì cậu cần tiền mà!!”

“cất vào đi, XU KHỜ!”

Đu Đu nói lớn giọng tỏ vẻ tự ái, tôi đã nghĩ trước rồi,
vậy mà vẫn cố đưa...híc...

thất vọng và buồn nẫu, tôi cấp xấp tiền trên tay nghĩ ngợi.

“mà cậu lấy đâu ra tiền thưởng nhiều vậy? học bổng hả?”

“ko, giải thưởng của hội thi hôm trước tớ nói cậu ấy.”

“ah... thì ra... trong khi tớ chỉ..”

nói đến đó, Đu Đu bỗng dừng lại, rồi đứng dậy,
bảo tôi lên xe để cậu ấy chở về...

Chương 28

“cậu đi bộ khúc này nhé.”

Đu Đu bỏ tôi ở cách nhà hơn 20m, có lẽ,
cậu sợ mẹ tôi nhìn thấy..
nếu mà nói là tôi khờ, thì Đu Đu còn khờ hơn..
cậu ấy có lỗi gì đâu chứ.
cho dù là ba cậu ấy có ko tốt đi nữa..
“cảm ơn cậu , Đu Đu!”

.....
chị Huyền mở cửa cho tôi với vẻ mặt lấm lét,
chị kéo tôi lại sát và thì thào...
”mẹ em giận ghê lắm đó!”
ya..em biết. T__T
rón rón bước lên cầu thang sang phòng ba mẹ,
tôi hít thở sâu và khẽ đẩy cửa vào.
mẹ đang ngồi trước máy vi tính làm gì đó,
nghe tiếng chân và biết là tôi, mẹ ko quay lại,
chỉ buông giọng khô khốc.
“sao về làm gì?”
“con...xin lỗi mẹ.”

.....
“đến đây”
tôi đi chậm lại chỗ mẹ và rồi,
mẹ ôm tôi vào lòng.. hôn lên tóc tôi..
hic hic... con thật là hư...phải ko.
“con biết mình sai rồi à?”
“ạ...”
“làm sao con nghĩ là mẹ thích người giàu...rằng mẹ khinh Đu Đu vì ba nó mất việc chứ.”
“nhưng mẹ ghét Đu Đu ạ?”
“.....”

sự im lặng của mẹ gần như là thừa nhận,
tôi ỉu xiu và thấy hơi bất công... nhưng do vừa làm lỗi,
tôi ko dám nói gì nữa.
“mẹ có chút ác cảm.”
“vì ba cậu ấy có tình nhân hả mẹ??”
“ai?? ai nói cho con chuyện đó???”
“là Đu Đu ạ...cậu ấy bảo con về xin lỗi mẹ.”
mẹ tôi tỏ vẻ ngạc nhiên, rồi như suy nghĩ điều gì,
mẹ kêu tôi về phòng thay đồ tắm rửa đi...
lúc đi tắm, tôi mới nhận ra mình vẫn còn đeo
sợi dây có mặt thánh giá của Lãm trên cổ..
tôi tháo sợi dây ra, bỏ vào trong hộp bút
để mai vào trường sẽ trả cho cậu ấy.

.....

sáng sớm khi tôi vừa đến cửa lớp, đã thấy Long ngồi sẵn ở chỗ của mình-chuyện lạ đây..

nhắc thấy bóng tôi, Long đã chạy tới kéo tôi về chỗ và hỏi hỏi hã..

“Xu Xu, nói đi, có thích tớ ko?”

“huh??”

“trả lời đi!!”

“thích là sao?”

“là thích như tớ thích Xu Xu, vậy đó..”

“vậy...ko thích..”

“Hả? SAO KHÔNGGG?? LÝ DO??”

Long cứ nắm chặt vai tôi và hỏi lớn, khiến tôi sợ hãi, ngồi xa ra mép ghế ngoài..

có vẻ nhận ra thái độ tự vệ của tôi, Long hơi chùn xuống, nói giọng nhẹ nhàng..

“tại sao.. tớ có gì ko tốt?”

“cậu hung hăng quá... tớ ko thích.”

“nếu tớ ko hung hăng nữa, thì Xu Xu có thích tớ ko?”

“ko biết nữa.”

“là sao chứ??”

“nếu cậu bớt hung hăng, bớt hách dịch ... thì nhiều người sẽ thích ...tớ cũng vậy...mà...”

.....

hot boy Long nghe như nuốt từng lời của tôi,

về đêm chiêu suy tư dữ lắm.. nhưng rồi,

cậu ấy nhăn mặt và lắc đầu mạnh, bảo tôi..

“thôi, chuyện đó sẽ tính sau, nhưng khi thằng Lâm hỏi, thì Xu Xu nói thích tôi, nhen??”

“ủa? sao dzị??”

“thì giả bộ nói vậy đi!!!OK?”

“ko hiểu... ko giả bộ đâu...”

ông trời con vò đầu bức tóc mãi rồi dụ dỗ tôi đủ thứ,

nào là bảo sẽ chép bài cho tôi, sẽ mua Nữ hoàng Ai Cập cho tôi,

rồi sẽ chỉ bài Anh văn cho tôi nữa...

.....

giờ ra chơi.

Chuông vừa reo được 5 phút thì Lâm đã nhảy sang lớp tôi,

ngang nhiên đi vào chỗ tôi và Long đang ngồi..

chắc lại rủ nhau đi chơi rồi.

tôi bước ra định theo Hương Kim đi căn tin,

nhưng Lâm đã chặn tôi lại và bảo “Xuân ở đây 1 chút đi”

...gì nhĩ... ah..

“cậu đòi lại sợi dâ...”

“Xuân trả lời câu hỏi của tôi nhé, trước mặt Long luôn.”

đường như ko nghe câu tôi nói, Lâm cứ đi thẳng vào mục đích của mình,

là muốn tôi trả lời điều gì đó..

“câu hỏi nào?”

“Xuân... có thích Long ko? thích làm bạn gái nó?”

Ơ... câu này.. Long hỏi ban sáng..

và cậu ấy cũng dặn nếu Lãm có hỏi thì nói là CÓ

mà sao lại hỏi chuyện này chứ,

tôi thật ko có học yên với 2 ông bạn này, mệt ghê..

đĩ nhiên , tôi lắc đầu. – “Ko”

tôi thoáng thấy Lãm khẽ nhếch môi cười đắc ý,

trong khi Long tỏ ra chán chường và thất bại, ko nhìn cả 2 chúng tôi.

giọng Lãm hướng sang Long.

“mày nghe chưa? vậy là như đã thỏa thuận hôm qua, mày phải đính chính với bọn nó Xuân ko phải bạn gái mày!”

“.....biết rồi!”

nói xong Long đứng dậy, bỏ ra khỏi lớp luôn, cái kiêu đi bực tức

sau khi ném cho tôi 1 ánh mắt đầy oán giận.. +___+

“thỏa thuận gì vậy..?”

Chương 29

tôi rụt rè hỏi Lãm, cậu ấy quay lại nhìn tôi rồi cười nhẹ.

“nếu Xuân ko thích nó thì nó ko có quyền tự coi Xuân là bạn gái nó, đúng ko?”

“uh..đúng..”

“cái thằng, nó quen thói như vậy rồi, nên..... nhưng mà, có lẽ tôi ko nên ép nó quá..”

“uh..”

“thôi, để tôi đuổi theo nó, gặp Xuân sau nhé”

cứ vậy Lãm cũng vội vã bỏ ra khỏi lớp tôi, chắc là tìm Long,

có vẻ cậu ấy hối hận vì đã ép Long phải dính chính với bọn bạn..

với 1 kẻ kiêu hãnh như Long, việc ấy chẳng khác nào tự chà đạp mình...

whew..

nhưng Lãm làm điều đó là vì tôi mà, sao tôi lại nghĩ cho Long nhỉ??

T__T

.....

từ đó đến cuối giờ, Long trốn học, ko quay lại nữa.

cô Chủ nhiệm hỏi tôi, nhưng tôi có biết cậu ấy đi đâu đâu...

cuối tiết, mấy cô bạn bên tổ 2 sang gom tập vở của Long,

rồi sẵn giọng hỏi tôi..

“Xuân là bạn gái Long thật ko vậy?”

“chuyện đó...”

“nếu là bạn gái thì phải mang cặp vở cậu ấy về nhà chứ, cứ để bọn này làm sao?”

“tớ có biết nhà đâu, mà tớ cũng ko phải bạn gái cậu ấy.”

“xí, còn giả nai, hôm qua Long đã nói vậy rồi còn gì. Bạn cũng thích Long mà bày đặt làm eo...”

cách nói chuyện của họ ko tỏ ra thân thiện chút nào,

tôi cũng ko muốn tranh luận thêm, làm thỉnh xếp tập bút của mình..

“mấy bạn dựa vào đâu nói Xuân thích Long chứ? Làm như ai cũng thích cậu ta vậy!”

Hương Kim từ bàn trên quay xuống chen vào,

ra giọng bênh vực tôi, xem ra, lớp này chỉ có Kim là tốt..

sau khi 2 cô bạn ấy bỏ đi, Kim mới nói với tôi,

về hơi bất bình...

“Xuân hiền quá, ai nói gì cũng im, phải phản kháng chứ.”

“tớ ko thích nói với họ”

“mình ko phải Xuân mà còn thấy ức nữa là..”

“kệ đi, họ nói chứ có làm gì tớ đâu ^-^..”

Kim lắc đầu, thở dài rồi cùng tôi ra cổng,

rồi tôi lên xe buýt, Kim theo xe ba cô ấy về...

ko hiểu sao tôi thấy chán nản và buồn buồn,

suốt từ khi thấy Long ko vào lớp nữa.

.....

ngày hôm sau.

Long đi trễ, đến hết tiết 1 mới mò vào,

đầu tóc bờm xờm, như vừa ngủ dậy chưa rửa mặt,

áo bỏ ngoài quần, khiến thầy Toán bắt ra ngoài chỉnh lại,

rồi mới được vô lớp.

thấy cậu ấy, tôi bỗng vui mừng, hết như vừa giải được gánh lo âu..

T _ T

“hi!^-^”

oh..Long chào tôi 1 cách vui vẻ, cứ như việc hôm qua chưa hề xảy ra, lúc ngồi xuống còn để cặp nhẹ nhàng, chứ ko quăng cái bịch như thường lệ nữa..

ngộ thiệt.

giờ chơi.

“Xu Xu, cho tớ mượn tập bài tiết 1 nhé!”

kèm theo lời nói lịch sự, là 1 nụ cười dễ thương của “đại ca” Long..

trên mặt tôi hẳn là vẽ 2 chữ bự chẳng “THẮC MẮC”

ko biết cậu ấy có bị ai nhập không..

“Sao thế, Xu Xu?”

Long chớp mắt, ra vẻ ngây thơ, trông...buồn cười quá.

tôi đưa tập cho Long rồi ko thể giấu vẻ tò mò,

hỏi ngay.

“chuyện gì xảy ra hôm qua vậy? cậu đi đâu? có gặp Lãm hưng?”

“gặp rồi.. hehe.. ít ra nó cũng còn lương tâm..”

“là sao?”

“thì nó ko bắt tớ đánh chính với bọn trong đội Karate nữa..”

“ah...uh...”

“nhưng nó có điều kiện...”

“điều kiện gì?”

“ko nói được ”

.....

Lo Lo tỏ vẻ bí ẩn, úp úp mở mở,

nhưng thôi, cậu ấy chịu thay đổi tính khí cũng là điều tốt

dù sao tôi cũng ko bận tâm vụ bị cho là bạn gái của cậu ấy..

chuyện đó cho dù có làm to lên cũng chẳng ai được lợi gì.

có khi càng làm cho nó rùm beng thêm,

chắc Lãm cũng nghĩ như vậy.

“Xu Xu có bút xanh ko? của tớ hết mực rồi....”

lại 1 câu nói “hiền lành” của Long làm tôi sồn da gà,

híc, coi bộ cậu ấy cứ mạnh bạo như ngày xưa sẽ hay hơn..

thế này cứ sao sao ấy.

* _ *

“ehhh!! cái đó..sợi dây đó??”

tiếng Long hơi ngạc nhiên và chụp lấy hộp bút của tôi,

ko còn nhẹ nhàng hay lịch sự nữa - _ -

cậu ấy cầm sợi dây của Lãm lên, ahghh.. tôi lại quên trả Lãm hôm qua,

về mặt Long hẳn lại suy nghĩ..

“cái này... của thằng Lãm phải ko?”

“uh.. sao biết?”

“tôi chơi với nó 4 năm rồi mà.. lúc nào nó cũng đeo trên cổ..”

“ah..uhm... hay cậu trả cho Lãm giùm tớ đi.”

“nhưng...sao... XU XU LẠI GIỮ CÁI NÀY?”

O__o đang nói bình thường bỗng Lo Lo lại gào lên,
tôi chỉ biết lí nhí giải thích..

“thì hôm thi cậu ấy cho tớ đeo làm bùa mà.”

“bùa gì chứ?? ko phải vật... HẸN ƯỚC hả??”

“hẹ..n ước..gì ?? tớ ko hiểu?”

“nó nói cái này cho vợ nó mà!!!!!!!!!!!! AHHH, HIỂU RỒI, HÈN CHI!!”

Long nói liên tục mà tôi chẳng thể biết là cậu ấy đang nói gì,
nên đành ngậm miệng và tiếp tục đọc bài học..

tay Long cầm sợi dây của Lãm cho vào túi áo luôn,
chắc sẽ trả dùm tôi..

.....

Chương 30

ra về, tôi gặp Lãm trên xe buýt,
khi Lãm bước lên, cậu ấy đã sớm nhận ra tôi ngồi ở hàng ghế đầu,
nên sẵn tiện cậu ấy cũng ngồi xuống bên cạnh.

“Long...đã trả cậu sợi dây chưa?”

“Rồi. Xuân ko thích gặp tôi à?”

“đâu có... sao cậu hỏi vậy?”

“vậy sao phải nhờ nó trả giúp?”

“thì tại cậu ấy cầm lấy nên tớ bảo....”

“nó hoành hợe tôi cả buổi đấy.”

Lãm nói, rồi nhe răng cười, ko hiểu sao tôi ko thấy đó là nụ cười
thực sự của cậu ấy.. có cái gì đó khó diễn tả lắm.

“sao vậy?”

“chuyện vớ vẩn ấy mà. Nó nghĩ tôi giành Xu Xu của nó.”

“giành... tớ á?”

lại là 1 nụ cười bí hiểm, nhưng lần này có vẻ xuề xòa hơn,
tôi thấy sợi dây đã được đeo lại vào cổ cậu ấy,
nó nằm yên lặng và thanh bình..

“cậu theo đạo lâu chưa?”

“... ah, từ bé.”

“cậu đeo cái này từ bé luôn à?”

“uh..”

“cậu có gặp... Chúa chưa?”

“gặp ?”

Lãm nhìn tôi nghiêng nghiêng, dưới ánh nắng buổi xế trưa hắt qua cửa sổ
đôi mắt của cậu ấy long lanh và đen láy,

có lẽ đó là điểm đẹp nhất trên gương mặt gầy của Lãm..

“chưa, nhưng rồi sẽ có lúc gặp được..ở thiên đàng..”

?? nghe cứ như tiểu thuyết vậy..

tôi gật gù làm ra vẻ hiểu thấu, nhưng thực ra, tôi mơ màng
về nơi gọi là thiên đường..

“thiên đường chắc là đẹp hen?”

“uh... Xuân có muốn nhìn thử ko?”

“nhìn .. thử?? ở đâu?”

“nhà thờ.”

có lẽ tôi thích cái mà Lãm vừa mới nói – “nhà thờ”,

hơn là chốn thiên đường kỳ ảo mà tôi đang tưởng tượng..

tôi muốn vào nhà thờ xem 1 lần,

mỗi khi ba chở đi ngang, nghe chuông trong đó, cứ thấy lòng thanh thản làm sao..
vì vậy, tôi đồng ý theo Lãm.

.....

cách trạm xe buýt đầu ngõ nhà tôi khoảng 2km,

là con đường dẫn vào nhà thờ Thánh An

khuôn viên trước của nhà thờ ko lớn lắm,
chỉ đặt 1 bức tượng Chúa Giê-xu trên cây thánh giá
và xung quanh là 1 vườn hoa nhỏ..
khi chúng tôi bước qua cổng của Giáo đường,
1 vị nữ tu nở nụ cười hiền lành chào đón...

“Paul dẫn bạn về chơi à?”

trong khi tôi còn thắc mắc Paul là ai,
thì Lãm đã gật đầu lễ phép, giới thiệu tôi với seur ấy

“đây là Trường Xuân, Seur Anna”

tôi cũng vội cúi người khoanh tay chào,

thì seur Anna đáp lại, bằng 1 vẻ mặt trong lành và đôn hậu...

Lãm kéo tôi vào bên trong, qua 1 cánh cửa hông của Giáo đường,

chúng tôi đến 1 khu vườn nhỏ có mái vòm cao trên đầu,

bằng kính, với thật nhiều dây leo..

trong góc có 1 cái hồ nhỏ, nước chảy róc rách.

“đẹp quá.”

“có giống thiên đường ko?”

“huh?? ah... tớ thấy ko giống...”

“hihi... dĩ nhiên rồi, nó chỉ là khu vườn thôi..”

nói xong Lãm lại dắt tôi đến 1 căn phòng nhỏ,

có cửa sổ trông ra khu vườn đẹp..

“phòng tôi đây.”

“p..hòng hả?”

“uh. tôi sống ở đây mà”

“ah..... còn ba mẹ đâu?”

“ko có, trẻ mồ côi.”

Lãm nói buồn buồn, khiến tôi thấy mình thật vô ý,

hóa ra tôi hạnh phúc hơn bao nhiêu người,

hơn Đu Đu, hơn Lãm...

“sao bí xì vậy? tôi đùa đó. hồi nhỏ tôi súyt chết 2 lần, nên cha mẹ đưa vào nhà thờ nhờ Chúa nuôi
giùm.”

“ủa vậy hả?? đùa gì kỳ cục >_<”

cậu ấy cười toe, rồi bước tới vách tường giữa phòng,

kéo 1 tấm rèm lớn ra...

để lộ bức tranh to vẽ hình thiên đường..

khá sắc sảo.

tôi đã từng thấy trong mấy quyển sách ở thư viện,

nhưng to thế này thì là lần đầu, trông cũng hấp dẫn lắm.

“đẹp ko?”

“uh, đẹp lắm...”

“chưa đâu...”

Lãm vừa nói nhỏ vừa đưa tay mở công tắc

một dải sáng từ mấy ngọn đèn vàng phía trên bức tranh tỏa ra,

làm cho nó sống động và huyền ảo..

hệt như tôi đang đứng trước cổng thiên đường thật vậy.

“Wooow...”

tôi cứ thế say mê mở to mắt ngắm bức tranh lung linh,
và mơ mình được lạc vào đó, với những vị thánh nhân từ,
có đôi cánh và vòng hào quang trên đầu..

“mai một chết, tớ có được lên đó ko nhỉ?”

“chắc rồi. Xuân là 1 cô gái tốt bụng và trong sáng mà.”

“sao cậu biết?hihi ^-^”

“cho dù ko phải thế, thì tôi sẽ kéo Xuân lên cùng.”

“chắc gì cậu được lên đó??”

tôi cười và Lãm cũng cười,

ko phải cái kiểu nhếch môi khinh khỉnh thường thấy..

cậu ấy trông hiền lành hơn, có lẽ do cảm giác thay đổi,
làm tôi thấy như vậy..

“Paul là nickname à?”

tôi hỏi lại đúng cái câu mà Lãm đã hỏi tên Xu Xu của tôi,
khi ở sân patin...

Chương 31

“ko, tên Thánh.”

“ah... hiểu rồi. cũng giống tên ở nhà phải hông?”

“oh..ah..uh...”

cậu ấy lại cười ra vẻ phát hiện thú vị,

rồi bảo sẽ đưa tôi về vì đã gần 4giờ chiều rồi.

khi ra khỏi cổng chính nhà thờ, tôi nghe tiếng chuông đổ..

“chuông báo gì vậy?”

“giờ đọc kinh thôi.”

“cậu có đọc ko? hay cậu khỏi đưa tớ về”

“việc này ko bắt buộc, tôi cũng hay đi chơi suốt mà. ^o^”

uhm... thế là Lãm chở tôi về nhà bằng chiếc xe máy,

loại xe giống của ba, Dream II...

khác với Long, Lãm chạy vững và chậm chậm,

trong khi Hot boy Lo Lo thì cứ phóng vèo vèo... T__T

.....

“Cảm ơn cậu cho tớ thấy Thiên đường!^^”

“khi nào muốn thì tôi lại đưa Xuân đến.”

“okay! tớ thích vào đó học bài! yên tĩnh quá trời!”

“bye..nhé..”

tôi vừa vẫy tay, vừa cười, cậu ấy thì chỉ mỉm môi 1 chút,
rồi leo lên xe chạy đi.

“eh, chị thấy anh bạn đó hay hay hen”

chị Huyền nói nhỏ vào tai tôi khi tôi vừa cởi giày ra,
vì ko để ý nên tôi cũng chỉ “ya...” 1 tiếng..

“Lãm, Long, Du Du, em thích ai nhất?hi hi”

“hả? sao hỏi dзі?”

“thì em cũng phải chọn 1 trong 3 anh chứ!”

“chọn để làm gì?”

“đề...yêu. đồ ngốc!!”

tôi nhìn chị bằng cặp mắt thò lỗ, rồi bỏ đi vào trong
yêu gì mà yêu, mới có tí tuổi, chuyện ấy..
cứ đề sau này thì...nghĩ cũng có muộn đâu! -__-

.....

giờ chủ nhiệm

Quế Chi thông báo sẽ có buổi cắm trại mừng ngày thành lập Đoàn,
cùng với hội thi liên trường Học sinh thể hệ mới..

vì giành giải nhất của trường, nên nhóm XuLoLa của chúng tôi
được xem là đại diện đi thi đấu..

mấy anh chị học lớp 12 do phải luyện thi,
nên họ ko có tham gia..

mấy em khối 10 cũng có 1 đội tham gia thi thể thao đồng đội gì đó.

“Trí Long và Trường Xuân cố lên nhé!”

cô giáo kêu rõ tên 2 chúng tôi và động viên,
làm tôi thấy trách nhiệm của mình nặng nề quá..

trong khi tôi vội đứng dậy – “ạ, thưa cô”,
thì Long chỉ ngồi chống cằm, nhìn cô giáo cười cười,
thái độ ko được hay ho gì lắm, mà cô cũng ko la cạu ta..
đúng là cậu ảm..

“cậu phải đứng lên trả lời cô chứ!!”

tôi húych vai Long nhẹ và nói thì thào, mặt cau lại,
cậu ấy ngó tôi 1 vài giây rồi mới đứng dậy, cúi đầu

“XULOLA vô địch rồi!! khỏi lo, cô ạ!”

thế là mọi người vỗ tay tán thưởng ầm ầm,
cô giáo tỏ vẻ tin tưởng, khoác tay cho 2 đứa ngồi xuống..

cái miệng bộp chộp, nói trước bước ko qua cho coi.

thấy mặt tôi bực bội và khó chịu,

Long ghé tai tôi nói nhỏ..

“đừng lo, we’ll win, dear Xu Xu^^”

dear dear con khỉ! >_<

.....

giờ chơi tôi thấy Long và Lãm chạy đi đâu đó ra khỏi trường,
chốc lát Long vào lớp trễ 10 phút, sau lưng giấu cái túi nylon
màu xanh đậm..chẳng biết là cái gì..

về mặt tí ta tí tởn.

cho đến khi ra về, tôi còn chưa kịp cài nút cặp sách,

Long đã kéo tay áo tôi.

“khoan về đã, chờ chút đi.”

“chờ ai??”

“có cái này cho Xu Xu!!”

“cái gì cho tớ?”

“heheheh..”

đợi cho tới lúc mọi người đều đã ra về,

trong lớp chỉ còn lại tôi, Long, và Lãm cũng vừa từ bên lớp cậu ấy sang..

họ lại có trò nào mới nữa đây.. +___+
hay là ... tập chạy nữa? ôi...còn đến 10 ngày nữa mà..

“nhắm mắt lại đi!!”

“sao? chi vậy?”

“đã bảo nhắm đi mà!!!!!!”

hic hic, uh, thì nhắm... đừng có hù tở bằng...thần lẩn đẩy nhá,

ko thì tở sẽ méc Đu Đu...

trong lúc mắt tôi nhắm kín,

Long đặt vào tay tôi 1 cái hộp vuông nặng nặng,

rồi bảo tôi mở mắt ra...

một chiếc điện thoại Samsung mới toanh.

whew...thế..?

“cái này??”

“tiền thưởng của 2 đứa tôi, mua tặng Xu Xu đó”

Long nói 1 cách hạnh phúc, như thể cậu ấy vừa làm được

điều gì đó thực sự ý nghĩa lắm lắm..

tôi hướng mắt sang Lãm, cậu ấy khẽ gật đầu..

“tại..sao?”

“thắng là nhờ Xuân, nhờ Xuân thi IQ, nhờ Xuân đánh thắng ván cờ..nên Xuân xứng đáng hơn chúng tôi.”

Lãm giải thích trôi chảy, có vẻ đã chuẩn bị sẵn câu này rồi,

mặc dù cũng rất...thích có điện thoại

(vì có thể gọi cho Đu Đu ko sợ mẹ biết^^)

nhưng tôi vẫn quen thói tự trọng quá cao...

“tớ ko thích khi ko nhận quà của ai cả..”

“Xuân cứ cầm...”

“KHI KHÔNG LÀ THẾ NÀO HẢ? thằng Lãm nó đã nói Xu có công lớn mà!!”

nếu Lãm chỉ vừa mở miệng thuyết phục 1 cách ôn hòa,

thì Long la toáng lên và nhét cái điện thoại vào ngăn cặp của tôi.

Chương 32

tôi vội lôi nó ra..

“bạn tôi đã mua rồi, Xuân ko nhận, đem trả lại ko được đâu.”

“nhưng... hay là bán lại rẻ hơn...??”

“lỗi nhiều lắm á!!”

ko lẽ bắt tôi chịu phần lỗi sao? huhu..

tôi cầm cái cục đen đen mát lạnh trên tay, có chút ham thích,

nhưng... ko lấy được!

có lẽ nhận ra sự lúng túng khó xử của tôi,

Lãm hạ giọng năn nỉ..

“Xuân ko có điện thoại, mỗi lần tìm khó quá... mình lại phải chuẩn bị thi liên trường....”

“đúng rồi!!”

“...nếu ngại thì... cứ như mượn dài hạn cũng được đi..”

“đúng rồi!!”

ack... Lãm nói và Long cứ bè phụ họa theo, mặt tỏ ra thảm thiết,

hum... thế nào đây nhĩ... hay..mượn 1 thời gian??

“quyết định vậy nhé, thằng Long sẽ chỉ Xuân cách dùng.”

“okay!!”

họ liên tục nói khi tôi còn đang phân vân,
rồi nhanh chóng bay ra ngoài lớp biến mất, để lại tôi
cùng với cái điện thoại mới..

.....

tôi giấu chiếc Samsung E350 vào tuốt tận đáy cặp,
cốt ko để bị ba hay mẹ phát hiện..

và đến tận lúc học bài xong xuôi,
hơn 10 giờ, tôi mới lén mở lấy nó ra...nghiên cứu.

3 cuộc gọi nhớ, 2 tin nhắn.

trời, mới có điện thoại mà có người tìm rồi.

số được ghi sẵn trong máy,

La La và Lo Lo * ____ *

chắc họ gọi test máy.

tôi còn chưa kịp mở tin nhắn để đọc,

thì cái điện thoại lại reo lên bài nhạc inh ỏi,

ACKKKK

tôi giật bắn người chui vào mền trùm kín mít,

và bấm loạn xạ để tắt nó đi.

hình như tôi bấm vô nút Cancel rồi.

+ ____ + phew...

tin nhắn lại đến nữa.

“SAO KO NGHE MÁY HẢ??”

viết hoa như dzị lun áh. còn ai vào đây nữa.

hot boy..Trí Long...

tôi còn phải loay hoay để bấm tin trả lời,

cái vụ này, đâu phải là...dễ dàng đâu, huhu...

sau 10 phút, tôi mới viết xong cái tin

“tớ bận học bài, mà khuya rồi, mai nhé, ngủ ngon”

.....

2 tin nhắn ban nãy là của Long hết,

Lẽm chỉ gọi tôi có 1 cuộc..

gửi đi tin hồi âm rồi, tôi tắt luôn nguồn và đi ngủ,

ko khéo sáng mai ko dậy đi học nổi..

.....

buổi sáng, tôi ăn xong bánh mì ốp la thì mẹ chở ra trạm xe đầu ngõ,

trên đường lại gặp Đu Đu..

tôi muốn gọi cậu ấy lắm nhưng lại sợ mẹ,

nên chỉ nhìn Đu Đu bằng mắt..

“Đu Đu..!”

đó là tiếng gọi của mẹ tôi.

nghe thấy, Đu Đu quay đầu lại và như ngỡ ngàng, cậu ấy thắng xe

và cúi chào mẹ tôi.

“hôm nay đi học sớm vậy?”

“dạ..”
“ba mẹ con sao rồi?”
??O__O oh, đó có phải mẹ ko...
mẹ lại bình thường với Đu Đu ...
ya...hooo...
mặt Đu Đu hơi thắc mắc nhưng rồi, cậu ấy cũng cười buồn,
đáp lời mẹ tôi..
“dạ, vẫn vậy thôi”
“thứ bảy này hai mẹ con sang nhà cô ăn lẩu cho vui nhé, là sinh nhật ông nội con Xu Xu”
.....
wow... mẹ mời họ!!
phải rồi, sinh nhật ông..sinh nhật lần thứ...68..
bao nhiêu nên cũng ko đủ thấp happy.gif
xém chút quên ngày đó rồi, hihi, sorry grandpa...
niềm hạnh phúc khi thấy mẹ ko còn lạnh lùng với Đu Đu
làm tôi tí tởn.
“đi nha, Đu Đu”
“ồ...”
thế rồi mẹ chạy chậm song song với Đu Đu,
cho đến bên xe buýt.
trước khi đi làm, mẹ còn cười chào Đu Đu...
ko biết điều gì làm mẹ thay đổi nữa
ba vẫn hay nói mẹ khó hiểu, giờ tôi mới thấy vậy..
“mẹ cậu hết ghét tớ rồi hả?”
“uh? tớ cũng thấy vậy.”
“sinh nhật ông...thì mua quà gì hen?”
“gì cũng được...AH.. ông nội thích ăn khoai mì nước cốt dừa!^_^”
“trời...”
việc nghĩ tới món ăn yêu thích của ông nội
làm tôi khoái chí như thể vừa thông báo tin mật vậy
Đu Đu vẫn suy nghĩ lung tung..
“tặng ông món đó đi!”
“thôi, ko được, Xu khờ.”
dường như ĐU ĐU ko mắng tôi khờ thì cậu ấy ko sống nổi á.
mà ko sao, tôi thích vậy , hihi..
đúng là khờ...
sực nhớ ra là vừa có cái điện thoại, tôi lập tức khoe Đu Đu
“nè, tớ có cái này nè.”
“...? di động à?”
“đẹp hung?? ^-^”
tôi thậm chí còn ko nhớ rằng,
đây là thứ tôi mang tiếng mượn...chứ có phải của mình mua đâu.
TT__TT
Chương 33
Đu Đu cầm cái Samsung lên, nhìn qua nhìn lại,

rồi cũng gật gù khen đẹp..

“ba cho à??”

“oh..ah..ko phải...là người khác..cho tớ dùng tạm..”

“dùng tạm là sao?”

“thì...dùng 1 thời gian, rồi sau đó trả cho họ”

“vậy cũng được hả? hay cậu hỏi còn ai cho tớ mượn đi!^0^”

huh? cho Đu Đu mượn ah?

cậu ấy cũng thích nữa kìa, hihihi

ko biết cái này mua bao nhiêu, 1 triệu đủ ko ta?

mà 2 người họ, có đến 2 triệu, chắc là 2 triệu rồi..

tiền thưởng của tôi ko có đủ...

nghe 1 hồi, tôi tự tiện quyết định luôn, ack ack.

“cậu có cần ko?hay cậu giữ cái của tớ đi!”

“tớ đùa thôi. tớ đâu cần.”

“nhưng cậu ko có thì khi tớ nhắc cho cậu, làm sao cậu trả lời?”

“ack, Xu Xu ơi là Xu Xu, tớ ko có thì cậu nhắc làm chi hả??”

“uh hén...”

TT__TT

chiếc xe buýt của trường đỗ cái xích xuống trạm,

Đu Đu vội trả cái điện thoại cho tôi rồi đẩy tôi lên cửa xe.

“nhưng...cậu phải gọi cho tớ nhé”

“số mấy?”

“số à?...ôi...tớ cũng...ko biết...”

“trời ăh...”

.... Đu Đu lắc đầu, rồi véo má tôi 1 cái,

cậu ấy cũng hay làm như vậy mỗi khi...bó tay với tôi..

cửa xe đóng lại và Đu Đu đứng bên dưới vẫy vẫy..

hic, số mấy ta???

T__T

“0987.14.01.05”

huh? O_O ai dзі??

...L...Lâm à? đúng là cậu ấy, đứng ngay cạnh tôi..

xe buýt hôm nay hết chỗ ngồi rồi..

“số...của tớ à?”

“chứ còn của ai nữa?”

“để tớ ghi lại đã...”

“ko cần, tôi có nhắn tin vào máy cho Xuân rồi mà.”

“ko thấy”

“sao vậy?? đưa máy xem nào!”

tôi chìa cho Lâm cái điện thoại, và vì phải giữ tay vịn xe buýt,

Lâm nhờ tôi cầm giúp cái ba lô của cậu ấy,

rồi mới mở nắp máy xem..

đen thui.

“trời ăh, tắt máy rồi sao nhận được?”

“ò... tắt tối qua...”

“sao phải tắt chứ?”

“...nó...cũng cần đi ngủ mà..”

“oh.. vậy hả? ...mới nghe.. vậy sao sáng ko gọi nó dậy?^-^”

“tớ ko biết mở ở đâu.” T___T

Lãm bật cười rồi chỉ cho tôi chỗ nút màu đỏ,
bảo tôi bấm giữ nó hơi lâu chút, khoảng 5-6 giây,
thì màn hình sáng lên và hiện ra câu chào..

“HELLO, XUXU!”

oh, nó chào tôi!! hihihii...

ai cài cái vụ này dễ thương vậy nhi...?

Lãm bấm bấm kiểm tra 1 hồi, rồi nói thì thầm...

“thằng Long đúng là làm hết mọi thứ rồi.”

“làm gì?”

“ha..? ah, ko... nó cài hết mọi thứ.. lời chào, ngôn ngữ, danh bạ... cả hình nền nữa.”

cái hình nền con thỏ Bunny ngô ngố,

hôm qua tôi cũng thấy thích...thì ra là Long đã cài..

xem qua 1 lượt, Lãm đưa tôi xem tin nhắn của cậu ấy vừa mới nhảy vào..

tin ghi số điện thoại bạn này cậu ấy đã đọc.

tôi cầm lại cái máy và trả Lãm ba lô của cậu ấy,

cái ba lô màu đỏ đậm có viền đen..trên đó,

còn gắn 1 huy hiệu màu xám bạc..

“đó là cái gì vậy?”

“huh? huy hiệu này àh?”

“uh..”

Lãm tháo ra và đưa cho tôi xem, chiếc huy hiệu bóng loáng ánh kim loại,
có hình 1 ngôi sao sáu cánh.

“khi thi đấu giải Karate cấp thành, cái này được trao cùng phần thưởng.”

“uh...đẹp hen.”

“tặng Xuân đó.”

“của cậu mà, cho tớ làm gì?”

“gắn lên cặp, bọn xấu thấy thì sẽ ko dám ăn hiếp Xuân. happy.gif”

lý do hay nhỉ... hăm dọa người khác..

tôi gắn trở lại cái ba lô của Lãm, chiếc huy hiệu này, nằm ở đó sẽ oai hơn
là phải theo cái cặp học sinh con gái của tôi..-___-

“sao vậy? ko thích à?”

“tớ thấy nó ko nổi xa cái...ba lô của cậu ^^”

đôi mắt Lãm lại long lanh nhìn tôi, như muốn nói gì đó,
nhưng rồi cậu ấy chỉ cười 1 mình..

một lúc sau, như khó khăn lắm, Lãm nói hơi e dè.

“Xuân ko thích nhận quà của ai hết sao?”

“ah... uhm...ko hẳn.. chỉ là...”

“vậy còn anh bạn thân đó?”

“ai cơ? bạn thân?... Đu Đu hả?”

“Đu Đu??”

“àh.. cậu ấy tên Đường...”

“uh.”

Lãm vẫn tỏ ra chờ đợi câu trả lời của tôi,
mà trả lời cái gì nhỉ??
đúng lúc tôi đang cố nhớ ra là cậu ấy hỏi gì,
chiếc xe đã thắng lại, đến trường rồi.

.....

khi 2 đứa đi tới cổng chính của trường,
thì bị Long gọi giật lại và tra hỏi như tù binh..
ko biết cậu ấy ở đâu chui ra nữa.

“sao 2 người đi chung?? hả?? hẹn nhau??”

“mày điên à?”

“XU XU, trả lời đi.... tao ko nói với mày, thằng kia!”

Chương 34

cứ vậy, Long lách vào giữa xô Lãm ra, và kéo áo tôi,
cái gã hot boy hách dịch lại trở về sau chỉ vài ngày làm mặt hiền lành. T____T
“có hẹn gì đâu, bọn tớ cùng chuyển xe mà...”

“Xuân ko việc gì phải giải thích với nó!”

giọng Lãm rắn rỏi và quyết đoán, nói rồi cậu ấy kéo tôi lên trước,
Long nhanh chóng níu cặp sách của tôi lại..

hic , trời ơi..trễ giờ mất cho coi.

“mày buông ra coi”

Lãm trừng mắt nhìn Long, tôi chưa bao giờ thấy cậu ấy như vậy,
Long càng kéo mạnh tôi về phía sau, vẻ mặt thách thức..
mấy đứa học sinh cùng trường cứ thò mắt nhìn.

+____+

“mày cũng thích Xu Xu của tao phải ko?”

O____o

lại là “Xu Xu của tao” T____T

tôi giật cái cặp khỏi Long và cũng gỡ tay Lãm ra,
một mình đi về hướng lớp, mặc kệ bọn họ.

nhưng chân tôi bỗng dừng lại khi nghe lời Lãm...

“thích hay ko thì, tao cũng ko để mày bắt nạt Xuân đâu.”

.....

ko để bắt nạt tôi... điều này...

làm tôi nghĩ tới Đu Đu.

Lãm và Đu Đu, tự dưng lại có cái gì đó giống nhau,
luôn muốn bảo vệ tôi...

“tao bắt nạt Xuân bao giờ?”

“mày lấy quyền gì hạch sách cô ấy?”

“...tao...”

tôi nghe thấy tiếng chân Lãm đuổi theo phía sau,
và thế là tôi cũng cầm đầu đi nhanh vào lớp,,
hình như Long vẫn đứng yên ở chỗ đó.

.....

cậu ấy vào lớp và ko nói chuyện với tôi suốt tiết 1, tiết 2,

đến khi nghỉ giữa 2 tiết 2 và tiết 3,

Long bỗng gục đầu xuống bàn...

tôi thấy lạ nên lay cậu ấy...

“cậu có sao ko?”

“mặc kệ tôi!”

“nói tớ nghe xem, cậu mệt à?”

“đã nói MẶC TÔI MÀ”

Long vẫn ko ngẩng mặt lên và nói giọng cáu kỉnh,

tôi đành rút tay lại và chốc chốc lại quan sát

xem cậu ấy có bị gì ko...

cô dạy Văn thao thao bài giảng, ko để ý đến Long,

dù cậu ấy cứ nằm lên bàn như vậy suốt buổi..

đến giờ ra chơi, tôi chịu ko nổi phải gọi Hương Kim..

“cậu ấy cứ ...như thế..ko biết bị sao nữa”

“chắc nhức đầu... Long, Long à!!”

Kim cũng quay xuống kéo tay Long, nhưng cậu ấy

ko hề lay chuyển..

sự lo lắng khiến tôi trở nên lúng túng..

“cậu dậy đi mà... tớ sợ đấy.. hic hic..”

có lẽ nghe giọng thảm thiết của tôi, Long từ từ ngẩng lên,

mắt cậu ấy trông rất đờ đẫn, mồ hôi đầm trên trán..

Kim đưa tay sờ...

“trời, Long sốt cao quá. Nóng hổi à!!”

“vậy hả?”

tôi nghe Kim bảo nên cũng liền sờ trán Long,

nó nhưng cái ẩm nước vừa sôi xong vậy.

cậu ấy hất tay tôi ra giận dữ...

“tôi cóc cần Xu Xu quan tâm tôi.”

rồi đứng dậy định bước ra khỏi ghế, nhưng...

loạng choạng rồi ngã khụy cái rầm!

“đưa cậu ấy vào phòng y tế thôi!!”

đám bạn xúm lại bu quanh hot boy, dù sao, cậu ấy cũng là cây đình

được mọi người yêu quý..

tôi cũng muốn phụ 1 tay nhưng xem ra, họ ko cần tôi..

vì tôi bị đẩy ra khỏi hân chỗ của mình.

Hương Kim kéo tôi theo vào phòng y tế,

mặc dù đã có rất nhiều bạn bè vào đó rồi..

nhưng thực ra, thì tôi cũng có chút lo cho cậu ấy..

đằng nào, Long cũng là 1 trong 2 người bạn duy nhất

chịu chơi với tôi ở lớp.

T_____T

.....

tôi và Hương Kim chỉ đứng ngoài cửa, vì cái phòng Y tế trường

rộng 30m2 đã bị chật kín bởi các bạn học sinh

lớp tôi, lớp khác, rồi đội Karate nữa..

tôi thậm chí còn ko nhìn được Long ở đâu trong đó.

.....khoảng 10 phút, tự dưng đám đông dần ra,
để tôi thấy Long đang ngồi tựa vào tường, trên giường..

cô y tá ngó quanh và hỏi

“ai là Xu Xu?”

?? Xu Xu?? ah, là tôi. mà sao cô ấy cũng gọi tôi là XU Xu?

tôi bước khễ lên và giơ tay nhận..

thì cô ấy kéo tôi lại, nhét cho 1 bịch thuốc, rồi nói liên tục.

“em đưa Long về nhà, bạn ấy ko học nữa rồi đâu, chú bảo vệ sẽ đón taxi cho..cái này là 2 liều thuốc
cảm sốt, dặn người nhà cho Long uống bữa tối và trước khi đi ngủ... rồi mua thêm nếu chưa khỏi.”

“..dạ... nhưng...sao em..đưa cậu ấy ạ?”

“Long bảo muốn em đưa mà.”

“gì cơ?”

tôi ngơ ngác nhìn sang Long, cậu ấy cười hơi yếu ớt,

nhưng cái vẻ ngạo mạn vẫn còn nguyên..

hồi nãy vừa bảo ko cần tôi đấy thôi..

“nếu bạn này ko muốn đưa Long về thì để em cho, cô!!”

1 cô bạn “xung phong” thay cho tôi, và tôi còn đang định cảm ơn
bạn ấy 1 cách rồi rít thì,

Long gạt phắt đi dù giọng đã suy giảm tính đại ca đi rất nhiều.

“Ngoài Xu Xu ra thì tôi ko theo ai về hết!”

Chương 35

thế là, tôi bị “chỉ định” phải hộ tống đưa Hot boy đại ca về nhà, ko ai thay thế được vì thứ nhất, cậu ấy là quý tử, là con ông cháu cha thứ 2, cậu ấy đang bệnh..

Hương Kim lên tiếng nói nên nhờ Lãm giúp thêm 1 tay, thì Long nhất mực ko chịu.

chắc còn giận vụ hồi sáng họ cãi nhau...

thực ra tôi cũng thắc mắc sao Lãm ko đến phòng y tế, khi đội Karate có lẽ đã thông báo tin hết rồi..

mãi khi ra tới cổng và đợi xe taxi,

tôi mới nghe Kim bảo Lãm đã ko vào lớp học sáng nay.

whew...

thật là..ai cũng ...rắc rối như nhau.

.....

Long tựa đầu vào vai tôi suốt khi ngồi trên xe, cứ như là ngồi ko nổi vậy..mắt thì nhắm thiêm thiếp..

nhưng tôi thấy mặt cậu ấy bớt tái rồi,

lúc này chắc đã uống thuốc..

“cậu mệt lắm hả?”

“uhm...”

“cố nhé, chắc sắp tới rồi.. mà sao lâu quá ta..”

tôi nhìn lên cửa kính đằng trước,

hỏi anh tài xế trẻ..đang loay hoay ngó dọc ngó ngang..

hình như đang tìm đường.

“anh tìm ko ra nhà hả?”

nghe tôi hỏi, Long khẽ ngẩng đầu lên nhìn,

rồi, khi anh tài xế gãi đầu lúng túng bảo rằng

sao cái địa chỉ khó tìm quá..

thì cậu ấy bỗng quát to.

“trời ăh, hẻm 124 thì phải quẹo đường kia, chỗ này ngược chiều sao mà đi! quay lại, quay lại...”

O__o

xem kìa... cậu ta ngóc dậy và hươ tay lia lịa,

giọng khỏe hơn rất nhiều rồi, còn la lối trách cứ người khác được

thì mệt mỗi cái gì..

nãy giờ giả đồ như con nít vậy. >____<

tôi đúng là khờ và bị lừa ngọt ơ luôn..

T__T

.....

sau khi trả xong tiền xe taxi, Long bấm chuông cửa nhà mình

căn nhà nằm trong hẻm rộng, có cửa sắt cổng cao...

trong sân còn có 1 chiếc ô tô trùm kín,

nhà giàu quá...hichic..

ít phút sau thì người nhà Long ra, 1 chị gái cao hơn tôi khá nhiều,

nhìn chúng tôi ngạc nhiên..

“ủa sao em về giờ này?”

“bị bệnh!”

Long nói rồi đẩy cổng bước vào, chị ấy liền hỏi han đủ thứ, sờ trán, sờ tay, rồi quay qua tôi

“nó bị gì vậy em?”

“đạ..bị sốt... chắc trúng nắng. cô y tá trường em dặn thuốc này uống bữa tối và lúc đi ngủ, nếu chưa hết...”

“vào nhà hãy nói.”

giọng Long gần như ra lệnh, rồi ra hiệu bảo tôi theo, chị kia cũng kéo tôi vào trong rồi đóng cổng ngay..

huuh... mất 1 buổi học lại ko được về nhà..

T_____T

.....

căn nhà lớn nhưng lạnh tanh, vắng hoe, ngoài 3 chúng tôi ra, chỉ có con mèo đang ngoe nguẩy đuôi nằm ngủ cạnh cái tủ kiếng..

sự im ắng làm tôi nghe rõ cả tiếng đồng hồ quả lắc đung đưa nữa.

Long thả người xuống salon cái bịch,

rồi gác tay lên trán thở mệt mỏi... hình như là thật..

“cho em ly nước đá. 2 ly đi, chị My”

“em đang bệnh sao uống nước đá?”

“trời nóng vậy ko uống nước đá để chết à??”

hừm, đáng ghét chưa.

cậu ấy nhỏ mà ăn nói giọng cau có như vậy với chị ấy..

thế mà chị ấy cũng ko la mắng gì,

chỉ đi vào trong để lấy nước.

“chị My cho em xin 1 ly nước lọc thôi.”

tôi nói với theo, rồi nhìn Long, muốn...mắng cho cậu ta 1 trận

nhưng Xu khờ như tôi thì làm gì có can đảm đó, hic hic.

thay vì mắng, tôi chỉ nói như rót vào tai, hy vọng cậu ấy chịu nghe..

“cậu búống như vậy thật khó ưa quá”

“có ko búống, có dễ thương, thì Xu cũng có thích tôi đâu”

Long nói rồi quay mặt úp vào lưng ghế,

tay vẫn gác qua đầu.. whew... ko lẽ,

việc tôi thích cậu ấy lại quan trọng như vậy ư?

chị My rồi cũng mang 1 ly nước lạnh cho Long,

1 ly nước nguội cho tôi, rồi bảo Long lên phòng nghỉ.

nhưng cậu ấy cứ nằm như con cá chết.

+_____+

“Long ơi, dậy uống nước cho khỏe đi nào.”

ko hiểu vì sao mà cậu ấy tự dưng ngồi bật dậy,

mắt sáng rỡ vui vui nhìn tôi – đang cầm ly nước lọc,

nhìn cậu ấy.

“nói lại đi!!”

“n..nói..gì?”

“Long ơi – gọi lại đi, nghe ngọt quá!!^-^”

“trời...”

“làm ơn gọi lại đi”

“cậu uống đi này”

.....Long xụ mặt ko thèm uống và nằm xuống tiếp

ack ack... sao tôi tự nhiên thành...vú em vậy...

biết sao bây giờ... thôi về.

Chương 36

mà, sao nhà ko có ai hết? chị My lại bỏ đi đâu rồi,

nhà tôi tuy nhỏ xíu chật chội, nhưng mà ko có buồn như thế này..

tôi bỗng nhớ tới lời Long khi cậu ấy tự nhiên nhắc tới sự cô đơn..

“Yêu là có ai đó để nhớ đến khi cô đơn”...

hoặc là đại khái như vậy..tôi ko nhớ rõ lắm..

và thế là, tôi tội nghiệp anh bạn hách dịch này 1 chút..

“Long ơi..”

ack

lần đầu ko thấy gì, tự nhiên cậu ấy xin xỏ,

thì lại thấy kỳ kỳ..

“có uống ko, ko tớ về áh!”

“uống!!”

oh..hohooo...có tác dụng..

Long ngồi dậy uống ực ly nước lọc, còn ly lạnh, tôi cũng uống 1 hơi..

gần 11h rồi.

“bữa chiều tôi nhớ uống thuốc nha, tớ về đây”

“hey, Xu lừa tớ à? bảo tớ uống sẽ ko về mà!”

“tớ bảo thế hồi nào?”

“thì nói ko uống sẽ về, vậy uống thì nghĩa là ko về!!”

“ha?? ko phải vậy!!”

“KO ĐƯỢC VỀ!”

thình lình Long nhảy qua chỗ tôi ngồi và...vòng tay ôm chặt tôi,

ôi trời đất, cậu ấy...ÔM tôi!!!!!!!!!!!!!!

con trai.. ôm tôi.....NO!!!

tôi la lên và xô cậu ấy ra, đứng phắt dậy,

về mặt đỏ bừng bừng, ko biết vì giận dữ, hay vì... ngượng nữa..

“..c..cậu...làm gì vậy...hả?”

“giữ Xu Xu lại với tớ.”

“..g...giữ...gì..gì chứ!!”

Long cúi mặt buồn rười rượi, tay vò vò cái lai áo tôi,

giọng thảm chưa bao giờ thảm hơn..

“ở nhà buồn ko thể tả, con mèo nó cũng ngủ mất rồi. Xu Xu ở lại với tớ chút đi”

.....

tôi lại động lòng.

trông cậu ấy còn đáng thương hơn cả con mèo nữa..

và như vậy, tôi đồng ý ngồi lại..chơi game với Lo Lo

sau khi đã gọi điện báo cho ông nội..

“nhà cậu sao ko có ai vậy? ba mẹ đâu?”

“đi làm hết rồi.”

“thế còn anh chị em?”

“anh trai đi du học từ 2 năm nay...”

“uhm.. buồn ghê nhì.”

“mà tớ cũng được định sẽ đi du học khi tốt nghiệp cấp 3!”

“vậy àh? thế thì tốt..”

“tốt gì, ở đây chơi với Xu Xu vui hơn!”

“..hah?”

vì mãi lo điều khiển con Namcăn nhảy qua hồ,
tôi ko để ý lắm lời Long, chơi với Xu Xu gì đó....

mà tôi mê trò chơi Khủng long con này đến nỗi,
ngồi một mạch tới gần 3h chiều, ko ăn cả cơm trưa
dù chị My có dọn ra cho 2 đĩa.

ba mà biết tôi lê lét ở nhà bạn trai chơi bời thế này,
ko đánh tét đít mới là lạ.

“thôi, thôi...tớ phải về ngay đây, ko là chết đòn.”

tôi quăng cái máy game xuống và vội đeo cặp lên,
nhảy ra cửa để xỏ đôi sandal vào chân..

chị My đang lui cui làm gì đó ở góc sân
nói giọng dụ dỗ..

“Xu Xu ngoan, uống chút sữa đi nè..Xu Xu..”

O__o tôi á?? uống sữa?

chị nói với ai vậy trời?? O_____O

tôi lò mò tới xem coi, chị ấy đang cho 1 con mèo bé xíu,
bú 1 bình sữa cũng nhỏ xíu....

nhưng..sao lại là Xu Xu??

“chị, chị kêu ai là Xu Xu vậy?”

“thì con mèo này nè.”

“oh, nó trùng tên với em ^-^”

chị My nhìn tôi bất ngờ rồi tùm tùm cười,
liếc sang Long đang chạy ra theo tôi..

“thì ra em là Xu Xu hả?”

“??”

“để tớ đưa Xu Xu về.”

“xe đâu mà đưa, xe cậu ở trong trường mà.”

“nhà tớ thiếu gì xe!”

nói rồi Long quay vô trong sân sau,
hình như lấy xe khác, đúng là con nhà giàu...

“nhà có mấy xe lận chị?”

“có 3 chiếc, của ba Long, của cậu ấy, và 1 chiếc để chị đi chợ”

“ah...ra vậy.”

“con mèo này mới đẻ 2 tuần trước, Long đặt tên nó là Xu Xu đó ^-^”

“ủa vậy hả?”

thì ra...

lấy tên tôi đặt cho con miu T____T
mà mèo con này đáng yêu quá, nó cứ nằm co lại 1 góc,
trong cái rổ tre có lót vải mềm..
tôi ngồi xuống xin chị My cho tôi cầm bình sữa
ko biết có phải nó cũng tên Xu Xu
mà tôi có tình cảm nhiều với nó vậy ko..
“về nào, Xu Xu”

Long gọi tôi, cậu ấy đã ngồi sẵn trên xe,
tôi đứng dậy, vẫy chào bé mèo con 1 cái,
rồi đi tới chỗ Long đang đợi.

“cậu bệnh mà đưa tớ về làm gì, để tớ đón xe buýt!”

“trong vòng bán kính 3 cây số ko có cái trạm xe nào đâu, Xu Xu của tớ. lên đi, tớ khỏe rồi!”
ko có trạm xe à..?

mà cái con hẻm này ở đâu, đường gì, tôi còn ko biết,
ngồi trên taxi chạy 1 mạch là tới, bước xuống..
bây giờ ko theo Long, thì ko biết tìm đâu ra đường về...
nhưng... “Xu Xu của tớ” là sao hả?

trong lúc chạy xe, Long húyt sáo rồi ca hát gì đó,
toàn là tiếng Anh ko àh...tôi nghe như vịt nghe sấm..
nên ngồi im thính thít...

Chương 37

con đường từ nhà Long đi vòng vèo 1 hồi, mới ra được lộ chính,
vì cậu ấy ở trong khu dân cư Phú Mỹ Hưng..

toàn là nhà đẹp và giàu..có nhà còn có hồ bơi nữa.

nhưng tôi lại ko thấy thích thú lắm bằng khi đi với Lãm
đến nhà thờ Thánh An..

ở đó thật là yên bình.

nhớ tới Lãm, tôi lại muốn hỏi xem họ có giận nhau ko,
vì hình như là đã có gì đó xảy ra..

“cậu...và Lãm...có gì ko vui hả?”

“ko vui gì đâu...”

“thế sao...hồi sáng lại như vậy?”

“ờ thì... mà cũng vì Xu Xu cả.”

“vì tớ là thế nào”

“trời xui đất khiến thế nào, nó lại... thích Xu Xu.”

“thì cậu cũng thích tớ, cùng sở thích, ko phải càng tốt sao?”

“hả?? sở thích?”

Long quay đầu lại hỏi rồi cười haha,

được vài tiếng, rồi lại tỏ ra trầm ngâm..

nói vu vơ mà tôi phải căng lỗ tai mới nghe nổi.

“bọn tôi có thể cùng thích Karate, cùng thích hát bài The top of the world, có thể cùng thích ăn nui
chiên bò, uống Pepsi chanh, nhưng ko thể...thích cùng 1 người con gái.”

“tại sao vậy?”

“vì những cái khác là sở thích, còn...con gái, là...”

“là gì...?”

“tình yêu”

.....

hai chữ Long nói ra làm tôi bị shock,

hoặc là tôi cảm thấy xa lạ với nó...

dù chị Huyền cứ hay nói tới “yêu” với đương..

nhưng chưa bao giờ tôi nghĩ 1 cách nghiêm túc.

vậy mà lúc này, khi anh bạn hay nghịch phá Trí Long

nói với tôi với cái kiểu đàng hoàng, nghiêm chỉnh

thì tôi mới thấy ..bất ổn.

chữ “thích” mà họ vẫn hay nói, ko phải là thích 1 cái gì đó,

thích 1 bộ phim, 1 thứ gì hay hay mà mình cảm thấy vui khi có,

mà là...tình cảm... yêu thương..

“Xu Xu nghĩ gì vậy?”

“ah...tớ ko biết.”

“ăn cái gì ko? tớ đói quá”

ah.. bụng tôi cũng cào cào rồi, hic hic

bữa trưa ko ăn mà...nhưng, về trễ nữa thì ko biết ba có la ko,

mẹ thích Long nhưng ba thì...khó tính lắm.

“tớ về nhà ăn thôi.”

“ko, đi ăn với tớ!!”

Long lại ra giọng quyết định, nhưng rồi chỉ 2 phút,

có lẽ nhận ra mình hơi quá đáng, cậu ấy xuống giọng nhẹ nhàng..

“nếu Xu ko thích thì thôi vậy”

“uh...”

ko phải là ko thích... mà tôi sợ...

hoặc tôi ngại cũng được...

thôi về nhà cho xong..dù thấy cậu ấy hơi buồn.

.....

“về ăn tối rồi nhớ uống thuốc nha.”

“biết rồi.”

“cảm ơn đã đưa tớ về”

“câu này tớ nói mới phải chứ?”

“hihi..^-^...”

“thôi vào ăn cơm đi.”

“chào nha. mà cậu gọi cho Lâm đi, đừng giận nhau nữa”

Long ko nói gì, cười nhạt rồi leo lên xe,

nổ máy vọt đi cái vèo...

- _____ -

.....

buổi tối ăn cơm xong, tôi gọi sang nhà tìm Du Du,

định báo số điện thoại cho cậu ấy,

nhưng Du Du lại đi vắng..cậu ấy cứ đi suốt ko àh.

chán thật.

tôi chui về phòng và mở máy điện thoại ra, nó cũng gần hết pin rồi, và thế nên,

tôi đi lấy cục sạc...

bỗng nó lại reo tình tang.

“La La is calling....”

Lâm?

“alo?”

“Xuân phải ko”

“uh...cậu gọi tớ có gì thế?”

“nghe...nghe nói thằng Long... bệnh hả?”

“ah, đúng đó. bị cảm nắng. mà hình như bớt rồi.”

“vậy nó.. có đi học nổi ko?”

“chắc được... mà sao cậu ko hỏi Long á?”

“ah..uh... tôi.. sợ nó đang mệt.”

sợ gì chứ.....chắc là đang đổi nhau nên thế..

con trai gì mà...chẳng khác nào con gái vậy..

2L này, mắc cười quá đi...

hihih

“Xuân cười gì vậy..?”

“gọi cho tớ mà hỏi thăm Long. hai cậu... y như trẻ con àh”

“tôi..tôi.. hỏi cho biết thôi..”

“cậu gọi Long đi nha. Tớ cúp đây.”

nói dứt lời, tôi đóng máy lại, cười tủm tỉm,

rồi họ sẽ hòa với nhau sớm thôi...

có lẽ do Long bảo vì tôi mà họ như vậy,

nên tôi nghĩ mình cũng nên có chút trách nhiệm...T___T

tôi cắm máy vào ổ để sạc pin, định là khoảng 2 tiếng sau sẽ rút ra,

nhưng rồi ngủ thiếp đi luôn 1 giấc tới sáng.

.....

“Xu XU!! DẬY!!”

tôi còn mơ màng trong giấc ngủ thì tiếng ba gọi

đánh thức tôi rất là to..

“cái này ở đâu ra?? bầy lớn mà bày đặt. tiền ở đâu mua, nói??”

“ơ... ba... nói gì cơ?”

vẻ ngái ngủ ngơ ngáo của tôi làm ba càng điên lên,

ông xóc tôi ngồi thẳng rồi cầm cái Samsung đưa sát vào tôi..

...tôi bắt đầu tỉnh giấc và sợ hãi.

Chương 38

đợi tôi ngồi dậy đàng hoàng, ba kéo cái ghế

ngồi xuống trước mặt và hỏi gặng..

“con giải thích xem, Xu XU?”

”cái này...hic.. người ta..bạn con..”

“bạn con gì hả??”

chắc vì nghe tiếng ba hơi to nên mẹ,

chị Huyền, và cả ông nội,

đều kéo vào phòng tôi xem chuyện gì xảy ra..

tôi run lập bập chỉ biết mếu như phạm trọng tội,

mẹ tôi quan sát 1 hồi rồi kéo ba tôi xích ra,

giật cái điện thoại lên coi và nói từ tốn..

“chà, đẹp nhỉ.. con mượn của ai vậy, Xu Xu?”

“hic..của bạn... Long và..”

“Long nào?? sao của bạn mà con mượn??”

ba tôi lại chen ngang và nóng nảy tra hỏi,

mẹ phải đẩy ba ra và đỡ lời cho tôi,

trong khi ông nội cũng bước tới..

“chuyện có gì đâu mà sáng sớm làm ưm sùm?!”

“ko lớn sao được, con gái mới 17 tuổi đầu đã học thói đua đòi.”

“con đâu có đua đòi...hic hic”

tôi cố gắng biện minh và giải thích yếu ớt,

nhưng ba tôi kiên quyết bắt tôi đem trả lại...

mới 1 ngày mà tôi đã phải chia tay cái điện thoại rồi.

buồn quá..

.....

“sao cậu buồn hiu vậy?”

“tớ hết được xài điện thoại rồi”

“ủa, tại sao ?”

”ba ko cho xài. nói còn nhỏ.”

“ah.....thì ra.. mà cậu thích xài lắm hả?”

“nó...cũng hay hay...”

“thôi bù cho cậu cái này nè.”

Đu Đu chìa ra trước mặt tôi 1 cái dây nhỏ gắn hình con gấu trúc

đang mỉm cười, trên đầu còn có cái nơ xinh xinh..

“wow..dễ thương ghê..”

“hết buồn rồi hen..? cái này tớ định cho cậu gắn vào điện thoại mà...”

“ko sao, tớ còn nhiều nơi để gắn, cảm ơn Đu Đu ca ca ^-^”

Đu Đu cười rồi lại như mọi lần, khi xe buýt của trường đến,

cậu ấy lại đứng bên dưới vẫy chào tôi..

.....

Long có vẻ đã khỏe bệnh và lại ngang tàng nghịch phá như bình thường,

lúc tôi vào lớp cậu ấy còn đang đứng trên bàn học nhảy nhót kiểu gì đó

xung quanh là đám bạn đang đứng xem...thích thú..

nhắc thấy bóng tôi, Long nhảy xuống ghế cái rầm,

ra hiệu giải tán và ngồi ngoan ngoãn lại như chưa hề có trò dancing đó.

tôi ko quan tâm, chỉ đặt cái điện thoại xuống trả cho Long.

“vụ gì vậy?”

“trả cho các cậu, ba tớ ko cho giữ”

“vô lý thế??”

“.....cả đồ sạc này, cả hộp và sách nữa này.”

tôi đem hết mọi thứ trong cặp ra và đẩy hết cho Long,

cậu ấy nhìn 1 hồi rồi gom tất cả nhét lại trong cặp tôi

“Hàng lấy rồi miễn trả lại!”

+ _ + cứ vậy thì biết sao được...

tôi đợi đến khi ra về, bỏ các thứ ban nãy lên bàn trước, rồi nhanh chân chạy ra ngoài.

trôn vào trong cửa hàng sách.
khi Long đuôi theo tôi ra cổng, ko tìm thấy, cậu ấy quay trở vào,
1 lúc sau thì cùng Lãm đi xe ra..
oh... họ đã làm hòa rồi..
vừa thấy chiếc xe chở 2L vút đi, tôi mới đi ra trạm để chờ
chuyến xe về nhà mình...

.....
tôi đâu có biết là họ...đến nhà tôi, gặp ông nội tôi,
và cả mẹ nữa..

có lẽ đã ở đó được 10 phút trước khi tôi mò về.

“hello, Xu Xu ^-^”

“các cậu đến làm gì thế??”

“giờ thì Xuân có thể tiếp tục giữ cái này rồi”

Lãm bước tới đặt lại cái Samsung vào tay tôi, nói nhẹ nhàng,

tôi vẫn chưa hiểu là họ đã làm gì...

nên nhìn sang mẹ..

“con cứ cầm đi, mẹ sẽ nói với ba cho.”

“oh.... mẹ mua lại cho con hả??”

“ah... ko..”

mẹ tôi đang nói “ko” thì Lãm giật tay bà, nháy mắt,

liền thì mẹ gật đầu, “uh, mẹ mua”

hành động qua mắt Xu khờ trơ trẽn.. dĩ nhiên tôi ko quá ngu để ko nhận ra.

nhưng, đã có mẹ hậu thuẫn,

tôi cũng mặc kệ đi.. ^o^

.....
“Lãm coi vậy mà người lớn quá.”

mẹ nhận xét ngay khi họ vừa đi khỏi, tôi còn đang mở tủ lấy nước uống,

ông nội cũng gật đầu đồng ý..

“nói năng như Gia cát lượng.”

“Lãm nói gì vậy ông? mà sao mẹ nói cậu ấy người lớn?”

“thì mẹ thấy vậy.”

“cậu ấy đạo Thiên Chúa đó mẹ, tính hay lắm”

“oh, vậy hả? nhưng mẹ thích Long hơn... ^-^ cái thằng vui vẻ, thoải mái, đơn giản”

“Long mà đơn giản á?”

...mẹ chỉ tùm tùm cười, rồi bảo tôi đi thay quần áo,

chiều nay là thứ bảy, nên ra chợ mua đồ về nấu để làm sinh nhật ông..

ah...

“ông nội, Happy Birthday!!^_^”

“quà đâu?”

Chương 39

ông chìa 1 tay ra, 1 tay chắp sau lưng, chờ đợi,

hic, tôi chưa có mua... nên chỉ nhe răng cười..

“ông đợi chiều con sẽ đưa mà.”

“biết ông thích cái gì ko mà tặng??”

“khoai mì nước cốt dừa!^^”

“ko, ông thích con gấu đó kìa”

gấu? gấu nào??

nhìn theo tay ông chỉ, tôi mới biết ông nói cái móc điện thoại, tôi đang móc vào quai đeo cặp..

“cái này?? ko được... nó là của Đu Đu cho con mà.”

“hừm, ko được à??”

“KHÔNG ĐƯỢC MÀ. ông xin cái khác đi”

tôi kiên quyết giữ khư khư con gấu trong tay,

lùi vài bước để...tự vệ... T___T

ông nội tỏ vẻ thất vọng rồi chỉ qua cái điện thoại để trên bàn ăn..

“vậy ông lấy cái đó được ko?”

“c...cá...i điện thoại á?? hic, sao ông đòi quà xin thế?”

“vậy ko được luôn à?”

“ko... của con mà.”

“ông cũng muốn có điện thoại mới, cái của ông cũ mà lạc hậu rồi..”

ông nội làm mặt buồn, rồi đi ra mở ti vi,

tôi nắm cái móc con gấu chặt hơn và mím môi ngó sang chiếc điện thoại.

mẹ vẫn quan sát từ nãy giờ, nhìn tôi mỉm cười..

ông nội.... hồi bé thường cồng tôi đi khắp xóm...

lúc tôi bị té ông còn rót cả nước mắt, huhu, thương ông vô cùng..

“thôi, ông lấy đi nè, ông đổi cái điện thoại cũ cho con nha.”

“hả? cho ông thiệt hả?”

“thì ông thích mà. Sinh nhật con tặng cho ông.”

ông cười hà hà, rồi vò đầu tôi hơi mạnh,

mẹ tự nhiên lại thở dài, lắc đầu bỏ vào trong bếp.

“chịu bỏ cái điện thoại mắc tiền nhưng ko chịu bỏ cái móc con gấu bé xiu đó sao, Xu khờ?”

“...thì con....thích con gấu hơn.”

“thôi , ông đùa. gắn cái con gấu lên điện thoại rồi cất đi, bé con.”

oh... đùa thôi hả? hihihi...

vậy là ko mất thứ gì...

tôi hí hửng vác cặp về phòng, rồi móc con gấu vào chiếc di động,

lúc lắc ... thật là đáng yêu...

.....

mẹ bảo làm món bánh hời thịt nướng, và thêm tôm chiên giòn,

tôi nhận nhiệm vụ chiên tôm.. T___T

khoảng 4giờ thì Đu Đu sang, cậu ấy...mặc sơ mi xanh đóng thùng,

trông lịch sự phát khiếp ^-^

“hể thấy thằng nhỏ là mắt lại sáng lên à!”

ông nội đang đọc báo bỗng nói vu vơ và làm tôi bối rối,

bỏ...con tôm nhảy ra ngoài đất luôn..

T___T

“cần tớ giúp ko?”

“thôi khỏi. -___-“

tự nhiên bị ông trêu ghẹo, tôi đâm ra cáu kỉnh với Đu Đu,

để chứng tỏ là tôi ko có...sáng mắt lên khi gặp cậu ấy..

mặc dù...lúc này rõ ràng là có..T__T

“Xu Xu...?đưa cây đu đủ cho tớ...”

“đã bảo ko cần mà! >_<”

“O__o??”

cậu ấy nhìn tôi thắc mắc, và tôi cứ thế ko thêm cười,
bỏ tiếp mấy miếng khác vào chảo...

“con để nó chiên đi, giúp cô nướng mớ thịt đó nhé”

“ok”

mẹ tôi đưa cho Đu Đu 1 vỉ nướng to và cậu ấy đi tới nhóm bếp than,
loay hoay 1 hồi thì mặt cậu ấy như Bao Thanh Thiên
mà cái bếp thì ko hề cháy..

hihihihihihihihihi

“tránh chỗ cho ông, mày đâu có rãnh vụ này!”

Đu Đu đành xích ra để ông nội vào thổi thổi, quạt quạt,
hơi nóng từ bếp và cái chảo dầu của tôi làm cả 2 đĩa đều đầy mồ hôi..
tôi đưa tay quạt trán mình.. nhưng Đu Đu nhanh hơn..

“để tớ lau cho...”

rồi cậu ấy lấy tay vuốt ngang trán tôi,
xong nhìn tôi cười hô hô... *_**

nghĩ 1 lúc, và nhìn xuống tay của Đu Đu – đầy lọ than,
tôi biết cậu ấy vừa đặt 1 vệt đen lên trán mình...

trò khỉ của Đu Đu đây..

tôi sẵn tay cầm đu đủ đánh cậu ấy 1 cái rõ đau,

Đu Đu nhảy tung tung và la oai oái,
nhưng khi thấy mẹ tôi cau mặt khó chịu, cậu ấy cúi đầu chui vào chỗ ông nội
với cái bếp đã đỏ hồng màu than cháy.

.....

cuối cùng tôi cũng xong 2 đĩa tôm chiên,

còn Đu Đu thì vẫn còn đang nướng , nướng...

cái áo sơ mi xanh ban này bỏ vào quần, cậu áo tháo ra luôn,
chắc thấy nóng và bất tiện.

tôi ngồi xuống cạnh và xem cậu ấy nướng mấy miếng thịt
trông có vẻ ngon lắm..

“eh, sao cậu ăn vụn?”

“T__T tớ thấy...nó...ngon..”

“tớ nướng này giờ còn ko dám ăn nữa!!>_< tớ méc...”

Đu Đu nhăn như khi đột trách móc tôi,
hic, làm gì ghê vậy.. hồi lộ cậu miếng nè..
tôi đang cầm 1 phần thịt và thế là đưa thẳng vô miệng Đu Đu
khi cậu ấy vừa hả ra định kể tội tôi nữa..

^__^

nhóp nhép, nhóp nhép...

“uhm... tha cho cậu...”

biết ngay mà, Đu Đu ca ca dễ dụ. hihi...

thế là cứ vài phút, tôi lại ăn vụn 1 miếng và cho Đu Đu 1 miếng

đến khi xong việc chắc 2 đứa cũng ăn hết $\frac{1}{4}$ phần thịt...

T__T

Chương 40

chúng tôi dọn bàn ăn ra với đầy các món thật ngon,
và cả bánh kem hồi chiều ba mới mua về nữa..

2 cây đèn cầy số 1 và 6...

ông nội đòi cắm thành 16... ack ack.

mẹ của Du Du bảo bạn nên ko sang,
thành ra chỉ có Du Du là khách mời danh dựhappy.gif

“ông thấy đĩa thịt nướng bị bốc hơi thì phải”

nghe ông nội đề cập tới vụ đĩa thịt, tôi và Du Du ngó nhau,
rồi mặt lấm la lấm lét...

điều bộ đó càng làm cho cả nhà phát hiện ra
giọng ba tôi nửa đùa nửa thật.

“hai đứa bây ham ăn như nhau thì làm sao mà cưới nhau được.”

“cưới, cưới cái gì, anh chỉ nói linh tinh”

mẹ tôi lên tiếng gạt phắt và mặt hầm hầm dù ba tôi đang cười,
có vẻ như thành kiến mẹ dành cho Du Du vẫn chưa hết hẳn.

“nào, tới tiết mục tặng quà đi!!”

ông nội già rồi mà còn tham quà như trẻ con,
cứ hỏi thúc mọi người để mở quà..

ba tặng cho ông 1 cái MP3 nghe nhạc của ca sĩ Hương Lan,
còn quà của mẹ là đôi kính lão..

tôi chỉ lấy 1 phần tiền thưởng, ra cửa hàng mua cho ông ... 1 đôi dép,
hôm trước thấy dép ông đứt quai mà ko chịu bỏ
còn cột cộng dây kềm để mang nữa..

“sao con tặng ông dép?”

“thì đôi của ông đứt rồi kìa.”

“ông ko mang đôi của con tặng đâu”

“sao vậy..?”

mẹ nói rồi tỏ ra tiếc đã ko đi theo tôi để cản,
tôi vẫn ko hiểu lý do tại sao mẹ nói thế..

ba tôi cũng cười rồi nhìn ông nội.

“ko, quà Xu Xu tặng thì ông phải mang chứ. mỗi ngày mang 1 đôi.”

“ông ko bỏ đôi cũ đi à?”

“con ko nhớ đôi ấy là của bà nội tặng cho ông sao?”

.....

oh...ah phải rồi...

trước khi bà mất 1 năm, bà đã tặng ông đôi dép này,
nhân dịp 2 ông bà đi du lịch ở Đà Lạt..

hèn gì mà ông cứ mang mỗi đôi ấy, dù nó đứt quai hay sờn cũ lắm rồi.
tình yêu của ông bà thật là vĩnh cửu..

“Du Du tặng gì cho ông thế?”

ông hỏi và tôi quay sang nhìn Du Du,
cậu ấy rút rờ chìa ra bộ cờ tướng bằng gỗ màu vàng sáng

so với bộ của ông đang xài thì đẹp hơn nhiều..

“woaa... chà, được, được đó. ông sẽ gả Xu Xu cho mày!”

TT___TT hết ba rồi tới ông.

giống như bọn tôi là đồ chơi để 2 người chọc ghẹo vậy
mẹ nghe thì lại 1 lần nữa tỏ ra ko thích, bỏ vào trong bếp dọn dẹp..

“ko, ông ko được gả Xu Xu cho nó!!”

câu đó, ko phải của mẹ tôi.

giọng của anh bạn mà tôi hẳn là ko thể ko nhận ra

cả nhà tôi đều quay mặt ra cửa, trố mắt nhìn

anh chàng đang đứng ngay cạnh chiếc xe của hắn,

về mặt bất bình phản đối,

Trí Long.

.....

“cậu vào nhà đi. chưa chào ai mà đã nói ngang vậy à?”

ba tôi đứng dậy và nói nghiêm giọng,

Long biết sai cúi đầu nhận lỗi nhưng vẫn liếc Đu Đu đầy...lửa.

Đu Đu đáp lại cái nhìn đó bằng 1 vẻ thản nhiên,

còn tôi thì cũng ko hiểu anh ta tới đây để làm gì nữa.

“oh, Long? cháu đến chơi đúng lúc quá. sinh nhật ông nội Xu Xu. Sắp cắt bánh kem rồi!”

mẹ từ trong bếp ra thấy Long thì “mắt sáng rỡ”

thái độ y như khi tôi thấy Đu Đu vậy TT___TT

mẹ hồ hởi mời Long ngồi, rồi còn hỏi cậu ấy ăn gì chưa...có ăn tôm chiên ko...

“kỳ thiệt, cháu lại ko mang gì đến”

“vậy chú mày rửa chén coi như quà đi!”

ông nội nói tỉnh queo và cười hì hì, Long sững ra 1 hồi thì xông xáo đồng ý

thế là bọn tôi dọn chén bát ra sau bếp cho cậu ấy rửa..

mẹ bảo tôi hãy vào phụ cậu ấy 1 tay.

còn Đu Đu thì bị ông bắt cùng ông khai trương bộ cờ mới,

và nói nếu để thua thì ông ko cho tôi chơi với cậu ấy nữa..

trời ơi...

tôi còn lạ gì, Đu Đu đánh với ông được mới nói, cậu ấy có biết chơi đâu...

nhưng tôi còn phải rửa chén cùng Long xong mới ra làm “quân sư”

cho Đu Đu được....

....trong bếp...

“cậu đến có việc gì vậy?”

“định rủ Xu đi chơi thôi, nhưng ở đây cũng vui lắm!”

“thế à..”

“mất xa nhé!! hehehe”

tiếng ông cười khoái chí phía phòng trước

ông thật là... chơi với kẻ yếu xù mà cũng ... vui vẻ như vậy nữa.

tôi phải ra...đòi lại công bằng..

“đi đâu thế??!”

Long nắm cổ tay tôi và giữ chặt, dù nó toàn...là xà bông,

cậu ấy nhìn tôi như muốn chui tọt vào trong mắt tôi vậy.

“chiếu!”

trời, lại thua ông, ông bắt nạt Đu Đu của tôi,
(lúc này ko hiểu sao tôi lại dùng cùm “của tôi” như Long đã dùng +_+)
phải cứu cậu ấy thôi.. nếu cả ông mà cũng cấm tôi chơi với Đu Đu,
thì sống còn gì ý nghĩa nữa. T_____T
vì tay Long trơn do xà phòng
tôi dễ dàng tuột ra và ào lên chỗ ván cờ đang bị ông chiếu tướng
Chương 41

Đu Đu nhúu mày căng thẳng, trời àh,
cậu ấy chỉ còn tướng sĩ tượng , 1 pháo và 2 con chốt
te tua tơi tả.

trong khi ông nội còn đủ 2 xe, 1 pháo, 1 mã..

“ông ăn gian!”

“ăn gian cái gì???”

“ông phải chấp cậu ấy xe pháo mã chứ! Đu Đu vừa biết chơi căn bản thôi sao đánh với ông được!!”

“cái con Xu Xu này..nữ sinh ngoại tộc!”

ông nội bị tôi kêu ca phàn nàn ỷ mạnh hiếp yếu 1 hồi,

thì cũng chịu bỏ 3 con xe, pháo, mã ra,

ván cờ trở nên dễ chịu với tôi rồi, hehe..

nhưng khi tôi vừa cầm con cờ định giải thế bí,

Đu Đu khẽ đứng dậy..

“con thua ông vậy.”

“ơ... cậu sao thế, gỡ được mà.”

“gỡ gì, tớ thua là thua, nếu giờ giải được là cậu đánh, ko phải tớ.”

“nhưng cậu thua thì ông ko cho cậu chơi với tớ sao..”

“đồ khờ, ông chỉ đùa thôi.”

Đu Đu cười, lại cốc đầu tôi 1 cái, quay sang nhìn ông nội,

ông nhún vai , rồi sắp lại ván cờ mới...

“thì phải nói thế mới có đưa ra tay giải cứu... hấp dẫn, hehe”

XOANG.....!

tiếng cái đĩa vỡ trong bếp vọng ra làm tôi, Đu Đu, và ông đều giật mình,

mẹ từ trên gác chạy xuống sau 1 phút..

tôi cũng vội ra sau xem.

Long đang cúi nhặt cái đĩa lên, nó tan tành thành tám mảnh rồi +_____+

hic, cậu ấm hot boy này mà rửa chén rửa bát gì được..

“cháu xi..n lố..i”

“Xu, mẹ đã bảo con giúp Long 1 tay mà con làm gì hả?”

“co..n..con..”

tôi lủi thủi đi tới và ngồi xuống nhặt phụ Long,

cái đĩa đẹp bằng sứ của mẹ, nên mẹ mới giận lên thế...

“ahhhhhh..!”

máu từ tay Long chảy ra đỏ tươi làm tôi bủn rủn hết tay chân,

ôi...m...máu...nhiều quá..

“mẹ ơi, m...má..uu”

tiếng đáp ứng của tôi làm mẹ vội tới dắt Long lên trước,

còn tôi ngồi thừ ra vì chưa kịp bình tâm lại..

“Xu Xu! Xu Xu, cậu ko sao chứ?”

Đu Đu lay tôi, và khi thấy tôi có vẻ vẫn còn sợ, cậu ấy kéo tôi ra và ngồi vào chỗ Long, nhặt nốt những mảnh còn lại.. cẩn thận chứ...

“coi chừng lại đứt tay bây giờ”

“cậu lên xem anh bạn của cậu có sao ko kìa”

“có mẹ rồi, để tớ nhặt với cậu cho xong.”

.....

nhặt đủ hết các mảnh vỡ, tôi định quay ra ngoài để xem Long, thì cậu ấy đã đứng ngay cửa bếp nhìn chúng tôi..

“trời, cậu làm tớ giật cả mình”

“Xu đưa tớ về đi, tớ bị.... đau tay!”

Long chìa ngón tay cái ra đã được mẹ tôi băng kỹ, nói với tôi nhưng mắt cứ hướng sang chỗ Đu Đu..

“..oh...nhưng tớ đâ..u có biết chạy xe..”

“bị có 1 ngón mà làm như què rồi vậy! đúng là nhà giàu đứt tay như ăn mỳ đồ ruột!”

Đu Đu trề môi rồi phui tay lách người ra trước,

Long túm vai áo của cậu ấy lại và gằn giọng hằn học..

“đừng chọc đến tao nghe!!”

“tao..thích chọc thì sao?”

tôi phải chen vào giữa cả hai để đẩy họ ra,

ở đây ko có Lãm, ai sẽ can Long ko đánh nhau với Đu Đu..

hic hic.. tôi ko thích chuyện này chút nào..

vừa lúc mẹ tôi bước tới nhìn cả 3 nhíu mày

“mấy đứa làm gì vậy?? Đu Đu con chờ Long về giúp cô nhé, có lẽ nó ko bóp thẳng được với ngón cái bị như thế”

“cái gì???”

ko phải 2 mà là 3 chúng tôi đều đồng thanh hỏi mẹ tôi,

bởi lời đề nghị của mẹ thực sự “khiếm nhã”... + ____*

Long và Đu Đu mà đi cùng nhau, ko biết chuyện gì sẽ xảy ra..

“Xu Xu con chạy xe đạp theo để lát Đu Đu nó còn có xe về”

“ah..dạ...”

.....

thế là, tôi lấy xe đạp của Đu Đu đạp theo sau xe Long,

Đu Đu thì chờ cậu ấy phía trước..

họ vẫn ko nói với nhau câu nào, mặt mày cứ chăm vằm..

đến 1 đoạn ngã ba, bỗng điện thoại tôi reo inh ỏi,

khiến tôi phải dừng lại nghe..

La La.

“alo??”

“tôi đây, Xuân đang ngoài đường à?”

“uh, tớ đang đạp xe”

“vậy thôi cúp máy đi,coi chừng bị giựt điện thoại. khi nào vào nhà hay đâu đó gọi lại cho tôi nhé.”

“uh..”

tôi vừa gấp máy lại thì nhận ra, tôi đã bị lạc mất Long và Đu Đu.

Chương 42

họ đã quẹo, hay chạy thẳng? hic hic

tôi bắt đầu thấy lo sợ và liền gọi cho Long, may mà có cái điện thoại, ko thì chỉ có ngồi khóc chứ biết làm gì..

nhưng, cũng đáng khóc lắm vì máy Long ko liên lạc được.

trời ơi.

tấp vào 1 lề đường và khi đã cảm thấy an toàn, tôi mở máy gọi cho Lãm, có thể Lãm biết Long ở đâu, họ chơi thân như vậy mà..

“cậu có biết nhà Long ko?”

“chị vậy?”

“tớ... cần đến nhà cậu ấy!!”

“sao chứ??”

tôi phải mất ít phút mới giải thích cho Lãm hiểu,

toàn bộ sự việc đã diễn ra..

cậu ấy bảo tôi hãy đứng yên tại chỗ chờ..

1 lúc sau thì Lãm đi xe ôm tới, tôi thấy an tâm hơn,

ko hiểu sao nữa...

“để tôi đèo Xuân đến đó”

nói rồi Lãm nhảy lên xe đạp, tôi cũng leo lên yên sau,

cậu ấy lập tức đạp vù vù, còn nhanh hơn người ta đi xe máy nữa..

trông Lãm có vẻ vội vã hơn cả tôi..

.....

“Lãm? tìm Long hả? nó nói đi chơi rồi.”

“ủa chưa về sao chị???”

“uh, chưa... có gì thế?”

“à..ko, thôi bye chị”

Lãm quay ra ko nói cho chị My biết thêm gì, tôi cũng chào vội rồi theo Lãm,

ko biết cậu ấy có tính toán gì nữa..

tôi cố gắng hỏi Lãm khi cậu ấy đang cầm cổ đạp xe.

“giờ biết tìm họ ở đâu bây giờ, hic..”

“đừng lo, chắc nó sẽ gọi tôi sớm thôi”

La La vừa dứt lời thì cậu ấy có điện thoại thật, y như có linh tính vậy,

vì thế, cậu ấy cho xe vào chỗ sáng và mở máy nghe.

“mày đang ở đâu??... huh?... tao cũng đoán ra mà.. uh, để tao tới...”

tôi cố nghe xem có chuyện gì ko, nhưng vẻ của Lãm,

thì hình như ko có việc nghiêm trọng lắm.

cất máy điện thoại vào túi, Lãm nói với tôi..

“nó đang ở ...”

ình ình ình tang tang...

điện thoại của tôi lại réo.

“Xuân nghe đi, nó gọi Xuân đó”

sao biết nhỉ?

ko phải Long mà...sồ lạ... hình như số máy cố định...

“XU XU hả? Xu về đi, tôi và thằng ấy đi chơi vòng vòng!”

“đi chơi vòng vòng?”

“lát nó sẽ tự về, ko phải lo, hen.”

“khoan, các cậu ở đâu? cho tớ nói chuyện với Đu Đu!”

“Đu Đu gì, thôi đẹp, cúp đây”

tin tin..tín hiệu bị ngắt ngang trước khi tôi kịp nói thêm gì
nhìn thấy vẻ ngơ ngơ của tôi, Lãm kêu tôi giữ chặt yên xe
rồi tiếp tục phóng như bay.

.....

ở chốt ngã tư nọ, có 2 anh cảnh sát giao thông đi xe mô tô
và đội nón bảo hiểm màu vàng

Đu Đu đứng tựa vào gốc cây xanh ở đó,
khoanh tay nhìn Long và mấy anh cảnh sát.

tôi nhảy xuống xe và chạy ngay tới chỗ Đu Đu,
còn Lãm đi đạp thêm vài vòng để đến nơi Long đang nói chuyện
với 2 anh kia.

“có chuyện gì vậy?”

“bị thôi.”

“rồi giờ sao?”

“tớ chả biết, nó đang năn nỉ.”

Đu Đu đáp tỉnh nhưng vẻ mặt vẫn lo lo,
cậu ấy ko quan tâm tới sự có mặt của tôi mà cứ chú tâm vào nơi có những người kia.

tôi cũng quay sang và thấy Lãm đang nói rất nhiều,

Long ở phía sau Lãm và chỉ còn biết lắng nghe, thỉnh thoảng gật đầu
hoặc nói vài tiếng...

ughh..ughh.. tôi... bỗng bị nắc cục.

ugh...

ugh...

khoảng hơn 15 phút thì 2 anh cảnh sát khoác tay,

tỏ vẻ bỏ qua rồi lên xe mô tô phóng vút đi..

Lãm dắt xe đạp về hướng tôi và Đu Đu đang đứng,

Long cũng dắt xe máy của cậu ấy theo song song.

“tra xe cho Xuân nè.”

“mọi việc sao rồi?...ugh...”

“ồn cả rồi. ko sao. Xuân bị nắc cục à?”

“hay vậy? thằng Long nói cả buổi mà ko được”

tôi chưa thể trả lời vì cứ ugh...ugh.. thì Đu Đu chen ngang

và nói về Long như nói về 1 anh bạn rất thân vậy

“thằng Long”... cơ đấy...

mặt kệ vẻ ngạc nhiên của tôi, Long nhảy vào cảm râm.

“tao đâu có nói giỏi như thằng này, mà nó cũng nhờ có ba làm trong ngành thôi.”

“làm trong ngành??”

tôi và Đu Đu cùng đồng thanh hỏi, Lãm tỏ vẻ ko thích và bảo Long nổ máy xe,

Long thì vẫn như mọi khi,

hề thích nói là nói, cần gì để ý ai thích hay ko thích.

“ba nó là Trưởng phòng CSGT Quận...”

“thôi đi, Long. bọn mình đi uống nước mía đi.”

“okay... Xu Xu đi chung ghen. Cả mày nữa, Đu Đu!”

oh...Long cũng gọi Đu Đu thật là thân thiết, ack ack..

sao họ quen nhau nhanh vậy cả..

“eh, ko được gọi tao như vậy. tao là Đường.”

“kệ mày là Đường hay Muối, tao kêu Đu Đu vậy đó, hì.”

Long nói , cười nhe răng rồi khởi động xe,

Đu Đu quạu quọ 1 hồi rồi cũng nhảy lên xe đạp chạy theo..

“cậu...urgh... đồng ý đi với họ à?ugh..”

“uh, có sao? cậu ko thích?”

“ko phải, mà...ugh..”

“tớ thấy khát nước, uống chút rồi về.”

“uh..”

như vậy, 3 chúng tôi tấp nhanh vào 1 quán nước mía gần đó,

gọi 4 ly và 1 đĩa cá viên chiên.. tôi vẫn chưa hết cơn nắc..

có mấy người cũng ngồi bàn kế bên, họ nhìn tôi,

xì xào xì xào gì đó..

“chà, 1 nàng 3 chàng hen. hay là 3 anh trai và 1 em gái?”

Chương 43

cô bán nước vừa đặt 4 cái ly xuống đã hỏi han như thế,

làm tôi lúng túng ko biết trả lời sao..

Long vẫn nhanh nhẩu hơn cả.

“1 bạn thân, 1 anh trai, còn cháu là bạn trai. kakaka”

sau câu nói của Long, chỉ có mình tôi phản đối,

Đu Đu và Lãm đều “Xì” 1 tiếng nhỏ rồi cầm ly nước lên uống

còn Long thì cứ vui sướng với câu trả lời của mình. * __ *

“Xuân vẫn chưa hết nắc sao?”

nghe Lãm hỏi, Đu Đu bấy giờ mới để ý, quay sang nhìn tôi.

ughh... hic... tôi khẽ gật đầu.

Long đẩy cho tôi ly nước và cầm bình trà rót đầy..

“uống nước nhiều vào cho hết này!”

tôi cũng nghe theo, cầm ly nước, uống 1 hơi cạn đáy,

nhưng vô ích, tôi vẫn cứ nắc ugh, urgh... mãi...

Lãm vỗ vào gáy tôi đều đều, rồi bảo tôi hít sâu, nín thở,

đủ mọi cách, mà cũng có hiệu quả đâu..

“Đu Đu... “

tôi vừa quay sang nhìn Đu Đu “tha thiết”, cậu ấy đã giơ tay

búng 1 phát rõ đau vào tai tôi...AHHHH..ui da..

hic hic..

“làm gì thế??”

cả 2L đều lớn giọng gào lên,

Long chồm sang như muốn hỏi tội Đu Đu,

còn Lãm thì kéo đầu tôi lại để xem chỗ Đu Đu vừa búng mạnh.

giọng xót xa..

“đỏ cả lỗ tai rồi, Xuân chắc đau lắm??”

có lẽ họ ko hiểu rằng đó là cách duy nhất giúp tôi hết nắc cục,

và chỉ có Đu Đu là làm được.

hồi trước tôi đau đến phát khóc, mẹ tôi còn sang nhà mắng vốn ba mẹ cậu ấy nhưng về sau, chuyện đó như 1 giải pháp ko thể lựa chọn khác đi.

tôi vừa nhăn mặt, vừa ôm tai, vừa cười...

“đau, nhưng hết nấc rồi.^^”

2L nhìn tôi, nhìn Đu Đu, rồi như ko đồng tình với

phương pháp giải nấc “khủng khiếp” này,

họ im lặng ko nói tiếng nào và tiếp tục ăn..

khoảng ít phút sau thì Lãm gọi tính tiền, rồi trước khi đứng dậy,

cậu ấy nói với Đu Đu bằng giọng hơi thấp..

“hắn sẽ có cách nào khác để chữa nấc cho Xuân hơn làm cô ấy đau như vậy.”

.....

ko biết có phải vì câu nói của Lãm ko

mà suốt đường về Đu Đu tỏ ra trầm ngâm suy tư gì đó,

tôi hỏi mấy câu mà cậu ấy chỉ ậm ừ , trả lời chẳng đâu vào đâu..

đến khi tới trước cổng nhà, Đu Đu mới e dè đưa tay sờ vào lỗ tai trái

cái chỗ mà vẫn còn đỏ ửng sau cú búng của cậu ấy ban nãy.

“tớ làm cậu đau lắm hả?”

“ko sao đâu mà. nấc cục mãi khó chịu hơn”

“chắc phải tìm cách khác...”

“ko có đâu, đừng nghĩ nữa. hihi...”

tôi cười toe cổ để xoa đi sự lo ngại của Đu Đu,

trước giờ làm việc này hàng trăm lần cậu ấy ko có thấy gì,

tự nhiên bị Lãm nhắc nhở, lại trở nên như vậy...

tôi tìm cách hỏi sang chuyện khác để Đu Đu đừng nghĩ về nó nữa..

“mà, sao cậu và Long vui vẻ với nhau vậy?”

“thế bọn tớ phải đánh nhau à??”

“ko...tại vì...hồi ở nhà 2 cậu thấy... căng lắm..”

“uh... lúc đó là nó ghen với tớ.”

ghen? ghen gì chứ?T___T

tôi hơi đỏ mặt trong khi Đu Đu chỉ cười mỉm, rồi bảo tôi vào nhà đi.

thắc mắc vẫn chưa được giải tỏa..

.....

ngày 25/3, tôi cuốn ba lô theo xe của trường

lên Mandagui cắm trại 2 ngày 1 đêm...

mỗi lớp có 10 học sinh được chọn tham gia, và may là,

có Hương Kim trong ấy..

tôi ngồi cùng băng ghế với Kim, phía sau là Lãm và Long,

trên xe cũng có cô giáo chủ nhiệm và thầy thể dục nữa..

cô giáo ngồi ở dãy bên kia, ngang với hàng ghế của chúng tôi.

“kỳ này 3 em cố thắng nữa nhé?”

nghe cô giáo khích lệ, bọn tôi chỉ cười trừ,

ko biết có thắng nổi ko khi bây giờ có tới 6 trường khác cùng thi..

mà lại chỉ thi có 2 môn là IQ test và kiến thức tổng quát về Đoàn

phần văn nghệ được tháo bỏ vì cho rằng có lẽ khó tìm ra Ban giám khảo công minh được..

phần chạy cũng bỏ luôn vì trong hội trại
đã có trò chơi vận động giao lưu rồi..
chỉ có phần thi bổ sung đối kháng là còn thôi.

.....

vừa xuống xe, tôi đảo mắt tìm trường Gia Định,
vì tôi qua Đu Đu bảo cậu ấy cũng tham gia hội trại này..
có đến hàng trăm học sinh đổ về đây chứ ko ít,
bọn họ đứng thành từng tốp rất xôm tụ..

“tìm ai vậy, Xu Xu?”

“ah, tớ tìm... 1 người...”

“ack, ko tìm người thì tìm chuột à?? tớ hỏi Xu tìm ai??”

“chắc tìm Đu Đu của cô ấy”

Lăm lên tiếng thay cho tôi để trả lời Long,
còn hot boy Lo Lo nghe xong bỗng cười khẩy..

“Đu Đu của cô ấy?? nhầm. họ chỉ là bạn thân thôi”

“chữ “của” đó mày hiểu thế nào mà bảo nhầm?”

“thì..thì...”

“ko giống Xu Xu CỦA mày đâu!”

mặc kệ cái vụ “Của, của” điên khùng ấy,
tôi bước nhanh về hướng có tấm biển Trường PTTH Gia Định..

“đi đâu thế?”

ah... giọng của người ấy...hihi

My Đu Đu T___T

mặt tôi toe toét và quên cả nhả Hoài Anh đứng kế bên.

“eh, trường bà đó hả Xu?”

“uh... Grand School, xe màu xám tro ấy.”

“đẹp hen, có nhiều bạn nam đẹp trai hung?^^”

“ah.. bạn nam đẹp trai hả... có chứ..”

“2 cây ăng ten của cậu đâu?”

tôi đang nói với Hoài Anh thì Đu Đu hỏi, pha chút đùa cợt,
cậu ấy nói ăng ten nào vậy??

O__O

“Ah... thấy rồi.”

Đu Đu nhăn răng hướng mắt về phía sau tôi,
và vì thắc mắc tôi cũng quay lại để nhìn,
thì nhận ra La La và Lo Lo đang bước đến gần.
họ là ăng ten của tôi áh?

T___T

Chương 44

khi cả 3 người đứng cạnh nhau, họ gần như bao lấy tôi,
tôi thành cục nhân bị lọt thỏm giữa 3 cây cột điện,
có lẽ vì tôi nhỏ người..

“trại bên đó ở góc nào vậy?”

“dưới kia”

Đu Đu chỉ tay xuống sườn đồi bên tay trái, đáp lời Long,

trường tôi cắm trại ở trên này, ngay cạnh hang đá..

nhỏ Hoài Anh kéo tôi ra cạnh nó và thì thầm.

“eh, 2 bạn này là ... bạn của bà hả?”

“uh...”

“giới thiệu cho tui 1 người đi, bạn mặc thun sọc ấy.”

người mặc thun sọc là Long, thật là

sao ai cũng thích cậu ấy hết thế... hèn chi được coi là Hot boy..

“đó là Long... kia là Lãm...”

“wow, tên đẹp ghê.. hihi... bạn Long thì đẹp trai, sành điệu, đi giày Converse kà...”

“vậy hả?”

“còn bạn Lãm thì hơi lạnh, nam tính... cũng quyến rũ ghia... trường Grand đúng là tuyệt thật!”

Hoài Anh xuyết xoa 1 hồi thì tiếng gọi tập trung của trường Gia Định vang lên,

khiến nhỏ và Đu Đu vội chạy về chỗ ấy..

rồi thì “2 cây ăng ten của tôi” mỗi người chia ra 1 bên,

kéo tôi về trại của trường. TT___TT

.....

sau khi dựng lều xong, bọn tôi được phát cho 1 lá phiếu

để đến khu ẩm thực mà mua phần ăn tối..

nhưng thay vì đi thẳng tới đó, tôi cứ nhắm hướng sườn đồi mà đi..

“Xuân đi đâu thế?”

“ah tớ đi tìm bạn.”

“mình đi cùng được ko?”

Hương Kim đề nghị và tôi cũng vui vẻ đưa Kim theo,

đó là 1 người bạn tốt, và ít ra, đi với Kim,

tôi ko thấy căng thẳng như đi với 2L.

ah, 2L đó, họ còn đang mải chơi bóng với đám bạn đằng kia..

Đu Đu đang gặm bánh mì, nhìn thấy tôi thì phui quần đứng dậy,

tay vẫn cầm khúc bánh ăn dở..

“cậu đang ăn à, Đu Đu?”

“uh..”

“thế mà tớ định rủ cậu đi ăn”

“đi ăn ở đâu?”

“ở Khu Ẩm thực đó”

“ah... trường mình ko có phiếu đó, bọn tớ được phát bánh mì và xôi thôi.”

oh... ra vậy... trường tôi chơi sang quá...

mấy trường khác cũng tự túc phần ăn thôi

Đu Đu ko đi, tôi cũng chẳng muốn đi qua đó ăn đâu.

“vậy đi chung đi, mình dư 1 phiếu nè”

Hương Kim mỉm cười và chìa ra 2 lá phiếu,

ko hiểu sao Kim có tới 2 cái...

như đọc được suy nghĩ của tôi, Kim giải thích vì cô ấy có đăng ký 2 phần,

cho bạn của Kim ở lớp khác, nhưng giờ cuối ko đi được...

tôi quay sang bảo Đu Đu hãy đi chung,

thì thấy cậu ấy nhìn Kim lạ lẫm..

“ah, đây là Kim, bạn cùng lớp với tớ. còn đây là Đu.. à, Khánh Đường.”

“chào bạn”

Kim nói giọng thanh tao và cười chào Đu Đu, cậu ấy cứ đứng thừ ra.. rồi lúng túng..

“ah..chào ...”

.....

đó là lần đầu tiên tôi thấy cậu ấy như thế.

cậu ấy chen vào giữa tôi và Kim, và bắt đầu hỏi chuyện cô ấy, có cảm giác Đu Đu ko cần quan tâm tới sự có mặt của tôi nữa..

)__(

cả khi lấy thức ăn, Đu Đu cũng hỏi Kim trước, rồi mới quay sang hỏi tôi...

còn khi chọn ghế ngồi, cậu ấy bảo tôi ngồi bên hướng đối diện đi, để cậu ấy ngồi cạnh Hương Kim.

tự nhiên... tôi thấy khó chịu... tôi thấy hối hận vì đã đưa Kim theo. cảm giác chưa bao giờ xảy ra.

tình tình tang tang tình..

là chuông điện thoại của tôi.

“Xu Xu ở đâu thế??”

“ở khu ăn uống”

“tới liền, đừng đi đâu nha”

“khoan, để tớ về chỗ cậu, ở đâu vậy?”

“ở chỗ trại mình chứ đâu!”

tôi cúp máy xong thì quay sang 2 người Kim và Đu Đu họ vẫn đang nói gì đó về món bánh bèo..

“tớ về trại đây.”

“ơ... chưa ăn xong mà..”

“tớ ko ăn nữa, tớ về trước.”

nói xong, tôi đứng dậy bỏ đi khỏi chỗ ấy,

Kim cố gắng gọi với theo... mà sao chỉ có Kim gọi,

Đu Đu thậm chí còn ko hề hỏi tôi 1 câu.

> _____ <

.....

“sao vậy??Ai dám ăn hiếp XU XU thế??”

Long hỏi khi thấy vẻ thất thểu của tôi đi về lều,

và tôi cảm thấy càng thêm buồn,

câu hỏi đó, vốn là của Đu Đu dành cho tôi mà..

“Xuân vừa đi đâu về vậy?”

tay mang 2 ly nước trà chanh, Lãm ngồi xuống chĩa cho tôi 1 ly,

Long thì đã có ly của mình rồi..

“tớ đi ăn..”

“hồi nãy thấy đi với Kim mà”

“cậu thấy à?”

Lãm gạt đầu, hóa ra là cậu ấy có nhìn thấy,

tôi cứ tưởng họ mãi chơi bóng chứ..

ban nãy chỉ ăn nửa phần bún thịt xào, vẫn còn hơi đói,

tôi ực ly trà chanh 1 hơi hết sạch.

“vậy Kim đâu rồi?”

“Kim... vẫn còn ăn.”

“2 người cãi nhau hay sao mà bỏ về đây trước?”

“ko phải. đừng hỏi nữa!!”

có lẽ là lần đầu tôi lớn tiếng nạt Long nên cậu ấy tro mắt ra,

Lâm cũng tỏ vẻ ngạc nhiên.., nhưng lại hạ giọng..

“thôi, ko hỏi. Xuân chưa ăn xong đúng ko?”

“uh... sao biết vậy?”

“tiếng bụng còn kêu kìa”

cả 2 cười hehe chọc tôi, và tôi xấu hổ chết đi được,

đang bức bối, nên vì vậy thôi chui tuốt vào lều, lấy quyển sách học bài về Đoàn ra đọc cố quên hết tất cả..

.....

Chương 45

tôi ngủ quên 1 lúc, đến khi tỉnh dậy, thì đã thấy bóng trắng sáng rực ngoài cửa lều, bụng đói meo, nên tôi lò mò chui ra..

do mới ngồi dậy còn choáng, tôi **ng ngay lưng của Lãm..

cậu ấy ngồi ngay bên cửa.

“sao ko ngủ tiếp?”

“tớ đói...”

“ah... cái này cho Xuân ăn..”

Lãm đưa tôi 1 phần hamburger bò còn hơi ấm,

chắc vừa mua ban nãy..

tôi ko chần chừ thêm và cho vào miệng cạp ngay..

“cậu mua cái này hồi nào vậy?”

“khi Xuân giận bỏ vào trong. cũng mới 20 phút thôi”

“ah... tớ cứ nghĩ mình ngủ 1 giấc dài rồi..”

Lãm cười và nhìn tôi ăn, tự nhiên tôi thấy hơi ảm áp,

trắng sáng làm nét mặt gầy của Lãm càng thêm phong sương..

chợt nhận ra thiếu mất nhân vật quan trọng, tôi nuốt miếng bánh và hỏi Lãm

“ủa, Long đâu?”

“kia kia”

theo hướng tay Lãm, tôi nhận ra cái áo thun sọc của LO LO

đang nhấp nhô chỗ trò chơi nhảy sạp..

xung quanh vẫn đầy bạn bè và “fans hâm mộ” của cậu ấy.

“Long luôn có nhiều người vây quanh hen, khỏi sợ buồn..”

“ko đâu, nó phải luôn gây thu hút để chạy trốn sự cô đơn đó.”

Lãm nói trầm ngâm, khiến tôi nhớ tới hôm ở nhà Long,

sự vắng lặng của căn nhà to đúng là ko dễ chịu chút nào...

vì thế, tôi khẽ gật đầu, nhận thấy đánh giá của mình quá chủ quan.

“cậu hiểu Long lắm hả?”

“ko hẳn, 1 phần thôi.”

“ah... mà sao người như cậu lại chơi với 1 anh bạn ngang ngạnh như Long thế?”

“người như tôi thế nào?”

câu hỏi của Lãm vẩn lại làm tôi bối rối,

khó mà trả lời cho ra.. rằng tôi thấy Lãm thế nào ...

chỉ biết, là cậu ấy ko giống tôi, ko giống Đu Đu, ko giống Long..

“cậu..khác..Long..”

“thì có ai giống ai đâu. mà, có lẽ vì bọn tôi cần nhau.”

“cần nhau?”

“uh, Long cô đơn và cần có người để nó tin cậy chia sẻ. tôi cần Long cho mình sự năng động tuổi trẻ. ở nhà thờ từ bé, ko chơi với Long, tôi chắc đã thành 1 ông cha xứ.”

“vậy hả?”

“mà tôi thì ko thích làm cha xứ, tôi chỉ nghĩ tới việc làm linh mục từ khi...”

“từ khi nào?”

“từ khi gặp Xuân”

hả?O__o gặp tôi?

nét mặt của Lãm ko cho thấy là cậu ấy nói đùa.

tôi vẫn ko hiểu tại sao gặp tôi thì lại muốn làm linh mục nữa
ko lẽ tôi có gì đó khiến cậu ấy... giác ngộ?

+__+

tiếng ồn ào của đám bạn làm cả tôi và Lãm đều quay mặt ra nhìn,
cái dáng quen thuộc của Đu Đu và,

trên lưng cậu ấy là cô bạn tóc dài với sống mũi cao...

Hương Kim.

.....

Đu Đu của tôi, ... Ca Ca của tôi...

cậu ấy cũng Kim về trại của Grand School,

tôi chỉ ngồi nhìn mà ko biết phải làm gì nữa..

“Kim làm sao vậy??”

“bạn ấy bị vấp trật mắt cá.”

Đu Đu quệt mồ hôi đặt Hương Kim ngồi xuống cạnh tôi và thở,
sau khi trả lời Lãm..

thoáng chốc cậu ấy nhìn tôi, vẻ gì đó tôi ko diễn tả nổi.

như là, ngại ngùng...

“để tôi xem nào.”

Lãm bảo tôi tránh ra để cậu ấy cầm chân trái của Kim lên,

nắn nắn 1 lúc rồi đẩy nhẹ khớp bàn chân 1 cái,

Kim chỉ kêu “Ah” 1 tiếng và nhăn mặt..

“giờ Kim dễ yên đừng đi lại nữa.”

“cảm ơn Lãm nhé.. ah, cảm ơn cả Đu Đu nữa!”

Đu..Đu à?

Kim gọi cậu ấy là Đu Đu.. tại sao..

Đu Đu vốn ko thích để ai gọi cậu ấy như thế trừu tôi..

vậy mà giờ đây khi nghe lời cảm ơn của Hương Kim, cậu ấy lại cười và gãi đầu

“ko sao. nghỉ ngơi đi nhé... ah, bye cậu, Xu Xu”

nói xong Đu Đu quay đi và cứ thế chạy thẳng hướng sườn đồi,

tôi bỗng ko thấy muốn ăn nữa..

một bàn tay nắm nhẹ vai tôi, và tiếng cậu nói nhỏ,,

“đừng có bỏ dở phần ăn đó, của tôi mua cho Xuân mà.”

uh... cậu ấy mua cho tôi.. dĩ nhiên phải ăn cho hết

tôi vừa gặm tiếp phần hamburger, vừa nhìn Kim..

“chân cậu thấy sao rồi..”

“cũng đỡ..ah, Xuân có giận mình gì ko vậy?”

“đâu có đâu...”

“ko có thiệt ko??”

“thiệt...”

tôi nói dối 1 chút so với thực lòng, nhưng nếu suy cho cùng,

tôi cũng ko giận cô ấy.. Kim là 1 người bạn tốt,

Đu Đu là bạn tôi, Kim cũng là bạn tôi, họ thấy hợp nhau,

cũng đâu có gì đáng buồn..

mà sao tôi buồn vậy nè.. T__T

.....

buổi sáng sớm, mặt trời chỉ vừa hửng nắng,
tôi lại thức dậy – vì ngủ ko được ngon lắm.. chắc do lạ chỗ.
Hương Kim vẫn ngủ say.., tôi khẽ khàng bước ra ngoài..
2L đang ngồi ngoài kia, ôm quyển sách Đoàn đọc và học..
vẻ rất cần cù chăm chỉ, hic, trong khi tôi chỉ nằm ngủ trong kia..
“các cậu học cả đêm à?”

“ủa.. dậy sớm vậy..?”

“sao ko gọi tớ học cùng...”

“Xuân đã lo phần IQ, bọn tôi phải chịu phần này chứ”
ra vậy...nghĩ thế nên họ mới dốc sức cho phần thi đầu,
hi vọng là chúng tôi sẽ thắng..

.....

ăn sáng xong, học sinh các trường tập trung lại để tham gia
mấy trò chơi thể thao vận động theo đội..
nhảy bao bố, chạy đua, nổ bong bóng, rồi còn bịt mắt đập niêu..
giải mệt thư nữa...cũng vui lắm.
chân Hương Kim đã khỏi, cô ấy có thể đi lại nhưng chỉ đi chậm,
nên tôi luôn theo sát để trông chừng Kim..
sau 1 đêm thì tôi hết nghĩ gì, gần như quên sạch.
có lẽ cảm giác tôi qua chỉ là thoáng chốc,
ko ảnh hưởng nhiều đến tôi thì phải.
“Đu Đu kìa!”

Chương 46

Kim lay tôi và chỉ ra chỗ người đang đi cà kheo,
đúng là cậu ấy.. uh.. tôi ko nhận ra.. mà Hương Kim lại nhận ra
cô ấy chen vào và hét to để cổ động...
Đu Đu giành chiến thắng trong trò chơi đó, thực ra thì,
tôi biết việc đi cà kheo với Đu Đu là quá dễ,
gì chứ mấy cái trò khỉ, Đu Đu là giỏi nhất..
cậu ấy được trao vòng hoa và 1 hộp bánh Orion nhân hột gà... thứ tôi thích ăn..
chắc vì vậy mà Đu Đu nhảy nhanh tới chỗ tôi và Kim đang đứng.
“tặng cho cậu nè”

vừa mới vui vì có được phần bánh của Đu Đu, nghĩ rằng,
cậu ấy ko có quên mình... vẫn nhớ tới mình...
thì tôi lại thất vọng và buồn hiu khi thấy..
Đu Đu chuyển cái vòng hoa từ cổ của cậu ấy sang Hương Kim.
ngay phút giây đó, tôi bỗng thấy hộp bánh trên tay mình
nhẹ tênh.. ko có giá trị gì...

“Xuân!!”

Lăm gọi tôi từ phía sau, khi tôi quay lại,
cậu ấy vẫy tay ngoắc tôi đến đó... Long cũng đang chờ...
tôi dợm bước quay đi nhưng cũng cố nán 1 chút,
vậy mà...Đu Đu dường như ko hề để tâm tới..

lòng buồn vời vợi, tôi cứ thế lủi dần rồi đi theo 2L,
chán nản vô cùng.

Lo Lo và La La gọi tôi vì đã tới giờ bọn tôi phải thi..

“bánh ở đâu ra vậy?”

“của Đu Đu...”

“nó chơi thắng được hả?”

Long vừa hỏi vừa giật cái hộp bánh trên tay tôi,
xé nắp hộp và thản nhiên lấy 1 cái ra ăn ngon lành..

tôi cũng ko buồn phản ứng..

“um..um.. ngon hen.. sao hồi nãy tôi ko sang đó chơi ta?”

“nhiều chuyện quá...đi thôi..”

Lăm thúc Long về phía trước và quay lại nhìn tôi,
cậu ấy nheo mắt 1 chút, giọng bắn khoăn..

“từ tối qua đến giờ Xuân có gì ko ổn sao?”

“ko có...”

“hay quên mang bùa rồi?”

bùa à? có.... tôi đã nhờ ông nội vẽ cho hồi sáng qua.

nó vẫn còn nằm trong túi quần của tôi đây..

chỉa cho Lăm thấy lá bùa, tôi vẫn mặt mày bí xị.

“nói cho tôi nghe đi. chuyện gì vậy?”

“tớ... muốn có cái vòng hoa đó..”

“vòng hoa nào?”

tôi vô thần chỉ về hướng sau mình dù ko hề quay lại,

Lăm nhìn theo ngó 1 hồi rồi như hiểu ra, cậu ấy thở dài..

“khờ quá, đừng buồn, tôi sẽ tìm cho Xuân 1 cái, vui lên đi!”

.....

chúng tôi thi 3 đội 1 lượt và vì chỉ có 2 phần thi,

nên nhóm XuLoLa của Grand School dễ dàng vượt qua lượt đầu,

Lăm và Long đã học rất chăm chỉ mà...

trong khoảng thời gian nghỉ trước khi bước vào vòng đấu 2 đội cuối cùng,

Lăm chạy đi đâu đó ko biết..

Long thì ăn gần hết nửa hộp bánh của tôi.

“cậu đói lắm à, Long?”

“ko đói, nhưng tự nhiên thích ăn. mà sao Xu Xu chẳng ăn cái nào vậy?”

“tớ ko thích.”

“ko phải Xu thích thằng Đu Đu sao? cái này là nó cho Xu mà.”

“nhưng Đu Đu ko thích tớ...”

nghe tôi nói giọng buồn bã, Long ko xé cái bánh,

bỏ nó trở lại hộp và ngồi cạnh tôi..

“nó nói thế à??”

“ko phải...”

“mặc kệ nó đi, nó ko thích Xu nhưng tôi thích. tôi thích là nhất rồi nhá!”

mặt Long cười toe tóet vẻ rất hãnh diện

khi tuyên bố điều đó...

tôi thì cũng chẳng thấy khá hơn.. từ nãy giờ tôi thi,

có thấy Đu Đu bên dưới cổ vũ đầu,
dù cho cậu ấy đã được tôi cho hay từ trước khi lên đây nữa.
từ xa Lãm xách 1 vòng hoa giống của Đu Đu cho Kim ban nãy,
mồ hôi lấm tấm trên trán, cậu ấy chạy về đưa cho tôi..

“của Xuân đó”

“...cho...cho tớ à?”

“uh.”

Long trở mắt nhìn Lãm và tôi thì cầm lấy vòng hoa,
nó tươi hơn và đẹp hơn của Kim..
nhưng ko hiểu sao tôi ko thấy vui vẻ hơn..

“...Xuân ko ..thích à?”

giọng Lãm gần như thất vọng, ghen ngào,
tôi lắc đầu, cố mỉm cười và nói câu cảm ơn...
ko biết Lãm đã tham gia trò chơi nào để có được nó,
mà trông cậu ấy lại thờ mệt mỏi lắm..

“vậy ném nó đi”

Lãm đột ngột giật cái vòng hoa trên tay tôi,
ném ra xa tít với vẻ nổi cáu và giận hờn..
tôi vẫn long lanh mắt ngạc nhiên,
vì theo những gì tôi biết về Lãm, thì hành động đó...
ko thuộc về cậu ấy..

“mày điên à?”

Long đứng dậy hỏi gần Lãm với giọng hơi nặng,
còn Lãm thì vẫn đứng thờ mà ko thèm nhìn tôi..
tôi ... đã làm gì sai sao..
tôi bỗng thấy sợ Lãm, hơn bao giờ hết.
vì vậy, tôi rụt rè bước ra chỗ mà Lãm đã ném cái vòng đó,
nhặt nó về, rồi tự đeo vào cổ, như 1 kẻ phạm tội tự đi còng tay mình vậy.
hic hic..

thế nhưng, Long lại lột nó ra khỏi cổ tôi,
ngay trước mặt Lãm, và rồi , cậu ấy quăng cái vòng xuống đất.
“mày tặng hay là ép người ta vậy?? bộ tưởng vòng hoa của mày ngon lắm sao?”
“

Lãm vẫn đứng như tượng đá suốt từ nãy tới giờ,
cậu ấy cũng ko hề trả lời Long tiếng nào...
tôi ko muốn những chuyện này càng thêm rắc rối,
cũng may, thông báo trên loa gọi chúng tôi tập trung để thi,
kịp thời giải tỏa ko khí căng thẳng xung quanh vụ vòng hoa.

.....

tôi có cảm giác vừa bị bắn 1 mũi tên vào đầu,
khi thấy Đu Đu có mặt trong đội thi đối đầu với chúng tôi,
Grand School vs Gia Định..

Chương 47

nhỏ Thục Hiền, và Phan Huy..

Huy học giỏi nhất trường Gia Định.. và còn giỏi Toán hơn tôi nữa...

2L cũng tỏ ra ngỡ ngàng ko kém tôi,
nhưng rồi, cho dù bất ngờ thế nào,
thì chúng tôi vẫn phải.... chiến đấu..
tôi chỉ làm bù nhìn trong phần thi đầu tiên,
mà đúng ra, tôi chỉ toàn lo suy nghĩ tùm lum..
lý do tại sao Đu Đu tham gia,
cậu ấy ko học giỏi, cũng ko thích bon chen mấy vụ này
và rồi, tại sao Đu Đu ko cho tôi biết..
có phải... vì giải thưởng ko..
nếu ko vì tiền, chắc Đu Đu cũng ko muốn lên đây..
cậu ấy hẳn là rất cần tiền..
tiền tiền tiền...

“đội Grand được 16 điểm, đội Gia Định được 14 điểm. Bây giờ sẽ là phần thi thứ hai”

.....
ko được nghỉ giải lao, bọn tôi bước luôn vào phần test IQ,
Long nắm chặt vai tôi như đặt niềm tin,
còn Lãm.. cậu ấy vẫn lạnh lùng như băng hà..
ko nói tiếng nào.

4 câu hỏi đầu tiên, tôi ... nhường cho bên đội Đu Đu,
dù biết đáp án sớm nhưng vẫn cố tình bấm chuông chậm..
đến câu thứ 5, Lãm bỗng gạt tay tôi ra và bấm chuông,
rồi trả lời đúng..giành điểm..

Lãm và Long đã thức cả đêm để học bài..
họ tỏ ra quyết tâm.. niềm kiêu hãnh của 2L,
họ ko muốn thua.

nhưng mà, tôi ko muốn thắng.TT_____TT
phía bên kia, Đu Đu gần như ko nhìn tôi, cậu ấy chỉ nhìn anh MC,
rồi cúi mặt, né tránh ánh mắt của tôi..
whew... thế là sao chứ...

vì thái độ buông xuôi của tôi, nên Lãm và Long đành tự lực cánh sinh,
suốt 20 câu hỏi họ đều cố gắng giành quyền trả lời,
nhưng cũng sai đi vài câu..

mà thêm nữa, Huy bên Gia Định cũng có phải tay vừa đâu..
cho nên, cuối cùng, điểm số được san bằng.

trớ trêu thay, phần thi quyết định thắng thua lại là Karate.

Đu Đu ko học Karate bài bản như 2L, cũng ko thi giải bao giờ,
nhưng cậu ấy đánh rất giỏi...

hồi cấp 2 đã được 1 chú trên phường dạy cho mà..

“mày đánh đi, Long”

tiếng Lãm gần như bị át bởi sự hò reo inh ỏi từ phía khán giả,
dĩ nhiên là các học sinh trường tôi..

thái độ của Long có vẻ bất cần, cậu ấy ko vênh váo cao ngạo
như thường ngày..mà thay vào đó,
cậu ấy kéo tôi ra 1 góc..

“tôi nên đánh thật, hay là đánh giả bộ thôi??”

“sao ...hỏi tớ?”

“nó là bạn thân của Xu Xu, nếu tôi đánh thật, nó có gì, Xu có giận tôi ko?”

“vậy... đừng đánh thật...”

tôi ko hiểu tôi khờ, hay là Long khờ, mà cả 2 lại đi thỏa thuận đánh giả bộ để bảo đảm cho Đu Đu “ko có gì”...ack ack..

cuộc thi các trường với nhau, các thầy cô chỉ chấm điểm kỹ thuật, có phải đi đấu boxing đâu mà đánh sống chết, hic hic..

.....

vì cố tình đánh kém, Long thua chỉ sau 4 phút,

fans hâm mộ của cậu la ó ồm tỏi, chỉ trích Long ko thi đấu đúng thực lực,

có người còn nói cậu ấy “bán độ” nữa T__T

Lãm vẫn tỏ ra bình tĩnh, thản nhiên, như cậu ấy ko hề bị sốc gì cả,

thậm chí tôi còn thấy Lãm khẽ cười nhếch môi..

trước khi bỏ ra khỏi sàn thi..

.....

buổi chiều sau khi thi xong, chúng tôi thu xếp lên xe để về,

cô giáo, bạn bè, mọi người đều buồn và giận tôi, lẫn Long,

họ ko hiểu tại sao chúng tôi lại như thế..

Kim vẫn đeo vòng hoa trên cổ,

ngồi cạnh tôi, nói giọng trách móc..

“Xuân vì Đu Đu đúng ko?”

“.....”

“Xuân làm vậy , Đu Đu ko thích đâu, mà còn ảnh hưởng đến cả trường”

“...tớ... mà thôi.”

tôi ngó ra cửa sổ nhìn theo đoàn xe trường Gia Định,

cái móc con gấu gắn ở điện thoại trên tay tôi vẫn đung đưa lúc lắc,

Đu Đu ơi...

“thằng Long quá đáng lắm, mày đánh vậy mất mặt cả đội.”

“uh, sao thằng Lãm ko đánh để nó đánh vậy??”

“đánh vậy khỏi đánh...”

... mấy bạn nam ngồi sau cứ xỉ vả Long,

tôi lắng nghe thì thấy mình... tội lỗi quá...

tội nghiệp Long, cậu ấy là cây đinh to.... ai cũng tin tưởng,

mà hôm nay... sẵn lòng đánh mất niềm kiêu hãnh,

vì... tôi ah...

T__T

“tụi bây ồn quá, thi chơi thôi làm gì ghê vậy!”

giọng Long hơi yếu hơn so với cái vẻ hách dịch mọi khi của mình,

có thể cậu ấy cũng thấy mình phụ lòng tin cậy của bạn bè..

La La vẫn chơi trò im lặng suốt..

tôi chẳng muốn nghĩ thêm gì, vì thế tựa đầu vào ghế,

cố nhắm mắt ngủ 1 lúc..trong cơn mơ màng,

tôi chỉ thấy hình ảnh khi mà Đu Đu..

trao vòng hoa vào cổ của HƯơng Kim.. T__T

“Xuân, dậy xuống xe thôi!!”

tôi bị lay đây, và vội mở mắt ngó quanh,
mọi người đang lục **c bước xuống..

“chuyện gì vậy, Kim?”

“xe mình bị hư rồi.”

thế là tôi cũng lật đật ôm ba lô xuống,
chiếc điện thoại đang cầm trên tay, tôi nhét nhanh vào túi quần,
đề gọn chỗ chen chúc với đám học sinh lố nhố..
thầy quản lý bảo chúng tôi tập trung lại, xe đang ở giữa đường rừng,
dễ bị lạc nhau..

bác tài xế bảo xe bị cháy động cơ gì đó, phải mượn xe máy,
để đi tìm người đến sửa...

“có lẽ chúng ta phải cắm trại lại 1 buổi nữa. các em đi theo tôi vào trong rừng lều..”

nghĩ vậy, đoàn Grand hơn 40 học sinh chúng tôi phải lò tò
đi theo thầy quản lý 1 đoạn khá xa,
để tìm nơi rộng rãi, thoáng đãng cắm lều..

“để tôi cầm ba lô cho.”

giọng Lâm hơi e dè, sau hơn nửa ngày trời ko nói tiếng nào,
bỗng cậu ấy lên tiếng làm tôi bất ngờ,
1 chút vui mừng thoáng qua.

Chương 48

“tớ tự mang được rồi.”

“giận tôi chuyện ban nãy à?”

“chuyện gì..?”

“chuyện...tôi ném cái vòng.. xin lỗi nhe.. ko hiểu sao tôi vậy nữa..”

“ah.. tớ còn tưởng cậu giận tớ đó. trông cậu lúc ấy sợ thật..”

tôi nói lí nhí và nhớ lại cái nét mặt của Lâm khi đó,

nghĩ tới vẫn còn thấy căng thẳng..

giờ thì khác rồi, cậu ấy cười khẽ rồi đoạt cái ba lô trên vai tôi,
đi lên trước khi bỏ lại phía sau câu nói lửng..

“ko giận thì cứ để tôi...”

.....

sau khi dựng trại xong, trời cũng nhá nhem tối,

thầy bí thư Đoàn bảo 1 nhóm bạn nam,

cùng thầy đi bộ ra lộ chính để tìm mua thức ăn cho đoàn..

2L cũng có mặt trong nhóm đó..

“em nào có điện thoại thì hãy gọi về cho gia đình. nếu mất sóng, hết pin hoặc ko có điện thoại, thì
đến gặp cô báo nhé.”

cô giáo nói to với chúng tôi để thông báo, 1 vài bạn ko có điện thoại đã nhờ máy cô để báo về nhà.
tôi cũng lôi cái máy của mình ra, gọi cho mẹ, ơn trời là nó còn 1 ít pin
và cũng bắt được sóng..

“con vẫn ở cạnh 2 cậu bạn đó chứ?”

“dạ...ở đây nhiều bạn lắm...”

“uh, vậy mẹ cũng yên tâm..”

“Đu Đu về chưa mẹ?”

“mẹ đâu biết...chắc là...”

mẹ đang nói dở gì đó, nhưng máy tôi đột nhiên tắt ngúm,
có lẽ hết pin rồi...

khi gấp nắp máy lại định cho vào ngăn ngoài ba lô,
tôi phát hiện con gấu trúc gắn trên đó đã bị rơi mất.

O_____0 nó đâu rồi????????

hoảng hốt đứng bật dậy, tôi tìm quanh khu lều trại của trường,
giở các tấm trải, bới hết mớ đồ đạc...

cả ở chỗ đám học sinh tôi ko quen nữa,
vẫn ko thấy..

hay tôi làm rơi dọc đường?

cứ thế tôi lần mò theo đường ban nãy đã vào,
mắt gần như muốn banh ra để nhìn ở dưới chân..

vì đường rừng núi nên toàn là đất đá, lá cây, cứ vài mét,
tôi lại nhầm 1 thứ nào đó với con gấu..

hoặc là rác bỏ của khách du lịch, hoặc là miếng sỏi
để rồi thất vọng..

mất thật rồi.

khi nghĩ mình đành bỏ cuộc, tôi ngẩng lên định quay về,
thì trời đã tối hẳn, chỉ còn ánh trăng sáng vàng vạc,
treo trên ngọn cây như chiếc đèn *****g.

phía trước chỉ có mù mịt.

tôi bắt đầu hoảng sợ.

và...chạy...thẳng về trước.....

càng chạy, tôi càng chẳng thấy trại của mình ở đâu..

ôi ko.....tôi ko muốn bị thú dữ ăn thịt đâu.....

cô ơi.....

.....

HUK..HUK...huhu...

tôi bị lạc rồi... chỉ vì con gấu của Đu Đu...

cậu ấy đang ở đâu, có biết tôi đang bị lạc ko...

nếu mà cậu ấy biết, chắc chắn sẽ tìm tôi mà..

nhưng... có lẽ cậu ấy ko còn nhớ tôi nữa..

nỗi sợ hãi, cô đơn, hoang mang... làm tôi ko còn sức chạy tiếp,
và đành ngồi gục xuống 1 gốc cây nhỏ để khóc..

.....

“Xu Xu, đừng khóc. tớ ở đây, ngay cạnh Xu này.”

giọng nói đó, vang ngay bên tai tôi,

và tôi bừng mắt ra nhìn...

Lo Lo ngồi trước mặt tôi, 1 tay cậu đặt lên vai tôi,
vẻ mặt dường như cũng đã rất mệt mỏi và căng thẳng,

tôi ko kịp nghĩ nhiều hơn, vui mừng quá,

tôi ôm ngay lấy cổ anh bạn Hot boy của mình...

“huhu,tớ sợ quá đi...”

khóc tức tưởi 1 hồi, tôi quệt nước mắt tèm lem trên mặt,

Long thấy vậy thì ngồi nhồm cao và kéo tay áo,

lau mặt cho tôi..

“tớ còn sợ hơn, đến phát hoảng.. khi ko thấy Xu Xu đâu cả...”

“híc híc... cậu tìm tớ...lâu chưa?”

“hơn 1 tiếng rồi. bọn tôi còn phải chia nhau ra.”

“bọn tôi?”

“thằng Lãm nó đi hướng kia... để tôi gọi nó..”

nói đoạn, Long lấy điện thoại gọi cho Lãm..

khoảng 5 phút sau thì Lãm chạy tới, nét mặt gầy càng thêm xanh xao

phờ phạc... hẳn họ đã cuống lên để tìm

1 con nhỏ đã khờ mà còn rộn chuyện như tôi..

dù muốn nói lời xin lỗi, nhưng tôi lại chỉ cúi mặt,

bấu chặt vạt áo Long và bước theo 2L....

“Xuân vừa khóc phải ko?”

“.....”

“mày hỏi thừa. 1 đứa con gái bị lạc trong chỗ này ko sợ đến phát khóc mới lạ”

“.....uhm.....”

dù gật gù nhưng dường như Lãm ko quan tâm tới lời Long,

cậu ấy cứ nhìn đôi mắt đỏ hoe của tôi,

quan sát bằng cái vẻ rất đau lòng... thì phải...

“mà Xu Xu đi lang thang ra đây làm QUÁI GÌ THẾ KO BIẾT!”

đang đi, bỗng Long nổi cáu lên quay lại hỏi tôi lớn tiếng,

tôi giật mình buông áo Long ra và lùi về sau..

chạm phải Lãm..

“mày bị gì vậy?”

“tao hỏi Xu Xu, đi lung tung làm gì làm người ta lo muốn chếttttt luônnnnnnn! T___T”

Long nói xong thì bỗng xấu hổ, gãi đầu,

lúng túng rồi đi tiếp lên trước... như ko hiểu sao mình lại như thế..

tôi còn đang chưa kịp tỉnh táo sau vụ lạc đường,

nghe xong càng thêm rối tinh..

Lãm bật cười khẽ và nắm cánh tay tôi kéo đi

“nhanh lên ko thôi mọi người chờ.”

.....

tôi về được trại sau khoảng 10 phút, nhờ Lãm có đèn pin và la bàn,

thực ra đó là cái la bàn con có sẵn trên đồng hồ Lãm,

cậu ấy bảo rằng hồi cấp 2 được người truyền giáo tặng cho,

trong 1 lớp Hướng đạo sinh..

hèn gì mà Lãm thạo việc dã ngoại như vậy, từ dựng lều,

làm cột cờ cắm, đến chữa chân cho Kim...

cô giáo thở phào nhẹ nhõm, còn vài bạn thì lăm bầm vẻ khó chịu..

chắc họ than phiền tôi.. T___T

“của Xu Xu nè.”

Chương 49

Long chìa ra cho tôi 1 phần bánh sandwich mềm có kẹp thịt, cậu ấy cũng cầm 1 cái tương tự..

“cậu cũng chưa ăn à?”

“vừa về tới trại định ăn, ko thấy Xu thì tôi và thằng Lãm lao đi tìm ngay...”

“oh... xin..lỗi... mà Lãm đâu rồi?”

“nó ăn đặng kia..”

theo hướng Long chỉ, tôi nhận ra Lãm đang ngồi cùng với đám bạn Karate vừa ăn phần sandwich của mình... vừa nói gì đó..

bỗng cậu ấy liếc sang chỗ tôi, chạm phải ánh mắt của tôi, cậu vội quay đi nhanh..

“điện thoại hết pin hả?”

“gì cơ?... ờ... hết rồi..”

“hèn chi gọi mãi ko được... mà hết pin lại ko chịu ngồi yên cho tởn nhò!!!”

“tởn ... tìm con gấu...”

tôi giải thích cho Long, chắc vì sợ cậu ấy bảo tôi chạy lung tung...

tôi có lý do mà... hic hic...

“hả????? GẤU?? GẤU NÀO??”

tiếng Long hỏi cứ như là chúng tôi đang nói về con gấu...thật,

khiến mọi người hốt hoảng trợn mắt ra,

rồi chạy xúm lại thành 1 góc...bu lầy Long...

“sao ? sao?? gấu ở đâu?? trong này có gấu hả??”

“eo ời sợ quá”

“TRÁNH RA COI!!”

vì bị bao quanh, kẻ túm áo, người ôm tay,

Long bức bối quát to với đám bạn... làm thầy phụ trách phải bước tới giải tán..

“trong đây là khu du lịch rừng, làm gì có gấu, mấy trò về chỗ ngủ sớm đi”

nhờ vậy mà bọn họ mới chịu rời khỏi chúng tôi,

lúc *****c về lại lều của mình...

tuy nhiên Lo Lo vẫn ko chịu cho qua chuyện, cậu ấy kéo tôi ngồi xuống..

“sao, gấu nào, Xu nói tởn nghe xem”

tôi đành phải lôi cái điện thoại, với sợi dây trang trí chỉ còn trơ trơ đưa cho Long...

“con gấu trúc mà tởn đeo vào điện thoại này áh”

“xời... tưởng gì... lại là cái đồ xí xọn này...”

Long vừa nói, vừa cầm cái điện thoại của tôi lên trước mặt,

đúng đưa sợi dây trống... ngấm nghĩa..

“Xu Xu thích thì tởn mua cho con khác đẹp hơn.”

“ko... tởn chỉ thích con gấu..”

“vậy thì mua con gấu!”

Long ko hiểu, rằng ko phải là con gấu hay con... rỗng,

mà là do ai đã tặng cho ...

hic, mà thôi, nói thêm cũng chẳng ích gì, tôi chỉ thở dài,

lấy lại cái điện thoại và mặt thì buồn thiu.

“mai một những lúc thế này, đừng có đi đâu 1 mình nhé, tôi sợ mất Xu Xu lắm”

giọng Long hơi thấp, cũng ko có vẻ đùa giỡn,

cậu ấy nói như thể van xin tôi vậy... +__+

sao lại sợ mất tôi, tôi có phải vàng 9999 đâu...

nhưng với thái độ thành khẩn của Long, tôi chỉ biết gật đầu,

dù sao thì lần này là tôi sai rành rành rồi.

.....

hơn 10h sáng ngày hôm sau, xe mới sửa xong được,
đến hơn 8h tối mới về tới thành phố.

bọn tôi vừa mệt vừa buồn ngủ, có bạn còn bị bệnh cảm do ngủ ngoài gió,
thật là 1 chuyến đi thất bại...

tôi chia tay Long và Hương Kim tại trường,
lên cùng tuyến xe buýt với Lãm để về nhà...

giờ chỉ mong bay lên giường và ngủ cái vèo thôi..

mọi chuyện rồi cũng sẽ qua đi, như 1 giấc mơ..

“nếu mệt thì tựa vào ghế ngủ đi...”

Lãm nói nhỏ với tôi, đôi mắt vẫn sâu thẳm như thế,
đường từ trường về nhà tôi ko bao xa... ngủ làm gì...

vì vậy, tôi lắc đầu...

thế mà, chỉ 5 phút, tôi ngủ gục bên cạnh Lãm..

chỉ khi cậu ấy lay gọi tôi dậy xuống trạm, tôi mới mở mắt nổi..

“sao...cậu xuống theo tớ?”

“trời tối mà, tôi đưa Xuân về rồi bắt chuyến khác”

“mới 8h... ko sao đâu...”

“đừng cãi, đi thôi..”

La La lại giật ba lô của tôi và kéo tôi đi nhanh,

cậu ấy cũng đã rất mệt rồi...

tôi về đến cửa nhà thì Lãm quay ra ngay, tôi còn chưa kịp nói câu cảm ơn.

sao vội vậy cà..?

“về rồi hả? có sao ko?”

tiếng nói đó... cất lên khi tôi chưa bấm chuông...

là Đu Đu..

nhìn thấy cậu ấy, tôi vừa giận, vừa tức, vừa... nhớ,

cảm giác cứ lộn tùng phèo...

thành ra... ứa nước mắt... hồng nói được gì.

“sao vậy? sao khóc?”

“ghét cậu lắm!!”

“mắc gì ghét tớ?? lẽ ra tớ đã định sang cho cậu 1 trận ...nữa là...”

“.....huh??..... tại sao?”

“.....thôi, vào nhà đi, trông cậu oải lắm rồi...”

Đu Đu 1 tay đẩy tôi vào cửa.. 1 tay thì bấm chuông...

trước khi mẹ tôi ra, Đu Đu chỉ vội nói 1 câu ngắn..

“lau nước mắt đi, Xu Xu. mít ướt quá.”

TT__TT

.....

tôi giấu nhem chuyện bị lạc gần 2 tiếng đồng hồ,

chỉ kể ba mẹ vụ thi gặp Đu Đu mà thôi...

“vậy là con nhường cho nó thắng hả?”

“cũng ko hẳn... con nhường vài câu đầu thôi à..”

“hèn gì mà nó sang kiểm con ngay chiều qua, về hằm hằm..”

“vậy sao ba??”

kiểm tôi ngay khi về, về hằm hằm??

híc, cậu ấy đúng là “định cho tôi 1 trận”... nhưng, tại sao chứ..?

“chắc nó tự ái. mà khi nghe con bị kẹt lại 1 đêm, thì nó xiu đi... thấy có vẻ lo..”

“lo cho con hả ba?”

ba tôi mỉm cười, gật đầu, và vuốt tóc tôi,

hiếm khi thấy ba dịu dàng như vậy.. ^ _ ^

có lẽ vì đây là lần đầu tiên tôi xa nhà đến 3 ngày trời..

“thôi, đi ngủ đi, 2 cha con nói chuyện khuya quá rồi.”

mẹ tôi khoác tay bảo ba tôi để tôi ngủ sớm,

vì thế ba theo mẹ ra ngoài khép cửa phòng, trước khi đóng lại,

ba nháy mắt nói với tôi..

“con khờ nổi tiếng mà, ai mà ko lo. ngủ ngon, con gái.”

yeah... ba ngủ ngon... mẹ ngủ ngon....

khờ đến nổi tiếng cơ đấy... ack ack...

nhưng lời ba làm tôi thấy an ủi... Đu Đu vẫn biết lo cho tôi.

whew... woa... ngủ thôi...

.....

ngày hôm sau vào trường,

tôi giống như tên tội phạm phản quốc hay sao ấy,

ai cũng nhìn tôi bằng con mắt căm ghét..

T_____T

họ có lý... tôi hiểu.

là lỗi của tôi... nhưng mà, họ ko hiểu..

Đu Đu cần giải thưởng đó hơn chúng tôi,

hoặc ít ra là tôi ko cần chiến thắng...

“nè, gắn vào điện thoại đi.”

Long đẩy cái sợi dây điện thoại có hình con gấu bằng bạc mạ vàng,

loại gấu Pooh trong phim hoạt hình..

sang phần bàn của tôi..

“cho tớ à?”

“uh, bù cái đã mất đó mà.”

tôi cầm sợi dây lên, trông cũng đẹp lắm,

nhưng nó chỉ làm tôi nhớ con gấu trúc của Đu Đu hơn thôi..

thấy Long có vẻ chờ đợi, tôi chậm rãi gắn nó vào chiếc Samsung.

cười gượng.

“thích ko?”

“uh, thích..”

“loại này hàng xịn, khó rơi mất lắm. mà nếu lỡ rơi thì nói tớ mua cái khác, đừng có tìm làm gì!!”

“ồ... cảm ơn cậu hen.”

“ko cần cảm ơn, khách sáo quá.”

“ah, cậu... có trách tớ vụ bữa thi hôm trước ko.. mọi người hình như giận lắm”

“kệ đi, thắng hoài cũng chán!”

Long cười nhăn nhăn, vẻ ko coi trọng chuyện đó,

tôi cũng cười, nhưng vẫn ko thấy thoải mái hơn...

bồng Long lấy 2 ngón tay banh 2 khóe môi của tôi ra, ack ack..

“cười thì cười cho tươi vào nào!^_^”

O___+ thật kinh khủng.

.....

giờ ra chơi, vừa đi rửa mặt vào,
tôi đã bị chặn cửa bởi 3 cô bạn ở tổ 4..

Thảo, Thúy Lan, và Ngọc Anh.

“Xuân trước kia học Gia Định đúng ko?”

“uh, phải rồi..”

“trong nhóm thi hôm nọ, có 2 người bạn học cùng lớp cũ phải ko?”

“uh...”

“Xuân ko thi hết mình, thừa nhận đi!”

“tớ..... xin lỗi...”

đột nhiên Lãm ở đâu xuất hiện, giật cái tay đang giấu phía sau của Ngọc Anh ra,
tức cái máy MP3 bé xíu trong tay của cô ấy..

tôi ko hiểu chuyện gì nữa..

“thôi cái trò này đi.”

“Lãm bệnh nhỏ này làm gì, nó ...”

“ko phải chuyện của các bạn.”

nói xong Lãm kéo tôi ra khỏi chỗ 3 người họ,

đi 1 mạch ra thẳng chỗ phòng lab...

lớp cậu ấy đang học ở đó.

“ở đây chờ tôi 1 lát.”

trong lúc đứng chờ Lãm,

mấy cô bạn lớp cậu ấy lại nhìn tôi xét nét,

đi đâu cũng bị, thật là chán...

T__T

Lãm mang ra 1 cái headphone, nhét vào tai tôi,

rồi cắm đầu dây vào cái MP3 ban nãy...

tôi nghe rõ cuộc nói chuyện mà Thảo đã hỏi tôi ở cửa lớp,

họ đã ghi âm bằng cái này... để làm gì chứ...

ko hiểu nổi..

“bọn họ sẽ cho phát cái này để ... bạn bè tẩy chay Xuân”

“tẩy chay?”

“uh... ko sống nổi với đám học sinh nhà giàu, rảnh hơi đó đâu. trước có mấy bạn bị ép quá, phải tự nộp đơn xin chuyển trường.”

“vậy à?”

thực ra Lãm nên biết,

từ hồi vào trường tới giờ, họ đã coi như tẩy chay tôi rồi,

chỉ còn mỗi Hương Kim, và 2L thôi..

“sau này đừng có trả lời hay nói gì với họ nữa..”

“uh... mà mọi người cũng ghét tớ rồi..”

“đừng nghĩ vậy, họ buồn chút rồi quên thôi. Như Long đó, bạn bè cũng lại chơi với nó như bình thường thôi.”

“Long khác, tớ khác. Long là Hot boy..”

“thì Xuân là Hot girl..”

Hot girl áh...? +__+

Lăm cười tươi khiến tôi ko tin rằng mới hôm nọ cậu ấy còn tỏ ra hần học..

ko lẽ, cậu ấy cũng quên rồi?

“mà cậu ko giận tớ sao? chuyện tớ thi ko tập trung..”

“ko tập trung hay cố tình thua??”

“thì...”

“đúng ra là tôi có bực lăm, nhưng tôi nghĩ có lẽ Xuân cảm thấy cần như vậy”

“tớ ko biết... lúc đó tớ ko thể nghĩ gì nhiều hơn...”

“thôi cho qua đi, hen?”

tôi gật đầu, trả lại cho Lăm tai nghe và cái máy MP3,

cậu ấy định đưa tôi về lớp nhưng thầy giáo gọi cậu làm gì đó..

nên tôi chỉ về 1 mình..

khi tôi vào lớp, mọi người lại dành cho tôi 1 ánh nhìn khinh miệt,

nếu cứ thế này, tôi chắc phải xin ba nộp đơn chuyển về Gia Định còn hơn...

huhu...

tôi đâu biết rằng trên bảng, dòng chữ to đùng đã tố cáo tôi

chỉ khi về chỗ ngồi, tôi mới đọc được...

“Xuân đã vờ thua cho bạn trai của mình thắng!”

O_O gì vậy? ai viết đây...?

chắc là bọn họ rồi..... sao mọi chuyện cứ bị xé to ra thế này...

ai là bạn trai của tôi chứ... Đu Đu à...?

T__T

tôi vội vã bước lên bảng, cầm giẻ lau định xóa đi,

thì Long đã vào lớp và lên tiếng..

“ủa, Xu Xu trực nhật hả?? tránh ra để tôi lau cho!!hehehe”

nói dứt lời là cậu ấy nhảy lên bục,

giật cái đồ lau trên tay tôi và còn cười hi hi vui vẻ nữa..

nhưng khi đọc xong dòng chữ trước lúc bôi đi,

mặt Long đỏ ngầu và mắt cậu ấy như rực lửa.

tay bóp chặt, Long gần từng tiếng rõ..

“ai... đã viết?”

Lo Lo ném cái giẻ lau xuống đất, tay đâm vào bảng cái rầm,

quát to xuống cả lớp bằng cái giọng đùng đùng

“TÔI HỎI AI ĐÃ VIẾT CÁI NÀY????”

Chương 50.

bọn bạn trong lớp đều im thinh thít, có vài người làm ngo
như ko liên quan gì họ...

một vài người thì cúi mặt vào sách vở..

tôi định nhặt cái giẻ lên thì cô dạy Sinh
cầm xấp bài kiểm tra tuần trước bước vào.

Long vẫn ko hề di chuyển.

“nếu ko tự thú, tôi vẫn có cách tìm ra, mấy người biết điều đó mà, đúng ko?”

“Long, chuyện gì vậy?”

nghe thấy cô giáo hỏi, Long bước xuống bục, sau khi lau dòng chữ trên bảng tay đi
dù vẫn còn đờ đờ sát khí,

cậu ấy đã hạ giọng nói lễ độ với cô giáo..

“dạ ko có gì ạ.. cô để cuối giờ em phát bài kiểm tra cho..”

tôi có thể thấy vẻ tinh ranh nào đó trên mặt Long,

nhưng tôi ko đoán ra...

cô giáo hơi thắc mắc tí xiu nhưng cũng trao cho Long xấp giấy
bài kiểm tra của chúng tôi..

.....

suốt buổi học, Long ko thèm nghe giảng, ko chép bài,

cậu ấy giở từng tờ bài kiểm tra của mỗi người,

xem xét, ngắm nghía..

1 lúc sau thì tôi thấy Long cầm ra 2 bài,

rồi liếc sang dãy bàn cuối bên kia..

“cậu làm gì thế?”

“tôi biết ai ghi dòng đó rồi, nó sẽ ko sống yên đâu”

“trời... cậu điều tra nét chữ này giờ hả?”

Long ko đáp, chỉ cười 1 nụ cười hơi đáng sợ,

tôi ko biết cậu ấy định làm gì nữa...

2 bài kiểm tra có ghi tên Quốc Hùng và Khải Minh..

Khải Minh là lớp phó của lớp tôi, hẳn là ko phải cậu ấy,

ít ra là Minh ko làm gì tôi cả..

còn Hùng... cậu ấy chơi cùng nhóm với Thảo và Thúy Lan,

hèn gì mà Long đã sớm biết... cậu ấy mới hướng mắt về đó..

“tớ xin cậu, bỏ qua đi được ko?”

“Ko.”

“làm ơn đi, cậu gây chuyện thì họ chỉ càng ghét tớ thêm...”

“cần gì những người như vậy thích.. Xu hiền và khờ quá thì sẽ bị ăn hiếp mãi.”

“nhưng ... nếu họ tẩy chay tớ, tớ có khi phải chuyển khỏi đây đó..”

“cái gì?”

O__o

Long trợn mắt nhìn tôi và vung tay cao như cảnh cáo tôi...

cậu khẽ kéo vai áo tôi sát và nói thì thầm..

“Xu chuyển đi đâu, tôi đi theo đấy. đừng hòng thoát khỏi LO LO, hehe”

T___T +___ +

như vậy, tôi ko cản được, ko ngăn được..

cuối buổi học Long vọt ngay ra cửa, chẳng biết cậu ấy đi tìm Lâm hay là Hùng hay là cả 2..

“Long tìm ra ai viết rồi hả?”

“uh...”

“cậu ấy lại sắp đánh người ta rồi..”

“đánh áh??”

Hương Kim thở dài, gật đầu..

rồi đưa cho tôi 1 cái khăn xanh quen quen..

“Xuân trả cho Đu Đu cái này giúp mình nghen”

Đu Đu?? à, phải rồi, đây là cái khăn bản của Đu Đu hay dùng

để lau tay cho tôi, lau nước mắt cho tôi,

nó đang ở trong tay Kim, nhưng sạch sẽ và thơm tho

chắc cô ấy đã giặt kỹ..

“hôm trước cậu ấy cho mình mượn lau mồ hôi....rồi quên cầm lại...”

“uh..”

hèn gì hôm qua tôi khóc, Đu Đu chỉ bảo tôi tự lau đi,

cậu ấy đâu còn cái khăn trong túi nữa để mà giúp tôi..

.....

“eh Xu Xu, chị thấy Đu Đu làm ở Vũ Trường Samba đó”

tôi đang ngồi học bài trong phòng, chị Huyền mang chè đậu đen vào

rồi nói cho tôi điều đó..

Vũ trường?

“...vậy...hả chị? ở đâu... chị dắt em đi xem với..”

“em đi vô đó cho mẹ em la hả?”

“em chạy ngang coi thôi àh!”

“uhm...”

tôi phải năn nỉ mãi, chị Huyền mới chịu chở tôi theo,

bọn tôi nói với mẹ là đi nhà sách...

cái Vũ trường Samba chị nói nằm ở khu Thương Mại Sài Gòn,

từ nhà tôi đi xe đạp điện mất 15 phút..

nó rất là hoành tráng với đèn xanh đỏ chớp nhoáng

người ta ra vô rất nhiều, cứ 5 phút thì lại có 1 tốp xe tới..

“Đu Đu đâu hả chị..??”

“nó giữ xe đó.. mặc áo đen đang ngồi cầm sách kia!”

nếu ko nói chắc tôi ko nhận ra Đu Đu,

cậu ấy mặc đồng phục bảo vệ, đội nón, và ngồi ôm quyển sách..

vì xa quá nên ko rõ là sách gì..

“chị có chắc là Đu Đu hông?”

“chắc mà, lát nó tan ca em cứ tới xem”

“mấy giờ thì tan chị?”

“10h.”

khuya quá... bây giờ chỉ gần 9h...

nhưng sự thắc mắc giờ vực làm tôi muốn chờ xem..

“chị về trước, em ghé vô Internet chơi rồi chờ Đu Đu luôn.”

“mẹ em hỏi thì sao?”

“thì chị nói em đi qua nhà bạn mượn tập.”

chị Huyền kêu ca 1 hồi rồi cũng chịu về trước,

tôi ở lại nhưng ko vô internet mà ngồi thu lu trước trung tâm giày thể thao Nike, đối diện vũ trường chờ Đu Đu..

10 phút... 20 phút...

cậu ấy vẫn ngồi đọc và lẩm nhẩm, có vẻ đang học bài ngày mai..

có khách đến thì cậu lại đứng dậy, dắt xe, ghi số..

30 phút... 50 phút... woa...

tôi thấy buồn ngủ và mệt mỏi....

Tút tut.

tin nhắn.. của Lo Lo..

“slept yet, Xu Xu? you become an obsession of mine...”

trời, tiếng Anh... lẽ ra cậu ấy phải biết tôi dở môn này chứ..

slept... quá khứ của sleep... hỏi tôi ngủ chưa...

còn câu sau...hiểu chết liền.. hic hic..

“chưa ngủ... obsession là gì... ko hiểu..”

tôi trả lời tin xong thì ngẩng lên để theo dõi Đu Đu,

nhưng cậu ấy... biến mất tiêu rồi...

10h5.. trời, đi rồi, tan ca rồi...

Chương 51.

tôi vội chạy sang...chỗ đó,

nhưng Đu Đu bỗng xẹt ngang trước mặt làm tôi muốn ngất vì hết hồn.

+___+

“cậu...làm gì ở đây?”

“tớ... thì ra đúng là cậu hả?”

“sao cậu tới đây??”

“chị Huyền bảo thấy cậu... tớ đến xem thử mà.”

Đu Đu kéo tôi đi nhanh ra khỏi Vũ Trường 1 quãng xa

đến chỗ vắng ít người cậu ấy quay lại lớn tiếng..

“có gì để xem?? vui lắm hả??”

“ko phải.. tớ...chỉ là ... quan tâm cậu”

“...gì...? tớ...ko cần”

cả hai chúng tôi im lặng và cúi mặt,

thậm chí còn nghe rõ tiếng thở của nhau..

ko biết vì sao mà tình bạn ngày nào của 2 đứa,

càng lúc càng xa..

“cậu ghét tớ rồi à, Đu Đu?”

“tại sao tớ lại ghét cậu?”

“đạo này cậu hay mắng tớ... hôm đó cậu chơi với Kim bỏ mặc tớ...cậu tặng Kim vòng hoa mà ko cho tớ... lúc thi cũng ko thèm nhìn tớ nữa..”

tôi giống như bị đòn nén oan ức thế nào,

sẵn tiện kể lẻ ra hết cho thoải mái...

dù sao tôi ko phải kiểu người hay để cảm xúc trong lòng được..

“tớ...chơi với Kim bỏ mặc cậu à?”

“uh.. ah, Kim trả cậu cái khăn nè... giữ lấy.. nếu ko thích tớ nữa thì tớ ko làm phiền cậu.. bái bai”

nói rồi tôi nhét cái khăn tay vào tay Du Du,
xong bỏ chạy, khỏe mắt cay xè, ko hiểu vì gió bụi,
hay vì đang muốn khóc nữa...

“Xu Xu, đi đâu đó...chờ tớ.....!!!!!!”

mặc kệ cậu ấy gọi, tôi cứ cắm cổ chạy,
ko biết chạy đi đâu nhưng vẫn chạy... và vì ko thèm nhìn đường,
tôi đâm bổ vào 2 ông anh nọ đang đi đường..

“nè, bé con, làm gì chạy nhanh vậy hả??”

“ơ...em..xin lỗi ạh...”

“xin lỗi đâu có xong... đi uống nước với bọn anh nhé..”

tôi phải lùi lại để né cái bàn tay to xù xì của người đó,
đang muốn chạm vào mặt tôi..

“này, đi chỗ khác chơi đi”

Du Du chạy xe đạp tới và hát hăm nói với 2 gã kia,
tôi mừng quýnh đi nhanh tới và bầu lấy tay áo Du Du.

“có bạn trai cơ à? thằng nhãi mày ăn nói với anh cho cẩn thận nhé”

“tao thích nói sao thì nói, làm gì tao?”

“mày...”

gã có bàn tay xù xì xông tới giờ tay cao,
nhưng người kia đã vội cản lại... lỗi anh ta đi...

“thôi đi, gây với bọn nhóc làm gì??”

nhờ vậy, sau 2 phút lăm lờ nhìn, họ bỏ đi

phew.....hic hic T__T

“cậu đó, ngực quá chịu ko nổi. lên xe tớ chở về.”

* __* tôi chỉ chân chừ vài giây rồi cũng leo lên yên sau,
đằng nào thì cũng ko dám đi lang thang giờ này..

Du Du vừa chạy vừa nói đều giọng

“bạn Hương Kim đó vừa xinh, lại hiền và tử tế nữa..”

“uh...”

dù Du Du nói đúng nhưng ko hiểu sao tôi ko thích nghe,
nên chỉ uh nhẹ rồi im lặng..

“tớ mới gặp 1 bạn nữ như vậy lần đầu nên thấy thích thôi..”

“rồi cậu bỏ mặc tớ...”

“tớ ko nghĩ là cậu lại...”

“lại gì...hic hic”

“lại...để ý như vậy.. sau này, có buồn gì, nói với tớ, hen.”

uhm... nói àh... nói làm sao...

chả lẽ nói “Du Du, cậu đừng thích Hương Kim hơn tớ, T__T
đừng cho Kim vòng hoa...”

sao nói được...

“nhiều khi tớ ko hiểu con gái các cậu nghĩ gì..”

“Du Du khờ...”

“này, ai bảo thế?? chỉ là, tớ ko thèm để ý thôi..”

tôi chỉ cười khẽ, ko thêm đề ý cơ đây..
vậy mà cậu ấy quần quít với Hương Kim, còn đưa khăn cho cô ấy lau..
“mà cậu làm ở đó à?”
“uh...”
“có tốt ko?”
“bình thường... mai mốt đừng tới đây, phức tạp lắm”
“sao phức tạp mà cậu vẫn làm?”
“hỏi nhiều quá > <”
Đu Đu đây, hể hỏi hơn 3 câu là cậu ấy lại nổi cáu,
và khi cậu nổi cáu thì tốt nhất là thôi,
cái mặt Đu Đu khi bực lên thì hơi xấu xí...
và khi đó cũng có nghĩa là cậu ấy ko thích trả lời..
okay...

.....
sáng hôm sau.
mới ngồi xuống bàn học, Long đã đẩy nguyên cái Kim Từ Diễm sang cho tôi,
trên màn hình đã bấm sẵn chữ Obsession.
nghĩa là “nỗi ám ảnh” !??
tôi quay sang nhìn Long thắc mắc..
“là sao?”
“hiểu cái tin hôm qua chưa??”
“tin hôm qua à?”
đề xem... you become an obsession of mine...
bạn trở thành nỗi ám ảnh của tôi.. huh??
“tớ là nỗi ám ảnh của cậu à??”
“YEP ”
“sao vậy...? tớ làm gì mà cậu phải ám ảnh, hic hic..”
“làm gì cũng thấy cái bản mặt ngơ ngơ, ngu ngu của Xu Xu hết!^”
ngu ngu? ngơ ngơ? ack ack.. > <
ăn nói thế à?? bảo tôi ngu áh...
tôi quê độ đóng cái từ điển điện tử lại, xóa luôn tin nhắn hôm qua..
mặt người ta như vậy mà bảo ngu..
IQ 127 đây nhá.. - ____ -
Hùng vào lớp và má phải bị bầm tím, ack,
ko phải “thành tích” của Lo Lo đây chứ??
tôi trừng mắt nhìn Long, cậu ấy chỉ ngó lên trời húyt sáo...
tùm tùm cười..
“cậu... đánh Hùng à??”
“ko phải tớ!!”
“xạo đi... ko phải cậu thì ai vào đây..”
“tớ chỉ túm nó... thằng Lãm đánh đây chứ, hehe”.
Chương 52.
gì...?? Lãm àh??
tôi nửa tin nửa ngờ nhưng chẳng nào,
cho dù là Long đánh, thì tôi cũng có làm gì được anh ta đâu..

T__T
tuy nhiên... nếu là Lãm thì khó tin quá..
[trạm xe buýt giờ tan học]
tôi cố tình nán nã đợi khi thấy Lãm ra, mới lên xe,
tôi muốn hỏi cậu ấy chuyện đó...
“Xuân đợi tôi à?”
“ơ...sao cậu biết?”
“thường Xuân về lúc 11h, bây giờ đã gần 11h30 rồi”
“ah... uh..”
chúng tôi ngồi ở băng ghế cuối xe, vì khúc trên có 1 nhóm
đang cười nói ồn ào..
“có chuyện gì muốn nói phải ko?”
“ah... có phải cậu đánh... Hùng?”
“uh”
Lãm gật đầu và đáp nhanh làm tôi hơi sững người,
thái độ ko quanh co, cũng ko nói thêm gì,
chỉ là thừa nhận 1 điều rõ rệt.
“sao...cậu lại...?”
“Long nói Hùng nó viết bêu xấu Xuân”
“T__T nhưng cậu là người bình tĩnh cơ mà... lẽ ra...”
“chỉ có nắm đấm mới dần mặt nó và mấy đứa con gái khác thôi.”
.... Lãm vẫn lạnh lùng nói, mặc kệ nỗi lo ngại của tôi,
cậu ấy giữ nét mặt bình thản hướng về trước..
hèn gì mà họ thân nhau..cho dù tính cách khác biệt,
nhưng cả 2L đều ...bạo lực..+_+_+
“thế mà tớ nghĩ, những người có đạo như cậu, phải biết kiềm chế..”
“thế à?”
“cậu ko sợ Chúa trách tội sao?”
“chiều qua tôi đã xưng tội rồi,”
mắt cậu ấy nheo lại và khóe môi nở 1 nụ cười tinh nghịch,
ya.. suy cho cùng thì Lãm vẫn là 1 cậu học trò 17 tuổi như tất cả chúng tôi,
cậu ấy vẫn trẻ con, vẫn ham chơi, và quậy phá,
chỉ là thường phải cố tỏ ra mình chừng chạc hơn 1 chút thôi..
“mà, Xuân làm bạn gái Long thật đi”
“huh?...sao cậu nói vậy?”
“nó... thích Xuân thật đấy. Nó cần và.. yêu Xuân.”
“trời, đừng có nói chữ đó mà, nghe kinh lắm.T__T”
“kinh gì chứ.. yêu là yêu, vậy thôi.”
trong khi tôi đỏ mặt ngượng thì Lãm thản nhiên,
nhún vai cười nhạt... và rồi, thờ ắt 1 tiếng nhỏ..
“lúc trước tôi nghi ngờ nó chỉ đùa...cho vui, nhưng giờ tôi biết nó thật lòng..”
“tớ hông nghe chuyện này đâu.”
tôi nói nhanh và ngồi xích ra xa Lãm, sát vào cửa sổ
cố ko phải nghe cậu ấy nói linh tinh
về Long, về tình yêu...T__T

Lãm vẫn cố nói thêm, ko hiểu sao hôm nay cậu ấy
nhiều chuyện quá trời.....

“lảng tránh làm gì, nếu đến thì sẽ đến thôi. cũng như tôi vậy.”

.....

vì ko muốn nghe tiếp chuyện đó, nên tôi cũng ko hỏi
cái câu “cũng như tôi vậy” của Lãm nghĩa là gì..

dù sao thì thời gian sau đó, chúng tôi phải thi học kỳ,
ko còn ai đủ tâm trí để nghĩ vẩn vơ nữa..

ngày thi thứ hai, môn Văn học

tôi làm bài ko được tốt lắm, nên mặt mày như đưa đám..

cô chủ nhiệm nói nếu kết quả điểm trung bình dưới 7.5 thì tôi sẽ mất học bổng...

mà mất học bổng nghĩa là,

tôi chỉ còn đường chuyển về Gia Định..

vì ba tôi làm sao có đủ tiền đóng học phí ở cái trường xa xỉ này.

tâm trạng tồi tệ vì bài văn ban sáng,

lại thêm nhà có cậu hai ba chị Huyền đến chơi, cứ nói chuyện suốt,

thật là ồn ào!! >_<

vì thế tôi ko ăn cơm chiều, lấy xe đạp chị Huyền,

ôm theo tập môn Địa lý và Hóa...

đi thẳng tới nhà thờ...Thánh An... tìm chỗ yên tĩnh,

để tập trung ôn bài..

.....

nhà thờ hôm nay đông đúc, có nhiều người đứng bên ngoài,

tôi dắt xe đạp vào bãi gửi rồi ôm cặp đi lơ ngơ,

có tiếng nhạc vang trong giáo đường..

oh, thì ra là 1 lễ cưới.

quan khách đều đứng dậy 2 bên để cô dâu và chú rể

bước từ ngoài vào lên đến chỗ có vị linh mục,

đang cầm quyền sách chờ sẵn..

y như trong phim ảnh. nhìn thích thật...

chú rể trao chiếc nhẫn cưới cho cô dâu xong thì,

dàn đồng ca khoảng hơn 10 người..

phía sau vị cha xứ cất vang bài hát chúc mừng..

tôi chợt nhận ra người cao cao gầy gầy, quen thuộc

cậu ấy mặc đồng phục màu trắng dài phủ qua gối,có đai đỏ ở giữa...

nhìn tôi vẻ bất ngờ...

rồi Lãm chỉ tay bảo tôi đi vòng ngã bên hông Giáo đường,

cậu ấy cũng rời khỏi đó ít phút sau khi lễ kết thúc..

.....

“Xuân đến tìm tôi hử?”

“ko, tớ định vào tìm chỗ học bài... nhà tớ có khách ồn lắm”

“ah, ra thế. phía sau vắng rất dễ học..theo tôi nào”

Lãm kéo tôi theo cậu ấy vào chỗ khu vườn hôm trước,

nó vẫn yên bình trong lành như lần đầu tiên tôi ghé chơi..

dù ngoài kia họ đang hò reo chúc tụng đôi phu thê mới.

“đám cưới vui hen”

“uh, thỉnh thoảng lại có nhiều đôi đến làm lễ..”

“sau này tớ có lấy chồng, tớ sẽ cưới ở nhà thờ!^_^”

trong 1 phút mơ mộng, tôi nghĩ tới bản thân mình,
đang xúm xính trong chiếc váy cô dâu... bước vào thánh đường..

chà, đẹp như công chúa vậy...hihi..

“khi đó tôi ko hát đồng ca như ban nãy được..”

“ủa, sao vậy??”

“tôi ở chỗ khác...”

“chỗ nào??”

“Xuân thử nhắm mắt và tưởng tượng lễ cưới của mình, xem tôi đứng ở đâu?”

tôi làm theo lời Lãm, nhắm kín mắt và bắt đầu chìm vào

1 giấc mơ cô dâu ở nhà thờ... T__T

có ba mẹ, có ông nội, có cả chị Huyền nữa..

Hương Kim và Đu Đu nắm tay nhau(>_>)nhìn tôi mỉm cười, hic hic.

Long bê trên tay cái gối có 2 cặp nhăn cười toe toét

và bên cạnh cậu ấy,

là... Lãm... ở vị trí... chú rể!

Chương 53.

O__o cậu ấy đang cười và bắt đầu cầm chiếc nhăn lên..

“sao rồi, thấy tôi ở đâu ko??”

bị Lãm gọi giật, tôi mở mắt và lúng túng,

miệng lắp bắp ko nói được thành tiếng...

“thấy rồi hả? ở vị trí linh mục đọc câu hỏi “con có đồng ý lấy... Long làm chồng ko?” chứ gì.”

“hả? gì chứ?”

“uh, nếu Xuân cưới ở nhà thờ, tôi sẽ đọc lời chúc cho 2 người... khi đó gọi tôi là cha Paul đấy, haha!”

dù cười to nhưng Lãm có vẻ gì đó chua chát lắm,

tôi thấy ánh mắt cậu ấy như hướng về xa xăm..

làm linh mục àh... phải rồi, trước đây, Lãm có nói,

là từ khi gặp tôi, cậu ấy lại muốn làm cha xứ..T__T

nhưng tôi đâu có thấy cậu ấy là ông cha đâu, mà là,

chú rể cơ đấy.. chẳng hiểu tưởng tượng kiểu gì nữa...

có lẽ do ảnh hưởng ban nãy thấy Lãm ở giáo đường nên vậy thôi.

mà, tôi tự hỏi, sao tôi ko nghĩ sẽ cưới Đu Đu nữa,

như mọi lần từ trước tới nay?

“nghĩ gì mà suy tư vậy?”

“ah... ko...”

“Xuân cứ ngồi học ở đây, tôi đi thay bộ đồ... rồi ra học với Xuân nhé.”

“ok..”

thế nhưng suốt từ sau đó, tôi chả học hành vô được gì,

dù xung quanh vẫn yên lặng và dễ chịu...

đầu óc tôi cứ xoay vòng vòng, Lãm, Long, Đu Đu

sao lại thế chứ.. +__+

nhức đầu quá đi.

.....

có lẽ do ko học được vào đầu, bài thi môn Địa lý của tôi thật tệ hại,
còn tệ hơn bài Văn hôm qua...

T__T

giờ nghỉ giữa 2 môn thi, tôi chẳng đi đâu như đám bạn,
mà ngồi cố nhồi nhét mấy cái công thức Hóa..

“làm được ko, Xu Xu?”

“ko.. hic..”

“úm ba la xì bùa!!”

Long múa tay múa chân như ông thầy pháp,
rồi thổi phù phù vô mặt tôi * __ *

“cậu làm gì vậy??”

“đuổi tà đi. mặt Xuân hôm qua tới giờ đen thui hà”

“đen?? đen chỗ nào?”

tôi đưa tay sờ mặt và chạy ra cửa sổ lớp để xem qua lớp kính,
đúng là đen thiệt... chắc ngồi nắng ngoài vườn hôm qua..

“khờ quá cô nương, đen là nghĩa tối tăm đó!”

“huh? tối tăm là sao?”

Long lại làm cái hành động hôm nọ, banh 2 khóe môi của tôi ra.

“cười đi, cho sáng sủa lên. chủ ụ hoài xui lắm.”

ah, thì ra... “đen” là vì mặt tôi cứ bí xì,

vậy mà tôi tưởng đen của nghĩa đen chứ...

T__T

nhưng cười sao được mà cười...

“tớ mà ko làm bài Hóa tốt là tớ bị đuổi khỏi đây àh”

“ko cần lo, tôi muốn Xu Xu ở đây thì chẳng ai đuổi đi được.”

“thôi, tớ chẳng thích thế. cậu quen biết để ở lại thì .. xấu hổ lắm”

“ủa, thế hả? vậy sao đây?”

căng thẳng từ chỗ tôi bắt đầu chạy sang Long,

cậu ấy nhăn nhó bóp trán, rồi nắm chặt 2 vai tôi..

giọng thúc giục và động viên..

“nè, XU XU, cố lên đi. ko chỉ vì Xu Xu mà vì 2 chúng ta!”

hai chúng ta áh? là sao..

đang lo gần chết mà còn nói linh tinh nữa..

tôi mặc kệ Long và tiếp tục lăm nhăm bài học,

hi vọng là cậu ấy đã đuổi vận xui của tôi đi rồi..

giờ thi Hóa

tôi bị xếp ngồi ở cuối lớp,

còn Long lại ngồi tít bàn thứ hai phía trên..

bài thi ko khó lắm nên tôi làm cũng tương đối,

nhưng trái lại, Long cứ quay xuống mãi và bị thầy giám thị nhắc nhở..

tôi nghĩ Long lo cho tôi..

whew.. vì thế khi Long lại quay xuống lần thứ...5,

tôi khẽ ra hiệu “OK” để cậu ấy yên tâm, nhờ vậy,

Long mới chịu ngồi làm hết bài thi của mình.

.....sau khi nộp bài, bọn tôi dò kết quả với nhau,
và tôi phát hiện mình làm sai 2 câu cuối..

ôi trời... thế là hết..

“Long làm được ko?”

“ko kịp giờ, hehe.”

Long trả lời Thúy Lan qua loa và nhảy ngay tới chỗ tôi,
mặt mày hớn hờ..

“tốt hả, Xu Xu?”

“ko...tớ làm sai rồi...”

“hả, sai hả??”

Lo Lo hơi thất vọng 1 chút nhưng cậu ấy cố gắng an ủi tôi,
rằng có lẽ ko mất nhiều điểm ở kết quả đâu..

“dù sao thì môn Toán Xu cảm chắc 10 điểm rồi, lo gì.”

“còn môn Anh Văn nữa..”

“môn đấy hả? chiều tôi qua... ah, điện thoại của Xu kìa”

tôi nghe tiếng nhạc reo nhỏ trong cặp,

và thế nên cho tay vào lấy nó ra xem..

đúng là có điện thoại gọi tôi..

số nào đó..

“alo?”

“Xu Xu hả?? thi được ko? trưa nay đi ăn chè ko”

“tớ ko làm được , ko đi đâu!!”

“sao vậy?? làm ko được hả?? kệ nó...”

“kệ sao mà kệ, tớ đang buồn lắm!”

“buồn thì đi ăn hết buồn! hoho... rủ Hương Kim đi chung cho dzui!”

oh hay, thế ra là cậu rủ Kim hay rủ tớ??

sẵn đang bực bội, tôi càng thêm nóng nảy,

giọng cậu ấy cứ vui vẻ tung bưng sao đó,

trong lúc tôi đang âu sầu thế này..

“cậu thích thì 2 người đi đi, TỐ KO ĐI!”

và cúp máy cái rụp.

Long trở mắt nhìn tôi.

Cậu ấy chống 2 tay lên cằm,

túm tùm cười ra chiều phát hiện điều gì đó thú vị lắm.

Chương 54.

“ko ngờ Xu Xu bé bỏng của tớ lại có lúc hung dữ thế đấy^^”

“BÉ BỎNG CÁI GÌ? AI LÀ XU XU CỦA CẬU?? ĐẸP ĐI! > <”

* _____ * tôi quát Long luôn bằng cái giọng đã nói với Du Du,
rồi đeo cặp đi thẳng ra khỏi lớp..

anh chàng Hot boy chỉ ngẩn ngơ nhìn và cứng đờ...

ko hiểu sao tôi như vậy nữa, hic hic..

tôi cũng ko tin là mình có thể to tiếng với bạn bè như vừa rồi.

TT__TT

.....

hậm hực ra tới cổng trường, tôi thấy Du Du đang ngồi trên xe đạp,

vẩy tay liên tục, mặt vẫn tươi tắn..như hoa..

- _____ -

“cậu tới đây làm gì?”

“giọng cậu ghê thế. tớ đến đón cậu đi ăn chè..”

“đón tớ? hay là tìm Kim?”

tôi hỏi giọng cạnh khỏe làm Đu Đu khá sững sờ,

cậu ấy thôi cười và gạt chống xe, níu tay tôi..

“có gì ko hay với cậu sao?”

“kệ tớ!! Hương Kim ở trong kia, vào đó là gặp á”

nói rồi tôi quay mặt bỏ ra trạm xe buýt, nếu có xe tới,

tôi đã leo lên đó luôn rồi...

nhưng... xe còn đang ở đâu.... T__T

Đu Đu vội xách xe chạy theo tôi.

“tớ có tìm Kim đâu. tớ đến khoe cậu cái điện thoại nè. tớ vừa mua lại của anh kia làm chung, giá rẻ bèo!”

vừa nói Đu Đu vừa chìa ra cái điện thoại Nokia màn hình đơn sắc màu xanh biển,

tôi ko rành mấy thứ này, nhưng so với cái Sam Sung của tôi,

thì nó có vẻ đơn giản hơn, bình dân hơn..

“mới mua hả?”

“uh.. tại cậu nói muốn nhắn tin cho tớ mà..”

giọng cậu ấy hơi ngượng ngùng, tay thì gãi đầu liên tục,

làm mái đầu của hắn cứ rối bùng lên,

trông buồn cười khiếp..

hihi..

“phù.. thấy cậu cười mới giống Xu Xu.. nãy giờ cậu cứ như con nhỏ nào đó, lạ lắm”

“vậy ah..”

“uh... thì ko tốt lắm huh?”

“3 môn rồi, toàn te tua cả... tớ sợ ko còn học được ở Grand..”

“uhm.. thì về Gia Định, ko phải lúc trước cậu bảo sẽ học đỡ đở về trường cũ với tớ đó à..”

giờ nhắc lại, quả là tôi có nói câu ấy khi chuyển trường,

vì lúc đó tôi sống bám Đu Đu như con cá thồn bơn bám cá mập áh..

xa cậu ấy là tôi nghĩ mình chết chắc.. TT__TT

còn bây giờ, tôi lại muốn học tiếp Grand School..

dù rằng ở đây tôi bị đa số bạn bè cô lập,

nhưng... tôi lại có 2 người bạn khác luôn bảo vệ tôi, ko kém gì Đu Đu

đó là Lo Lo và La La..

(lúc này Xu Xu ko còn nhắc tới Hương Kim nữa -à cái sự ghen của con gái thật đáng sợ)

“hay là cậu ko muốn về lại trường cũ nữa?”

“tớ..ko phải.. nhưng bị đuổi vì học kém thì còn mặt mũi nào mà về..”

“cậu nói chuyện khác quá... trước nay cậu đâu có coi trọng điều đó.”

giọng Đu Đu trầm buồn, và tôi cũng nhận ra,

hình như, trong tôi xuất hiện cái gì đó, giống như...Long..

1 kẻ coi trọng “sĩ diện”... với bạn bè...

tại sao vậy nhỉ..

tôi ngồi sau xe Đu Đu và nghĩ mãi về bản thân mình,

hình như tôi đã bị Long ảnh hưởng ít nhiều.

whew..

“tớ xin lỗi.. hồi nãy tớ hơi quạu, cậu đừng để bụng ghen..”

“để bụng gì.. tớ quên rồi.”

“giờ ăn chè ở đâu?”

thế là 2 đứa tôi tập vào quán chè Bà năm,

cách ngõ nhà tôi vài trăm met..

cơn mưa đầu hè bắt đầu lất phất rơi, xua cái oi bức của buổi trưa nóng.

“sắp nghỉ hè rồi ha..”

“uh... năm sau phải thi Đại học nữa.”

tôi nhắc tới Đại học như 1 giấc mơ cháy bỏng,

về nghề... cảm phần.. 1 cô giáo dạy Toán

nhất định tôi sẽ vào sư phạm..

nhưng còn Đu Đu lại thờ dài, ngó ra đường buồn thiu.

“có khi tớ chẳng học Đại học đâu.”

“huh? sao vậy??”

“tốn tiền lắm, mà cũng ko đậu nữa.”

“trời, cậu phải học Đại học để mẹ cậu vui chứ, đừng nghĩ yếu đuối vậy, Đu Đu à.”

tôi vịn vai Đu Đu hơi siết nhẹ,

cậu ấy cười buồn, lắc đầu rồi ăn hết chén chè của mình,

chè khoai mì.. với bột báng.. Đu Đu chỉ thích ăn món ấy..

“uh, tớ yếu đuối. tớ ko dám nói cái điều nên nói, theo cái điều mình thích... hèn thật..”

“cậu nói gì vậy, Đu Đu?”

ban nãy Đu Đu bảo tôi lạ, còn bây giờ,

tôi lại thấy cậu ấy lạ... hồng giống Đu Đu của tôi ngày nào,

cứ nói năng lang man sao sao ấy..

“con gấu tớ cho cậu mất rồi à?”

bỗng Đu Đu nhìn vào cái móc điện thoại bằng bạc của tôi,

nói đúng ra là của Lo Lo cho tôi,

rồi hỏi đột ngột làm tôi lúng túng..

“uh, mất hôm tớ bị kẹt ở Mandagui 1 đêm..”

“cái này cậu mua à?”

“của Long tặng đó.”

“ah, là nó hả... nhìn xịn và đẹp hơn con gấu còm của tớ nhỉ?”

mặc dù muốn nói là “nhưng tớ thích con gấu còm hơn”,

tôi lại chỉ im lặng nhìn mưa rơi ngoài đường..

có lẽ vì Đu Đu tỏ ra thất vọng và ko muốn nghe thêm,

cậu ấy đã gọi tính tiền khi tôi còn chưa ăn hết chén của mình..

“cậu có áo mưa ko?”

Đu Đu hỏi và tôi lắc đầu,

cậu ấy đưa cặp cho tôi ôm và cởi phăng chiếc áo học sinh của mình,

để lộ phần thân trên khỏe khoắn.. T___T

“cậu làm gì vậy..??”

“cầm áo tớ che trên đầu để ko bị cảm. che cái cặp của tớ dùm luôn.”

“cậu... còn cậu thì sao, ko bị cảm chắc??”

“tớ khỏe hơn, ko bệnh đâu, tắm cho mát!! nếu ko lấy áo tớ che thì cả hai cùng ướt, cặp sách vở đều ướt. nghe Ca Ca đi, Xu khờ!”

Ca Ca... đã lâu rồi Đu Đu ko xưng như vậy với tôi,
hôm nay nghe lại câu đó, tôi bỗng thấy nó... quá đỗi ngọt ngào..T____T
và như vậy, tôi ngoan ngoãn làm 1 cô em nhỏ nghe lời,
cầm áo che cho mình và cả 2 cái cặp..
phía sau bà năm bán chè tặc lưỡi nói với cô cháu gái,
giọng đầy niềm cảm mến dành cho chúng tôi..
“hai đứa nó nhìn dễ thương quá.. mong cho chúng thành đôi..”

Chương 55.

buổi chiều hôm đó Long xách sang nhà tôi 1 chồng sách,
toàn là môn Anh văn, +__+..

mai là buổi thi cuối 2 môn còn lại,
về Toán, tôi ko phải lo gì, còn Anh văn,
hic hic...T____T

mẹ tôi bảo Long và tôi vào phòng sách và máy vi tính,
chỗ ba tôi hay ngồi làm việc hoặc lên mạng
để ôn bài.

“sáng nay thằng Đu Đu nó đón Xu ah?”

“uh... sao cậu biết?”

“ah, đám bạn... tui nó nói bạn gái tớ ngồi xe thằng khác!>_^”

“T____T trời...sao ko nói cho rõ...”

“tớ có nói rồi, thằng đó chỉ là bạn thân của Xu Xu thôi, đúng ko?”

“uh... nhưng tớ cũng có phải bạn gái cậu đâu”

Long nhăn răng lè lưỡi, rồi mở sách giả vờ chăm chú vô đó,
làm ngơ lời nói của tôi..

tôi bỗng nhớ câu Lãm nói, “Xuân làm bạn gái Long thật đi..”
whew...

“chia bị động câu này đi, Xu Xu”

anh chàng viết nhanh lên giấy rồi đưa tôi,
trên đó là 1 câu tiếng Anh...

“Long loves Xuan very much”

ack ack.. ví dụ bài tập gì kỳ cục dzì.. *_**

tôi cầm tờ giấy nhăn mặt ...

“hổng biết làm hả? lấy động từ Love, chia cột 3, thêm to be vô, tân ngữ Xuan thì đưa ra đầu...”

cậu ấy cứ vậy mà viết hí hoáy,

mặt tỉnh khô như ông thầy gia sư thực thụ đang giảng bài say mê

“Xuan is loved by Long very much, hehe. hiểu chưa?”

“tớ biết rồi, nhưng ko chơi ví dụ như vậy đâu.”

“ví dụ này sinh động hấp dẫn dễ nhớ hơn.^^”

cứ thế, Long bắt tôi làm mệnh đề quan hệ, câu điều kiện, rồi điền giới từ,
với những bài tập tự chế của cậu ta..

khi thì “Long, who loves his Xu Xu till die, is a very Hot boy”

khi lại “If Xu Xu likes Lo Lo, he will be happy like crazy”

và rồi..

“Xu Xu will choose whom, among Lo Lo, La La and Du Du?”

vậy đó... thiệt là...

tôi dẫn cây bút xuống bàn và ngoảnh mặt ra ngoài..

“cậu mà cứ cho mấy câu thế này thì tớ ko học nữa”

“hì hì.. thôi mà.. Xu Xu ới ời, làm nốt câu này thôi..”

“KO!”

với thái độ kiên quyết của tôi, Long cuối cùng cũng chịu thua,

cậu ấy đưa tôi bài tập trong sách,
và ngồi chờ tôi làm từng câu, hướng dẫn từng câu..
nếu như hỏi từ khi vào Grand School đến giờ,
ai là người lo lắng cho việc học của tôi nhất,
thì ko phải ba , ko phải mẹ, ko phải Đu Đu,
mà là Lo Lo...

chính là Hot boy Lo Lo, cái cậu mà hồi ấy làm quen tôi bằng thanh chocolate
với cái giọng hách dịch và chảnh chọe..

tôi còn nghĩ cậu ấy thuộc dòng họ băng đảng xã hội đen nữa,
mắc cửi thiệt..

“sao tự nhiên cười??”

“ah...ko có gì...”

“ko chơi cười 1 mình nhé, có gì dzui thì nói cho tớ cười chung coi”

“ò, chỉ là tớ nhớ cái hôm cậu nói chuyện với tớ lần đầu thôi.”

“thế hả? khi đó thấy tớ sao?? hehe”

“đáng ghét lắm”

“Ack... vậy, còn bây giờ?”

tôi suy nghĩ 1 lúc rồi, thận trọng nói nhỏ,
cái điều thực lòng tôi đang nghĩ...

“uhm... giờ dễ thương hơn.”

“còn phải nói!! thế thì, Xu Xu thích tớ chứ?”

“thích àh... uhm... tớ quý cậu...”

“ai hỏi quý hay ko quý, tớ hỏi có THÍCH TỚ chưa??”

“uhm.. thì cũng...có chút chút”

tự nhiên tôi lại bị ép buộc phải trả lời
mặc dù chuyện đó đâu có lý do gì tôi phải đưa ra lời đáp?
đúng là khờ... lại bị Long bắt nạt...

T__T

“chút chút là bao nhiêu? bằng hay thua thằng Đu Đu?”

“sao đem Đu Đu ra so chứ...”

“thích so vậy áh!”

“cậu còn lâu mới bằng được Đu Đu...”

khi tôi nói tới đó, thậm chí còn chưa thêm khúc sau

“..vì tớ và Đu Đu chơi với nhau 6-7 năm rồi.”

thì Long đã sa sầm mặt và đổ quạu..

“nhưng nó có thích Xu Xu bằng tôi đâu!”

“sao biết ko??”

tôi ngênh mặt tức tối nhìn Long
bởi câu nói đó làm tổn thương niềm tin vào tình cảm tốt đẹp giữa tôi
và Đu Đu Ca Ca..

“hôm đó nó nói ko lấy Xu Xu mà.”

“huh? hôm nào??? lấy cái gì?”

“hôm nó chở tôi về bị Cảnh sát thổi đó. tôi hỏi nó có phải Xu Xu là bạn gái nó ko..”

“rồi sao??”

“nó nói ko phải, chỉ là bạn thân..”

“uhm..”

“tôi nói vậy nó và Xu Xu sẽ ko cưới nhau như ông nội Xu Xu bảo chứ?- thì nó nói “uh, tao ko lấy, nhường cho mày””

nhường á?? nhường là nhường thế nào..

thật vô duyên.. tự nhiên người ta mà đem đi nhường,

ghét Đu Đu quá trời đi...>__<

“vậy mà Xu Xu lại thích nó nhiều như vậy... cho dù tôi làm gì cũng ko bằng 1 góc của cái thằng ấy”

“.....cậu đâu cần làm gì.....”

“uh, vì làm gì cũng vô ích, đúng ko?”

mặt Long buồn thảm như thể cậu ấy vừa bị điểm kém T__T

tôi cũng chẳng vui về gì hơn..

Long gấp mép trang sách làm dấu, xong dặn tôi

“Xu học kỹ phần này, nghe nói thầy sẽ ra..”

rồi cậu ấy bước ra khỏi phòng sách, đóng cửa nhẹ,

tôi ko theo ra ngoài tiễn chân Long, mà ngồi 1 đống,

thần thờ mông lung..

Đu Đu... ko cần tôi... cậu ấy sẵn sàng đẩy cho 1 người bạn lạ hoặc,

thậm chí hôm đó Đu Đu chỉ mới gặp Long lần đầu..

tôi ko hiểu...tại sao..

RÀMMMM

tiếng va xe lớn đánh ầm ngoài kia, khiến tôi giật mình,

Long vừa mới về.. ko lẽ...????

Chương 56.

tôi chạy ù ra ngoài và thấy 1 cảnh hỗn độn,

chiếc xe ba gác chổng chơ nằm đè lên xe Long...

cái xe ko biết hiệu gì ấy...là của Long mà,

xung quanh toàn là gạch, cuối đường có căn nhà đang xây..

chẳng thấy cậu ấy đâu cả..

“Long ơi... cậu đâu rồi?? Long!...”

tôi chui xuống chỗ xe ba gác và xóc mấy cục gạch,

ko biết có điên ko khi tôi nghĩ Long bị đè dưới đống ấy..T__T

“tìm gì vậy nhỏ?”

anh chạy xe kéo áo tôi hỏi, rồi bảo tôi tránh ra xa,

để anh ta chất lại gạch lên xe..

“bạn của em đâu rồi...huhu... anh **ng chết bạn em rồi...”

“chết gì? có thấy đũa nào đâu, tự nhiên dựng xe ngay cua queo à...đang muốn gặp nó chứ nè.”

“sao..?”

tôi bị anh ấy đẩy mạnh ra,

mắt tôi ngấn nước, phần vì sợ Long bị tai nạn,

mà lại ko tìm ra cậu ấy...

phần vì cảm thấy mình đã làm Long tổn thương...

rồi thêm buồn Đu Đu nữa..

“lại khóc sao, Xu Xu?”

tiếng Long hỏi ngay kế bên, trời ạch,

cậu ấy đứng tĩnh queo và hoàn toàn lạnh lặn, ko có gì cả,

lại còn cười cười nữa..

“cậu... cậu ở đâu chui ra vậy?”

“trong nhà Xu chứ đâu. tớ quên cứ mang dép nhà Xu về nên quay vô đổi đôi giày...”

“trời... vậy mà tớ tưởng...”

“thấy hết rồi nhá, Xu Xu phát khóc vì tớ!!^ ^”

“thôi 2 cô cậu tránh đường dùm!! cậu đó, lần sau dựng xe đường hoàng nghe chưa! may mà gạch bể ko nhiều, chứ ko là tui bắt đền rồi..”

anh ba gác nói quạ quả mấy câu rồi đạp xe tiếp,

tôi đưa tay dụi mắt, để giấu giọt nước mắt trên khóe chực trào..

hóa ra tôi cũng sợ mất Long như thế..

“cậu làm tớ sợ quá..”

“sợ tớ bị tông à?”

“uhm...bây giờ, cậu ko sao thì về đi, mai còn thi nữa..”

“có khi tớ bị tông thật thì tốt hơn... còn ko sao lại bị đuổi về..”

mặt Long xụ xuống và cúi đầu thất thểu leo lên xe,

nổ máy, chạy lạng quạng và... đâm vào tường...trời ơi..

tôi vội chạy tới..

“cậu chạy đường hoàng đi mà...”

“kệ tớ... Xu Xu về chơi với thằng Đu Đu đi, để tớ bị xe tông chết cho rồiiiiiii”

“ack ack, cậu nhõng nhẽo với tớ àh??”

Lo Lo nhăn răng cười.. thì ra là cậu ấy đùa..

xem ra chuyện ban nãy trong phòng, cậu ấy đã quên đi,

lại là Long vui vẻ và nghịch ngợm..

tự nhiên tôi thấy Long đáng yêu...

“hai người vui vẻ nhỉ?”

giọng của Đu Đu làm tôi giật thót, quay phắt theo hướng phát ra tiếng nói,

cậu ấy đang ngồi trên xe đội mũ sụp tối mặt,

ngước nhìn 2 chúng tôi.

“eh, qua đây, đứng đó làm gì?”

Long ngoắc gọi Đu Đu và cậu ấy cũng chạy chậm tới, tôi chỉ đứng như con bù nhìn rơm.

“chiều tối rồi còn đội nón chi vậy?”

“tao bị cảm ... hắccc...hắc...xi~~~~~lạnh... mày đi đâu qua đây? hắc..xi...”

cứ nói được vài câu là Đu Đu lại hắc xì,

làm tôi và Long phải né để tránh “văng miếng”..

nhưng giọng cậu ấy đúng là bị cảm..

chắc hồi trưa cởi áo dầm mưa..

“cậu bị cảm sao ko ở nhà còn đi đâu?”

“đi làm, ko nghỉ được.”

“trường mình thi xong chưa?”

“mai bữa cuối...hắc..xi~~”

“vậy giống bên tụi này.. mày hắc hắc hoài, thôi nghỉ 1 bữa đi, chết ai đâu”

“chết tao chứ chết ai. thôi, 2 người đi chơi vui vẻ, chào nhé.”

“đi chơi đâu mà đi chơi...chứ..”

Đu Đu ko nghe hết tôi, cậu ấy chỉ giơ tay bye bye rồi đạp đi luôn,

Long nhìn theo 1 hồi rồi bỗng ra giọng suy ngẫm..

“có lẽ tớ cũng nên đi làm thêm như nó..”

.....

buổi tối sau khi học xong phần Long đã dặn,

tôi leo lên giường bấm tin nhắn cho Du Du..

cũng như Long, tôi sớm quên câu chuyện về “nhường nhịn” hồi chiều,

vì tôi luôn tin rằng mình có 1 chỗ trong lòng Du Du,

như cậu ấy ở trong lòng tôi vậy...

“cậu hết cảm chưa..?”

tin nhắn gửi đi lúc 10h kém mà

mãi tới hơn 11h tôi mới nhận được tin hồi âm.

“chẳng sao cả. ngủ đi, Xu khờ”

thế đấy, cộc lốc và đơn điệu.. đó là “phong cách” của Du Du rồi.

tôi chán nản ko nhắn thêm và ngủ luôn tới sáng..

.....

nhờ buổi ôn tập chiều qua mà tôi làm bài Anh văn khá ổn,

so với tụi bạn thì ko giỏi hơn nhưng nếu với chính mình,

thì đã là 1 thành công lớn khi ko bỏ trống câu nào..

cả cái phần hôm qua Long dặn học,

cũng được cho trúng tủ luôn..

hihi...

môn Toán tôi thi như dạo chơi, đề thi quy định 90 phút

mà tôi chỉ cần gần 40 phút thôi..

ngồi chờ hết giờ ko được, tôi nộp bài sớm,

Lo Lo vẫn đang cặm cụi làm bài..

tranh thủ thời gian tôi bắt xe sang Gia Định,

dù sao thì cũng là buổi thi cuối, ko biết Du Du làm bài thế nào..

khi tôi tới thì trường cũ cũng vừa gõ chuông hết giờ.

tôi đứng chờ ngoài cổng..

“eh, bà XU! XU XU”

nhỏ Hoài Anh thấy tôi và kêu í ới, tôi cũng đi tới chỗ nó,

nó đang cầm xấp đề bài thi trên tay...

Chương 57.

“bà coi dùm mấy bài này tui giải đúng ko, hic hic...”

“phải có thời gian giải chứ, tớ có phải thánh đâu”

“coi câu này trước thôi, phần toán đạo hàm này tui hông rành cứ sai hoài àh...”

“uh..”

thế là tôi bị nhỏ tóm lại bắt giải dùm câu 4 trong đề,

mất hết 10 phút để làm...

trong lúc tôi cố giải cho nó, thì Hoài Anh nói linh tinh đủ chuyện,

chuyện trong lớp, chuyện của nhỏ, rồi chuyện Du Du..

“hôm đó ko ngờ mình thi đối đầu hen... bà nhường tui tui ai cũng thấy hết.”

nghe nhắc tới vụ thi, tôi lại chột dạ,

liền ngẩng lên hỏi nhỏ Hoài Anh lo lắng..

“thấy sao?? rồi họ nói gì hung?? hic..”

“pa Du Du của bà bị tụi lớp mình chọc quá trời, m** mai nó được con gái giúp mới thắng, rồi còn

nói lúc đánh Karate cũng được nhường, làm hấn khùng lên ko nhận phần thưởng luôn. tui với Phan Huy ôm hết mà ngại quá...”

“trời... có chuyện đó sao?”

“uh, tại bà ko àh... ông Đường bữa đó hể ai nhắc bà là nổi nóng, ông có làm gì bà ko?”

“đâu có làm gì...”

ah, ko, Đu Đu nói định qua cho tôi 1 trận, hic hic

thế rồi cậu ấy lại cho qua như ko có gì..

thì ra việc tôi thi ko đăng hoàng làm cho cả 3 người đều ko vui,

Long thì bị bạn bè nói bán độ TT___TT

Đu Đu thì cũng bị chê cười, còn tôi, trở thành tội đồ,

biết thế cứ thi hết mình cho xong..

lúc trước thấy có lỗi với Long, giờ lại thấy có lỗi với Đu Đu,

tôi làm gì đều ko đúng cả..

tôi chán bản thân mình làm sao.

“vậy Đu Đu ko lấy tiền lần đó ah?”

“uh, ko lấy đồng nào.”

“tớ tưởng Đu Đu thi vì tiền chứ...”

“đúng là vì tiền thưởng thật, hôm đó hấn có nói với tui là cần tiền nên tui kêu thi chung..”

“vậy sao cậu ấy ko lấy?”

“bà ngu quá, hấn tự ái đó. vậy cũng ko hỏi. bọn con trai hay có màn này mà.”

nhỏ này, dám bảo tôi ngu, ờ mà tôi ngu,

ai cũng bảo vậy thì còn sai thế nào được..

Xu Xu ngu ngu.. T___T

khi tôi đưa cho Hoài Anh đáp án bài thi vừa giải xong,

cũng là lúc Đu Đu ôm cặp từ trong nhà vệ sinh đi ra,

mặt hơi tái.. nói với tôi bằng giọng khàn khàn..

“cậu lại lang thang tới đây làm gì?”

“sao giọng cậu nghe nặng quá, bệnh thật rồi..”

“hặc hặc.. chắc do ngủ nhiều.. có sao đâu..hặc hặc..”

Hoài Anh che miệng khúc khích cười,

cảm ơn tôi đã giải dùm nhỏ rồi đứng dậy..

“thôi tui về trước, hai ông bà cứ thoải mái mà tâm sự..haha”

còn lại 2 đứa, tôi với Đu Đu bước đi mà ko nói gì,

nắng trưa dịu đi chút ít so với mọi thường,

trời lại kéo mây đen..

“chắc sắp mưa nữa.”

“cậu chờ tớ về nha, Đu Đu..”

“sao ko kêu Long chờ ấy”

tôi mở to mắt nhìn Đu Đu 1 cách ngạc nhiên, kỳ lạ,

tại sao lại nhắc Long và còn nói như vậy?

có cái gì đó giận hờn trong mắt Đu Đu..

“tự nhiên có Long ở đây là sao?”

“thì nó thích cậu, cậu thích nó, 2 người cặp bồ cho dzui”

“cặp bồ gì... cậu nói lung tung quá.”

“giờ nhiều đứa con gái có bồ lắm, cậu cũng có đi để khỏi bám theo tớ!”

what? cái gì...?

bám theo... whew... thế đấy...

hóa ra là Long nói đúng, Đu Đu ko thích tôi như tôi đối với cậu ấy, tôi chỉ là con cá thồn bơn phiền phức..

okay... nếu cậu nói vậy thì..

“tớ về đây.”

tôi quay mặt đi và ko muốn nhìn thấy cậu ấy nữa,

Đu Đu của tôi, Ca Ca của tôi, cuối cùng thì cậu cũng nói ra điều đó..

mũi tôi cay xè...

Xu Xu, đừng khóc, đừng khóc, Xu Xu,

khóc có gì hay ho đâu, chỉ làm mình trở nên yếu đuối,

cậu ấy sẽ cười mi đó, Xu Xu..

bước chân tôi ngày càng nhanh hơn, và tôi chạy cắm cổ,

cậu ấy đứng đó ko đuổi theo, ko gọi tôi lại,

mặc kệ tôi.....

chưa bao giờ tôi cảm thấy Đu Đu tàn nhẫn như thế.

.....

tôi đi bộ mãi tới lúc chân mỏi rã rời,

thì nhận ra mình đang ở 1 nơi nào đó, sát bờ kênh xanh,

nắng chiều tắt dần làm màu trời cứ nhá nhem,

1 chút ánh dương tàn cuộc..

tôi ngồi xuống mở cặp.. điện thoại có tới 6 cuộc gọi nhỡ.

... nhà gọi 3 cuộc... lần đầu tôi đi ko báo về..

Long 2 và Lãm 1...

chỉ có họ là biết số tôi thôi, còn ai vô đây.

điện thoại lại reo tiếng nhạc vui nhộn,

trong khi lòng tôi lại sâu thẳm vô cùng..

“Xu Xu hả? có phải có gì ko, đi đâu thế chứ??”

“tớ đang ở bờ kênh, chán quá...”

“sao vậy?? bờ kênh nào, nói tớ đến ngay!!”

tôi đọc tên đường cho Long rồi ngồi chờ cậu ấy,

bụng đói meo... mà cũng ko thấy muốn ăn.

tiếng chuông đổ làm tôi chú ý,

hình như cũng có 1 nhà thờ gần đây..

tôi nhớ tới La La.

cậu ấy cũng gọi tôi 1 cuộc...

suy nghĩ ít phút, tôi lại bấm số gọi lại cho Lãm..

“cậu gọi tớ à?”

“tôi bấm nhầm số thôi, đi chơi với Long vui ko?”

“đi chơi với Long? hồi nào?”

“ko phải 2 người đang ở cùng nhau sao?”

“Long đang tới, nhưng...”

tôi đang nói thì Long thắng xe cái kett,

có lẽ nghe tiếng Long nên Lãm chủ động bảo tôi cúp máy..

khác với lần trước là sẽ quát tôi “đi đâu vậy hả? làm người ta lo muốn chếtttt”

TT___TT hay là sẽ cấu kính trách móc tôi..
nhưng Lo Lo chỉ nhìn tôi thật lâu rồi,
bước tới nắm tay tôi kéo vào lòng ôm ghì..
ko hiểu sao tôi thấy ấm áp..
và ko xô cậu ấy ra như hôm đầu tiên ở nhà..
có lẽ tôi cần 1 chỗ dựa.
khi mà Đu Đu đã đẩy tôi đi..
“đã nói đừng có mất tích như vậy mà.”
“cậu bỏ tớ ra đi, người ta nhìn kia.”
“kệ họ, họ ganh tỵ đấy.”

T___T

Chương 58.

dọc đường Long cứ thỉnh thoảng lại quay ra sau,
cứ như sợ tôi bị lọt xe mất vậy..
hơi thở của cậu ấy có gì đó thấp thỏm,
muốn hỏi gì đó nhưng lại thôi..
“cậu ko hỏi tớ đi đâu à?”
“chắc đi gặp thằng Đu Đủ.”
“Đu Đu chứ Đu Đủ gì...”
“mà Xu đi gặp nó phải ko?”
“uh...”
“sao gặp nó mà lại buồn hiu vậy, nó ăn hiếp Xu Xu hả?”
whew... Đu Đu ăn hiếp tôi? buồn cười thật.
Đu Đu ko phải là người luôn bảo vệ khi tôi bị người khác bắt nạt đó sao..
bây giờ cậu ấy lại trở thành kẻ làm tôi khóc,
đúng là...
“tớ ko thích Đu Đu nữa..đừng nhắc.”
Lo Lo thắng xe gấp, làm tôi bị ép sát vào lưng cậu ta,
+___+ sao chơi kỳ vậy chứ..
“nói gì?? xù nó à?? ko thích nữa??”
“uhm... từ nay tớ ko quan tâm tới cái người ấy nữa.”
“huray!! so good.....~~~yay ayayaya”
cậu ấy hú lên như chó sói và tay trái vung lên trời giật giật,
hệt như mới gặp chuyện gì thành công lắm,
người đầu mà vô duyên, chuyện buồn của tôi thành chuyện vui của cậu ấy,
ghét ko... >__<
nhưng tôi lại bật cười trước hành động đó của Long
chẳng lẽ đáng vui như vậy sao..?
“àh, nếu nhà có hỏi thì bảo đi với tôi từ trưa nhé.”
“sao vậy?”
“lúc nãy mẹ Xu gọi tớ tìm Xu, tớ nói 2 đứa mình đi chơi patin ^-^”
“trời đất...”
thì ra là... Long đã nói vậy để gia đình tôi ko lo lắng,
tôi đoán có lẽ Lãm đã gọi về nhà tìm tôi, và mẹ nói tôi đi với Long,
nên ban nãy cậu ấy mới bảo thế..

ko biết nên cảm ơn Long hay là nhắc nhở cậu ấy nữa.

.....

ba tôi mắng tôi 1 trận kinh trời động đất, mẹ cũng la bới thêm T___T

mẹ nói dù Long thế nào thì cũng phải gọi về nhà báo 1 tiếng..

tôi chỉ cúi mặt im thinh.

“nghỉ hè xong thì về quê với ông nội 1 tuần, ko đi đâu chơi trên này hết.”

“về quê ă?”

“uh, về phụ bác hái rau, làm ruộng... coi như phạt. hiểu ko?”

giọng ba đặc quánh trong cơn giận, mẹ tôi cũng gật gù,

ông nội ngồi trên ghế sofa nhún vai..

okay...về quê thì về quê...

.....

một tuần sau thì trường tôi tổng kết

điểm thi cộng lại với điểm trong lớp chia ra cũng được 7.8, hứ vía,

ít nhất tôi vẫn giữ được học bổng..và ở lại Grand..

ngày họp phụ huynh, chỉ có chị My vào dự cho Lo Lo,

tôi tự hỏi sao ba mẹ cậu ấy lại thờ ơ với việc học của con mình như vậy..

“cậu ko nói với ba mẹ hả?”

“họ đi công tác rồi. mà nếu ko đi thì cũng chẳng có thời gian dự..”

“vậy họ có hỏi kết quả học tập của cậu ko?”

“thôi, đừng hỏi chuyện này, nghỉ hè rồi, có kế hoạch gì ko?”

“mai tớ về quê với ông nội.”

“quê hả? ở đâu?”

“Tiền Giang”

“cho tớ theo chơi với”

tôi lắc đầu từ chối, vì ba sẽ ko cho,

ba đã bảo phạt tôi mà.. có phải đi chơi đâu..

ba dắt xe ra cổng và tôi theo lên xe, Long cúi chào nhưng mặt ba tôi lạnh tanh.

chắc còn bực chuyện tuần trước..

+___+

.....

sáng hôm sau tôi thu xếp đồ vào ba lô,

ông nội cũng vác theo 1 cái túi to.. rồi 2 ông cháu đi bộ ra trạm xe.

“eh, thằng Đu Đu nó ko tiễn con sao?”

“ko, bọn con nghỉ chơi rồi.”

“tụi bây nhiều trò quá... hay giờ qua nhà nó chào tạm biệt đi”

“thôi hồng cần đâu, xe tới rồi kìa...”

tôi kéo ông lên xe vội vã như chạy trốn,

cái tên Đu Đu bây giờ với tôi sao mà trống rỗng,

ko thấy nhớ hay mong mỗi gì nữa.....

tôi và ông nội đón chuyến xe buýt ra Bến Xe Miền Đông để bắt 1 chuyến về quê,

thì lại gặp La La cùng 1 nhóm người ở đó..

họ cũng đang chờ xe thì phải..

“2 người đi đâu thế?”

“tớ và ông về quê... ở Cai Lậy. còn cậu?”

“tôi đi với nhóm hướng đạo sinh nhà thờ. hè nào cũng đi 2 tuần.”

“ah... đi đâu vậy?”

“Vĩnh Long. Xuân cho tôi địa chỉ đi, có khi tôi ghé sang chơi.”

“tớ ko có địa chỉ.. nhưng khi nào muốn sang thì cậu gọi tớ, tớ có mang điện thoại theo mà.”

“Okay.”

Lăm chào tôi và ông để lên xe với nhóm,
trước khi xe rời bến, cậu ấy như nhớ ra điều gì,
cố chạy xuống nhét vào tay tôi cái đồng hồ... có gắn la bàn của mình..

“giữ lấy... phòng khi cần đến”

tôi còn chưa kịp phản ứng thêm gì, cậu ấy lại chạy vội lên xe
ông nội đứng kẻ bên hỏi thắc mắc..

“sao nó cho con cái này?”

“chắc sợ con lại bị lạc ông ạ.”

“bộ con bị lạc rồi hả?”

T_____T tôi ko dám trả lời, ông nội biết thì ko sao,
nhưng ông mà kể với ba hay mẹ,
thì họ lại coi tôi là sinh vật sắp bị tuyệt chủng,
thế nào cũng lo lắng thế này thế kia, rồi có khi còn ko cho tôi đi cắm trại nữa.
Lăm buồn cười thật, tôi chẳng biết sử dụng la bàn,
nếu có lạc thì cũng ngồi chờ người ta tìm,
làm sao mà biết hướng nào hướng nọ..

.....
ở quê, chỉ có gia đình bác hai tôi thôi,
ông nội ko thích bác gái nên mới lên Sài Gòn ở với ba,
chứ ông nói ở quê vui hơn nhiều..

“địa chỉ nhà mình là mấy vậy bác?”

“ấp 3 xã Thạnh Lộc, Huyện Cai Lậy. Chà, mà sao hôm nay bé Xu lại hỏi địa chỉ nhà bác?”

“con hỏi cho biết thôi”

uh, mà tôi .. hỏi để làm gì nhỉ.

ko hiểu sao tôi lại mong...La La đến chơi,
ở đây... buồn quá..dù tôi cũng chỉ mới đặt chân về nhà bác..

Lo Lo is calling...

Lo Lo, ko phải La La..

whew..

Chương 59.

giọng Long hồ hởi vang to trong điện thoại,
tôi đoán cậu ấy đang đi đâu đó cùng bạn bè, vì nghe ồn ào..

“ở đó xa ko, đi xe máy tới được ko?”

“ko được đâu, tớ nghĩ xa lắm, tận Cai Lậy, cậu ở trên đó chơi đi.”

“nhớ Xu Xu quá àh”

“ack.”

tôi vác cái điện thoại chạy ra vườn tránh để bị bác hai
và mấy anh chị nghe thấy..
rồi mới dám nói tiếp với Long.

“alo?...alo???”

mất sóng rồi.

bác hai nói trạm phát sóng ở đây hơi xa nên cứ hay bị mất sóng, chán thật.

.....

cái điện thoại trở thành cục gạch để tôi chơi game, từ chiều cho tới tận khuya nó cũng ko hề chớp sóng >__< tôi ăn xong bữa tối thì chỉ biết xem ti vi, rửa chén phụ chị Oanh vợ anh Tiến con trai cả của bác hai.. chị có 1 đứa con gái 5 tuổi, bé Rơm, gọi tôi là cô Xu Xu.. ở đây mấy ngày chắc chỉ còn chơi được với nó.. “cô Xu Xu có cái đồng hồ đẹp quá”

“uh, của bạn cô đó”

“của chú Đu Đu hả?”

tự nhiên bé Rơm lại nhắc Đu Đu, năm lớp 9 tôi và Đu Đu cũng về đây 1 lần, phải rồi, Đu Đu còn làm cho Rơm 1 cái lon gắn nển, để đẩy đi tới Trung Thu nữa.

“ko phải, của người khác.”

“sao chú Đu Đu ko về chơi vậy..”

“đừng hỏi chú Đu Đu nữa... T__T”

tôi bỏ vào giường và trùm chăn ngủ, ký ức của tôi gắn liền với Đu Đu, thật khó để tẩy xóa đi.. nhưng câu nói của cậu ấy hôm đó vẫn còn văng vẳng..

“...khỏi bám theo tớ nữa...”

tôi phải tách Đu Đu ra khỏi cuộc sống của mình thôi. cố lên, Xu Xu..

.....

hai ngày sau đó, tôi phải ra vườn rau, hái rất nhiều rau vào để bác hai nấu canh, rồi cho heo ăn nữa.. mấy con heo nhà bác mập ú, có con heo con dễ thương lắm, tôi bắt đầu hết cảm giác buồn..

mỗi chiều cho nó ăn cũng vui, nó cứ kêu ót ót ót ót, đuôi ngoe nguẩy mừng nữa.

“cô Xu Xu, có điện thoại này!!”

bé Rơm chạy ra mang theo cái điện thoại mà tôi nghĩ, là nó đã chết vì mất sóng từ hai ngày qua..

La La is calling.

cuối cùng thì cậu ấy cũng gọi.

tôi quăng rổ rau và chụp cái điện thoại nghe..

“alo??”

“cho tôi địa chỉ đi, tôi đang ở trên xe này.”

“ấp 3 , xã Thạnh Lộc, Huyện Cai Lậy. khi nào cậu tới được?”

“1 tiếng nữa... bye nhé”

tôi cúp máy và nhìn thấy mặt bé Rơm nhìn tôi chăm chú, cả con heo con trong chuồng cũng như đang nhìn tôi..

* *

“cô Xu Xu nói với ai mà vui vậy?”

“vui hả?”

“cô cúp máy mà còn cười mỉm chi đó.”

thế àh.. tôi ko biết.. là mình đã cười.

vui ư... vì Lãm??

tại sao nhĩ...

tôi nhận ra mình trở nên sốt ruột, tôi ngày dòm đồng hồ,

liệu cậu ấy có tìm ra ko..

ông nội mặc 1 cái vớng ở 2 cây xoài trong vườn, rồi nằm đung đưa,

hát bài “Hòn vọng phu”...nghe buồn gần chết..

“chờ ai vậy, Xu Xu?”

“con...chờ Lãm ăh.”

“Lãm là cái thằng cao cao ốm ốm đó hả?”

“dạ...”

“hẹn hò nữa ... hèn chi mà nghỉ chơi thằng Đu Đu.”

“hèn chi gì ông?... con nghỉ chơi Đu Đu đâu có liên quan gì Lãm.”

tôi nói giọng hơi khó chịu, ông nội quay mặt ra chỗ khác tiếp tục hát,

thái độ cứ như là tôi làm ông ko hài lòng vậy..

ông thích Đu Đu hơn thì sao, ông đâu có biết,

là cậu ấy đã làm tôi đau lòng thế nào..

chán ông ghê.

Lãm lại gọi, tôi tránh mặt ông đi ra cổng đầu ngõ nghe,

chẳng thấy cậu ấy đâu cả..

“tôi đến ấp 3 rồi nhưng tìm nhà nào đây?”

“nhà bác Hai Chu.. ko biết có người để cậu hỏi ko nữa..giờ này họ vào nhà ăn cơm hết rồi..”

“Xuân lấy la bàn đặt trước mặt, kim chỉ hướng nào vậy?”

tôi liền giơ tay ra, cái đồng hồ có dạ quang,

trời chỉ sập tối nhưng nó cũng phát sáng..

tôi bắt đầu hiểu tại sao Lãm đưa nó cho tôi, cậu ấy biết thế nào,

thì cũng sẽ dùng đến..

“chỉ giữa chữ E với chữ N”

“hướng Đông Bắc ăh. được rồi, Xu Xu ra cổng đón tôi nhé.”

khoảng hơn 10 phút thì Lãm xuất hiện,

mặc áo thun trắng, đeo 1 ba lô to phía sau và đội nón kết màu xanh biển..

trên tay còn cầm theo 1 cái túi ny lon..

thoáng trông thấy tôi, Lãm gỡ nón và nháy mắt,

tôi bỗng thấy tim đập mạnh...

một phần vui mừng, 1 phần hồi hộp,

thật là lạ lùng.

Chương 60.

cậu ấy bước tới trao cho tôi cái túi
có vài trái xoài chín và mận trắng..

“tôi mua ở Vĩnh Long. nhưng xem ra ở đây còn có nhiều hơn..”

“cảm ơn cậu... vào trong này đi..”

tôi xách cái túi và kéo Lãm vào nhà,
ông nội đã đi khỏi chỗ cái vồng rồi...

bàn cơm đang được bác gái dọn ra, Lãm quăng ba lô và đỡ phụ tô canh to,
tôi thấy ông nội vờ đi..

“cháu là...?”

“cháu là bạn của Xuân, đi cắm trại gần đây ăh.”

“àh, ghé gặp bữa ăn cơm luôn hen cháu.”

“dạ, canh ngon quá sao từ chối được bác.”

cách nói đối đáp của Lãm khéo léo làm bác gái tôi cười tủm tỉm,
chị Oanh cũng mỉm cười, chỉ riêng có ông nội là mặt cứ vô cảm,
dù Lãm cố tình quay sang cúi chào ông rất lễ phép..

“ông ăn cơm luôn chứ ă?”

“chả lẽ nhịn đói sao. hỏi thừa.”

giọng ông nội khó chịu, ít khi nào tôi thấy ông như vậy,
hình như là ông ko thích La La..

ngộ thiệt, nhà tôi mỗi người 1 tính

ba thì ko thích Long, ba nói cậu ấy nhà giàu chơi bởi

mẹ ko thích Đu Đu, vì ba Đu Đu có tình nhân,

còn ông nội ko thích Lãm, tại sao chứ..

Lãm có gì ko tốt đâu..T____T

.....

sau bữa cơm tốt, bác hai và gia đình cùng xem ti vi,

ông nội vào phòng nghe đài FM..

tôi dắt Lãm ra vườn.. chỗ mấy chậu hoa kiềng của bác..

có mấy cái ghế đá.

“ko đi chung với Đu Đu của Xuân à?”

“ko, bọn tớ ... ah, mà thôi..Đu Đu ko phải của tớ.”

“hai người có chuyện gì à?”

“uhm... ”

“hắn làm Xuân buồn vậy sao?”

tôi khẽ lắc đầu, ko nhìn Lãm,

tự nhiên hai dòng nước mắt cứ chảy ra ko kìm được..

“sao ai cũng thích nhắc Đu Đu vậy?”

“ờ thì...”

“tớ là tớ, Đu Đu là Đu Đu. từ nay tớ ko dính dáng gì với Đu Đu nữa..!!”

“chuyện gì xảy ra? có phải vì thằng Long ko?”

“hơ... sao lại vì Long?”

Lãm cười nhạt như cái cách cậu ấy vẫn thường như thế,

rồi lặng lẽ ngược nhìn mặt trăng treo trên ngọn cây ổi..

thở dài 1 tiếng nhỏ.

“tôi vẫn tự hỏi tại sao 2 thằng lại thích cùng 1 người con gái...”

“uh... tớ cũng ko hiểu...”

“nhưng .. đã vậy thì... Xuân phải chọn 1 người đi...”

“chọn ... á???”

tôi tỏ ra lúng túng.. tôi vốn ko thích nghĩ đến chuyện bạn trai,

chọn hay bỏ ai .. tôi ko muốn..

ko lẽ chọn rồi thì ko được chơi với người kia nữa?

“sao phải chọn??..tất cả cứ làm bạn bè đi..”

“ko được... càng gần nhau nhiều tình cảm càng sâu nặng.. nếu Xuân ko thích ai đó, Xuân phải để họ thoát ra..”

“nghe phức tạp quá, tớ chẳng muốn, thôi.. ugh...tớ vào ngủ đây...ughhh..”

ôi trời, tôi lại nấc cục.

lúc căng thẳng lại như thế...

mà ko có Đu Đu ở đây, ai sẽ búng tai cho tôi..?

ugh...ugh..

tôi đứng dậy định vào nhà uống nước,

rồi ngủ luôn... dù biết uống nước cũng chẳng ích gì,

nhưng có thể 1 đêm ngủ dậy sẽ hết nấc..

“Lại nấc cục àh?”

“uh...ugh... tớ vào tìm nước uống rồi...ugh...ngủ luôn mai dậy...ughh..cậu ngủ ở đi vắng nhà ngoài

...ugh..nhé.”

khó chịu dễ sợ..>_<

có lẽ phải nhờ Lâm búng giúp cái lỗ tai thôi..

tôi đang mở miệng định bảo thì,

bị La La.....hôn ngay vào môi... OH MY GOD....

O___O

một nụ hôn.....

.....

khoảng vài giây.....T_____T

.....

tim tôi đập thình thịch và mặt tôi tái mét,

ko phải đỏ thẹn mà là TÁI MÉT.

và.....

tôi hết nấc.

Lâm khẽ gãi đầu nhưng đồng thời cũng nhoẻn miệng cười..

tôi vẫn cứng đờ người ko thể phản ứng gì thêm..

“xin lỗi... tôi ko nghĩ ra cách nào khác... mà Xuân cũng hết nấc rồi.^-^”

“.....”

“nếu việc vừa rồi là... quá đáng...thì, Xuân đánh tôi đi.”

“.....”

“tôi... ko biết sao mình làm vậy nữa...”

sự im lặng của tôi làm cậu ấy sợ,

tôi thấy rõ nỗi bức rức của Lâm, dù cho ban đầu cậu ấy còn cười,

nhưng chỉ 2 câu sau khi thấy tôi cứ trơ mắt ra nhìn,

La La đâm ra bối rối...

còn tôi chuyển từ nấc cục sang cà lăm..

“c...ca..cậ...u vừa...vừa... hôn... ack...tớ áh?”

“uhm... nếu ko nói là hôn thì ...Xuân cứ coi như là...biện pháp chữa nấc..”

“hic... tớ...ko thích...cách chữa nấc này chút nào..”

“ạ..i sa..o?”

“nó làm ...tớ tê liệt...hic hic...”

La La bật cười và nắm tay tôi, cả hai cùng vào nhà,

trước khi tôi đi về phòng, cậu ấy khẽ nói nhỏ..

“tôi cũng tê liệt đấy..”

.....

vụ án “chữa nấc kỳ quái” đêm qua làm tôi ngủ mà ko yên,

cứ chốc chốc lại xoay người đánh thức bé Rôm.

chừng hơn 4 giờ sáng, tôi thấy tội nghiệp con bé,

nên ngồi dậy ra ngoài luôn..

trời còn tối mịt.

tôi rón rén đi nhẹ vòng cửa sau ra ngoài sân,

tránh đi ngang phòng khách chỗ đi vắng có Lãm đang ngủ..

ót ết...

con heo con thấy bóng tôi thì kêu liên,

sao nó dậy sớm vậy nhỉ...

tôi ko mở đèn sợ mấy con kia lại kêu thì ồn lăm..

mà chỉ quơ rổ rau ban chiều còn lại 1 ít,

nhét vào mồm nó..

ánh sáng ngọn đèn pin bỗng tỏa ra,

tôi quay lại, 1 bóng người mờ mờ đang đứng..

áo trắng... ÁH...

Chương 61.

cái người mặc áo trắng vội ngồi xuống hạ góc chiếu của đèn,

tôi mới nhận ra La La..

“ôi trời, cậu sùyt chút hù tớ chết giắc!!”

“sùyt.. sorry... cho heo ăn àh?”

“uh, tớ ko ngủ được... còn cậu, sao ra đây?”

“tôi cũng ko ngủ, ra bắt bọ cánh cam... xem nè..”

nói đoạn, Lãm chìa cái bao thuốc lá ra,

nó được dán 1 lớp giấy kiếng trong suốt...

1 con bọ cánh cam đẹp sắc sỡ đang rung cánh.

“đẹp quá..!”

“bắt mãi từ nãy giờ..thích ko? cho Xuân đấy”

“thôi, cậu thả nó ra đi.”

“muốn làm bà lão và con cánh cam hả?”

“cái hộp làm nó thấy khó chịu kìa”

Lãm gạt đầu, mở hộp để con bọ bay ra,

nó vù 1 cái thì bay tuốt ra ngoài vườn, mất hút..

ko có bay vòng vòng cảm ơn tôi gì cả.

“rồi, bạn được 3 điều ước, hmm, nói đi, Thần Cánh Cam sẽ ban cho!!”

“hihihi...”

tôi ko nghĩ là Lãm cũng vui tính như vậy,

cậu ấy cười rất tươi, 1 nụ cười trẻ con... khác hẳn trước kia..

hình như sau chuyện hôm qua,

tình cảm của tôi dành cho La La bỗng chuyển sang 1 mức khác,

cái gì của cậu ấy tôi đều thấy đẹp và dễ thương..

“hihi cái gì, ko thèm 3 điều ước à?”

“ờ... để tớ suy nghĩ... Thần Cánh Cam cũng tớ chạy 1 vòng sân đi!”

điều ước nhắm nhí T__T

nhưng tôi lại thích được công, vì bỗng chốc tôi thêm như Hương Kim hôm đó,

khi Đu Đu công Kim về trại...

La La cúi người, xoay lưng về phía tôi,

ah...tôi chậm chậm trèo lên...

“Xu Xu à, em có điện thoại...”

chị Oanh chạy ra kêu to làm cả 2 đứa tôi giật mình lúng túng,

tôi đang thế bò lên lưng La La,

nên khi cậu ấy hoảng hốt đứng dậy, tôi bị ngã cái oạch

T__T

chị Oanh cười khúc khích chìa cho tôi chiếc Samsung

đang kêu nhạc tình tang..

Lo Lo...giọng cậu ấy hơi mệt mỏi..

“cẢ ngày ko call đưỜc, quái quỷ gì đây...”

“uh, ở đây hay mất sóng lắm.”

“tôi đang ở thị xã Cai Lậy. ko biết đường...tới chỗ Xu!”

“trời, cậu đi bằng gì?”

“XE MÁY! RA ĐÓN TÔI ĐI”

“uh, cậu chờ ở bến xe đi, tớ sẽ ra..”

Long hình như đang phát cáu..

tôi bỏ máy xuống suy nghĩ,

ở đây ko có xe đạp.. tôi biết ra đón Long bằng cách nào đây..

hay mượn xe anh Tiến??

mà tôi có biết chạy xe máy đâu T__T

“Long à?”

“uh... cậu ấy ở thị xã, bảo tớ ra đón..”

“nó đi xe máy??”

“uh... mà hôm qua cậu đi bộ từ bến xe hả??”

“ack, tôi bắt xe ôm. từ thị xã vào đây hơn 3 cây số chứ ít à?”

“ờ...”

Lãm cào lại đầu tóc rồi bảo tôi vào nhà ăn sáng,

để cậu ấy ra đón Long...

tôi nhờ anh Tiến đưa cậu ấy ra thị xã giùm, vì sáng sớm thế này,

chắc cũng khó tìm xe ôm.

.....

khoảng 2 tiếng sau thì Lãm đèo Long về,
cậu ấy bơ phờ với tóc chôm bôm bù xù,
mặt mày đầy bụi, ko ba lô, ko nón, ko kính chống nắng,
chỉ mặc độc bộ đồ áo đồ đậm và quần Jeans xanh..

thoáng thấy tôi ở bên hông nhà đang rửa rau,

Long nhảy phắt khỏi xe và nhào tới,

lôi tôi dậy trước mặt chị Oanh và bác gái,

thậm chí cậu ấy còn ko cúi đầu chào họ...

Long đẩy tôi sát vách tường.

“Xu Xu chơi tôi phải ko??”

“chơi gì...? mà cậu thôi đi... bỏ tở ra!”

“tôi ko phải nói Xu Xu ra đón tôi à?? sao lại là nó?? Xu Xu cho nó địa chỉ, sao ko cho tôi??”

“tớ... chỉ là vì...Lãm đang ở gần...”

“tôi ghét...Xu Xu... tại sao... có biết...tôi lang thang ngoài đường suốt đêm qua ko?..”

giọng Long lạc hẳn, rồi cậu ấy đồ gục xuống,

Lãm chạy nhanh tới xốc cậu bạn lên, vác Long vào trong,

tôi cũng đâm hoảng, bước vội theo họ,

sau khi giải thích vài câu với bác và chị..

.....

“chắc nó đuổi lãm rồi.”

“sao cậu ấy ko tìm chỗ nghỉ?”

“tôi biết tính Long.. nó đang muốn làm gì thì cứ làm tới cùng.. quên cả ăn uống..”

“hic, tớ đâu biết cậu ấy đi xe tìm tớ ở đây đâu..”

“trời, lại thêm 1 thằng. Xu khờ là cục nam châm hả?”

ông nội từ nhà sau lên thấy Long thì nói giọng ko giống đùa giỡn,

mà cũng ko giống nghiêm túc...

Long nằm dài nhắm kín mắt, nhưng trước khi ngủ say

tay cậu ấy đã kịp nắm chặt bàn tay tôi..

ack..

tôi ko phản ứng lấy tay ra vì sợ làm Long thức giấc

suốt khoảng 5 phút cho đến khi nhìn thấy

ánh mắt Lãm có gì đó ko ổn,

tôi vội rút tay...

chả hiểu sao nữa.

T____T

.....

Lo Lo ngủ khoảng 2 tiếng cho tới giờ ăn trưa,

thì ngồi dậy gãi đầu, gọi tên tôi om sòm...

tôi đang bận múc đĩa thịt trong bếp.

bác hai ghé tai tôi thầm thì

“cái anh bạn đấy sao mà...”

“dạ... để con nói với cậu ấy”

tôi bực dọc bưng đĩa thịt ra và nhả mặt,

Long nhảy bổ tới định bốc 1 miếng...

thì bị tôi phết mạnh vào tay..

“CẬU!! Đi ra sau chào các bác của tớ chứ!!! vô phép đến thế là cùng!!”

“hơ... sao...?”

“sao cái gì... cậu làm tớ bị mất đầu, hic hic”

Long ngẩn người như nhớ ra điều gì, vội lật đật kéo lại áo, xốc lại quần, rồi vuốt tóc, chạy ra sau bếp..

ko biết cậu ấy nói gì mà 1 chốc sau,

bác hai gái của tôi cười toe hồ hởi mời Long ăn cơm cùng.

* * *

Chương 62.

“còn anh bạn cao ốm kia đâu rồi, kêu nó vào ăn luôn?”

nghe bác hai nhắc, tôi mới tìm Lãm,

quanh nhà trước nhà sau đều ko có, và cả cái ba lô của cậu,

cũng biến mất..

“ah, Lãm phải ko, hồi nãy nó nói với anh là có việc đi trước, nhờ anh chuyển lời rồi.”

“đi rồi áh??”

anh Tiến gật đầu, tôi nhìn sang Long,

cậu ấy xem ra cũng chẳng biết gì, nhưng thái độ lại tỏ ra thờ ơ..

sao La La đi mà ko chào tôi chứ..

.....

tôi mới về nhà bác được 5 ngày,

thì đã có 2 anh bạn trai đến ở chung rồi..

ack... chuyện này sớm muộn gì ba cũng biết..

nhất là Long cũng đã xuống tận đây,

chắc ba càng nổi trận lôi đình..

“chú...chú chảy máu...”

tiếng bé Rơm làm tôi giật mình, quay ra nhìn Long,

cậu ấy đang ôm bé Rơm ngồi trên ghế đá ngoài sân

mũi Long đỏ lôm 2 dòng máu cam..

kinh quá...

“cậu ..chảy máu cam kìa!?”

Long gật đầu và ngược mặt lên trời,

tôi đi kiếm khăn giấy nhét vào 2 lỗ mũi của Long..

thì mới cầm máu được..

Rơm nhìn Lo Lo cười thích thú, tiếng cười của nó trong trẻo

và giòn tan... thật đáng yêu...

“này, ai cho cười ta hả??”

giọng giả vờ nổi cáu, Long bế nó lên,

cù vào nách làm con bé càng cười nức nẻ

tôi cũng cười theo...

bé Rơm ko chơi với Lãm suốt từ hôm trước,

nó chỉ quanh quẩn với chị Oanh, dù rất thích bám lấy tôi khi tôi cho heo ăn,

nhưng khi gặp Lãm, nó lại tỏ vẻ sợ sệt..

trái hẳn với Long, chỉ nửa ngày là con bé thích cậu ấy ko kém Đu Đu rồi..

có lẽ trông Lãm “lạnh” quá.

mà nói ai xa, ngay cả tôi còn ít khi cười được lúc ở cạnh Lãm,

nhưng lại thấy hơi hộp... ..bồi hồi...xôn xang...

khó tả T___T

“Lẽm đi đâu nhỉ? chắc về Vĩnh Long...cậu ấy bảo đi 2 tuần mà...”

“tớ ko biết.”

“hay cậu gọi thử cho Lẽm xem, máy tớ ko có sóng.”

“máy Xu ko có thì máy tớ có à?? vớ vẩn.”

tự nhiên Long lại bức dọc khi tôi hỏi về Lẽm, bạn thân của nhau mà lại thế..

hay cậu ấy khó chịu chuyện hôm qua đã nói,

rằng tôi ko cho cậu ấy xuống mà lại để Lẽm ghé?

“tớ vào lấy điện thoại bàn gọi đây.”

tôi chợt nhớ tới máy bàn trong nhà của bác hai,

di động ko bắt sóng chứ điện thoại cố định thì sợ gì,hehe

nhưng giọng Long nói hơi to..

“ko gọi nó ko được à?”

“.....”

“bé Rôm nói xem có cần gọi chú Lẽm ko?”

“ko..”

chỉ vài phút mà cậu ấy đã bỏ bùa sai khiến được con bé,

nó lắc đầu nhẹ và xụ mặt về ko thích...

tay níu lấy tay tôi..

“đừng gọi chú Lẽm...cô Xu Xu..”

“phải gọi. đừng gọi, cô Xu Xu!^-^”

tay trái tôi bị Rôm nắm, tay phải thì Long nắm T___T

4 con mắt của họ nhìn tôi tha thiết!?! O___O

“cậu sao vậy, Lẽm là bạn thân của chúng ta mà..”

“tóm lại là tớ ko thích. nó biết tớ ko thích nên mới bỏ đi.”

“hả?”

“trong 2 thằng thì phải có thằng chịu rút lui chứ..”

tôi há hốc mồm khi Long nói 1 cách thản nhiên,

như điều đó là điều mà cậu ấy đã đặt ra,

phải là thế, ko ai thay đổi được..

“cậu nói gì?”

“Ro Ro vào trong chơi nhé! chú phải nắm cho máu ko chảy ra!”

Ro Ro là cách gọi Long vừa nghĩ ra và đặt cho Rôm,

nó tỏ vẻ thích cái tên ấy, và ngoan ngoãn nghe theo..

đợi khi Rôm chạy khuất vào nhà, Long kéo mạnh tay phải tôi,

để tôi ngồi xuống chỗ Rôm ban nãy.

“sao cậu lúc nào cũng thích làm theo ý mình!”

“đó là Trí Long. nếu khác đi thì đã ko phải là tôi rồi.”

“nhưng cậu ko thêm để ý cảm nhận của người khác..”

“cảm nhận của ai? có ai nói cho tôi đâu..!”

mặc dù nói giọng tức khí nhưng mặt Long khá buồn,

giống như 1 sự bất lực ko giải tỏa được..

tôi thôi ko hạnh học trách móc cậu ấy,

bởi suy cho cùng, Long cũng chẳng vui về gì hơn bọn tôi.

“thì cậu phải chịu suy nghĩ tìm hiểu...”

“thằng Lãm... nó chỉ thích giữ tâm sự trong lòng, bảo tôi hiểu nó, thật là như thầy bói mù...”

“.....”

“mà tôi cũng biết rồi, nó thích Xu. nhưng nó ko dám giành với tôi. hay ko muốn.”

“ko muốn giành?...”

“Uh. Xu cũng thích nó đúng ko?”

câu hỏi làm tôi nhớ chuyện nọ hôm trước,

nên mặt tôi đỏ lựng, tâm trạng cũng trở nên lộn xộn..

thích Lãm...? có ... dĩ nhiên...

nhưng... hình như....tôi ko rõ nó là tình cảm gì nữa..

có phải tình yêu ko?

T_____T

“như thế thì đủ biết rồi. thằng Đu Đu vừa rời chiến cuộc thì lại bị thằng La La.”

“tớ... Lãm. cậu đừng hỏi chuyện đó được ko?”

“Xu XU ko biết trong lòng mình có ai sao??”

“trong lòng tớ có ai á?”

“uh, như tớ nè, nhắm mắt lại là tớ thấy Xu Xu, mở ra cũng thấy Xu Xu, vắng 2 ngày thôi là chịu ko nổi rồi...”

“tớ ko có ai như vậy hết.”

ack.. ko biết nên vui hay mừng khi thú nhận điều đó,

tôi thích Lãm, mà ngưỡng mộ Lãm thì đúng hơn,

ở Lãm toát ra cái điều gì đó mà bọn chúng tôi ko có... 1 sự điềm tĩnh và tinh tế..

nó làm tôi bị cuốn hút thực sự..

“ko có ai? trời...phù... ít ra ta vẫn còn cơ hội.”

Long chấp tay làm vẻ tạ ơn trời, rồi thở cái phì,

làm 1 trong 2 miếng khăn giấy trên mũi văng ra vào mặt tôi +_____+

rồi nhăn răng ra cười.

Chương 63.

tay Long vội lau lên mặt tôi.

“ây chết, sorry Xu Xu.. hihi... mà này, nếu 1 lúc nào đó trong lòng Xu Xu có ai, thì nói tớ biết, hen.”

“để làm gì?”

“để tớ ra đi.”

“sao phải ra đi?”

“Xu ngọc... chẳng lẽ lại cố chiến đấu giành 1 thứ ko muốn thuộc về mình?”

có lẽ đó là câu nói lạ nhất mà tôi nghe từ Long,

bởi cậu ấy vốn là 1 người cao ngạo và háu thắng...

nên việc từ bỏ tranh giành làm tôi ngạc nhiên..

nhưng hình như cậu ấy nói thật..

máu lại chảy tiếp trên mũi Long, tôi vội nhét ngón tay của mình vào đó,

1 hành động ko hiểu lý do..chỉ là tôi ghét nhìn máu chảy...

xong mới nhận ra là mình vừa làm cái việc mất vệ sinh khủng khiếp..

0_____0

“cũng may là Xu Xu ko có móng tay, chột như thế thủng cái mũi đẹp của tớ thì sao?”

“trời ơi, tay tớ... ôi ghê quá...”

“ack...gớm thật, mau trét vào áo đi.”

tôi rút tay ra và chùi vào ngực áo Long,

2 mắt cậu ấy thò lõ như bị shock..

“ko phải kêu tớ trét vào áo à?”

“trời ăh, ý tớ là áo Xu Xu ấy, ôi mẹ ơi, con yêu phải 1 Tóc vàng hoe!!”

“tóc vàng hoe là sao?”

tôi chả hiểu cậu ấy nói gì, ngơ ngơ 1 lúc

rồi bỏ vào trong nhà coi ti vi...

sau khi lau sạch ngón tay bằng... áo của Lo Lo T__T

chỉ còn nghe tiếng cậu la oai oái ngoài kia..

“... cái áo hiệu Gucci của tui, huhuhu...”

hehe

.....

buổi sáng hôm sau tôi nhận được tin nhắn của Lãm,

cậu ấy xin lỗi vì đi ko nói tôi tiếng nào..

chỉ có vậy thôi.

ngày mai tôi sẽ trở lên Sài Gòn,

tự nhiên lại ko muốn về... hic...

“Xu Xu đi luôn nhé!”

anh Tiến và Long mỗi người khiêng 1 chiếc xuống gỗ,

loại thuyền chèo tay... chỉ dài khoảng 2mét.

Long mặc 1 áo thun ko tay màu xám và mặc 1 chiếc quần short,

đi chân đất.

“cậu lấy áo quần đâu ra vậy?”

“của ăh!!”

Long chỉ tay về phía anh Tiến và anh cười gật đầu,

ack... trông cậu ấy chẳng khác dân quê chính gốc,

chỉ trừ cái nước da hơi trắng hơn...

“Long nói muốn bơi xuống nên anh đưa cậu nhóc đi. em cũng theo cho vui.”

Lo Lo nhiều chuyện quá, còn đòi bơi xuống làm gì,

cậu ấy cứ quen thói thích là nói..

ko biết nghĩ gì, ko chừng đã làm phiền anh.

“anh còn phải ra cửa hàng ngoài thị xã mà?”

“nghĩ 1 buổi ko sao, hiếm khi nhà có khách..”

“khách quý nữa!”

ack...câu đó là Long nói đấy, ko phải tôi,

cậu ấy cười ngạo nghễ ngẩng mặt lên và tiện tay kéo tôi theo..

lại nữa rồi..

.....

mỗi khi về quê tôi cũng hay cùng Đu Đu xách xuống bơi vòng vòng,

dọc bờ sông gần nhà bác..

nhưng nay ko có Đu Đu nên tôi cũng chán,

ko có ý định chơi trò này nữa..

“Xu Xu biết bơi ko?”

“biết.”

“nếu tớ bị lợt sông thì cứu tớ nhé!”

“cậu ko biết bơi à?”

Long cười nhún vai, rồi quơ tay quạt cái tay chèo mạnh, làm nước văng tóe lên người tôi..

> ____ <

“mát quá hen”

“mát khi mồi. > ____ <”

tôi ngồi xích ra chỗ anh Tiến để tránh mấy trò phá của Long, khi tôi vừa tới đầu mũi xuống thì nghe ùm 1 cái, thuyền chao nghiêng...

Long lợt sông! O ____ O

cậu ấy cố đập chân ngoi lên và giơ tay kêu tôi..

“Xu..Xu... cứu...cứu tớ với...HELP ME!!!!!”

trời ơi.. tôi... bơi thì được, nhưng còn cứu người...

thì bó tay... tôi bé thế này, cậu ấy to hơn tôi,

tôi làm sao có thể...

chân tay tôi bắt đầu luống cuống, sự lo lắng lại càng dâng cao khi thấy Long cứ chìm dần..

liều đại...thôi...chết thì chết...

nghĩ vội, tôi chồm người ra mạn thuyền định lao xuống thì,

anh Tiến giữ tôi lại, cười cười.

“em định cứu nó à, cứu nổi ko?!”

“em... ko biết...hay anh... anh xuống giúp...cậu ấy với...”

“nó giả đồ thôi, nhìn là anh biết nó bơi thạo lắm..”

“huh?.....sao?”

“ko ai ko biết bơi mà đập nước kiểu ấy cả. em xem, nó có thể điều khiển độ nổi của nó theo ý mình..”

“thật ko...?”

anh Tiến dừng tay chèo nên thuyền chỉ trôi chậm theo dòng,

còn Long thì đã dạt ra hơi xa, vẫn ngoi lên ngoi xuống vẫy tay..

tôi biết ko nên nghi ngờ kinh nghiệm của anh Tiến,

nhưng khi Long bỗng tỏ ra đuối dần, và chìm hẳn

mất tăm.

tôi hốt hoảng nhảy xuống.

.....

khi chỉ bơi được 1 đoạn, vẫn chưa tìm ra Long,

có lẽ do quần áo vướng víu, thêm việc lâu rồi ko bơi,

còn ko khởi động khi xuống nước..

tôi bị chuột rút...

T ____ T

từ chỗ đi cứu người khác, tôi phải giơ tay và cố gọi anh Tiến,

cầu cứu...huhu...

tôi chỉ kịp thấy anh ấy vội bỏ xuống nhảy ùm,

bơi về chỗ tôi thật nhanh..

nhưng tôi đã ko thể đập nước để giữ đầu nổi,

do vậy, tôi bị nước tràn vào mũi, họng...
trong sự “sắp chết đuối”, hình như tôi nghe tiếng Lo Lo,
cậu ấy lặn sâu đến gần bề tôi lên...
và cùng lúc anh Tiến cũng đã có mặt..
hết biết gì nữa.

Chương 64.

oọc...oọc....

huk huk..

tôi phun nước sông ra phèo phèo trước khi mở mắt,
nắng trưa xuyên qua vòm lá...chói chang..
tôi liền bật dậy.. thấy mình đã ngồi trên bờ sông..
Long ngồi trước mặt tôi, mở to mắt quan sát,
và thở hì hục...

kế bên là anh Tiến, cũng thở mạnh cái phào,
chắc họ đã rất lo lắng..
cả ba đều ướt mẹp..

“Lo Lo...cậu biết bơi mà? cậu lặn giỏi thế...sao lại...”

“hihi... tớ thích được Xu Xu lo lắng như lần trước...!!”

“huh?...”

“để coi nữ hùng có cứu nam nhân ko..? ai dè, anh hùng cứu mỹ nhân thật rồi..hehehe”

điều bộ cười đùa của Long làm tôi nóng mặt,

cả *****g ngực tôi cũng run lên vì giận,

giỡn à? trò đùa như thế à... cậu ấy có biết tôi đã hoảng như thế nào...

thậm chí uống 1 bụng đầy nước sông! T_T... ọe..

người ta coi tôi là Xu khờ ko sao,

còn Long...cậu ấy bảo thích tôi, yêu tôi,

mà lại đem sự cả tin khờ khạo của tôi ra đùa?????

Bapp.

tôi tát mạnh vào má phải Long tóa lửa,

bản thân tôi cũng ko nghĩ mình lại... mạnh tay như vậy

nhưng cơn giận đã làm tôi ko thể kìm chế..

anh Tiến giật mình ngó tôi ngơ ngác..

tôi đứng dậy đi khỏi nơi đó,

Long vẫn bất động... ngồi như 1 cái xác..

“Xu Xu, em đi về à?? lên xuống đi...”

anh Tiến đuổi theo tôi, gọi to,

tôi cũng nhảy nhanh lên xuống và kêu anh về mau,

vì tôi ko thể chịu đựng được cơn lạnh của bộ đồ ướt..

cũng như ko muốn nhìn thấy mặt Lo Lo nữa.

“Long, em cũng lên đây về luôn chứ!”

Long ko đáp tiếng nào, cậu ấy vẫn như thế từ sao cái tát của tôi,

đợi mãi ko được, anh Tiến bảo cậu ấy hãy đi bộ theo bờ sông là về tới nhà..

“nó đã lo sốt vó, cố tống nước ra khỏi phổi em bằng đủ thứ cách..”

“sao ạ?? cách nào?”

“thì ấn vào ngực, bế thốc em lên xóc ngược... dòm nó căng thẳng thấy thương...”

“thế...có trò hô hấp nhân tạo ko anh?? cậu ấy chắc lợi dụng lúc này để...”

“ko, anh có hỏi đùa sao ko thử cách ấy, nhưng nó bảo ko muốn đánh cắp nụ hôn đầu tiên của em gì đó.”

“haa? nụ hôn đầu tiên..??”

“uh, cái thằng buồn cười thiệt... em đánh nó hơi quá tay rồi..”

câu nói của anh Tiến làm tôi ... xấu hổ,

tôi đã nghĩ về Long quá thành kiến..

trò đùa trẻ con, có lẽ Long vẫn quen thói thôi,

dù sao cậu ấy thực lòng muốn được tôi quan tâm..

tôi quay lại lén nhìn Long 1 thoáng trước khi xuống đi khuất,

có phải...tôi đã sai ko? đó ko phải là Long kiêu căng sao?

liệu cậu ấy có chấp nhận nỗi việc bị 1 đứa con gái,

đánh vào mặt như thế??

lại còn... nụ hôn đầu tiên...

Lắm đã “đánh cắp” trước rồi, Lo Lo ạ.

T_____T

.....

tôi về nhà trong trạng thái con chuột mới bị trần nước,

bác hai và ông nội hỏi thì anh Tiến bảo rằng chúng tôi tắm sông cho vui..

ack ack...

thay đồ xong, ăn cơm xong, tôi leo lên giường nằm,

đầu cứ xoay xoay nặng chịch..

nên quên hẳn Long cho tới khi gần 5h chiều,

vẫn ko thấy cậu ấy về.

“chú Lo Lo đâu rồi, cô Xu Xu?”

nghe Rơm hỏi tôi mới ngồi dậy,

cố gắng lết xuống giường, xột đôi dép lê..

đi vòng vòng để xem cậu ta đã trốn ở đâu.

“Long chưa về hả chị?”

“chưa... ko thấy đâu cả..”

chị Oanh đáp lời tôi và tiếp tục chuẩn bị bữa chiều,

tôi đi chậm ra ngoài, bộ đồ của Long vẫn còn treo trên sào...

ko biết sao tôi cứ đi mãi, đi mãi theo hướng con sông,

tôi nghĩ cậu ấy có thể vẫn ở đó.

....

Long đúng là vẫn ngồi chỗ hời trưa, 1 mình

áo quần hình như vẫn còn ẩm, nhưng tóc đã khô vì gió,

tay cậu cầm 1 nhánh cây khô quẹt quẹt lên đất.. nhìn ra dòng sông..

bước chân tôi làm Long nhận ra, nhưng cậu ấy ko quay mặt lại,

bỏ cành cây trên tay xuống đất..

“sao cậu ko về?”

“thích ngồi đây chơi.”

“cậu....giận tớ à?”

“Xu Xu... có biết là, chưa có ai dám tát tôi ko?cả ba mẹ tôi..”

“xin lỗi...nhưng ai bảo cậu lừa tớ như thế...”

Long cúi đầu, cười nhạt, rồi ném 1 viên đá ra sông,
đồng thời nói khẽ đủ tôi nghe..

“đúng là khi yêu càng nhiều, tổn thương càng sâu nặng..”

tôi ko biết cậu ấy nói tôi, hay nói chính mình,
vì thực ra cả tôi và Long đều đã bị tổn thương..

tình cảm càng nhiều, thì càng thấy đau lòng và giận dữ.

thật vậy sao?

“thôi về đi, cậu mặc đồ ướt cả buổi rồi..”

“đừng quan tâm tôi... nếu ko thích tôi...”

“cậu...”

tôi cứng họng ko nói được thêm,

thái độ của Long cứ ngang bướng như thế..thì đành chịu...

tôi về đây, mai trở lại Sài Gòn rồi,

phải đi ngủ sớm..

nhưng khi tôi quay đi thì,

cậu ấy đã níu tay tôi lại, giọng nhỏ lí nhí..

“đừng... bỏ tớ.”

.....

lần đầu tiên có người nói với tôi câu ấy.

thực sự là chỉ có tôi giờ giọng năn nỉ Đu Đu đừng bỏ rơi tôi T__T

chưa có ai cần tôi, xin tôi ở cạnh,

như Long lúc này...

tim tôi như tan chảy ra.

tự nhiên tôi ngồi xuống, cầm tay Long, vuốt tóc cậu ấy,

rồi dỗ dành như 1 người...mẹ.

0__0

Chương 65

Lo Lo cúi đầu trông rất yếu đuối

đôi mắt cậu ấy cứ thần thờ xa xăm..

“những gì tớ làm chỉ là... muốn có chỗ trong lòng Xu Xu...”

“cậu đã ở trong lòng tớ rồi.”

tôi nói 1 cách vô ý thức,

Long ngẩng mặt dậy nhìn tôi trân trân,

ánh mắt thoáng vẻ vui sướng..

“sao?? thật à?”

“uhm.. thì nếu ko lo cho cậu, ko nghĩ cho cậu, tớ lao xuống cứu cậu làm gì, đồ ngốc”

“vậy nếu ko phải tớ, là Lãm, là Đu Đu, thì Xu có thể ko?”

“có chứ.”

...whew... thì dĩ nhiên...

ai cũng phải thế mà... vậy sao Long lại xụ mặt thờ dài?

cậu ấy chán nản đứng dậy, phúi mông rồi kéo tôi đi..

“vậy thì còn phải chờ xem..”

chờ cái gì? tôi ko hiểu lắm lời Long,

nhưng kệ đi , cậu ấy chịu về là hay lắm rồi.

thật là mệt...

.....

sáng sớm hôm sau, tôi gom đồ vào ba lô,

ông nội xách theo 1 túi to đựng đủ thứ bánh trái của bác hai gửi,

còn Long chỉ mặc lại bộ đồ của mình..

“chú Lo Lo khi nào lại xuống?”

“khi nào cô Xu Xu xuống thì có chú!^-^”

Lo Lo lại vui vẻ nghịch ngợm như thường,

sau 1 buổi nổi khùng ngồi ngoài bờ sông như hôm qua..

.....

tôi và ông đi xe đồ còn Long thì phải chạy xe máy,

cậu ấy xuống đây bằng gì thì phải về bằng cái ấy thôi..

trước khi lên xe, tôi căn dặn Long như chị hai cậu ấy

“chạy cẩn thận, từ từ thôi..mệt thì ghé quán nước uống, biết ko..?”

“dạ biết rồi, hơ-ni”

“hơ ni? hơ ni là gì?”

“ack, khổ thiệt. hơ-ni là...mật ong đó!”

hả? mật ong? sao kêu tôi là mật ong chứ..

ông nội kêu gào khiến tôi phải lật đật chạy lên,

ko kịp hỏi thêm vụ “mật ong hơ ni”..

.....

sau chuyện ngoài bờ sông, tôi bắt đầu nghĩ mình là “Đu Đu của Long”,

Long là “Lo khờ”... rất tội nghiệp T___T

nên tôi tự cho là mình có trách nhiệm phải chăm lo cho cậu ấy,

Lo Lo bé bỏng của tôi.. - ___ -

vì vậy tôi gọi ngay cho Long khi vừa về tới nhà,
tôi nghe trong máy ồn ào lắm.

“cậu về chưa? đang ngoài đường à?”

“hả?... Xu Xu àh? tớ đang chơi bowling.. vui thiệt...haha”

“trời.. cậu... ko biết mệt hả?”

“nhằm nhò gì.. à, khoan, tới tao hả, okay... nè hơ ni, nói sau hen.. see ya, bái bai”
tút tut..

hum`... cậu nhóc này..ham chơi quá đi >_<

làm uổng công mình lo lắng cho hấn..

whew...

về nhà rồi.

1 tuần nhiều chuyện... nụ hôn...chuột rút.....súyt chết...

“đừng bỏ tớ, Xu Xu...”

cậu nói đó sao cứ văng vẳng trong đầu..

ahhh.....quên đi.....

“nè, Xu Xu, hôm trước Đu Đu có sang tìm em...”

“tìm em? làm gì?”

“chị hồng biết.. mẹ em nói em về quê, nó ko hỏi gì thì đi về à.”

“ah... uhm...chắc ko có gì quan trọng...”

nghĩ vậy mà tôi lại thấy bất ổn 1 chút,

cậu ấy còn tìm tôi làm gì??

T____T

“ở dưới vui hông?”

“cũng vui..... àh, chị, khi người ta gọi mình là mật ong thì nghĩa là gì?”

”mật ong??”

“hơ ni đó.”

“hơ ni ? àh, honey... là cưng ời, anh iu, em iu đó...vợ chồng họ hay gọi nhau vậy.”

“hả?????????”

“ai gọi em thế à? hehehe, khai ra mau!!”

tôi bỏ chạy lên phòng đóng cửa,

để khỏi bị tra khảo..

Lo Lo hư hỏng, dám gọi tôi thế à...còn bảo là mật ong..

lại bị lừa... quê thật.

.....

buổi tối Lãm gọi tôi, chỉ hỏi có 2 câu,

“về ổn chứ?” và “hai người vui vẻ ko?”

.....

cậu ấy lại trở thành La La lạnh lùng,điều đó làm tôi thấy mệt mỏi..

tại sao có Long thì ko có Lãm?

tại sao 3 người mà chỉ có thể có 2 người vui?

còn Đu Đu nữa..

bọn con trai ..thật khó hiểu.

thế mà họ cứ kêu ra rằng con gái phức tạp,

họ mới là sinh vật bí ẩn ko ai hiểu nổi ấy.

.....

chuyện 2L về quê chơi với tôi,
ba tôi ko biết, vì bác hai ko nói...
tại sao bác hai ko nói, có lẽ do ông nội dặn,
ông nội luôn thương Xu Xu mà..
hihi..
tôi xài cái Samsung được 2 tháng thì...hết tiền,
ko dám xin ba hay mẹ tiền nạp thêm nên đành cho nó nghỉ việc..
mới đó mà đã hơn 1 tháng hè..
“Xu Xu đâu, ra coi ba mua cho cái gì nè!”
nghe ba gọi to, tôi ù chạy xuống lầu,
wow... 1 chiếc xe đạp mini... màu nâu đỏ,
mới toanh.
“sắp phải đi học hè nên ba mua cho, sau này tự đi ko cần đón xe buýt nữa.”
“cám ơn papa!^-^”
tôi sung sướng sờ mó chiếc xe từ trước ra sau,
nó như đang cười chào đón chủ nhân mới..
từ nay tôi có thể đi khắp thế giới rồi ^_____^
“con đi 1 vòng nha, ba!”
ba gạt đầu là tôi xách xe chạy ra ngoài liền,
thậm chí ko thèm đội nón,
dù trời chiều 4h vẫn còn chói nắng..
tôi đạp sang nhà Đu Đu với suy nghĩ khoe xe mới,
nhưng khi thoáng thấy dáng cậu ấy dắt xe ra cửa,
tôi bỗng hoảng hốt, lúng túng,
rồi cầm đầu đạp thẳng...

Chương 66.

huk...
tại sao tôi lại như vậy?
muốn gặp, nhưng rồi lại né tránh...
lúc trước đâu có thể... tôi nhận ra hình như đã có gì đó thay đổi.
giữa tôi và Đu Đu.
tôi sợ bị cậu ấy phát hiện là mình đã tìm đến,
nỗi sợ trước giờ hoàn toàn ko có..
mà hình như Đu Đu hơi ốm đi, hay là tôi cảm giác vậy?
cậu ấy chắc lại ko ăn uống đàng hoàng rồi..
“này, cô bạn.. xe mới à?”
tiếng nói quen của Lâm vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ ,
tôi nhận ra con đường mình đang đi dẫn lối vào nhà thờ..
cậu ấy chạy song song trên chiếc Dream hôm nọ.
“uhm..đẹp ko? ba tớ vừa mua để đi học...”
“vì thế nên đem khoe tôi à?”
“khoe...cậu? ah..uhm..”
thực ra tôi đâu có định tới đây...
cũng đâu có định khoe La La..
mà thôi, khoe ai chẳng được, quan trọng là..tôi có xe mới ^-^

“tôi nay nhà thờ có bánh pudding cacao ngon lắm, vào ăn nhé. “

“ah..bánh pudding cacao?”

“uh, bánh của seur Anna làm. tôi gọi cả Long rồi.”

“uhm..nhưng tớ chưa xin phép..”

“vậy gọi về xin đi”

gọi về? điện thoại... còn tiền đâu mà gọi T__T

tôi vò cái tay ghi đồng xe đạp bối rối..

Lâm cũng như hiểu ra, lấy máy của mình bấm số,

thay tôi gọi về xin ba..

có vẻ như ba tôi đã đồng ý.

“điện thoại sao thế? hư rồi?”

“àh, nó... hết tiền ..T__T”

“oh.. thôi kệ, khi nào có tiền thì nạp vậy.”

“uh..”

.....

trong nhà thờ chỉ có vài người, tôi, La La, seur Anna,

1 seur khác tên Elisa, với cha xứ José.

khoảng 5h thì Long chạy xe thẳng vào khuôn viên,

máy xe nổ ầm ầm phá tan ko khí yên tĩnh của nhà thờ >_<

rồi cậu ấy thắng cái két, xông vào chỗ bọn tôi..

“hèn gì gọi mãi chả được!! Xu Xu đưa máy đây!”

O__O vẫn kiêu cách ấy...chẳng biết chào hỏi ai..

tôi còn ko hiểu cậu ấy đang bảo đưa cái gì..??

“nhìn gì nữa, điện thoại đâu??”

“chi vậy?”

“đã bảo đưa thì đưa đi!”

hic, Lo Lo hung dữ, lại bắt nạt tôi,

ghét thế, ko thêm lo cho cậu nữa bây giờ..

mai một đừng có xin tớ đừng bỏ cậu nhé!

vừa cầm cái điện thoại của tôi,

Long lập tức mở máy, rồi lấy cái thẻ nhỏ trong túi ra,

nhìn...bấm...nhìn...

“mày nạp tiền cho Xuân à?”

“còn hỏi nữa.”

“mày ko biết là Xuân ko thích nhận tiền của người khác à??”

“tao... thì... mà tao đâu có đưa tiền cho XU XU?? tao tiếp máu cho cái điện thoại thôi mù, hehe”

uh, tôi ko thích nhận của người ta , nhất là tiền bạc,

Long nạp tiền cho tôi,

chẳng khác nào chu cấp chi phí xài di động cho tôi??

“ko được, cậu..lấy tiền ra đi!”

“ack, tiền nạp rồi thì sao lấy ra???”

“vậy.. vậy cậu làm thế nào thì làm!”

“uhm... ah, bánh ngon quá, Seur Anna làm đúng ko, hihi”

đánh trống lảng giỏi thật, Lo Lo...

cậu ấy nhảy sang bàn ăn nơi người lớn đang ngồi,

xuyết xoa về cái bánh màu vàng kem có đồ màu socola bên trên..

“này, mai tớ sẽ trả cho cậu tiền..”

“Xu XU muốn làm sao cũng được... nào, lại ăn bánh đi chứ!”

Lãm cũng bước tới ngồi vào bàn,

vì thế tôi cũng ko làm khó Long thêm vụ tiền nạp.

tính sau vậy..

“Happy birthday to my best friend! chia bánh đi!”

Long nói to và chìa cho Lãm cái con dao nhỏ,

mà khoan, Happy birthday??

Sinh nhật La La à??

“sinh nhật?? ôi tớ ko biết.. tớ chẳng có quà..”

“ko sao, thằng Long nó cũng có quà đâu”

“hehe... khỏi đi. nó có thiếu cái gì đâu..”

2L nhìn nhau rồi nhăn răng cười,

tôi thấy ngại khi mọi người cùng hát bài Happy Birthday...

lẽ ra cậu ấy nên nói cho tôi..

“mọi năm thì chỉ có 5 người, năm nay có thêm cô bé này, coi bộ vui vẻ hơn nhỉ...”

“uh, chưa từng thấy Paul mời ai khác Long.. mà sao con ko có nói sẽ mời Xuân vậy?”

cha xứ Jose và seur Anna nhìn Lãm, cậu tỏ ra lúng túng,

rồi cũng ko đáp mà cắt cái bánh ra làm 6..

tôi nghĩ cậu ấy ko định mời tôi,

nếu Lãm ko gặp tôi gần cổng nhà thờ, có lẽ tôi đã ko có mặt tại buổi tiệc này.

“nó mời Xu Xu vì nó thích Xu Xu đấy mà..”

câu nói đó còn là của ai nữa,

Long phát ngôn luôn linh tinh bừa bãi như thế * ____ *

2 seur và cha đều ngó ra và tùm tùm cười,

Lãm phát cáu.

“mày thôi cái kiểu ăn nói bậy bạ đi!”

“hôm nay sinh nhật, vẫn ko dám nhận à?? mày nói thật lòng đi thì có khi ...”

Lãm ko để Long nói hết câu, mà lôi cậu ấy ra ngoài,

trời ăh, lại nữa rồi, sao họ ko chịu để yên chuyện này đi...

bánh pudding cacao... tôi còn chưa ăn được miếng nào..

ánh mắt 3 người kia nhìn tôi, làm tôi ngại ngùng,

cũng đành rời bàn ăn đuôi theo 2L rắc rối. T__T

họ đang ở trong vườn, khu vườn yên bình tôi đã từng ngồi học bài với La La..

hình như họ ko biết là có tôi đến..

thế thì, nắp luôn nghe xem họ nói gì, dù sao thì,

đây cũng đâu phải lần đầu tôi nghe trộm! T_____T

“tại sao mày cứ phải che giấu? mày tưởng tao ko biết chắc?”

“tao ko có gì phải che giấu hết”

“vậy nói đi, mày có thích Xu Xu ko?”

Chương 67.

tôi lạnh ngắt chân tay và hồi hộp,

Lãm chững lại nghĩ 1 lúc rồi nói nhỏ gì đó, tôi ko nghe rõ,

nhưng thấy cậu ấy gật đầu..

“thế sao mày ko cho Xu biết?..”

“tao ko thích tranh giành với mày. chẳng hay ho gì.”

“àh há... tao có thể nghĩ đó là vì tao ko?”

“mày nghĩ sao thì nghĩ, nói tóm lại, tao ko muốn chuyện tình cảm xen vào giữa 2...à ko, 3 chúng ta.”
tôi thấy hụt hẫng, ko diễn tả được.

... La La..ko coi trọng tình cảm bằng tình bạn,
cậu ấy... lý trí quá..

“nghĩa là mày ko cần Xu Xu?”

“đăng nào thì tao cũng quyết định theo học nghề truyền đạo rồi.”

“cái gì?? đi tu à?”

“uh, như cha Jose”

nghe tới đây thì tôi đâm mệt mỏi và bỏ vào trong,
mặc kệ phần sau của câu chuyện..

dù tôi chưa hiểu nhiều về tình yêu và những điều liên quan đến nó,
nhưng tôi ghét là 1 thứ mà họ... tranh cãi như món hàng,
giành giật, hay nhường nhịn nhau..
và thất vọng với quyết định của Lãm..

.....
khoảng 1 lúc sau thì Long và Lãm cũng chịu quay vào tiếp tục buổi sinh nhật,
họ tỏ ra là ko có gì... nhưng cả 2 đều cúi đầu và nói linh tinh,
ko ai nhìn tôi hay nói với tôi câu nào.

ăn xong món súp, mỳ xào và bánh pudding ngon tuyệt,
tôi chào họ ra về, Long cũng theo chân tôi,
Lãm chỉ tiễn ra tới cổng.

“tớ có việc đi trước, Xu Xu tự đi xe về nhé”

Long nói nhanh rồi nổ máy chạy cái vèo,
khói xe còn để lại phảng phất..

“mai tớ sẽ mua quà bù lại cho cậu, cậu có thích gì ko?”

Lãm dắt xe cho tôi, nghe hỏi thì mỉm cười,
vẻ mặt tinh ranh..

“cái tôi thích, Xuân cho được ko?”

“cậu đừng có đòi cái gì đắt quá thì được, khoảng mấy chục ngàn đi T_____T”

La La bật cười to, lắc đầu, rồi..ngước lên ko trung,
ko lẽ..cậu ấy đòi tôi lấy trăng xuống như...trong phim hả trời??

“tôi sinh vào chòm sao Song Sinh. Gemini. Người ta nói Song Sinh thường sống ko thật với lòng
mình.”

“cậu có thấy vậy ko?”

“Xuân có biết tại sao Long về trước mà ko đưa Xuân về ko?”

“chắc cậu ấy bận...”

“ko, vì hôm nay là sinh nhật tôi. nó dành cho tôi cơ hội để nói sự thật.”

“sự thật nào?”

tự nhiên tôi lại muốn hỏi hết mọi điều trong lòng cậu ấy,
dù nếu Lãm nói ra thì, tôi nghĩ,
có lẽ mối quan hệ của 3 chúng tôi sẽ càng thêm khó xử.
nhưng thôi, nếu cậu ấy nói,

tôi sẽ thấy dễ chịu hơn là cứ giữ 1 cảm giác mơ hồ trong lòng.
liệu cậu ấy có... thích tôi... như đã thừa nhận với Long?...
“..chẳng có sự thật nào cả. thôi Xuân về đi, trước khi trời tối quá..”
vậy là cậu ấy tiếp tục che đậy điều ấy..
hoặc sự thực là La La ko hề thích tôi,
sao cũng được.. cậu làm tớ thất vọng quá..
“uh... sinh nhật vui vẻ”

“xin lỗi ko đưa Xuân về được, hôm nay tôi về nhà với gia đình.”
“ko sao...bye nhé”
tôi leo lên xe và vẫy chào La La,
ánh trăng chênh chếch hòa vào nhịp chuông nhà thờ..
chúc cậu luôn thành công...
và hãy sống thật với lòng mình..Ngô Lãm..

.....
vài hôm sau thì tôi quên mất vụ bù quà sinh nhật cho La La,
cả việc trả tiền điện thoại cho Lo Lo nữa..
tôi ko chỉ khờ, mà còn đãng trí siêu cấp..
nếu ko có vụ chị Huyền làm bể con heo đất,
tôi chắc còn lâu mới nhớ ra.
“tiền của em nhiều quá nhỉ?”
“ah...tiền thưởng hôm thi...”
“sao ko mua cái gì cho mình áh?”
“em định để phòng khi Đu Đu cần hỏi...”
nhắc tới Đu Đu, hình như đã lâu lắm rồi,
tôi ko gặp cậu ấy.. từ đầu hè tới nay...
gần cả tháng rồi.
tôi gom số tiền lại và suy nghĩ, có lẽ mang trả cho Long trước,
rồi đi tìm mua cái gì đó cho Lãm..
đúng lúc cả 2 tin nhắn của La La và Lo Lo nhảy vào máy của tôi,
ngẫu nhiên thật.

La La: “chiều nay tôi có 2 vé xem cá heo ở Đại Thế Giới, 3giờ, Xuân có muốn đi?”

Lo Lo: “đi Zen chơi game bắn súng nhé honey? 3giờ chiều, ok?”

cả hai đều hẹn 3giờ...ack..

một là đi coi cá heo, chưa coi bao giờ, nghe nhiều người quảng cáo là hay lắm.

còn 1 là đi Zen chơi game..

đành rằng tôi định gặp cả hai,

nhưng đúng lúc thế này thì sao đây..

gặp Long trước trả tiền, sẵn mua quà cho Lãm ở Zen plaza thì tiện,

dù ở đó hình như giá hơi cao , hic hic..

nhưng vé xem cá heo 3 giờ mà tới trễ,

thì còn gì để coi nữa..

hay rủ Long đi sớm hơn nhỉ?

mà giờ đã gần 2h30 rồi, sao mà đi sớm được..

nghĩ tới nghĩ lui, tôi vẫn chưa thể quyết định,

thì Lo Lo đã gọi vào máy tôi..

“sao vậy? đi hay ko phải trả lời để còn qua đón chứ!”

“tớ..cũng chưa biết...tại vì..”

“mau đi ko thôi trời mưa là khỏi đi đó.”

“mưa?”

tôi vẫn giữ điện thoại và bước tới cửa sổ,

thò đầu ra nhìn lên bầu trời,

gần 3h chiều thôi mà mặt trời đã bị mây che u u,

có vẻ trong vòng 1 tiếng nữa nó sẽ mưa cho coi..

whew...

ơ...ai kia.....

dưới nhà tôi, à ko, cách nhà tôi 2 căn,

tôi nhận ra Đu Đu trên chiếc xe đạp của cậu ấy..

đang tần ngần do dự gì đó,

cậu ấy tìm tôi ?

hay chỉ là chạy ngang thôi...?

Chương 68.

sự xuất hiện của Đu Đu làm tôi quên rằng mình đang nói điện thoại với Long.

tôi cứ nhìn xuống chỗ cậu ấy, quan sát...

sao ko vào?

“này, alo, còn đó ko??”

“ah...còn.. mưa thì..khỏi đi vậy”

“chưa mưa mà. ..hay là... hẹn với ai khác?”

“ko...”

tôi ko chú tâm vào cuộc nói chuyện được nữa,

vì Đu Đu có vẻ đang định đạp xe đi,...

“tớ ko đi đâu, nói sau vậy, bye nhé”

và tôi cúp máy. chạy ù xuống lầu nhanh còn hơn cả super man.

Đu Đu đã nhấn bàn đạp..

“KHOAN!! ĐU ĐU!!huk hu..k...”

cậu ấy quay lại nhìn thấy tôi thì ngạc nhiên và lúng túng,

tôi thở hì hộc chạy tới ..

“cậu.....cậu..đi...đâu...đâu..đó.....

tôi định hỏi Đu Đu có phải sang tìm tôi ko,

sao ko vào gọi tôi? sao đứng ngoài này?

dạo này cậu ấy sao rồi? đi làm thế nào?

nhiều câu hỏi lắm.

thế mà khi đã tới sát bên cậu thì tôi lại thấy khó khăn để mở lời.

vì... tôi đang giận cậu ấy mà.

T__T ko hiểu sao lại chạy xuống đây kêu Đu Đu lại!

“sao tự nhiên bị cà lăm vậy?”

“T__T”

“tớ.. về nhà tớ chứ đi đâu.”

“nhà cậu..đi hướng bên kia mù”

“thì hôm nay..thích đi ngả này ko được hả?”

“nói xạo, tớ từ trên cửa sổ thấy cậu đứng đây từ nãy giờ.”

Đu Đu ngó lên trên tầng 1 chỗ cửa sổ phòng tôi,
còn đang mở toang.. và nhận ra mình đã bị... bắt quả tang
cậu ấy tỏ ra què què và vò đầu..

“tớ..có trái..trái.. ổi..xá.. xá...lị”

“hehe, tới cậu cà lăm nhé!^-^”

“> __ < wánh chít giờ!”

“mà... ổi xá lị hả? đâu đâu?”

thế là trò giận hờn của tôi tan biến chỉ vì 1 trái ổi xá lị,

tôi thích ăn nhất là loại quả này,

hồi bé cứ cần tôi giúp cái gì là cậu ấy lại lấy mấy quả ổi ra dụ khi tôi..

“có mà sao ko vô đưa tớ, suy nghĩ suốt cả buổi!”

“... ai biết cậu có còn thích ổi xá lị hay thích thứ khác cao sang hơn rồi.”

“huh?mum..mum...thứ gì cao sang...mam..mam..”

tôi vừa cặp trái ổi vừa hỏi, Đu Đu chỉ ngồi trên xe nhìn tôi ăn,

mỉm cười...hiền lành... tự nhiên tôi thấy hết mệt mỏi..

ko biết vì trái ổi hay vì Đu Đu nữa.

“thôi vào nhà đi, con gái đứng ngoài đường mà ăn xấu quá.”

“uhm..mam..ko sao... gần hết rồi...^^”

“vậy tớ về đây, chút còn phải đi làm..”

“ủa, sớm vậy, cậu làm buổi tối mờ..”

“tớ ko làm ở đó nữa, tớ chuyển qua tiệm ăn nhanh rồi.”

“oh, ở đâu vậy??”

“cậu hỏi làm gì, lại nhiều chuyện.”

Đu Đu thế đấy, lúc nào cũng gạt tôi đi,

hễ dính tới chuyện làm việc của cậu là hình như chẳng muốn cho tôi biết gì.

nhưng tôi có cách rồi, hehe...

vì thế, khi Đu Đu vừa đi được 1 lúc,

tôi vào nhà, thay đồ, nhắn tin nhắn cho cả Lo Lo và La La,

rằng tôi ko thể đi với họ chiều nay...

sorry 2L.., tôi sẽ trả tiền cho Long và tặng quà cho Lãm sao vậy.

tôi nhớ Đu Đu quá. T___T

.....

thập thò lấp ló chỗ ngã ba, sau tiệm sửa xe chú Quý,

tôi cũng rình được lúc Đu Đu đạp xe đi làm..

cậu ấy mặc bộ đồng phục màu đỏ trắng,

trông dễ thương ghê

tôi chạy chậm phía sau cách Đu Đu khoảng 7-8 mét,

để cậu ấy ko nhận ra là bị theo dõi...

nhưng ko hiểu sao Đu Đu thắng lại đột ngột,

rồi quay phắt lại... đạp tới chỗ tôi.

bại lộ rồi. T_____T

“Xu khờ, sao bám theo tớ??”

ack, lại là chữ “bám theo” đáng ghét..mà sao tôi phải bám theo nhỉ,

trời ơi, ngu quá... đúng là ko hiểu nổi..

tôi chẳng còn cách nào để phản ứng ngoài việc làm mặt què,

quay đầu xe định bỏ về...

“khoan, xe mới hả?”

“uhm... tớ ko thèm BẢM THEO cậu, tớ đi vòng vòng thử xe thôi, biết ko?”

“đi vòng vòng con khi, tớ ngửi được mùi cậu từ nãy rồi.”

“hả?? mùi gì??”

“mùi..ôi xá lì. ”

argh... vô duyên...

tôi đập vào vai Đu Đu vài phát cho bồ ghét, làm cậu ấy nhăn mặt kêu đau,

và tôi cũng thôi ko đánh nữa..

“muốn biết chỗ tớ làm chứ gì?”

“T_T”

“vậy thì đi.”

oh, cậu chịu cho tớ theo à?? hihi...

mặc dù vui trong lòng nhưng tôi cố kiềm chế ko để lộ ra mặt,

thế thì xấu hổ lắm..

.....

tiệm ăn nhanh tên JOLEEBEE nằm ở trong siêu thị,

cách trạm xe buýt nhà tôi cũng hơi xa..

nhưng nó đáng hoàng hơn cái vũ trường kia nhiều.

Đu Đu dắt tôi vào tiệm, bảo tôi ngồi 1 chỗ ăn bò burger,

còn cậu ấy vào việc của mình..

“cậu ăn xong thì về đi nhé.”

“biết rồi. cậu khỏi cần lo.”

món bò burger tôi ăn bỗng ngon lạ,

có lẽ do tâm trạng vui vẻ...

tôi cứ ngồi nhìn Đu Đu đang phục vụ khách...lau nhà, rồi lau bàn..

cậu ấy làm thạo lắm, hình như quen rồi.

“bạn gái hả, Đường?”

1 chị nọ nháy mắt hỏi Đu Đu, nhìn tôi đang vừa ăn vừa nhăn răng cười,

chắc trông giống nàng hề tinh tinh...

Đu Đu lắc đầu, cái lắc đầu đập tắt nụ cười tươi tắn trên môi tôi..

“ko, bạn trong xóm.”

ơ hay, bạn trong xóm...

đó là cái cụm từ nghe lạ hoặc với tôi.

Chương 69.

ko phải bạn gái thì thôi, còn ko được là bạn thân,

đừng nói là người bạn rất thân..

miếng bò trở nên dở ẹc. + _ +

“trông xinh xắn đáng yêu thế, bạn trong xóm thì thành bạn gái dễ mà.”

“ko dám, em ko có thời gian theo đuổi bạn gái, chị ơi”

Đu Đu cười xòa đáp lời, rồi khẽ liếc sang tôi 1 cách tình cờ,

bất gặp tôi đang buồn thiu nhìn cậu,

Đu Đu lập tức xách cái xô chạy vô trong.

tôi bắt đầu cảm giác cái điều Long đã nói,

“khi tình yêu càng nhiều thì tổn thương càng sâu nặng”..

tôi đau lòng vì Đu Đu ko biết bao nhiêu lần.

có lẽ...

tôi ko chỉ là thích Đu Đu như 1 người bạn rất thân, mà tôi vẫn thường bảo.

.....

khi tôi rời tiệm ăn, Đu Đu cũng trốn biệt tích,

cậu ấy buồn cười thật, nghĩ vì chuyện ấy mà ko dám gặp tôi,

tôi chẳng cần.. bạn trong xóm thì bạn trong xóm..

ra chào bạn trong xóm về ko được à??

đồ ngốc.

tôi đi lang thang trong siêu thị mấy vòng,

nghĩ ngợi vẩn vơ 1 hồi thì nhớ là mình cần mua quà cho Lãm.

cũng may là có mang ít tiền.

cái kệ hàng bán hộp xếp hình giấy thu hút tôi,

vì cái chữ Gemini trên bìa hộp...chòm sao Song sinh..

cảnh 2 người trên nền xanh nhìn rất thần thánh,

ko kém bức tranh thiên đường trong phòng Lãm..có lẽ cậu ấy sẽ thích.

mua cái này về rồi ghép đem tặng chắc là ý nghĩa,

dù sao thì cũng chẳng biết mua cái gì nữa.T___T

.....

tôi về tới nhà gần 5h chiều, trời đổ mưa rào,

lúc đi quên mang áo mưa...hên là vừa về kịp..

ko thì cái hộp xếp hình ướt luôn..

“Xu Xu”

tôi vừa nhận ra tiếng kêu của Long thì cậu ấy đã ở trước mặt,

ướt mem... như vừa dầm mưa...xe dựng ngoài kia..

“sao.. ko mang áo mưa hả?”

“tại sao.....ko chọn tôi.....”

“huh? cậu vào nhà đi rồi nói..”

“KO”

Lo Lo đứng cứng ngắc dù cho tôi có lời thế nào vô,

cậu ấy cũng ko chịu nhúc nhích..

giọng lại lè nhè, ko giống bình thường.

“Xu Xu.. đi với nó.. vui ko?”

“đi với ai?àh... vui gì, chán lắm...”

“xem cá heo mà ko vui sao?”

huh? cá heo?

tôi nghĩ Long hỏi chuyện tôi đi với Đu Đu,

nên thế là trả lời như vậy,

ai dè cậu ấy lại tưởng tôi đi với Lãm..

“ko, tớ đâu có...coi cá heo.. mà, cậu..ko vào...là 2 đứa chết cồng đó....”

tôi vì đứng ngoài mưa với Long nên cũng ướt theo,

và do vậy, người tôi run co ro, giọng nói cũng lập cập theo..

chỉ khi thấy môi tôi sắp tái đi, cậu ấy mới chịu khoác vai tôi vào nhà.

* __* đến khổ với anh bạn Hot Boy này.

.....

trao cho Long cái khăn mặt, tôi mới nghe người cậu nồng mùi bia, trời ah...

“cậu ..uống bia hả?”

“vài lon.”

“cậu hư quá! mới bây lớn...”

“cái gì kia?”

Long hướng mắt sang chỗ hộp xếp hình, tôi bỏ trên bàn, về mặt cậu ấy cứ cay cú thế nào..

“ah, cái đó, tớ vừa mua cho Lãm... quà sinh...”

“thế mà bảo ko đi với nó?? Xu chọn nó thì nói đại đi, tôi chấp nhận mà...đâu cần nói dối tôi..tôi ghét người bắt cá 2 tay, quá lắm.”

Lo Lo cắt lời tôi và nói liên tục 1 hồi, xong ném luôn cái khăn tôi mới vừa đưa xuống ghế, rồi vụt nhanh ra cửa, leo lên xe vặn khóa..

“khoan, cậu đi đâu, trời còn mưa...”

nhưng cậu ấy đã ko còn quan tâm lời tôi nói nữa, mặc kệ mưa mỗi lúc 1 lớn, Long vẫn chạy ra ngoài đường, vèo vèo...

nói dối? tôi đâu có... và còn bắt cá 2 tay?

tôi có sao?...

.....

khoảng 7giờ tối thì trời tạnh mưa, tôi gọi Long suốt mà ko được, tôi chỉ lo ko biết đang say xỉn như vậy, lại gặp trời mưa mà chạy ngoài đường.. cậu ấy luôn làm tôi lo lắng.

“mẹ, con sang nhà thờ 1 chút”

“đạo này sao con hay đi qua đó vậy?”

“con có chút đồ đưa cho Lãm...”

“uh, về sớm đó. lúc chiều con với Long có chuyện gì hả?”

“dạ...con cũng ko hiểu sao cậu ấy như vậy”

“mẹ ở trong bếp nghe rồi... nếu con thích ai thì chọn người đó, mẹ ko khuyến khích có bạn trai tuổi này, nhưng... nếu nó đến thì phải đối diện thôi...”

“vậy...sao giờ mẹ?”

“con phải chọn 1 người thôi.”

chọn ? lại là chọn. sao cứ bắt tôi chọn?

tôi ghét phải lựa chọn lắm... ko phải có cả 3 bên cạnh thì tốt hơn sao?

hic hic..

“con đừng nói với mẹ là con thích cả 3 nhé”

nhìn thấy bản mặt thú tội (thích cả 3) của tôi,

mẹ cười phào và kéo tôi ngồi xuống bên cạnh, giọng nhẹ nhàng giải thích..

bài học về tình yêu.

“thích – và yêu – 1 ai đó là khác nhau.. thích có thể quan tâm, có thể lo lắng, có thể ngưỡng mộ, có thể mong gặp người đó... bọn trẻ các con, hay ngộ nhận về tình yêu và sự yêu mến...”

“vậy sao để biết? ...”

“khi nỗi đau của người đó là nỗi đau của con, khi hạnh phúc của người đó, là hạnh phúc của con.”

“ahh... nhưng...sao mẹ biết Long với Lãm...yêu con? lỡ họ cũng ngộ nhận thì sao?”

“ko, chúng nó yêu con. mẹ có thể nhìn thấy khi con cười, cả 2 đều khẽ cười nhìn con. ánh mắt đó, chỉ có thể là tình yêu.”

Chương 70

thế sao... mẹ thấy à?...

whew... người lớn như mẹ nhìn thì biết, có lẽ..đúng.

còn tôi? tôi có ai để “đau khi người đó đau, vui khi người đó vui” ko..?

sao tất cả đều quá mơ hồ...

“chắc là...con chưa yêu ai hết mẹ ời..”

“vậy còn Đu Đu?”

Đu Đu à? đó lại là 1 câu chuyện khác..

tôi ko hiểu lắm, tôi đã quen có Đu Đu bên cạnh,

tự nhiên cậu ấy lạnh lùng với tôi, xa cách tôi,

tôi thấy như mình vừa thiếu mất 1 điều gì đó rất quan trọng trong cuộc sống..

“con luôn muốn Đu Đu vui vẻ.. con ko muốn cậu ấy gặp chuyện buồn..nếu con có thể làm gì để cậu ấy lại...như trước , con sẽ làm..”

mẹ khẽ thở dài, vuốt tóc tôi..

“nếu tiếp tục như thế, có lẽ người con thực sự yêu là...nó...”

“vậy hả mẹ?”

“mẹ chỉ đoán thôi..cũng chưa chắc. nhưng Xu kờ ời, con yêu ai thì bản thân con phải biết, sao hỏi mẹ?”

“con ko biết thiệt mà..T___T”

“thôi con đi đi. nhớ nói với Lãm, đừng để 2 đứa nó tiếp tục vì con mà rạn nứt tình bạn.”

“con nói gì đây ạ?”

“nói rằng hiện giờ con ko yêu chúng. tất cả hãy làm bạn tốt của nhau.”

tôi gật đầu, rồi xách xe đạp ra

sau khi đã bỏ món quà của La La đã gói sẵn vào giỏ,

mẹ đứng trong nhà mỉm cười.. buồn buồn..

có lẽ mẹ ko muốn tin rằng tôi yêu Đu Đu ??

ack, chữ đó...nghe ghê quá.

.....

“Lãm ko có ở đây hả seur?”

“nó đi học lớp Kinh thánh rồi. con ngồi đợi nhé, 15 phút nữa là ra mà..”

“dạ..”

seur Anna để tôi ngồi trong phòng Lãm,

và cũng cho tôi 1 tách trà nóng... thêm mấy quyển sách..

truyện cổ của Andersen..

đọc chán, tôi mò tới chỗ cái bức tranh, tẩy máy kéo rèm..

còn phải bật đèn nữa thì mới đẹp..

“đừng! coi chừng!”

Lãm la to làm tôi giật mình quay lại,

cậu ấy ôm quyển sách dày cộm trên tay, đi nhanh vào phòng và bỏ nó xuống bàn.

“công tắc bị hỏng, ko cẩn thận là điện giật cho đấy”

nói rồi cậu đi tới mở đèn cho tôi nhìn bức tranh,

đúng là dễ chịu thật.. thiên đường.... bình yên quá..

“chiều đi với Long vui chứ?”

“huh? lạ thật...”

“sao lạ?”

“Long thì nghĩ cậu đi với tớ, cậu thì nghĩ ngược lại.”

“oh..chứ ko phải thế sao?”

“ko...tớ chẳng đi với ai trong 2 người.”

“ủa, vậy hả?”

nét mặt Lãm như sáng lên, tôi hơi ko hiểu,

họ biết họ hẹn cùng lúc với tôi sao?

“các cậu có ...âm mưu gì đấy?”

“..ah.. hì hì.”

vẻ cười tủm tỉm của Lãm càng làm tôi tin chắc họ đã dàn xếp vụ 3 giờ,

sao lại cùng là 3 giờ..??

rõ ràng là có gì rồi.

“cậu ko nói thì tớ... ko tặng quà cho cậu.!”

tôi chỉ còn cách dùng món quà để uy hiếp La La,T__T

thật là 1 trò ngớ ngẩn.. quà của tôi có phải kim cương đâu, hic hic..

nhưng... đành đe dọa thế thôi..

khi tôi chụp gói quà định bước ra ngoài thì,

Lãm vội giữ tôi lại..

“chuyện là... bọn tôi muốn biết Xuân thực sự thích ai.”

“là sao?”

“hôm sinh nhật, tôi và Long thỏa thuận, nếu Xuân chọn người nào thì người kia sẽ rút lui.”

“trời...sao phải thỏa thuận như vậy?”

“vì cả 2... đều thích Xuân.”

Lãm nói bằng giọng hơi e dè, có lẽ cậu ấy khó lòng thừa nhận điều đó với tôi.

tôi dù cho có nghe trộm cuộc nói chuyện 1 lúc,

cũng biết tình cảm của Lãm 1 cách mơ hồ

nhưng giờ thì tôi biết chắc... cậu ấy...cũng yêu mến tôi..như mẹ đã nói..

“...nhưng cuối cùng Xuân ko chọn ai cả. ^^”

“tớ.....”

tôi ko biết nói sao với Lãm bây giờ,

chẳng lẽ nói tôi chọn...Đu Đu... ? T__T

dù cho Đu Đu ko hề muốn tôi lựa chọn...cậu ấy ko hẹn tôi..

“Xuân ko thích ai trong 2 chúng tôi.”

Lãm cười nhạt, hơi buồn, trái với thái độ ban nãy còn vui vui,

chắc cũng vừa nhận ra..

“tớ thích cả 2 cậu. ... 2 người thật tốt với tớ.. nhưng đó chỉ là thích..”

“ko phải yêu, đúng ko?”

tôi khẽ gật đầu. mẹ dặn phải nói điều này,

để họ lại sống vui vẻ và vô tư...đừng nghĩ nhiều về tôi..

“cho nên, từ khi gặp Xuân, tôi nghĩ mình làm linh mục là đúng rồi..*_^”

“cậu đừng vậy mà.. làm cha xứ...cô đơn lắm”

“ko thể có người mình yêu thì làm cha xứ hay ko cũng là cô đơn thôi!”

Lãm lại cười.

nụ cười của Lãm đầy nỗi đau, câu nói làm lòng tôi thất lại.

xin lỗi... tớ đâu có đáng...

“quà gì vậy? mở bây giờ được ko?”

“uh, cậu mở đi”

La La tháo gói quà 1 cách chậm rãi và cẩn thận,
khi nhìn thấy bức ảnh Gemini ngoài bìa, cậu ấy có vẻ hơi bất ngờ.

“tớ định xếp xong mới tặng nhưng... lâu quá... hic, thôi, mong là cậu thích..”

“thích chứ. chưa ai tặng tôi món quà có ý nghĩa như thế này. cảm ơn...Xu Xu.”

“...^-^.. hình như cậu...mới gọi tớ là Xu Xu?”

Lãm hơi cười, tỏ vẻ ngại.. tôi ko hiểu saps cái tên Xu Xu,
rất nhiều người gọi... mà Lãm thì ko..

cậu ấy vẫn luôn gọi tôi là Xuân.

thấy vẻ thắc mắc của tôi,

Lãm ngồi xuống ghế, rót 1 cốc nước rồi giải thích..

“lúc trước thấy tên Xu Xu kỳ quá, cứ ngô nghê thế nào...khi ấy nghĩ tên Xuân đẹp hơn.”

“vậy rồi..?”

“sau đó thấy thêm được gọi... Xu Xu như Long..”

“ờ... nhưng sao phải thêm..? cậu cứ gọi có sao đâu?”

“từ đầu ko gọi, đột nhiên đổi cách gọi, mắc công...người ta nghi ngờ..”

“nghi ngờ cái gì...?”

Chương 71

La La khoác tay bảo tôi thôi đừng hỏi,

cậu ấy lúng túng thấy rõ..

okay..thì ko hỏi..

“chắc Long nó buồn lắm khi nghĩ Xuân chọn tôi..”

“uh, cậu ấy còn uống cả bia nữa... ấy chết!! tớ sang tìm cậu vì chuyện này...mà quên...hic hic..

Long đi đâu tắt máy, tớ gọi mãi ko được.”

khi tôi cho biết điều đó, Lãm sốt ruột hẳn,

đứng phắt dậy, khoác cái áo ngoài rồi nắm tay tôi kéo đi.

“khoan, đi...đâu vậy?”

“tìm Long, nó mà uống bia thì ko xong đâu”

tôi bắt đầu bị Lãm làm cho lo lắng theo,

lẽ ra tôi phải nói ngay khi gặp Lãm, mà tự nhiên vụ hẹn hò gì đó làm tôi ko nhớ ra..

nên vì thế, tôi bỏ xe đạp ở nhà thờ để Lãm chở đi vòng vòng,

tìm Lo Lo.

tại tôi gây ra mấy chuyện này..T__T

mẹ nói đúng, có lẽ phải kết thúc càng sớm càng tốt.

.....

chúng tôi dừng ở 1 quán café nhạc sống nọ, nhạc đập xình xình,

ko giống quán bar hay vũ trường, ko có ai nhảy nhót,

nhưng rất ồn, ồn ghê lắm..

người ta toàn hét vào mặt nhau.

tôi nhận ra vài bạn học cùng trường, trời ạch,

sao họ có thể vào cái chỗ này...??

í, mà nói ai, tôi cũng đang ở đây đấy thôi.T_____T

“LONG!! DẬY ĐI VỀ...LONG, MÀY NGHE TAO NÓI KO HẢ??”

tiếng Lãm gào to và tôi nhìn thấy Lo Lo.
đang ngồi nốc tiếp mấy chai bia, ko thể tin nổi,
sao học sinh các cậu lại học thói người lớn thế kia..
ba mẹ mà biết tôi vô đây thì chết đòn.

“MÀY... THẮNG RỒI..MẶC KỆ TAO..!!”

ngồi cùng Long là mấy anh bạn tóc xanh đỏ, áo đen đầu lâu tùm lum,
trông đáng sợ ghê lắm...

tôi chỉ nín vạt áo Lãm và nép sau cậu cho bớt sợ..

La La cứ thế xóc Lo Lo lên, lôi cậu ấy đi,
nhưng mấy cậu bạn xanh đỏ kia đã đứng dậy, vẻ rất bặm trợn.
họ túm áo Lãm.

“này, mày đừng có chen VÀO GÂY SỰ NHÉ!!”

“buông tao ra.”

trong khi Lãm đang gặp nguy hiểm, Long cứ lè nhè ôm chai bia,
y như cảnh thất tình trong phim áh +___+

“Xuân giữ nó dùm tôi,”

tôi vội đỡ Long, khi Lãm vừa buông tay,
trời, Lo Lo nặng quá, hu hu..

“đã nói buông tao ra, NGHE KO HẢ?”

vừa dứt lời Lãm xô mạnh anh bạn đang giữ áo mình ra và...

2 người kia nhào vô... * _____ * ôi ko.....

tôi sợ mấy vụ này chết khiếp.

“Long ơi, dậy...cậu nói họ thôi đi...!!”

vừa nghe tiếng tôi gọi, Long ngẩng dậy, nhìn tôi dăm dăm,
rồi...đẩy tôi ra... ko quan tâm..

trời...cậu sao có thể??

Lãm đang sắp đánh nhau với bọn người kia,
thôi tôi đành phải giở trò xin xỏ thôi..

“các bạn...đừng đánh nhau, thôi mình về đi, La La..”

“con gái đừng lộn xộn, tránh ra..”

anh bạn mặc áo đen đầu lâu gạt tay tôi mạnh làm tôi ngã nhào,
vấp phải cái bàn nên té lăn quay, ui...da.....

chân tôi....nghe rắc..1 tiếng.

đau điếng.

và Long quay lại, bỏ chạy bia xuống.

“tụi bây... làm gì vậy?? có biết Xu Xu là ai ko hả???”

“...là ai...? mà thằng này nó cứ tới phá mày..”

“nó là bạn tao, bỏ đi.. còn mày, xin lỗi Xu Xu đi!!”

“tại sao??”

“TAO NÓI XIN LỖI ĐI, MÀY BỊ ĐIỀC HẢ?”

ko ngờ anh bạn trông hung dữ là thế, lại nghe lời Long,
nói câu ‘Xin lỗi’ với tôi...

O___o

.....

rồi nhóm xanh đỏ cũng tiếp tục ngồi uống bia,

Lo Lo thì đã chịu bước ra khỏi quán...

phuuuuuu.....

“tao đã nói mày đừng chơi với bọn nó rồi.”

“mày là ba tao chắc? mày bảo sao tao phải nghe à??”

“ko, nhưng... mày đã hứa với tao.”

“đẹp cái lời hứa quái quỷ đó đi. tao hứa khi tin lời mày nói, là Xu Xu sẽ ko thích nếu tao chơi với chúng.”

gì? sao có tôi vào đây??

“khoan..? sao liên quan tới nữa??”

Long quay sang nhìn tôi rồi ngoảnh mặt đi..

Lãm kéo tay cậu ấy lại.

“mày nghe đây, chiều Xuân ko đi với tao. cô ấy ko chọn ai cả.”

“nói láo.”

“ko, cậu ấy nói đúng đó. tớ ko đi với Lãm.”

“vậy cái hộp đó...là gì..”

“là quà tớ mua cho cậu ấy, vừa đem sang tặng thôi. nếu đi với Lãm thì đã đưa ngay lúc gặp rồi, còn mang về nhà làm chi?”

Long bắt đầu chịu tỉnh ra, vẻ mặt cậu ấy như suy ngẫm,

hóa ra còn có người khờ hơn tôi nữa..T__T

sau vài phút “xem xét lời giải bày” của tôi,

có vẻ cậu ấy đã tin..

“ko...chọn ai à?”

“uh..”

Lo Lo vuốt mặt, mím môi và nhe răng cười,

xong nhảy vào giữa tôi và Lãm, khoác vai chúng tôi..

cậu ấy cứ như là... con tắc kè hoa..

khi thì say khướt như gã thất tình thảm thiết,

khi thì như đại ca Xã Hội Đen * __ *

khi lại nhí nhảnh như cậu học trò ...

“vậy thì thôi đừng chọn nữa.. tự nhiên sợ...thất bại.. quá..”

Long nói nhưng mặt đỏ lựng, ko biết vì say bia

hay vì cậu ấy thấy xấu hổ nữa...

dù sao như thế này tốt hơn nhiều, ko phải chọn lựa..

cả 3 người chúng ta chơi với nhau.

“nhưng cậu ko được nói tới bất cá 2 tay đấy.”

“okay!!^ _ ^”

Long đồng ý ngay, khiến tôi thấy nhẹ nhõm..

.....có thể tiếp tục giữ tình bạn...tôi ko thuộc về ai..

cho đến khi nào, tôi biết mình thực sự...yêu 1 người nào đó.

Chương 72

“ăn đi, Xu Xu”

“cậu gọt gọt quá, ko ăn đâu”

quả táo Long gọt nhìn như bị ghẻ lở T__T

mà cũng ko nên hy vọng 1 cậu ấm như Lo Lo

có thể gọt trái cây đẹp được..

ko hiểu sao mẹ lại bảo cậu ấy làm việc này nữa.

tôi bị nứt xương mắt cá phải bó bột 1 tháng,

Lo Lo và La La chia nhau đến chở tôi đi học hè, thứ 4 là Long và thứ 6 là Lãm.

chị Huyền nói tôi giống quan huyện có 2 tì thiếp, ặc ặc..

“ko ăn à? tớ gọt mà ko ăn, ko gọt nữa”

Long làm mặt giận, dẫn trái táo và con dao xuống bàn,

thật là...còn hơn đưa con nít nữa..

“cậu cắt nhỏ ra thì nhìn đỡ ghê hơn...tớ sẽ ăn...”

“vậy cũng được ^_^”

“mà...sao cậu ko về nhà đi... trời tối rồi.”

“ở thêm chút nữa, mới chạy xe về mà, mệt lắm..”

Long nói rồi cắt quả táo ra làm 6..

nhét vào miệng tôi *_*, xong nằm dài ra ghế,

y như ăn vạ..

“Xu Xu àh...”

tôi giật mình quay đầu thì thấy, mẹ của Đu Đu,

xách 1 giỏ to đứng ở cửa..

“ah, cô ghé chơi ạ?”

“có mẹ ở nhà ko con?”

“mẹ...ơiiii!”

tôi gọi to nhưng có lẽ mẹ đang bận trên lầu,

nên Long nhanh nhẩu ngồi dậy chạy ù lên gọi í ới “mẹ ơì, mẹ ơì” T_____T

khiến cho mẹ Đu Đu cứ nhìn tôi thắc mắc..

“bạn...của con à?”

“dạ, cậu ấy cứ nghịch phá thế đó cô..”

“ah, cái này, Đu Đu nó bảo cô đem cho con.”

tôi đỡ cái túi nhựa đựng kẹo dẻo Jelly với 2 quả ổi xá lị,

Đu Đu luôn nhớ sở thích của tôi..

sao cậu ấy ko sang thăm, chắc chắn Đu Đu biết tôi bị bó bột mà..

“nó nói bạn ko ghé thăm con, con đừng buồn nhé.”

tôi gật đầu nhưng sao mà ko buồn,

nếu trước đây tôi có làm sao thì, người sang chở tôi đi học luôn là cậu ấy.

mà bây giờ, thì lại là 2L..

whew..

mẹ xuống và mời cô ấy ngồi nói chuyện,

nên tôi và Long bị đuổi lên phòng,

Lo Lo bế tôi lên cầu thang T__T dù việc này mọi thường cũng ko cần thiết...

nhưng do yếu ớt, cộng thêm cái chân đang què quặt,

tôi ko thể chống đối ... hic hic..

mà mẹ lại còn nói – “để nó ằm cho tiện” – nữa. T__T

“hình như nhẹ đi vài ký rồi”

“cậu ...về đi.T__T”

“đuôi hoài vậy??... ah... Doremon! tớ thích truyện này, để đọc cái đã!”

và thế là Lo Lo lì lợm ở mãi trong phòng tôi,

ôm cuốn Doremon mà đọc ngấu nghiến..<__<

tôi lấy ôi ra ăn..

1 loáng là hết 2 trái. ^ ^

mẹ đột ngột đẩy cửa vào.

“Xu Xu, con biết... nhà Du Du sẽ dọn đi chưa?”

“hả?”

tôi gần như bay khỏi giường, hoảng hốt,

Long quảng quyền truyện vội đỡ tôi, nếu ko chắc tôi nằm lăn quay dưới đất rồi..

cái gì chứ... dọn đi??

“mẹ Du Du qua chào tạm biệt nhà mình.. sáng mai họ đi ...”

“sáng mai? sao gấp vậy?”

“ko, họ chuẩn bị lâu rồi. cô Thùy nói nhà rộng ở ko hết, bán đi để xoay xở vốn buôn bán gì đó.”

“họ dọn đi đâu ạ..?”

“quận 2. xa nhà mình lắm.”

“con qua đó liền đây!”

nói rồi tôi bước xuống giường, đi lò cò lại chỗ tủ áo..

Du Du ko thể cứ bỏ đi im lặng như vậy được..

bạn trong xóm..bây giờ cả bạn trong xóm cũng ko còn.

ko, ko thể được!

“con điên à? chân cẳng thế sao mà đi?”

tôi nhìn xuống, rõ ràng là tôi ko thể đi bộ hay đạp xe

với cái chân xi cà que này..

và tôi nhìn Long, nãy giờ cậu ấy vẫn như 1 kẻ vô hình.

“để cháu chở Xu Xu sang đó cho.”

cảm ơn, Lo Lo... ^^

mẹ tôi định nói gì đó nhưng rồi mẹ cũng để tôi đi,

mẹ thừa biết tôi sẽ ko thể ở yên trong nhà..

.....

đoạn đường từ nhà tôi sang nhà Du Du,

đi bằng xe máy chỉ mất có 3 phút.

nên Long ko nói gì cả..

mẹ Du Du cũng vừa mở cửa vào nhà.

“cô ơi...”

“oh, Xu Xu? sao con sang đây?”

“con... tìm Du Du... cậu ấy..có nhà ko cô?”

“ah, nó đi đâu đó rồi, chắc trả 1 số đồ dùng mượn của hàng xóm...con vào đi.”

tôi bước cả nhắc tới bậc cửa, Long nhìn thấy thì vội tới ôm tôi nhắc lên,

tôi giống bị tàn phế khi ở cạnh Long vậy T___T

mặc dù tôi có thể tự leo bậc thang được, lúc ko có cậu ấy,

thế mà hể Long có mặt là cậu ấy cứ tự ý coi tôi là...bao gao,

thích bế thì bế, thích ôm thì ôm. +__+

“2 đứa ngồi chơi đợi nó, cô đi dọn dẹp 1 số đồ nữa..”

“dạ...cô có cần giúp gì ko ạ?”

“thôi cứ ngồi đó được rồi..”

mẹ Du Du nói xong thì đi vội vào trong,

lúc **c khiên vác cái gì đó..

tôi định xuống giúp nhưng mà... cái chân...hic hic..

“muốn phụ phải ko? ngồi yên đi chị hai. để tớ.”

Long ấn tôi xuống ghế, rồi xắn tay áo đi ra sau,

“hot boy” ngày càng dễ thương, hihi...

chắc chắn tớ sẽ bảo Đu Đu cảm ơn cậu!

khắp nhà là 1 bãi chiến trường, đầy các thùng giấy,

bê bộn, ngổn ngang...vậy là,

họ sẽ dọn đi thật rồi

cái thùng carton ghi chữ ĐU ĐU to đùng đập vào mắt tôi,

chắc là đồ đạc của Đu Đu.

cạnh bên có mấy chồng sách chưa bỏ vào, còn đang cột dây..

nó chỉ cách chỗ tôi ngồi có vài bước..

Chương 73

ngồi ko làm gì, trong khi Lo Lo và mẹ Đu Đu cũng đang dọn dẹp,

tôi nghĩ mình có thể làm giúp.

nghĩ thế, tôi cố lết tới chỗ thùng giấy.

Đu Đu rất cầu thả, từ bé đã thế,

sách tập cậu ấy quăng tứ tung, nên trong cái thùng này,

ko chỉ có tập, viết, sách, mà còn cả giày dép,

banh da, quần áo, khăn mặt...

ôi thôi..

trong lúc lấy các thứ ra để sắp lại,

tôi phát hiện có 1 hộp cái hộp nhựa màu vàng bên ngoài ghi 2 dấu chéo..

vì ko biết nó là gì nên tôi tò mò mở ra.

có rất nhiều hình...của tôi..

từ lớp 6 cho đến lớp 10,

được cắt riêng ra từ những tấm hình tôi chụp chung với tập thể lớp,

hay chụp với gia đình , cùng với nhà Đu Đu nữa.

còn có những tấm thiệp sinh nhật tôi làm cho Đu Đu,

được cất giữ rất cẩn thận.. thật là điều khó tin..

vì tôi cứ tin rằng chắc cậu ấy đã ném nó vào sọt rác từ khuya rồi.

tôi bắt đầu hiểu ra, 2 dấu chéo ngoài mặt hộp, XX

nghĩa là Xu Xu.

điều đáng nói nhất là trong số mớ hình ảnh cắt nham nhờ đó,

có 1 tờ giấy 2000 được xếp hình trái tim..

vụ tiền xếp hình tim thì bọn học trò chúng tôi chơi hoài,

nhưng tôi ko nghĩ Đu Đu cũng từng có 1 cái cho tôi.

thế này...là sao?

.....???

tiếng cửa mở và bước chân vào..

.....

..... xọach..bịch bịch...

Đu Đu chạy tới.....

giật cái hộp trong tay tôi, ném vào thùng.

“sao cậu lại lục đồ của người khác????”

“.....”

“con gái ai cũng tò mò vậy à??”

“.....những cái đó.....”

“những cái đó.... là hồi xưa con nít thôi... tớ định đem bỏ...”

“nói...dối.”

“được, ko tin hả, tớ đem quăng đây.”

nói rồi Đu Đu lấy cái hộp mang ra ngoài sân.

trút hết tất cả xuống đất.

tại sao..... cậu làm vậy? Đu Đu.....

tại sao..... ?

tôi chỉ còn cách cố đi ra sân,

nhặt lại các thứ bỏ vào hộp...

trong nước mắt.

.....

“cuối cùng thì, tao cũng biết mày có yêu Xu Xu.”

giọng Long ở trong nhà vắng ra..

ko thấy tiếng Đu Đu... trả lời.

“tao ko hiểu....mày, và thằng Lãm... tại sao phải giấu??”

“ko liên quan mày.”

“Lãm nó chịu nhận rồi, đã chịu cạnh tranh công bằng với tao. giờ tới lượt mày.”

“thôi đi. tao ko có.”

“mày hèn lảm.”

“uh, kệ tao. tao ko có rảnh đi nghĩ chuyện vớ vẩn, hiểu ko? mày chở Xu Xu về đi!.....”

hự..kkk..

“ayyyyyy”

tiếng kêu của Đu Đu làm tôi phải quay lại xem,

Lo Lo.....cậu ấy....đã đâm vào bụng Đu Đu...

khiến cậu ấy ôm bụng khụy xuống..

tôi bắt đầu thấy đau.

“khi nỗi đau của người đó là nỗi đau của con....”

mẹ ơi.....con đang đau.

“Đi về!!”

Long chạy ra ôm tôi bế lên xe,

đóng sầm cửa...trước khi cửa sập lại,

tôi chỉ còn nhìn thấy ánh mắt Đu Đu nhìn tôi.....

xót xa.

.....

[quán mì gõ]

“hồi bé trong Xu Xu buồn cười quá.”

Long giở mấy tấm hình tôi nhặt lại trong hộp xem,

ngắm nghía rồi cười nói...

mặt cậu còn lấm lem vệt bụi, do dọn nhà phụ mẹ Đu Đu..

“mặt cậu... bị dơ kia..Lo Lo..”

“vậy hả? chỗ nào...?”

tôi chồm sang lấy tay áo mình lau cho Long,

thì cậu ấy cười khoái chí.T_T

“hơ ni... i love you. hehe”

tôi thở dài và ăn tô mì của mình.

“câu này tớ nói dễ ẹc, mà sao 2 thằng ấy nó lại ko nói được nhỉ??”

“ai mà biết.....”

“thằng Lãm nó bảo vì tình bạn, ack, thằng điên. còn thằng Đu Đu thì...chả hiểu. nó có nhiều cơ hội hơn mà ko chịu theo.”

“.....thôi quên chuyện đó đi.”

Long gật đầu, tiếp tục xem mấy tấm hình,

rồi chọn ra 1 tấm, năm lớp 9, tôi tết 2 bím đuôi sam ngắn cũn.

“cho tớ tấm này, nhìn cưng ghê.”

“cậu lấy làm gì?...”

“hehehe”

để trả lời, Lo Lo đưa tay vào túi quần rút ra cái ví,
nhét tấm ảnh của tôi vào đó..kế bên là hình của cậu ấy..

“thế là khi nhớ Xu XU có thể lấy ra xem, kaka”

“tại sao...cậu lại đánh Đu Đu?”

tôi hỏi làm nụ cười của Long mất ngay,

cậu ấy nhún vai...

“tại nó làm Xu Xu khóc.”

“cậu ko thể lúc nào cũng đánh người làm tớ khóc. tớ rất hay khóc..”

“vậy đừng khóc, Xu Xu.. nước mắt của Xu Xu... trông buồn lắm..”

“có ai khóc mà vui bao giờ đâu.”

“nhưng nó làm tớ đau”

đau...?

“khi nỗi đau của người đó là nỗi đau của con...”

Lo Lo... cậu thực sự yêu tớ.....

nhưng tớ lại đau vì 1 người khác,

có đáng ko, Lo Lo ơi.....

nước mắt tôi lại lăn dài, lần này ko phải vì Đu Đu,

mà vì Long.....

Chương 74

nhà Đu Đu đã dọn đi được 3 tuần...

tôi ko nói với Đu Đu được câu nào hôm ấy, cả lời tạm biệt.

tôi chỉ vác về nhà 1 hộp vàng vàng đánh dấu XX,

đầy nước mắt.

tôi cố tập trung vào việc học, môn Hóa lớp 12,

còn khó gấp 2-3 lần lớp 11, lại còn thi ĐH..

nếu Đu Đu đã chọn cách rũ bỏ những kỷ niệm và tình cảm dành cho tôi,

thì tôi còn tha thiết để làm gì...

cho dù, cho dù là, có thể, tôi đã yêu cậu ấy từ lúc nào.

“buổi học có gì à? sao đắm chiêu vậy?”

Lãm kéo tay tôi, tôi mới giật mình nhận ra

là cậu ấy đang chờ đón tôi ở cửa lớp..

“ah..ko..”

“sáng mai tháo bột phải ko?”

“phải rồi, cậu ko nhắc, tớ cũng chẳng nhớ. từ mai thì các cậu ko phải làm xe ôm cho tớ nữa.”

“Xu ko thích đi xe ôm 2L àh?”

tôi cười, Lãm cũng cười... cậu ấy đã cười mở hơn,

ko còn khép kín mình như trước,

thỉnh thoảng khi cả ba đi với nhau, La La và Lo Lo còn tranh nhau,

mua đồ ăn cho tôi...

“hôm trước thấy trong ví Long có ảnh Xu...”

“ah..uhm..”

“sao ko cho tôi? thiên vị nhé.”

La La vò đầu ngứa ngùng, trông cậu ấy trẻ con đến lạ,

phân bì cơ đấy... tôi khẽ cười...

mình chẳng khác nào siêu sao ca nhạc ^0^

“ảnh tớ trông buồn cười lắm, Long bảo thế mà.”

“ko buồn cười thì ko phải Xu Xu rồi.”

“ahh... cậu... dám nói tớ thế à??”

tôi đánh Lãm bình bịch và cậu ấy rụt vai né tránh,

mà cậu ấy ôm quá...đánh trúng toàn xương...

đau tay muốn chết. T____T

“cậu...ngày càng ôm đi đó, La La”

“uh, chắc phải mua sữa gain weight về uống..”

“gain weight?”

“là.....sữa tăng cân..^-^”

“vậy mua đi.. cậu gầy thế này thì ko học lớp 12 nổi đâu...còn thi ĐH nữa.”

“uh, Xu định thi ngành nào?”

“tớ á? tớ thích sư phạm..”

“cô giáo Xu Xu!^^”

“hí hí...còn cậu???”

Lãm cười mỉm, leo lên xe nỏ máy,

rồi mới hạ giọng nói nhỏ cho tôi nghe..

“còn chưa biết được. có khi, tôi sẽ theo học trường Giáo Xứ..”

“cậu...vẫn muốn làm cha đạo sao?”

“ko phải đó là con đường tốt nhất à?”

sao lại hỏi tôi câu ấy,

tôi làm sao biết con đường nào tốt hay ko tốt..

đó là con đường của cậu mà.

.....

khi Lãm chở tôi về ngang siêu thị lần trước,

nơi có tiệm ăn nhanh Joleebec..

tôi bảo Lãm vào mua sữa tăng cân đi.T____T

ko biết để làm gì nữa, nhưng... có lẽ Đu Đu vẫn làm ở đó.

“ngồi đây nhé, tôi vào mua rồi ra ngay..”

“okay...”

vì chân tôi chưa tháo bột, nên Lãm dặn tôi ngồi ở cổng siêu thị,

đừng đi lung tung... chân thế này sao đi lung tung được chứ??

- _____ -

vậy mà...tôi cũng đi. +____+

tôi cố lết tới chỗ tiệm ăn bằng...cách nhảy cò cò..

ở nhà cũng toàn đi như vậy thôi..

sàn siêu thị ướt và cú nhảy của tôi bị trượt,

làm tôi té sấp O_____O

ui da.....đúng là xui xẻo... ko biết cái chân có...nứt lại ko.

nếu mai tháo bột mà bác sĩ bảo phải bó tiếp 1 tháng,

thì chết...huhu.....

một người nâng tôi dậy...

đồng phục trắng đỏ.....và tôi cảm nhận rõ hơi thở quen thuộc,

của Đu Đu Ca Ca.

cậu ấy khom lưng cõng tôi đi theo hành lang siêu thị,

qua 1 shop đồng hồ thì tới Joleebee..

tôi đã được cõng như tôi mơ ước,

lại là bởi chính Đu Đu...mà sao.....tôi thấy buồn quá.

sự xa cách....

“cậu vẫn làm ở đây à...?”

“uh.”

Đu Đu đặt tôi xuống ghế trong tiệm,

gọi cho tôi 1 ly trà chanh và 1 phần sandwich..

“cậu đi với ai tới đây?”

“Lâm.”

“nó đâu? sao bỏ cậu 1 mình....”

“cậu ấy đi mua sữa..”

“vậy gọi nó tới đây đón cậu đi.”

nói dứt lời thì Đu Đu quay đi, tôi ko hiểu sao lại níu tay cậu ấy..

mà ko nói được gì.....

“sao?”

ánh mắt của Đu Đu làm tôi căng thẳng..

tôi muốn hỏi nhiều thứ.... hàng trăm điều...

nhưng ko biết bắt đầu từ đâu...urgh..

urgh.. ôi ko.....

cơn nấc cục lại xảy tới.....urgh..urgh... bình tĩnh xem...

nó làm tôi nhớ vụ...hôn chữa nấc của La La!!

do vậy tôi buông tay Đu Đu ra, nhưng cậu ấy vẫn trở mắt nhìn..

“nấc cục??”

“thôi cậu đi làm...urgh...việc đi...tớ ăn cái này...urgh...mà nhiều tiền thế...urgh”

Bupppp.

cậu ấy vẫn làm thế, cách truyền thống... dĩ nhiên, tôi hết nấc...

nhưng tại tôi có cảm giác bứt đau hơn mọi khi,

hình như...Đu Đu đã nhẹ tay hơn..

tôi còn chưa kịp nắm lấy tai theo thói quen để xoa cơn đau,

thì tay của Đu Đu đã chạm vào đó..

cậu ấy sờ nó nhẹ nhàng.

“tớ búng tai cậu chắc cả trăm lần rồi.”

“uh...”

“hồi đó chưa từng quan tâm cậu đau cỡ nào...chỉ việc búng mạnh cho hết”

“nhưng hình như lúc này cậu ...búng yếu đi...nhiều??”

“uh, tớ ko nữa...”

Đu Đu đang nói thì ngưng lại, mắt hướng ra ngoài cửa kính,

tôi cũng nhìn theo... La La đang lo lắng tìm tôi

tay xách cái túi đựng sữa “gain weight”..

cậu ấy vẫn chưa nhìn thấy tôi trong này.

“cậu gọi nó đi. tớ phải vào làm việc.”

“khoan đã... cậu...nhớ về thăm tớ nha.”

“..tớ ko hứa...”

Chương 75

vì ko hứa, nên Đu Đu ko hề ghé nhà tôi từ sau hôm ấy,

cho đến khi bọn tôi nhập học trở lại... rồi gần hết học kỳ 1..

... đều ko thấy bóng dáng cậu..

cả gọi điện thoại cũng ko.

tin nhắn tôi gửi đều ko có báo cáo nhận...

tôi gọi thì máy tắt, ko liên lạc được,

Đu Đu như biến khỏi tầm mắt tôi vậy.

mấy lần tôi xin mẹ địa chỉ đi sang quận 2 ,

nhưng rồi ko thể... tôi ko muốn Đu Đu lại cho là tôi “bám theo” cậu ấy..

dù cái hộp vàng XX vẫn ở trên bàn học tôi mỗi ngày,

nó cho tôi niềm tin vào tình cảm của Đu Đu..

năm 12, bài vở như núi Phú Sĩ...

chất đông chất đông... ngày nào tôi cũng học đến phờ phạc...

cả Lo Lo nghịch ngợm mà cũng phải đi học đều đặn, ko dám cúp tiết,

Hương Kim lại bảo vì cậu ấy yêu tôi..

whew.....

yêu – hay vì việc học, thì đó cũng là chuyện tốt mà..

chúng tôi còn con đường phía trước rất dài.

Long ko thể mãi lêu lổng chơi bời,

tôi ko thể mãi khờ khạo...

mỗi ngày một lớn hơn lên.

“Xu à, mày lấy cho ông bộ cờ...”

ông nội yếu giọng gọi tôi, tôi bỏ vội chén cơm,

chạy đi làm theo lời ông.

tháng trước đi bệnh viện, bác sĩ bảo ông bị bệnh nặng..

mà tôi ko biết bệnh gì nữa..... mẹ và ba ko nói cho tôi nghe.

tôi chỉ thấy ông ko còn khỏe để đi vòng vòng xóm...

“sao ông ko nghỉ?”

“Xu khờ đánh 1 ván với ông hen.”

“dạ...”

tôi đánh rất thờ ơ vì nhiều tâm trạng, lo cho ông nội 1 phần,

lo cho bài học, rồi nghĩ lung tung nữa..

nên thành ra thua rất nhanh.

“Xu Xu đánh càng ngày càng dở, trong khi thằng Đu Đu nó đánh tốt lên nhiều.”

“Đu Đu?? sao ông biết?? mấy tháng nay có gặp cậu ấy đâu”

“uhm..... mà ko gặp nhưng ông gặp”

“hah?? ông gặp khi nào?”

“tuần trước nó vừa về thăm ông... lúc đó chỉ có mỗi ông ở nhà.”

“oh..... sao ông ko CHO CON BIẾT??”

sorry, con hơi to tiếng...T____T

tôi ko biết chuyện này... ko hề biết.. tuần trước..

tức là đã 5-6 ngày mà ông lại ko nói gì...

tại sao??

“nó dặn ông ko nói, ông hứa rồi. mà giờ ông nói luôn... có khi ông ko còn sống thêm bao lâu”

“ông...nói bậy! ông mới 61 tuổi, người ta sống đến 100 tuổi áh!!”

“uh, 100 tuổi, Xu khờ của ông...mãi vẫn ko hết khờ.....”

“con hết khờ rồi T____T”

“hết khờ sao ko biết thằng Đu khờ nó thương mà?”

hả?? Đu khờ? tên mới của Ca Ca^-^

thương con á?? uhm thì..... con cũng ko rõ.....

cậu ấy khi này khi khác, có Chúa mới biết...

“hai đứa bây đều khờ...nó nghĩ nó ko bằng 2 thằng công tử kia.”

“2 thằng công tử??”

“thằng ồm nhách với thằng choai choai chứ ai.”

đó là cách ông gọi Lãm và Long, ồm nhách với choai choai,

T____T

“hôm qua...ông mơ thấy bà nội mà... bà nội mà rủ ông tuần sau đi du lịch...^-^...ông muốn gặp

Đu Đu, mà gọi nó cho ông đi.”

“con ko gọi được, máy tắt suốt.”

“số này nè.”

ông nội chìa mảnh giấy nhỏ ghi dòng số điện thoại,

có lẽ là của Đu Đu...cậu ấy đổi số ko cho tôi hay...

Đu Đu thích ông hơn con! - ____ -

“gọi làm chi hả ông?”

“chuyện đàn ông với nhau, mà hỏi làm gì... cứ làm như ông bảo”

.....

nhưng mãi đến đầu tuần sau,

tôi mới gọi cho Đu Đu khi thấy ông ngày càng yếu dần,

tôi nói gần như van xin cậu ấy...

nỗi lo sợ làm tôi hoang mang, tôi đã ko nghe lời ông...

lẽ ra tôi phải gọi Đu Đu sớm hơn.

ba nói ông bị ung thư bao tử.

..... tôi khóc suốt từ đêm qua khi biết chuyện.....

.....

ông ơi.....

lúc Đu Đu tới là đã 10h đêm, cậu ấy chỉ mặc 1 cái áo thun phong phanh,

trong sương đêm thế này...Sài Gòn cuối năm lại đổi khí lạnh..

tôi dường như chỉ muốn ôm lấy Đu Đu, sau 4 tháng trời ko gặp
ôm thật chặt...

nhưng tôi ko làm được, chỉ siết chặt cạnh giường ông nội.
chúng tôi nhìn nhau 1 lúc thì ông thều thào bảo
“Xu khờ ra ngoài đi..”

.....

đó cũng là câu cuối cùng của ông nói với tôi.

.....ông đã theo bà đi du lịch.....bà ơi.....

sao bà lại rủ ông đi sớm thế??.....con ghét bà quá.....

khi ông mất, ông vẫn cố mang đôi dép đứt của bà.....

.....bà ko thấy sao.....??bà ko thương ông sao hả bà??

ông ơi.....

.....

lễ tang ông nội, diễn ra trong 3 ngày...

gia đình bác hai ở quê cũng lên.....

Long và Lãm đến mỗi ngày, họ đều ở lại đến tận khuya..

ba tôi bảo các cậu ấy về vì còn phải học hành,
nếu ko chắc họ sẽ ở suốt đêm..

như Đu Đu.

tôi ko biết đã khóc bao nhiêu lít nước mắt,

khóc đến ngày thứ hai thì ko còn nước mắt để mà khóc nữa..

mắt tôi cạn queo...

“khóc đi, Xu Xu.. vai tớ này..”

“cậu ko phải bảo tớ khóc trông buồn lắm à? giờ lại bảo tớ khóc”

“nhưng ko khóc mà mắt Xu như thế, tớ còn đau hơn.”

Long cúi đầu, nói buồn bã,

cậu ấy dường như ko bao giờ giấu diếm cảm xúc thật của mình,

ko biết nói an ủi là thế nào...chỉ ngồi cạnh bảo tôi hãy khóc đi...

“Xu Xu cầm cái này.. Long, mày đi mua đồ với tao chút”

Lãm đưa cho tôi 2 ổ bánh mì, và nói với Long

sao lại đưa tôi 2 ổ bánh, tôi ko muốn ăn,

1 ổ còn ko nói gì 2 ổ..

“Đu Đu chưa ăn gì từ sáng, Xu đưa cậu ta đi..”

đứt lời là Lãm kéo Long đi ngay,

tôi nhìn ra ngoài cửa, Đu Đu đang ngồi sắp trái cây..

Lãm ghé tai cậu ấy nói gì đó..

Chương 76

Đu Đu đi chậm lại chỗ tôi và ngồi xuống,

đưa bàn tay ngửa ra ..

“ko cho tớ ăn sao mà nhìn?”

tôi đặt lên tay cậu ổ bánh mì của La La.

“hôm trước...ông nói gì với cậu vậy?”

“...bà nội cậu là con gái điền chủ, tiểu thư khuê các à?”

Đu Đu ko trả lời câu hỏi của tôi mà lại hỏi tôi 1 câu khác,
về bà nội...

nghe mẹ nói, ông cô là điền chủ thời xưa, rất giàu..

“uh..sao cậu biết? ông nói à?”

“còn ông là kẻ đi đập lúa thuê..”

“tớ ko rõ nữa.. hình như vậy.”

“cậu ko biết chuyện tình của ông và bà cậu sao?”

“ko.. tớ ít khi hỏi..”

“vậy còn chuyện...tình của cậu?”

O__O tôi nhìn Đu Đu bằng 2 con mắt ếch,

giờ phút này mà hỏi chuyện tình của tôi...

ko hiểu nổi.

“chuyện tình gì... điên quá. tớ ko có”

“cả 2 đứa nó đều tốt, cậu ko chọn được phải ko?”

“ko.....chỉ là tớ ko muốn nghĩ tới.”

“vậy nếu là tớ thì sao?”

hả? Đu Đu ngoạm miếng bánh mì rồi cười khì khì,

hình như lâu rồi tôi ko thấy nụ cười của Đu Đu..

“nếu là cậu?”

“..bỏ đi. chuyện này đúng là quá mệt mỏi... mai tớ ko đi đưa tang được, có lẽ lâu lắm chúng ta mới sẽ gặp lại nhau.”

“cậu nói chuyện...lạ quá, Đu Đu... sao lại lâu lắm??”

Đu Đu ko đáp lời tôi, nhìn lên ảnh ông ở trên kia,

mỉm cười thầm kín...nói khẽ...hình như nói với ông nội,

“rồi con sẽ nói, ông yên tâm”.

.....

sau khi ông mất thì tôi thi học kỳ 1,

nên ko có thời gian nghĩ ngợi thêm câu nói của Đu Đu hôm ấy..

chỉ đến khi nghỉ Tết, tôi mới lấy đủ lòng tin đập xe sang tận Quận 2,

tìm Ca Ca của mình.

nhưng ko gặp.

để rồi lại đập xe trở về nhà, khoảng cách gần 10 cây số...

khờ thật.

có lẽ cậu ấy tránh mặt tôi.

“Xu Xu!! năm mới dzui dzẻ!”

Lo Lo...

cậu ấy ăn mặc chỉnh tề, wow, lần đầu tiên,

tôi thấy Lo Lo mặc sơ mi bỏ vào quần, còn mang giày nữa..

xém chút đã nhìn ko ra.

“cậu...đi đám cưới hả?”

“đám cưới gì... sang chúc Tết 2 bác!”

“ủa vậy hả? chúc xong chưa?”

“rồi, có lì xì...hehehe..”

Long thích thú móc trong túi ra bao đỏ chót,

chắc mẹ tôi mới phát cho..

nhà giàu như cậu, cái số tiền bé cón con ấy,

có gì mà vui như thế huh...

“bây giờ thì Xu Xu qua nhà tớ chứ!”

“huh?”

qua đó làm gì??

“phải đó, con qua chúc Tết ba mẹ Long đi, Xu Xu.”

mẹ bảo thì tôi phải nghe thôi,

đi cũng được, dù sao thì ba nói phép lịch sự,

là người ta sang nhà mình, mình phải đi lại, mới đúng lễ nghĩa..

nhưng mà...

“chỉ có mình tớ sang hả??”

“chứ còn ai nữa??”

“La La..”

“nó sẽ qua sau. tớ gọi rồi.”

ah...thế thì được. ^ _ ^

.....

ba Long, 1 người đàn ông cao to, có râu và tóc hoa râm,

chắc là lớn tuổi hơn ba tôi nhiều...

tôi khoanh tay chào và chỉ mới vừa mở miệng

“ạ..cháu ch...”

“ok, được rồi, nè, cháu cầm đi.. năm mới vui vẻ, học giỏi, thi đậu hen”

ông chìa cho tôi 1 phong bao đỏ,

xoa đầu...cười xã giao, rồi ngồi xuống tiếp mấy người khách..đang có mặt.

.....

“ba!!”

“huh? gì?”

“phải nghe Xu Xu của con chúc Tết chứ!”

T__T O__O

bác ấy trố mắt nhìn tôi, tỏ vẻ ngạc nhiên,

làm tôi ngượng quá... Long ơi là Long.

“Xu Xu của con? con bé này...lại bạn gái mới hả?”

bạn gái mới??...gì thế.....

cậu có bao nhiêu cô bạn gái rồi, Long?? <__<

đúng là Hot Boy phong lưu... >__<

“mới gì, Xu Xu là người đầu tiên con dẫn về đây cho ba gặp mà. ba lại nghe thầy hiệu trưởng đồn
bậy chứ gì?”

“thằng nhóc... mày ko có thì thầy hiệu trưởng bịa ra à? mà thôi, Xu Xu, muốn chúc bác gì nào?”

“cháu... chúc...chúc.... bác và....gia đình... mạnh khỏe... vạn sự như ý...”

“hết rồi hả?”

T__T trời ạ xấu hổ quá, lời chúc dở tệ,

tôi cứ hay bị thế này mỗi khi có ai đó chú ý theo dõi..

ba Long, rồi bạn của ông ấy nữa...

“cảm ơn cháu.”

“ey... các chú, vỗ tay đi chứ!!”

bộp bộp bộp...

tôi đến muốn độn thổ vì Long rồi...

cậu ấy ... thật là...

“vậy ba nói chuyện với các chú được chưa?”

“hehe...go ahead.”

cậu ấy cười và khoác tay như đại ca,
cho phép đàn em làm việc vậy... +__+
tôi chúc xong rồi, về thôi.....

“cậu chờ tớ về...”

“ko đợi thằng quỷ kia hả?”

“thôi... ba cậu đang có khách.”

“thì lên phòng trên chơi, nào!!”

nói rồi Long kéo tôi chạy nhanh lên lầu 1,
phòng của cậu ấy.

phòng con trai à?? tôi ko vô đâu!!!!!!!!!!!!!!

Chương 77

thấy tôi nhăn mặt níu tay vịn hành lang cầu thang,

Long tròn mắt hỏi..

“ủa sao dzì?”

“ba tớ nói con gái với con trai ko ở riêng với nhau trong phòng.”

“trời.....khó vậy??? thôi được rồi, Xu Xu ngồi ở đây nè.”

Long dắt tôi tới 1 cái ghế dài, gần cửa sổ,

rồi đi vô phòng lấy gì đó...

kế bên ghế là kệ sách... CD... nhiều thứ lắm.....

có 1 cái hồ cá con con nữa..

con mèo.....ah...con mèo tên XU XU giống tôi..

trời, nó lớn lắm rồi, già chát!

“Xu Xu... mày là Xu Xu phải ko..tao cũng là Xu Xu nè..anh Lo Lo có tốt với mày ko?”

“Long nó cưng con mèo này chỉ thua em thôi.”

chị My cười đưa tôi hộp thức ăn cho chó mèo,

bảo tôi cho con Xu Xu ăn..

nó điệu lắm, liếm mép mấy lượt mới chịu ăn 1 miếng,

chắc là mèo cái..

“con mèo này nó nịnh tớ lắm. ko như cậu!”

“gì chứ...? tớ sao giống con mèo được..”

“coi cái này đi”

Lo Lo đặt quyển album trước mặt tôi,

sao lại bảo tôi xem nhỉ??

chắc ảnh gia đình...

oh, ko phải, mà là ảnh bạn bè của Long.

“đây là Thùy, lớp A4. còn đây là Trang..., Linh, Vân...”

“sao lại giới thiệu cho tớ??”

“lúc Xu Xu chưa đến thì họ là bạn gái của tớ ^_^”

“ack ack... cậu nhiều bạn gái thế cơ à??”

“hì hì... uh...lúc này ba tớ nói, mắc công Xu Xu nghĩ tùm lum, nên tự khai luôn.”

“tớ có nghĩ tùm lum gì đâu.....”

“sao Xu Xu ko ghen nhỉ, hic hic.”

“tại sao phải ghen, Xu Xu có yêu mày đâu mà ghen”

ahh... giọng của Lãm...

cậu ấy xuất hiện như Tusedo mặt nạ, ^ _ ^

cậu nói làm Long quê lên, ôm cổ Lãm vật xuống..

họ cứ giỡn nhau như vậy hoài...

tôi xem mấy tấm hình, Long có rất , rất nhiều bạn,

bạn nam , bạn nữ, cả người lớn hơn và nhỏ hơn...

có hình cậu cầm cái cúp (chắc giải Karate), giờ tay chữ V,

vẻ rất kiêu hãnh nữa..

cậu ấy...ăn ảnh thật. T___T trông bảnh trai lắm...

“đẹp chai hen!!”

Long đột ngột ngồi dậy chống cằm ghé đầu nhìn vào album,

Lãm cũng phúi quần áo ngồi sang bên cạnh..

“coi đi, thằng Lãm nó xấu hơn tở đúng ko??”

“ko ai giành vụ đó với mày.... mà, trong này thiếu hình Xu Xu rồi”

“ờ hén.”

Lo Lo như nghĩ ra chuyện gì đó, chạy vô phòng,

2 phút sau xách ra 1 cái camera kỹ thuật số...

chụp hình à??

“nào, cười lên đi!!”

okay...cười..... Tết mà..

Long đưa chị Huyền cầm máy, nhảy bỏ vào chỗ cạnh tôi..

Lãm ngồi bên trái, Long lại nhảy vào bên phải,

tôi cứ nghĩ cậu ấy sẽ chen vào giữa chứ...

hình như Long đã thay đổi ít nhiều.

.....

“hồ sơ du học?”

Lãm cầm 1 bìa cứng lên xem, ngoài bìa ghi chữ tiếng Anh,

MBA School gì đó.....

Lo Lo tỏ ra ko quan tâm, tiếp tục sẫm soi cái máy ảnh của mình.

“anh tao gửi thôi.”

“trường này... cũng tốt quá chứ... mày sướng hen.”

“tao ko đi”

O___o

ko đi?

tôi với Lãm nhìn Long trân trân, ko đi là sao??

bao nhiêu người muốn đi...

“mày bị chập mạch hả?”

“ko đi là ko đi, chập mạch cái gì?”

“vì sao??”

“ko thích.”

“sao trước kia mày bảo rất muốn học ở đó như anh mày??”

“giờ tao ko thích, ko được à??”

Long nói giọng cộc lốc, rồi ôm con mèo lên chơi với nó,

mặc kệ tôi với Lãm vẫn thắc mắc...

tôi nhớ hồi đến nhà Long lần đầu,

cậu ấy cũng nói cậu ấy sẽ đi du học như anh mình mà...
lạ thật.

.....

ngày đăng ký hồ sơ thi Đại Học,
cô Chủ Nhiệm phát cho chúng tôi 2 bộ hồ sơ và dặn dò cách ghi mã trường..
tôi đã quyết chí theo Sư phạm rồi, hihi...

kể bên Long vẫn cắn bút suy nghĩ, trời àh,
giờ này đăng ký rồi mà còn nghĩ nữa thì... ko biết sao luôn..
ko lẽ..định đi du học??

“cậu đổi ý đi học ở Úc rồi hả?”

“hồi nào?”

“vậy sao cậu ko điền vào??”

“đang nghĩ coi có ngành nào hợp với tớ...”

“cậu ko thích nghề nào hả? hay học Kinh Doanh như ba cậu ý!”

“thôi, ko thích. tớ chỉ thích chơi GAME, HAHHAH”

thua luôn.

làm gì có nghề chơi game??

còn 1 bộ nữa, tôi đăng ký đại thôi... trường Cao Đẳng Kỹ Thuật..

Hương Kim thi Xã Hội Nhân Văn khoa Đông Phương Học,

còn lớp tôi có mấy chục đứa thi Quản Trị Kinh Doanh lận....

hình như chỉ có tôi thi sư phạm àh..

hichic..

“Long thi sư phạm hả???”

Quế Chi lớp trưởng đi thu hồ sơ, gặp bộ của Long thì tò mò đọc,
chắc do ngạc nhiên nên mới kêu lên như vậy..

ko ngạc nhiên sao được, tôi còn shock nữa là,

sao lại Sư phạm??

“lớp trưởng gì mà nhiều chuyện quá. bộ có gì ko được hả??”

Chương 78

cậu ấy vẫn giữ giọng điệu đó nói chuyện với bạn bè,

thấy tôi nhìn mình ngơ ngác thì gãi đầu cười khì...

“tớ đăng ký Khoa Anh. Ko phải Toán, đừng nghĩ là tớ bám theo Xu”

“cậu có thích sư phạm ko??”

“ko.”

“vậy tại sao??”

“^ ^”

ko đi du học, lại đăng ký thi sư phạm, ngành mình ko thích,
mà lại ko phải bám theo tôi, whew....

Lo Lo ngày càng khó hiểu.. * ____ *

nhưng...

tôi thấy vui vui... có cậu ấy thi cùng, biết đâu lại học chung,

có Lo Lo bên cạnh, khi nào tôi cũng có thể cười...

hình như tôi cũng vừa nhận ra điều đó.

.....

“mày đăng ký trường nào vậy La La?”

“mày đừng gọi tao bằng cái tên đó ở trường chứ! ><”

“tên dễ thương dзі. phải hung, Xu Xu?”

“UH ^ ^”

Lăm nhìn tôi nhăn mặt, vẻ giận dỗi, La La ngốc,
trông cậu thế này thật buồn cười làm sao...

cứ sợ mọi người khám phá ra rằng,
đằng sau Ngô Lăm, cool boy lớp B1 của Grand School..
là 1 hình ảnh rất đáng yêu và nhí nhảnh...

^ ^

“tao đăng ký KH Tự nhiên, ngành IT.”

“vậy hả?? cũng hay...”

“mày thì sao?”

“hehe....”

“cậu ấy chọn sự phạm đó”

“CÁI GÌ???”

có lẽ Lăm còn shock hơn cả tôi...@__@

cậu ấy la to lắm... làm tôi và Lo Lo đều giật mình..

“làm gì ghê vậy...sợ tao tranh thủ giành Xu Xu hả?”

“mày...có cần vậy ko? ặc, mày mà làm thầy giáo thì thiên hạ đại loạn!”

“thì cho nó loạn, có sao đâu. kekekeke”

bất giác, Lăm quay sang nhìn tôi – ánh mắt như hiểu được điều gì,
tôi ko rõ nữa.....

cứ như cậu ấy cho rằng Long chọn Sự Phạm là vì tôi.

.....vì tôi thật sao?

.....

trước khi thi ĐH 1 ngày, Long hốt hải chạy vào nhà tôi,
mặt căng thẳng ghê gớm..

“Xu Xu đi với tớ ngay!!”

“gì vậy... tớ còn đang ôn bài....”

“thằng Lăm... nó bỏ thi... nó đang chuẩn bị ... mai nó bay sớm..”

“hả?? bay đi đâu? T__T”

“bay đi Mỹ. nó đòi đi tu, ack ack”

O__O cậu ấy.....đi tu thật sao??

lại ngay trước ngày thi nữa..... ôi trời ạch...

tôi đành quẳng quyển sách theo Long tới nhà thờ,

dù tôi ko biết việc tôi đến có ích gì ko nữa..

một khi Lăm đã quyết định..

“Xu vào nói nó đi, tớ chờ ngoài này”

“sau cậu ko vào??”

“tớ ko nói được.....”

Lo Lo đẩy tôi vào trong,

còn cậu ấy thì chờ ngoài cổng chỗ cái chuồng to,

trông cậu vào 1 con khờ như tôi để thuyết phục Lăm...

thật là cảm chắc thất bại...

phòng Lăm được thu dọn gọn ghẽ, có 1 vali lớn ở góc phòng.

La La đang xếp mấy quyển sách vào 1 cái vali nhỏ khác, ngẩng lên nhìn tôi bất ngờ..

“Xu Xu?.. thằng Long.. đã dặn nó ko được nói..”

“sao cậu làm vậy?”

“cha Peter nói Giáo Hội có suất học bổng...”

“học bổng?”

“uh, dành cho người kế thừa...”

“kế thừa? kế thừa cha Peter?”

cậu ấy khẽ cười gật đầu.. làm linh mục luôn là lý tưởng của cậu hay sao?

tôi ko tin... khi Lãm nói về điều này, cậu luôn có 1 ánh mắt buồn,

buồn ko thể tả...

trái lại khi nhắc tới công nghệ thông tin, tin học,

mặt cậu rạng ngời khát vọng...

“cậu ko thể...”

“tôi đã nghĩ đó là 1 lựa chọn, ko nên do dự... thời gian qua tôi đã nghĩ quá xa rồi..”

“đừng làm điều đó vì tớ, hay vì Long...”

“.....tôi....đâu có...”

“hãy sống vì bản thân cậu....cậu chỉ là... cậu ngốc lắm, vì...cậu giống như bọn tớ... con nít, mơ mộng và khờ dại..hic.....”

“...ko, tôi khác..”

“để tớ nói hết...hic... hic... có thể sau này cậu sẽ hối hận.... vì quyết định hôm nay của mình...tớ ko...muốn thấy cậu...làm cha xứ.....đừng....hic hic...”

Lãm đặt lên vai tôi bàn tay ấm áp của mình,

rồi khẽ cúi đầu nói nhỏ vào tai tôi..

“Xu Xu, đừng khóc... đừng vì tôi mà khóc....”

“tớ sẽ ko khóc, khi nào cậu ở lại thôi!!”

“.....xin lỗi.....”

trời àh, đã nói rồi mà, tôi đâu có thay đổi được gì,

sao Long ko vào nói giúp 1 tiếng chứ...

mà tại sao phải làm cha xứ??

tôi bỗng nhớ ra.....

“tớ nói cho cậu 1 bí mật này...”

“??”

“hôm cậu bảo tớ nhắm mắt tưởng tượng lễ cưới của mình.....”

“uh, sao??”

“tớ ko thấy cậu ở chỗ linh mục đọc lời chúc phúc..”

“thế à?? vậy ở đâu được... hát thánh ca??...hay khách mời?”

“chú rể.”

tôi ko biết nói điều này ra có ý nghĩa gì ko,

nhưng trong trình độ IQ 127 của mình,

thì có lẽ sự thật đó cho cậu ấy biết là mình chỉ nên làm chú rể,

chứ ko phải linh mục..

La La thần thờ như vừa rơi từ trên cao xuống..T_T

“chú rể?”

“uh. chú rể. cậu mặc áo chú rể rất đẹp trai... vì vậy, cậu ko thể làm cha xứ..”

cậu ấy bỗng bật cười to, rất to.

tại sao cười như vậy?? T_____T

“Xu nghĩ nói dối thì tôi sẽ ở lại à? khờ quá.”

nói dối??

tôi ko nói dối. đó là sự thật. nhưng La La lại ko tin.

“ok...nếu cậu ko tin, thì thôi vậy.....cậu muốn làm gì thì làm.”

tôi thất vọng bỏ ra ngoài cửa phòng, thì khoảng vài chục giây,

La La chạy tới kéo tôi lại, và... ôm tôi.....

0__0

Chương 79

có lẽ giờ thì cậu ấy mới chịu tin.

“cảm ơn, Xu Xu....nó làm tôi cảm thấy hạnh phúc rất nhiều...”

“vậy...cậu đừng đi nữa nhé??”

Lăm đẩy nhẹ tôi ra, sau cái ôm ban nãy,

dù tay vẫn nắm 2 vai tôi... ánh mắt rất mâu thuẫn, dường như,

La La đang đấu tranh tư tưởng..

rồi cậu ấy mỉm cười.

“làm cha xứ có gì ko tốt đâu...chỉ tại Xu luôn nghĩ đi tu là vì lẩn tránh chuyện gì..... chỉ là 1 người mang đức tin đến cho người khác.. thôi mà...”

“nhưng đó ko phải là chỗ của cậu.. La La..”

“okay.....tôi muốn suy nghĩ thêm... Xu về đi, thằng Long đợi ngoài đó phải ko?”

“uh.....”

“hãy cho nó 1 cơ hội.”

cơ hội?? cơ hội gì?

tôi có cơ hội nào để mà cho Lo Lo chứ?...

T_____T

tôi ko hiểu...

nhưng tôi cũng ko có cách nào hiểu thêm vì Lăm đã đẩy tôi ra khỏi phòng,

bảo tôi về đi... và hãy cho cậu ấy được yên tĩnh...

whew.....

.....

“sao? sao?? nó chịu bỏ vụ đó ko?”

“..ko.....biết...”

“ack... tức là sao?”

“cậu ấy bảo muốn suy nghĩ thêm...”

“suy nghĩ cái quái gì nữa?”

“làm sao tớ biết..”

Long nhìn tôi ko hiểu nhưng có lẽ biết bản thân cậu ấy

cũng khó thuyết phục được Lăm nên đành quay xe về.....

“cậu nghĩ, cậu ấy đi làm cha xứ là vì ai vậy??”

“vì tớ.”

“ko.....vì tớ...”

“đã nói là vì tớ mà!!”

“cậu ấy nói từ khi gặp tớ, cậu ấy mới nghĩ tới chuyện làm linh mục...”

“nhưng căn bản là vì tớ, hiểu ko?”

“ko... tại sao vì cậu...?? cậu ấy có nói là vì cậu đâu chứ??”

“nếu nói thì ko phải là La La của chúng ta, Xu Xu khờ!!”

ok, Xu khờ...được chưa...

mà tại sao cả 2 đưa lại đi giành làm nguyên nhân khiến Lãm đi tu vậy chứ..
điên thiệt...

vì Long? hay vì tôi?

.....

chúng tôi thi ở các địa điểm khác nhau,

nên tôi ko tài nào biết được Lãm có đến trường thi hay ko...

sáng sớm gọi vào máy thì ko liên lạc được...

tôi thi môn Lý đầu tiên,

cũng tạm tạm..... 7 câu...làm được 6..

câu cuối ko kịp giờ vì bạn nhắc bài cho bạn kia,

bạn ấy cũng tên Xuân như tôi... mà là Ngọc Xuân...

ở quê lên, thấy tội lắm... đổ cả mồ hôi...vì ko làm bài được.

bạn ấy làm tôi nghĩ tới Đu Đu,

ko biết cậu ấy làm được bài ko nữa..

nghe ba nói Đu Đu thi ĐH Công Nghiệp.

tôi bấm số Đu Đu.

“alo?”

“ơ... ai thế ạ?”

“cháu là ai? cháu gọi vào máy mà hỏi chủ máy là ai sao?”

“có phải ... số của Đu Đu ko ạ?”

“Xu Xu à??”

tôi nhận ra giọng của mẹ Đu Đu,

cô ấy cũng vừa nhận ra tôi.

“Đu Đu nó đi thi rồi... mà hình như con cũng thi phải ko?”

“dạ..... con nghĩ cậu ấy mang máy theo..”

“nó để di động cho cô dùng, vì chuyện làm ăn.. con có nhắn gì ko?”

“dạ thôi ạ.”

.....vậy là.....tôi hiểu tại sao Đu Đu bảo sẽ lâu lắm mới gặp lại nhau..

6 tháng rồi còn gì...

cả điện thoại cậu ấy cũng đưa cho mẹ.

“hơ ni!!”

cách gọi đó, ko có ai khác, ngoài Hot boy Lo Lo..

cậu ấy đứng ở cổng trường nơi tôi thi,

sao chạy sang nhanh vậy, Long thi ở chỗ khác cách đây xa mà..

“cậu...đi tên lửa hay sao? mới thi xong có 15 phút..”

“nộp bài sớm, hehe”

“trời..tớ làm ko kịp mà cậu nộp sớm, hic hic..”

“sao ko kịp???? bỏ mấy câu?”

“câu cuối. tớ chỉ bạn ở trên vì bạn ấy mới làm có 2 câu à...”

Lo Lo mở tròn mắt, ngó tôi lom lom sẫm soi,

rồi đưa tay sờ trán tôi..

“Xu Xu có bệnh ko?? có cần khờ vậy ko hả??? thi ĐH người ta chọi nhau như điên, còn Xu Xu thì

chỉ bài cho người khác đến ko làm kịp bài mình?????????”

“tớ làm 6 câu, bạn ấy làm 2 câu, tớ giúp bạn làm 2 câu nữa là 4 câu... vẫn ko nhiều bằng tớ mà.....”

“đúng là Xu Xu... suy luận logic thì hay lắm nhưng khờ vẫn khờ.. so với con nhỏ đó thì nói gì, so với những đứa làm được 6.5 câu, và 7 câu luôn kìa!”

“.....uhm...”

“nếu Xu dành thời gian giúp con nhỏ kia để làm bài mình thì sợ gì bọn kia nữa.”

tôi bị Long “dạy” 1 tràng thì đâm ra buồn,

nửa buồn, nửa lo lắng... nếu như Long nói vậy,

có khi tôi vì thiếu mất câu cuối mà chọi ko lại mấy đứa khác.

nhưng, ko lẽ, giúp người khác cũng là sai hay sao..

cuộc sống này.. tại sao lại ích kỷ như vậy?

chắc do thấy bản mặt sầu đời của tôi, Long thôi thuyết giảng kiểu anh Hai nữa,

mà cúi thấp người dùng tay ôm 2 má tôi..

cười hiền lành.

“thôi, nói vậy chứ, Xu Xu giỏi nhất rồi, chẳng ai làm được câu 7 đâu hen.. ^-^...”

“lúc nãy cậu nói...”

“quên tớ nói đi... hihi..”

“ah... Lãm...có đi thi ko?”

“ko biết... gọi nó có được đâu.”

“vậy làm sao bây giờ...”

“tớ định ghé nhà thờ, nếu nó ko đi Mỹ thì nó coi như ở lại..”

ba tới đón tôi nên Long đi 1 mình,

tôi theo ba về nhà... trước khi về tôi dặn Long,

khi biết kết quả thì báo cho tôi hay với..

hy vọng là La La ko đi.

nếu Lãm đi, tôi sẽ ko thể nào biết được mình có thực sự yêu cậu ấy hay ko..

vì cậu ấy đã rút lui quá sớm...

tôi vẫn nhớ mãi nụ hôn đầu tiên, nó thuộc về La La..

dù mang danh nghĩa là chữa nắc..

T_T

Chương 80

tôi và ba vừa bước vào nhà thì tôi nhận ra,

chiếc xe đạp của Đu Đu... cậu ấy... đến đây??

tôi quăng cái túi xách và chạy ù vào trong kiềm..

từ trước ra sau..

ko thấy.....

“thì được ko con?”

“dạ...cũng tốt.....Đu Đu đâu rồi hả mẹ??”

“mẹ nhờ nó mang cái mền phơi trên lầu.. mới về đã hỏi Đu Đu! đi thấp nhang báo cho ông nội về bài thi đi.”

thấy mẹ có vẻ bức mình,

tôi thui thui làm theo...thấp nhang cho ông.....

trên lư hương đang cháy dở 1 cây nhang khác,

tôi nghĩ, có lẽ là của Đu Đu..

ông àh... con thi làm được 6 câu.....

Long đáng ghét nói là con khờ quá... vì bạn chỉ bài cho bạn khác...

ông có thấy con khờ ko?...

mà, con nhớ ông quá.....

nhưng.....chắc ông đang chơi với bà,

nên con..... lên tìm Đu Đu chút nha...^o^

nói với ông xong thì tôi lật đật chạy lên cầu thang,

cứ như sợ mình chậm vài bước là cậu ấy sẽ biến mất..

ở tầng 1... phòng tôi ko có...

bên chỗ ban công cũng ko..

ah...mẹ nói nhờ cậu ấy phơi mền, vậy chắc..trên sân thượng.

quả nhiên là ở đó. ^^

Đu Đu đứng tựa tay vào lan can,

ngó xuống đường...

“cậu thi được ko..Đu Đu?”

nghe tiếng tôi, cậu ấy khẽ giật mình quay lại,

tôi cũng bước lên bên cạnh... gió chiều mát quá...

đứng ở đây nhìn xuống, cứ như đang ở trên đỉnh Everest,hehe

sao tôi ko nhận ra nhà mình có 1 cái sân thượng hay thế này!

- _____ -

“7 làm được 3, cậu nghĩ vậy thì có tốt ko?”

Đu Đu nói và cười, cười như thể đang kể 1 câu chuyện hài..

tôi lại chẳng thấy nó buồn cười chút nào..

còn chưa được phân nửa đề bài nữa sao?

“cậu cố lên đi... mai thi 2 môn còn lại...nhớ làm hết..”

“tớ ko giỏi như cậu. khả năng của tớ chỉ tốt nghiệp thôi là hay lắm rồi.”

“lúc trước cậu đâu có tự ti như vậy?”

“lúc trước à?...bây giờ tớ ko còn như trước..”

“tại sao?”

Đu Đu lặng lẽ quay mặt xuống đường, ko nhìn tôi,

giọng cậu ấy cứ trầm buồn xa xăm..

nếu ko nói thì tôi cũng biết là cậu ấy đã thay đổi nhiều lắm,

ko còn là Đu Đu Ca Ca láu cá, vô tư của tôi ngày xưa.

“lúc trước tớ chẳng phải lo chuyện gì ngoài học và chơi...”

“uh...giờ thì cậu phải đi làm..”

“lúc trước tớ cứ nghĩ Xu khờ luôn cần tớ.. và tớ thì ko cần cậu...”

“hah?...”

“lúc trước tớ ko biết rằng.. tớ cũng cần cậu..rất cần.....”

“thật ko?”

cậu ấy vẫn ko nhìn tôi, hướng mắt về phía chân trời,

bỗng bàn tay rám nắng của Đu Đu khẽ nắm lấy tay tôi..

và tôi thấy thật là dễ chịu..vì lần này ko giống như mấy lần,

cậu ấy nắm tay kéo tôi chạy đi...

hay bắt tôi làm gì đó cho mình...

“cậu ở trong tim của tớ... nhưng tớ ko nhìn thấy...cho đến 1 ngày, có ai đó đến đòi lấy cậu đi”

theo tôi nhớ thì, Du Du học văn rất dở,
ko hiểu sao cậu ấy hôm nay lại nói bóng bẩy như thế +___+
trừu tượng quá...

nhưng quan trọng là cái câu “cậu ở trong tim của tớ”hí hí.....

“vậy sao cậu lại đối xử với tớ như thời gian qua?”

“tớ ko đủ tự tin... nếu ở bên Long, hoặc Lãm, cậu sẽ vui vẻ hơn..cuộc sống của tớ... rất chông chênh.”

“thế sao bây giờ lại nói?”

“vì tớ đã hứa với ông nội hôm ông ra đi”

“ông nội....??”

“thật ra, tớ định sau khi thi xong sẽ nói..nhưng tớ sợ, kết quả thi sẽ làm tớ càng mất can đảm...”

Du Du của tôi... cậu ấy thật là...

tôi có bao giờ xem trọng mấy chuyện đó đâu..

nhưng có lẽ với bọn con trai,

thì kém cỏi hơn con gái và thậm chí “tình địch”...

là 1 chuyện khó mà đối mặt được..

“nếu tớ thi rớt, tớ sẽ giao cậu lại cho Long”

“gì?? giao lại cho Long???”

“và tớ sẽ đi lính.....”

“đi lính hả??”

“thì phải đi nghĩa vụ quân sự...chứ sao...”

đi lính... hình như là 2 năm.....

tự nhiên tôi lại thấy buồn quá...

ai cũng ra đi.. Lãm đi...Du Du đi.....

Long cũng súyt chút đi du học,

nhưng cuối cùng, chỉ có cậu ấy chọn ở lại bên cạnh tôi.....

“cậu ko rớt đâu...sẽ đậu mà...hic hic..”

“Lại định khóc à... Xu Xu... nín đi... nếu đậu, tớ sẽ làm việc và học hành chăm chỉ...”

“phải đó.....”

“và tớ sẽ giành lại cậu!”

“giành lại? có ai lấy tớ đi đâu mà giành... tớ luôn là Xu Xu của Ca Ca mà.^-^”

Du Du cười, khoác vai tôi, 1 lúc sau kéo tôi lùi vài bước,

ấn vai bảo hãy ngồi xuống...

cậu ấy chỉ tay lên vách ban công sân thượng, chỗ có hàng rêu xanh bám vào,

1 hàng chữ được khắc bằng cây đinh... nó vẫn đang nằm sát mép tường..

như là 1 “vũ khí gây án” chưa được phi tang..

“Lo Lo loves Xu Xu”

ack.....cậu ấy viết câu này hồi nào vậy trời??

để xem... lần duy nhất Long lên đây..

là khi chúng tôi tập văn nghệ, hôm tôi ngủ gục T____T

chắc là đã viết lúc ấy..

có lẽ Long nghĩ tôi sẽ đọc được 1 lúc nào đó,

nhưng Lo Lo khờ đâu có biết tôi ít khi lên sân thượng chơi..

và cũng ko ngờ rằng người đọc được nó đầu tiên,

lại là Du Du *___*

“cậu thấy thích chứ?”

“..... kỳ thấy mờ.....”

“đề thương mà... tớ rất hâm mộ Long..”

“hâm mộ?”

“nó có thể nói bất cứ điều gì nó thích... làm bất cứ điều gì nó muốn làm..”

“chỉ tại cậu ko thử làm như cậu ấy..”

Đu Đu ko nói thêm, chỉ suy nghĩ 1 lúc rồi,

với tay lấy cây đinh trong mép tường...

khắc tiếp bên dưới cái dòng Long đã viết..dòng chữ..

“Đu Đu loves Xu Xu”

cậu ấy đã thử. cuối cùng thì cũng dám thổ lộ điều muốn nói.....

viết xong, để rồi mắc cỡ ko dám nhìn tôi.

cúi mặt vẽ nguệch ngoạc gì đó lên mặt sân..

tôi phì cười trước cái bộ dạng đó của Đu Đu.

“gì mà CUỜ!! cười thì bỏ đi... >_<”

Đu Đu có vẻ què què, đưa tay lên định gạch bỏ,

tôi vội ngăn cậu ấy lại..

“eh...đừng mà... tớ thích.. hehe”

xem nào... Long...Đu Đu.....

còn thiếu 1 người (tham quá)... La La..

cậu ấy đang ở đâu.....

ko, La La sẽ ở lại.. rồi cậu ấy cũng sẽ viết tiếp dòng thứ 3..

“La La loves Xu Xu...” T__T

và chắc chắn 1 điều, tôi phải chọn ...

ko thể né tránh thêm được nữa,

phải lựa chọn... nhưng ko phải bây giờ.....mà là...

một ngày nào đó.

The End.

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách : Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google :<http://bit.ly/downloadsach>